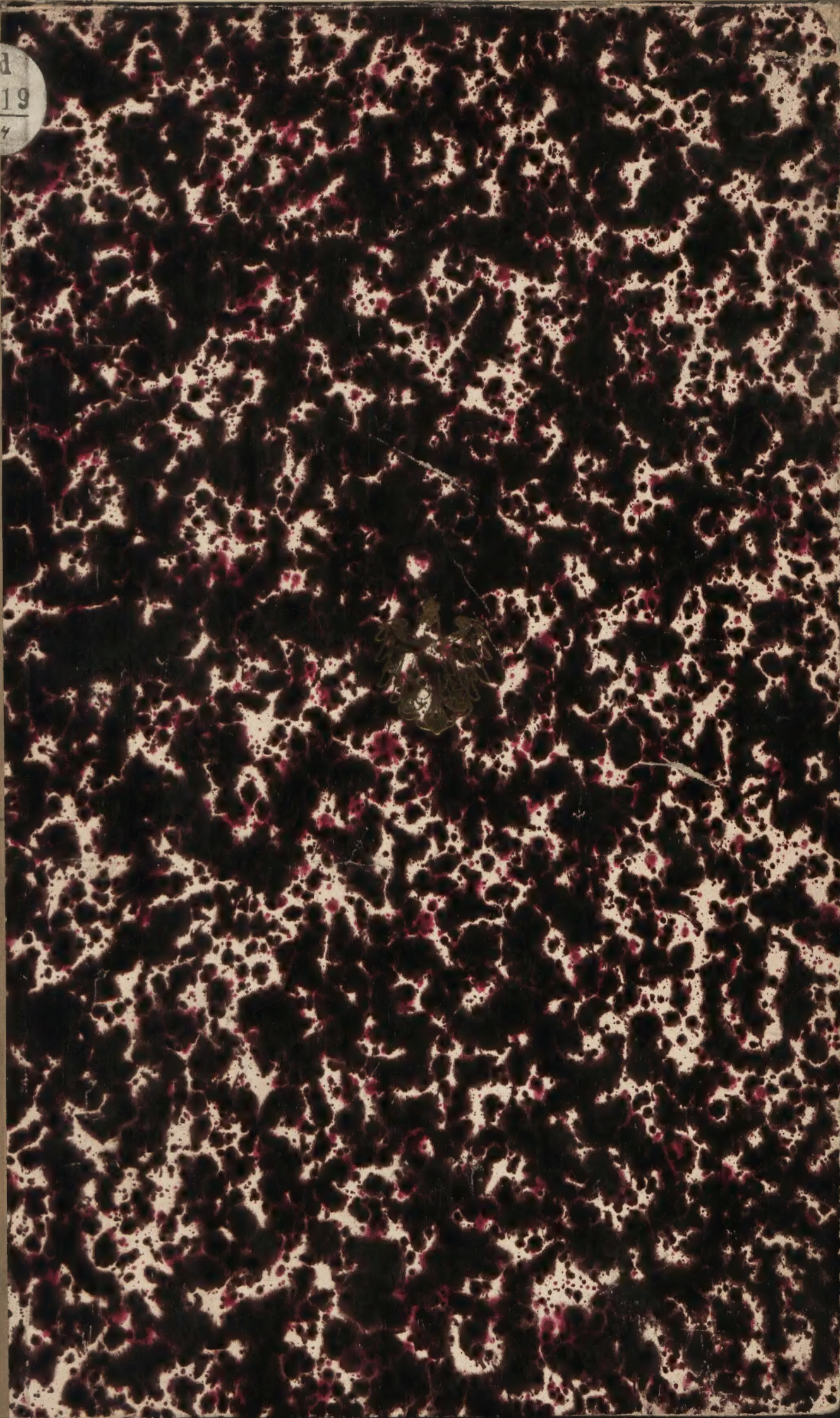


Ua
6619
24



Ud $\frac{6619}{24}$

40



Ad. i.
Ud $\frac{6619}{24}$

386⁶

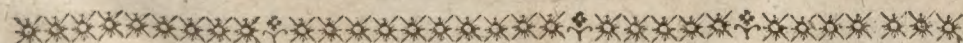
DYARYUSZ

SEYMU CORONATIONIS

*Opisanie Aktu samey Koronacyi, tudzież oddanego od
Miaſt nazajutrz Hołdu, y Solennizacyi innych dni przed
Seymem, iako też y samego Seymu po nim następującego
Coronationis nazwanego z wydrukowanemi w Nim swo-
im prrządkiem wſzystkiemi Mowami Nayaſnieyſzego
KROLA IMCI STANISŁAWA AUGUSTA, Kaza-
niem Imć Xiędza Kraſickiego Opata Wąchockiego pod
czas Koronacyi oraz zſdaniami y Mowami Senatorow
Ministrow Poſłow w czasie Seymu, y Mieſzczan w dzien
oddania Hołdu, naoſtatek y Ceremoniałem odprawioney
Xcia Imć Kurlandskiego Inweſtytury, w ſobie zawierają-
cy, przez dni y Seſſye*

Z E B Ŕ A N Y.

Roku Pańskiego 1764.



w WARSZAWIE
w Drukarni I. K. MCI y Rzeczypospolitey SOC. JESU.

O P I S A N I E

AKTU SAMEY KORONACYI

NAYIASNIEYSZEGO KROLA IMCI STANISŁAWA AUGUSTA,
Tudzież oddanego od Miast nazajutrz Holdu, y Solennizacyi innych
dni przed Seymem, iakoteż ysamego Seymu po nim następującego
Coronationis nazwanego. Naostatek y Ceremoniału odprawioney Xięcia
Imci Kurlandzkiego Inwestytury.

Pzed opisaniem samey Koronacyi, wiedzieć wprzód należy, że na
dni kilka od Zwierzchności Duchowney na Drzwiach Kościelnych,
a zaś *ex parte* J. W. Imci Pana Ogińskiego Marzałka W. X. Litt: :miej-
sce na ten czas Marzałka W. K. zastępującego :) w Pokoiach Krolewskich
Dzień 25 *9bris*, dniem Koronacyi, y że weń o godzinie osmey zrana
Funkcya zaczynać się ma, został obwieszczony. Przed którym Dnia 22.
Ejusdem to jest we Czwartek na Appartamentach u Jego Krolewskiej Mości
w wieczor po godzinie siódmej zgromadzeni tam *Status Senatorij quam*
Equestris Goście Damy y Kawalerowie ciągnęli losy, kto z kim y które
na przyszley kollacyi poniedziałkowej, nazajutrz po Koronacyi w Salach
Zamkowych u Nayiasnieyszego Pana miał posiadać miejsce? Dzień zaś
22. *alias* Piątek, Nayiasnieyszy Pan na przygotowanie się do Sakramen-
tow Spowiedzi y Komunii na dzień jutrzejszy to jest Sobotni obrócił.
A w Sobotę nazajutrz *correspondendo* zwyczajney dewocyi Krolow Koro-
nowanych w Krakowie którzy w Wigilię Koronacyi bywali na Skalce, po-
iachał do Kościoła Świętego Krzyża na Krakowskie Przedmieście *in*
assistentia bardzo wielu Panow Duchownych y Swieckich, y tam *satisfa-*
ciendo do Świętego Stanisława nabożeństwu od Nayiasnieyszych Krolow
dotąd zachowanemu (: którego Świętego Obraz był w ten czas w Oltarzu :)
spowiadał się y Ciało Pańskie przyjął, oraz Jalmużny kazał roz-
dawać.

W Niedzielę zaś *immediate* następującą iako w dzień 25. Li-
stopada, na który Xiąże Imc Prymas Władysław Łubieński wcześniej
przed tym Ichmość XX. Biskupow *utriusq; Ritūs Latini & Graci*, ze-
by *cum numerosa assistentia* Pralatow y Kanonikow, tudzież Opatow *etiam*
Klasztornych, na Akt Koronacyi dla wspanialszey tego Aktu ozdoby do War-
szawy ziechali się, zaprosił; Ceremonie Koronacyi Nayiasnieyszego Pana
w następującym zaczęły się y odprawiały się porządku.

A *nayprzod* o godzinie osmey zrana zgromadzili się do Kościoła
Świętego Jana Ichmość XX. Biskupi *tam Ritūs Latini quam Graciz* ca-
łym Duchowieństwem, oraz Magistrat Starey Warszawy z Ławicą y Gmi-
nem; Senatorowie zaś, Urzędnicy Koronni y Ziemscy nareż godzinę do
Zamku na Pokoje Krolewskie ziechali się. A Xiąże Imc Prymas lubo

(a)

według

Ex
Biblioth. Regia
Berolinensi

1058363

według dawnych zwyczajów sam Osobiście *Proceſſionaliter* po Nayaśniejſzego Krola iść był powinien, z okazyi jednak ſłabości zdrowia zoſtał ſię w Kościele z ſwoją Duchowną aſſiſtencyą, y ubrawſzy ſię do Miſzy *Pontificaliter*, czekał przy Ołtarzu na przybycie Krolewſkie. Na mieyſcu którego Imię Xiądz Wacław Sierakowski Arcy-Biſkup Lwowski z *Proceſſyą* wielkimi drzwiami z Kościoła wyſzedł. Przed którym ſzło najpierwey Miasto, za nim Krzyż Kościelny z Duchowieństwem w Komże przybranym, nie mającym *Stallum* w tej Kolegiacie albo w Katedrach; Kapituła Warſzawska w Kapach Kanonicznych, którą Krzyż Kapitulny poprzedzał; za niemi Kanonicy, Prałaci, Kościoły w Katedralnych, Opaci według każdego godnoſci; Potym Ichmość XX. Biſkupi *Pontificaliter* ubrani tam *Latini quam Graeci Riſus*, a na oſtátku wspomniany Arcy-Biſkup Lwowski, za którym dla uniknienia ſciſku Oficyer z Ludźmi do tego kommanderowanemi Marſz zamykał. Taż *Proceſſyą* Świętojańską ulicą przez Moſt na niey nowo umyſlnie na to na bruku ułożony, y ſuknem czerwonym wybito, Bramą Zegarową na Dziedziniec udał ſię, y tam *ſuo ordine* zaſtanowił ſię, za daniem ſobie znaku przez Magiſtra Ceremonii Dworskich Imię P. Macieja Szymanowskiego Staroſtę Wyſzogrodzkiego, Biſkupi tylko z Arcy-Biſkupem Lwowskim ſchodami koło Izby Poſelskiej na Pokoie Krolewſkie udali ſię, gdzie w Pokoju przed Kaplicą od Marſzałkow Imię Pana Ogińskiego Wielkiego, y Xięcia Sanguszka Nadwornego Litewſkich, (w nieprzytomnoſci Koronnych) y od Urzędnikow Koronnych y W. X. Litt. przyſięci byli; nie odwołocznie oraz naſamprzód Ciż Ichmość Marſzałkowie do Krolewſkiego Pokoju (:gdzie Baldachim ſtoł :) wprowadzili, y z niemi do Tronu Krolewſkiego, zbliżyli ſię, a z niemi Ichmość Senatorowie przyſtępowali. Ichmość zaś Urzędnicy Koronni y Litewſcy przy Stołku Krolewſkim po obudwoch ſtronach ſtali. Nikt zaś wieccy nad tych do tegoż Pokoju nie wſzedł, czego Podkomorzowie Nadworni Krolewſcy na to deſtynowani doglądali. Naten czas Nayaśniejſzy Krol tam pod Baldachimem ſtojący za zbliżeniem ſię Imię Xiędza Arcy-Biſkupa Lwowskiego był od Niego w Mowie Jego Imieniem całego Narodu Połſkiego y Litewſkiego do obrządkow Koronacyi zapraszany, y oſwiadczył ſam w krotkich ſłowach całemu Narodowi wdzięcznoſć uſiadł pod Tronem na krzeſle, a nie daleko Tronu był Stoł cum *Pontificalibus* do ſtroju Nayaśniejſzego P. W tymże Pokoju audyencyonalnym na drugim Stole leżały, Berło, Korona, y Jabłko, każde na ſwoim aksamitnym Wezglowiu złożone, oraz dwa Miecze gołe. Trzeci zaś Miecz *Szczerba* nazwany z paſkami, y pochwami y Paludament Krolewſki do Kościoła Świętego Jana były odeſtane do Wielkiego Ołtarza. Chorągwie takżę dwie jedna z iedney druga z drugiey ſtrony przy Tronie niedaleko na bokach znajdowały ſię. Przy tym Stołiku gdzie wspomniane leżały *Inſignia* ſtał Imię Xiąd Czerny Kuſztocz Koronny, a oddawſzy *Inſignia* wyznaczonym do tego Senatorom, iako to Xciu Imię Jabłonowskiemu Poznańſkiemu, Wielopołkiemu Sendomirſkiemu, Woiewodom y Maſkiſkiemu Kaſztelanowi Wileſkiemu, ſam mieyſce przyzwoiſe ſobie między Prałatami

Prałatami zabrał. *Pontificalia* dla Nayaśniejſzego Pana były: *Sandalia*, *Hyrotheca*, *Alba*, Paſ, *Tunicella* Lamowa biała y Kapatakaż, Order z Łanuchem na Tacy złożony, na drugiey Tacy Czapka Krolewſka. Nayaśniejſzy Pan miał na Szyi krawat z ſprzączką, pod Albą Kamizelkę, to ieſt Suknią ſpodnią białą ſtującą do Paludamentu, w ktorey rękawy do ſamego łokcia były obſzernejsze, że ich można było łatwo poſunąć za łokcie, gdy do namaſzczenia potym przyſzło. Wtyleta Suknia takżę na guziki od Szyi była zapięta, że ią łatwo można było rozłożyć, gdy do namaſzczenia Łopatek przyſzło. Przy tym zaś Stole gdzie złożony był Stroy dla Nayaśniejſzego Krola Kapelan Imię Xiądz Kraſicki Opat Wąchocki w Rokiecie y Mantolecie *Sandalia* podał Dyrektorowi ceremonij Imię Panu Szymanowskiemu Staroſcie Wyſzogrodzkiemu, a ten Imię Panu Ogińſkiemu Marſzałkowi W. Litt. który ię na nogi Krolewſkie kładł, potym Kapelan Albę Dalmatykę Kapę Biſkupią do ubierania Nayaśniejſzego Pana temuż podał, a ten z pomocą ſtojących Biſkupow Nayaśniejſzego Pana ubierał. Tenżę *Magiſter Ceremoniarum* Świecki podał Marſzałkowi Wielkiemu Tarcę z Orderem przygotowaną, ktory Nayaśniejſzemu Panu prezentował, a J. K. Moſć z pomocą Imię Pana Poniatowskiego Podkomorzego Koronnego na ſiebie włożył. Podobnież tenżę *Magiſter Ceremoniarum* drugą Tarcę z Czapką Krolewſką podał Xięciu Sanguszkowi Marſzałkowi Nadwornemu Litewſkiemu, a ten ią Nayaśniejſzemu Panu prezentował. Atakowym ſpoſobem ubranego Nayaśniejſzego Pana Imię Xiądz Arcy-Biſkup Lwowski wziął pod rękę z krzeſła, y w tym mając podane ſobie kropidło od Kapelana, pokropił święconą wodą J. K. Mę y naſtępującą Modlitwę głoſno mowie zaczął.

„*Deus humilium inſtitutor, qui Nos Sancti Spiritus inſpiratione conſolatur, praeſtante ſuper Hunc Famulum Tuum STANISLAUM AUGUSTUM gratiam Tuam, ut per Eum, tuum in nobis adeſſe ſentiamus adventum.*”

Potym wraz nie odwołocznie *Magiſter Ceremoniarum* Świecki, dał znak czekający na dole *Proceſſy*, żeby początek Jey tym porządkiem, iak przyſzedł z Dziedzińca na Świętojańską Ulicę wychodził, do ktorey po zakończoney w Pokoju Modlitwie, tym ſpoſobem łączyli ſię tak, że za Duchowieństwem y Prałatami z Dziedzińca wychodzącymi, Poſtowie na Sejm znajdujący ſię przy tym akcie naſtępowali, za niemi zaś Ichmość Panowie Senatorowie Świeccy z Miniſtrami, za ktoremi ſzli Biſkupi *Pontificaliter* ubrani. Za temi zaś Ichmość Panowie Mnichy Koronny y Kraſicki Litewſki, Chorągowie Nadworni, w nieprzytomnoſci Chorągów Wielkich z chorągwiemi ſzli nie roſpuszczonemi, za niemi Xiąże Imię Lubomiſki, Koronny y Imię Pan Ogiński Litewſki, Miecznikowie, z dobytymi Mieczami, ktorzy gdyby Chorągowie Wielcy *in Perſonis* znajdowali ſię, tedyby Ich Miecznikowie *praeſedere* powinni przez cały Trakt Ceremonij, a za niemi trzech wyżej ſpomnianych Senatorow najpierwſzych po iednym z każdey Prowincyi wiedney zawſze linij idąc *Inſignia* Krolewſkie, Koronę, Berło, y Jabłko ponieśli na wezglowach. Po ktorych naſtępowali

powali Marzalkowie z łaskami spuszczeniemi a za niemi Nayiasnieyszy Pan między Imcią Xiędzem Arcy-Biskupem Lwowskim y pierwszym po Nim in Ordine Biskupem to jest Kaetanem Sołtykiem Xięciem Biskupem Krakowskim, nad którym Baldachim przez czterech Imciów Panów Katztelanów mnieyszych in Ordine naypierwszych na ten czas znajdujących się był nieśiony. Za Nayiasnieyszym zaś Krolew wszyscy Urzędnicy Koronni y Litewscy, Adjutant generalny, Podkomorzowie Krolewscy, Dworzanie do służby na ten dzień naznaczeni poszli, za ktoremi dla uniknienia ścisłu kommenderowani Żołnierze pomaszerowali aż do drzwi Kościelnych S. Jana. Początek zaś wchodzący Proceśsi tak się śadowił. Magistrat, Ławnicy y Gminni na Kościele w miejscu sobie wyznaczonym, Duchowni y Prałaci za Wielkim Ołtarzem na wybudowanym Amphiteatrum mieszczeni byli; znajdujący się Posłowie na Sejm y Urzędnicy Ziemiańscy w ławkach na to wybudowanych, y Im wyznaczonych na Kościele; Ichmość zaś Senatorowie Świeccy wzięli miejsca w ławkach sobie na Amphiteatrum przygotowanych; a Ichmość XX. Biskupi poszli ad Faldistoria alias na Taborety Biskupie przy Wielkim Ołtarzu z obu stron praparata. Niośący zaś Insignia, siedzącemu Xięciu Imci Prymasowi na Naywyższym Gradusie Ołtarza w samym środku, oddawali po iedniemu, ktore Xiąże Imć na Ołtarzu złożył. Chorążowie zaś przez cały czas z Chorągiewami stali porogach Ołtarza, a Senatorowie ktorzy Insignia nieśli poszli na swoje miejsce. Skoro tylko Nayiasnieyszy Krol wszedł do Kościoła, Baldachim XX. Wikaryuszowie odebrali y w Kaplicy złożyli, a Ichmość Panowie Kasztelanowie z drugimi się Senatorami złączyli. Gdy zaś Nayiasnieyszy Krol ku wielkiemu zbliżał się Ołtarzowi, wszyscy Urzędnicy Koronni y Litewscy za Krolew idący do Tronu Krolewskiego przystąpili, y tam przy Krześle przez cały czas tej ceremonii zostali z Krolew Imcią, y przy Nim szli tylko Marzalkowie Podkomorzowie Koronni y Litewscy Adjutant generalny, y Podkomorzowie Krolewskich dwóch.

Krol Imć przyszedłszy przed sam ołtarz, nie wstępując na gradusy, między dwiema Biskupami Czapkę zdjąwszy, ktora Jednemu z Podkomorzów Wielkich oddał, Głowę Xięciu Prymasowi skłonił, zaś Imć Xiądz Arcy-Biskup Lwowski ktory Nayiasnieyszego Krola prowadził Infule zdjąwszy mówił do Prymasa: „Nayprzewielebnieyszy Oycze żada „Matka Nasza Kościół S. abyście tego obranego Krola pobłogosławić „y poświęcić raczyli. „Xiąże Imci Prymas pytał się: „Uznajecież Go bydź przygotowanym do tego S. Obrzadku? „Tenże Biskup co się pytał odpowiedział: „Uznajemy y nie wątpimy, niemniej Kościółowi Bożemu y Rzadowi Krolestwa tego bydź użytecznym. „Na co Xiąże Imć mówił: „Bogu dzięki „Potym Krol Imć odebrałszy Czapkę, na krył Głowę, y siadł na Taborecie bogatym na tymże miejscu przed Xięciem Imcią Prymasem, y dwaj Biskupi asystujący siedli twarzami ku sobie przy Krolew także z głowami nakrytymi. W tym Xiąże Imć Prymas siedząc to Krolowi czynił napomnienie. „Cum hodie

per manus Nostras Optime Princeps, qui Christi Salvatoris Nostri vice in hac re fungimur quamvis indigni, Sacram Unctionem, & Regni Insignia sis suscepturus, bene est, ut Te prius de onere, ad quod destinaris, aliquantulum moneamus. Regiam hodie suscipis dignitatem, & regendi fideles populos Tibi commissos curam sumis, praeclarum sane inter mortales locum, sed discriminis, laboris, atque anxietatis plenum; Verum si consideraveris, quod omnis potestas a Domino Deo est, per quem regnant Reges, & Legum Conditores, ista decernunt, quodque de grege Tibi commisso ipsi Deo rationem sis redditurus; primum pietatem servabis, Dominum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles Christianam Religionem, ac fidem Catholicam, quam ab incunabulis professus es, ad finem usque inviolatam retinebis, eamque contra omnes adversantes pro viribus defendes, Ecclesiarum Praelatis ac reliquis Sacerdotibus condignam reverentiam exhibebis, Ecclesiasticam libertatem non concalcabis, iustitiam sine qua nulla Societas diu consistere potest, erga omnes in concussu administrabis, bonis praemia, noxiis debitas poenas, imponendo, Viduas, pupillos, pauperes ac debiles ab omni oppressione defendes, omnibus Te advenientibus benignum, maiusculum atque affabilem pro Regia dignitate praebebis, & ita se geres, ut non ad tuam, sed ad totius populi utilitatem regnare praemiumque benefactorum tuorum non in terris sed in Caelo expectare videaris, quod ipse Tibi praestare dignetur, qui vivit & regnat Deus in saecula saeculorum Amen.

Po tej skonczoney adhortacyi, tenże Xiąże Imć Prymas pytał się Krola: „Nayiasnieyszy Panie chcesz Wiare S. od Przodków „Kościoła Katolickiego podać zachować, y przy sprawiedliwości „iż przystoynie się obchodzić? Krol Imć odpowiedział: „chcę „Item Prymas: „Nayiasnieyszy Panie chcesz Krolestwo od Pana Boga „Tobie polecone według sprawiedliwości trzymać rządzić y bronić? „Krol odpo.: „chcę, „y za Miłego Pana Boga pomocą, y za radą wiernych swych tak się we wszystkich wiernie zachować obciąć iako będę „mógł naylepiey. „A odpowiadając krol pomienione słowa chce, „skłania zawsze głowę. Potych pytaniach wstali wszyscy y Xiąże Imć Prymas mówił Modlitwę.

„Omnipotens Sempiternus Deus Caelum ac Terrarum moderator, qui Famulum tuum ad Regni fastigium dignitatemque dignatus es provehere, concede quaesumus ut oculis ad veritatem liberatus, & Ecclesia dono muniatur, & ad aeterna paucis gaudium Te donante pervenire mereatur. Per Christum Dominum Nostrium Amen. „Po skonczoney Modlitwie Nayiasnieyszy Krol z asystującymi Biskupami zbliżył się do siedzącego Xięcia Imci Prymasa, głowę odkrył, y Xięciu Imci Radziwiłłowi Podkomorzemu Litewskiemu oddał na Tarcę Czapkę, a potym klęknął na wezgiłowi przed Prymasem y następującą mówił przysięgę. „Ego STANISLAUS AUGUSTUS Rex „Polonia, Magnus Dux Lithuania, Russia, Prussia, Masovia, Samogitia, Kijovia, Volhynia Podolia, Prilachia, Livonia, Smolenscia,

Severia, Czerniechowieque, per omnes Regni Ordines Utriusque Gentis, tam Poloniae quam Lithuaniae, ceterarumque Provinciarum Regno Poloniae Magnoque Ducatui Lithuaniae annexarum & incorporatarum, communi consensu libere Electus, Spondeo ac Sancte juro DEO Omnipotenti, ad hac Sancta IESU Christi Evangelia: Quod omnia Jura, Libertates, Immunitate, Privilegia publica & privata, Juri communi Utriusque Gentis & Libertatibus non contraria, Ecclesiasticas & Saculares Ecclesias Catholicis Romanis, Principibus, Baronibus, Nobilibus Civibus, Incolis & quibuslibet Personis cujuscunque Status & conditionis existentibus, per Divos Praedecessores Meos Reges, & quoscunque Principes Regni Poloniae & Magni Ducatus Lithuaniae praesertim vero Casimirum Antiquum, Ludovicum Ioz nuncupatum, Vladislavum I. Jagiellonem dictum Fratremque Ejus Vitoldum Magni Ducatus Lithuaniae Ducem, Vladislavum II. Jagiellonis Filium, Casimirum III. Jagiellonidem, Joannem Albertum, Alexandrum, Sigismundum I. Sigismundum II. Augustum, Henricum, Stephanum, Sigismundum III. Vladislavum IV. Joannem Casimirum, Michaellem, Joannem III. Augustum II. & Augustum III. Reges Pol. & Mag. Duc. Lith. iuste & legitime latas, quae congruunt cum Patris Conventis, a Nobismetjuratis, tum Patris Conventu per Ordines Regni & Mag. Duc. Lith. Mihi tradita, manutenebo, observabo, c. j. odiam, & aimplebo in omnibus Conditionibus, Articulis & Punctis, n. ejusdem expensis. Pacem quoque & tranquillitatem inter Disidentes de Religione Christiana tuebor & manutenebo, nec ullo modo vel Jure si. & i. one Nostra vel Officiorum Nostrorum & Statuum quorumvis Autoritate quemquam a tei opprimique causi Religionis permittam, nec ipse afficiam vel opprimam, ac Ea quae in Electione Nostra Varsoviensi constituta sunt, & quae in Conventionione Coronationis constituentur, manutenebo, iisque satisfaciam. Omnia illicite a Regno Magni Duc. Lith. & Dominis eorundem quocunque modo alienata, vel Bellis, vel quovis alio modo distraeta, ad proprietatem ejusdem Regni Poloniae & Mag. Duc. Lith. pro posse ac mentem Patrum Conventorum aggregabo, Terminosque Regni & Magni Duc. Lith. non minuiam sed defendam & potius favente DEO dilatare curabo, Justitiam omnibus Incolis Regni, juxta Jura publica in omnibus Dominis constituta, absque omnibus dilationibus & prorogationibus administrabo, nullo etiam Sanguinis Nostris respectu habito. In dispensatione quoque Distributiva Justitiae non Me affigabo solummodo ad effectum & propensionem naturalem Sanguinis, sed ipsam bene meritorum rationem pra. Oculis & Corde habeo in disponendis occurrentibus Officiis & Beneficiis Republica, Esti (: quod absit :) in aliquo Juramentum Meum hocce violare, tunc in eocasu ad mentem Constitutionis 1509. Incola Regni, & Mag. Duc. Lith. a fide & obedientia Nobis praestanda dispensantur.

A podczas tey Przysięgi wszyscy Itali, sam tylko Xiążę Imię Prymas siedział mając na łonie Ewangelię. Po przysiędze Krol kładł ręce

na Ewangelię mówiąc: Sic me Deus adjuvet & haec Sancta Dei Evangelia. Krol jeszcze klęczał, a Xiążę Prymas powstałszy z wszystkimi Biskupami mówił następującą Modlitwę: „ Omnipotens Sempiternus DEUS Creator omnium Imperator Angelorum, Rex Regum, Dominus Dominantium, qui Abraham fidelem servum Tuum de hostibus triumphare fecisti, Moysi & Josue Populo Tuo Praelatis victoriam multiplicem tribuisti, humilemque David puerum Tuum Regni fastigio sublimasti, & Salomone n. Sapientia pacis & ineffabili munere ditasti, respice quae sumus Domine ad preces humilitatis nostrae, & super hunc Famulum Tuum STANISLAUM AUGUSTUM, quem supplicii devotione veneramus, & in Regem eligimus, benedictionum Tuarum dona multiplica, Eumque dextera potentia Tua semper hic & ubique circumda, quatenus praedicti Abraham fidei, Moysi mansuetudine fretus, Josue fortitudine fultus, David humilitate exaltatus, Salomonis Sapientia decoratus, Tibi in omnibus complacit, & per tramitem justitiae in offensa gressu semper incedat, tua quoque Protectionis galea munitus, & scuto insuperabili jugiter protectus, armisque celsitibus circumdatus, optabilem de hostibus Crucis Christi victoriam fideliter obtineat, & triumphum feliciter capiat, terroremque sua potentia illis inferat, & pacem sibi militantibus laetanter reportet, per Christum Dominum nostrum, qui virtute Crucis tartara destravit; regnoque Diaboli superato ad Calos Victor ascendit, in quo potestas omnis, Regni quoque consistit victoria, qui est gloria humilium & vita salusque populorum, Qui tecum vivit & regnat, Deus per omnia secula Jaculorum. Amen.

Tę Modlitwę iako y wszystkie inne potym przez całą Funkcyę wszyscy Biskupi *submissa voce* z swoich Pontyfikalow mówili. Po której Modlitwie Xiążę Prymas z Biskupami na swoich miejscach zostającemi klękali przy swoich Faldystorzech, głowę y ręce oparliszy na nich, a Krol Imię zszedłszy z gradusa, wezgiłowia położone mając, na Oblicze Krzyżem padł; Tym czasem Chorus Litanie o Wszystkich Swietych spiewał, a gdy przyszedł do tych słów: *Et Omnibus fidelibus requiem donare digneris*, y odpowiedziano: *Terogamus audi nos*; wstał sam Xiążę Imię Prymas, wziął Pastorał y obrócił się do Krola, a Biskupi inni wzniozłszy tylko głowy klęcząc, Prymas wyniozł głośm, Biskupi cicho, wszyscy błogorawie mówili: *Ut hunc Electum in Regem coronandum benedicere digneris. R. Te rogamus audi nos. Ut hunc Regem Coronandum conservare digneris. R. Terogamus audi.* Wrocil się Xiążę Imię Prymas do ukłknięcia iak pierwey przy Faldystorzu, a potym po skonczoney Litaniach, gdy Krol jeszcze y Biskupi (: iako wyżej :) zostali zdiawłszy jednak Insuly, Xiążę Prymas wstał y mówił *Pater noster*. Po odpowiedzi *Sed libera nos a malo*, obrócił się do Krola y mówił Wiersze z Modlitwami następującemi: *V. Salva fac Servum tuum Domine. R. Deus meus sperantem in Te. V. Ego Ei Domine Turris fortitudinis. R. A facie inimici. V. Nil proficiat Inimicus in Eo. R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. V. Domine Exaudi Orationem meam R. Et*

„clamor meus ad Te veniat. V. Dominus Vobiscum. R. Et cum Spi-
ritu Tuo. OREMUS Præstende Domine huic Famulo Tuo dextram
Cælestis auxilii, ut Te toto corde perquirat & quædignæ postulat
consequi mereatur. Actiones Nostras quas sumus Domine aspirando præ-
veni, & adjuvando proseguere, ut quæcunq; nostra oratio & operatio, a Te
semper incipiat, & per Te capta finiatur. R. Amen.

Coy Biskupi iako się namienili czynili. Po teyże zaś Modlitwie
Nayiasniejszy Krol podniósł się y na tymżemieyscu przed Ołtarzem
stał, a Xiążę Imię Prymas obraciwszy się ku mieyscu Ołtarza, gdzie
Paludament Krolewski był położony benedykował go mówiąc. „ DE-
US Rex Regum, & Dominus Dominantium, per quem Reges regnant,
& legum confitores iusta decernunt, dignare propitius bene & dicere hoc
Regale Ornamentum & præsta, ut Famulus tuus Rex noster STA-
NISLAUS AUGUSTUS, qui illud portaturus est, ornamento honorum
morum, & Sanctorum actionum in conspectu tuo fulgeat, & post tem-
poralem vitam æternam gloriam, qua tempus non habet, finem sine
fine possideat. Per Dominum nostrum. Amen.

Siadł potym Xiążę Imię Prymas, infułę kładł, a Nayiasniejszy
Krol przez tych, którzy Go ubierali ex Pontificalibus był rozbie-
rany, Łanoch zaś z Orderem zdeymuiąc na Tacy złożył iednemu z Po-
komorznych Wielkich, zostawszy tylko w swoiey Sukni przed Xięciem
Imię Prymasem na wezgielciu ukleknął, któremu Xiążę Imię Prymas in
forma Krzyża, Oley Świętego na Głowę kładł mówiąc. „

„ Regem ex Oleo Sanctificato, in Nomine PATRIS & FILII, & SPIRI-
TUS Sancti. Amen. V. Pax Tecum R. Et cum spiritu tuo. „ DEUS
„ Dei Filius JESUS Christus Dominus Noster, qui a Patre Oleo exulta-
tionis unctus est præ participibus suis, ipse per præsentem Sacra Un-
ctionis infusionem Spiritus Paraclisi super Caput Tuum Ene & discio-
nem infundat, eandemque usque ad interiora Cordis Tui penetrare faciat
„ quatenus hoc visibili, & tractabili Oleo, dona invisibilia percipere & tem-
porali regno iustis moderationibus peracto æternaliter cum eo regnare
„ merearis. Qui solus sine Peccato Rex Regum vivit & gloriatur cum
„ Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.
„ R. Amen.

Za tym Biskupi wstawiali z Infułami, zbliżali się do Krola, pierwi-
szn ich rękę prawą y barki do namaszczenia przysposobiali, Xiążę Prymas
Palec wielki u ręki prawey w Oleu Świętym umoczywszy, nim nayprzod
rękę Krolewską poczwawszy od zgięcia Ręki przy pięści, aż do zgięcia Ło-
kcia wzdłuż ciągnąc palcem, y potym poprzek, to jest in forma Krzyża
namaszczał mówiąc. „

„ Ungantur Manus istæ de Oleo Sanctifi-
cato, unde uncti fuerunt Reges & Prophetae, & sic unxit Samuel David
„ in Regem, ut sis benedictus & constitutus Rex in Regno isto super Popu-
lum istum, quem Dominus DEUS dedit Tibi ad regendum, & guberran-
dum; quod ipse præstare dignetur. Cui cum Patre & Spiritu Sancto vi-
vit & Regnat in sæcula sæculorum. Amen. V. Dominus vobiscum.
R. Et cum

„ R. Et cum Spiritu Tuo. Prospice Omnipotens DEUS serenis ob-
tutibus hunc gloriosum Regem STANISLAUM AUGUSTUM, & sicut
„ benedixisti Abraham, Isaac, & Jacob, sic illum largis benedictionibus
„ Spiritualis gratia cum omni plenitudine Tuæ Potentiæ irrigare, atque
„ profundere dignare, tribue Ei de rore Cæli, & pinguedine terræ abun-
„ dantiam frumenti vini, & olei, & omnium frugum opulentiam, ex Lar-
„ gitate Divini muneris longa per tempora, ut eo regnante sit sanitas
„ corporum in Patria, & pax inviolata in Regno, & dignitas gloriosa re-
„ galis Palatii maximo splendore Regia potestatis omnium oculis ful-
„ geat, luce clarissima clarescat, atque splendore, quasi splendidissima ful-
„ gura, maximo perfusus lumine videatur. Amen. „

Potym za-
raz barki, to jest między ramionami niżej karku podobnie namaszczał
mówiąc. „

„ Ungo Te in Regem ex Oleo Sanctificato, Spiritus S.
„ gratia humilitatis nostræ Officio in Te copiosa descendat, ut sicut mani-
„ bus nostris indignis oleo materiali pingvefcis exterius ablutus, ita ejus
„ invisibili unguimine delibatus impingvari merearis interius, ejus quo-
„ que perfecti juma Spiritualis Urthione superimbutus, & illicita declina-
„ re tota mente discas, seu valeas, & utilia animæ Tuæ jugiter cogitare,
„ optare, atque operari queas auxiliante Domino JESU Christo, qui
„ vivit & regnat cum DEO Patre, in unitate Spiritus S. Deus per o-
„ mnia sæcula sæculorum. Amen. „

Tę zaś skończywszy Modlitwę Xiążę Imię Prymas, palce ob-
cierał chlebem według zwyczaju, toż samo czynili Krolowi Ichmość
Biskupi na cześciach namaszczonych y przybierali rękę y barki iak były;
Potym Xięciu Imię Prymasowi Assistentes Jego podali z Ołtarza płaszcz
Krolewski według dawnego Ceremoniarza, który Xiążę Imię wkładając na
Nayiasniejszy Pana, tę mowil Modlitwę. „

„ Accipe pal-
„ lium quatuor initiis formatum, per quod intelligas quatuor mundi par-
„ tes Divina potestate esse subjectas, nec quemquam posse feliciter rege-
„ re in terris, nisi sibi potestas fuerit collata de cælis, „ A gdy
Płaszcz Nayiasniejszy Krol wziął na siebie trzymając na Tacy Order do
wzięcia na szyję podał Mu, powstałszy oraz przy schyleniu głowy Pry-
masowi, szedł do swego Genuflexorium na rogu Ołtarza po stronie Ewan-
gelij przygotowanego.

Xiążę Prymas schodził na zwyczajne
miejsce zaczynających Mszę Świętą, y też zaczynał, przydając wniey kol-
lektę pro Rege Coronando. „

„ Quasumus Omnipotens DEUS, ut
„ Famulus Tuus STANISLAUS AUGUSTUS Rex noster qui Tua mise-
„ ratione suscepit Regni gubernacula, virtutum etiam omnium percipias
„ incrementa, quibus decenter ornatus, & vitiorum monstra devitare & as-
„ Te, qui via, veritas, & vita es, gloriosus valeat pervenire. Per Do-
„ minum Nostrum JESUM Christum Filium Tuum, qui tecum vivit & re-
„ gnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum
„ R. Amen.

Agdy przyszło do Alleluia, wziął Xiążę Imię Prymas Infułę y
Pastorał, y obraciwszy się do mieysca Ołtarza gdzie Miecze złożone,

(c)

Miecz

miecz Krolewski benedykował mowiąc.

„*Exaudi quæsumus preces Nostras, ut hunc E. sem, quo hic Famulus Tuus STANISLAUS AUGUSTUS accingi desiderat, Majestatis Tux elementia benedicere, & sanctificare digneris, quatenus defensio atque protectio possit Ecclesiarum esse, Viduarum, Orphanorum, omniumque Deo servientium, contra Savi- tiam Paganorum terror, & fortitudo. Per Christum Dominum no- strum. Amen.*”

Po ktorey benedykcyi siadł Xiąże Imć Prymas na swoim mieyscu, a Nayiasnieyszy Krol przyszedł z Marszałkami Podko- morzemi, Miecznikami przed Niego, y kłęknał na Wezglowiu, Xiąże Imć Prymas wziął Miecz Krolewski podany sobie z Oltarza goły, y po- dał w ręce Nayiasnieyszemu Krolowi, mowiąc.

„*Accipe gladium de Altari sumptum per manus Nostras licet indignas, vice tamen, & au- thoritate Sanctorum Apostolorum consecratas Tibi regaliter concessum, nostraque benedictionis Officio in defensionem S. Dei Ecclesia divinitus ordinatum, & memor esto, ejus de quo Psalmista prophetavit dicens: Ac- cingere gladio Tuo super femur Tuum potentissime, & in hoc per eundem vim exerceas aequitatis, molem iniquitatis potenter destruas, & S. Dei Ecclesiam, ejusque fideles propugnes, ac protegas nec minus sub fide falsos quam Christiani nominis hostes execreris, ac dispergas; viduas & pupil- los clementer adjuves, ac defendas, desolata restaures, restaurata conser- ves, ulciscaris injusta, confirmes benedicta, quatenus hoc agendo, vir- tutum triumpho gloriosus, justitiaque Cultor egregius, cum Salvatore mundi sine fine regnare merearis, qui cum DEO Patre & Spiritu S. vivit, & regnat Deus. Per Omnia secula seculorum. Amen.*”

Po- tym Nayiasnieyszy Krol oddał Miecz Miecznikowi Koronnemu, on go w pochwy włożył, y podał Prymasowi, a Prymas przypasał do boku Krolewskiego z pomocą Mieczników Kor. y Litewskiego mowiąc.

„*Accingere gladio Tuo super femur Tuum potentissime, & attende, quod San- cti non in gladio, sed per idem vicerunt Regna.*”

Nayiasniey- szy Krol wstał, wstał na gradus Oltarza, obrocil się ku ludzom, dobył Miecza y nim po trzykroć na Krzyż machał, a obtarłszy go o swoje ramię lewe do pochwy nazad schował, y obrocil się ku Xięciu Imć Pryma- sowi przez Pierwszego z asystujących Biskupow dwa z Oltarza miał sobie podane miecze, z ktorych ieden Miecznikowi Koronnemu, a drugi Litewskie- mu oddał.

Kłęknał potym Nayiasnieyszy Krol przed Prymasem, ktoremu Chorążowie Chorągwie podali, naprzod Koronny, potym Litew- ski, a te Xiąże Imć Prymas rozpuściwszy, Krolowi Imć do reku oddał; Krol zaś powstałszy, nazad oddał iedną po drugiey Chorążym, którzy z temiż Chorągwiemi przy Miecznikach stali.

W tym wziął Xiąże Imć Prymas z Oltarza Koronę, y włożył ją na Głowe kłęczącemu Nayiasnieyszemu Krolowi z dotykaniem się dwoch przytomnych Biskupow mowiąc ninieysze Słowa.

„*Accipe Coro- nam Regni, quæ licet ab indignis, Episcoporum tamen manibus capiti Tuo imponitur. In Nomine Patris, & Filii & Spiritus Sancti, Amen quam sanctitatis gloriam, & honorem fortitudinis significat: intelligas, &*

per-

„*per hanc Te participem Ministerii Nostri non ignores, ita, ut sicut nos in- terioribus Pastores, Rectoresque animarum intelligimur, ita & Tu in ex- terioribus verus Dei Cultor, Strenuusque contra omnes adversitates Eccle- siae Christi defensor assistas, Regni quoque Tibi a Deo dati, & per Officium No- stra benedictionis in vice Apostolorum, & omnium Sanctorum Regimini Tuo commisi, utilis Executor, proficiusque Regnator semper appareas, ut & inter gloriosos Athletas virtutum gemmis ornatus, & premio sem- piterna felicitatis Coronatus, cum Redemptore ac Salvatore Nostro JE- SU Christo, ejus Nomen vicemque gestare crederis, sine fine glorieris. Qui vivit & imperat Deus, cum Patre & Spiritu Sancto in secula secu- lorum. Amen.*”

Potym oddał Berło wrękę prawą; Iablko wiewą, podane sobie z Oltarza na wezglowia, mowiąc

„*Accipe Vrgam virtutis ac veritatis, quæ intelligas te obnoxium mulcere pios, terrere reprobos, errantes viam docere, lapsis manum porrigere, disperdere superbos, & relevare humiles, ut aperiat Tibi ostium Dominus Noster JESUS Chri- stus, qui de semetipso ait: Ego sum Ostium, per me quis introi- rit salvabitur; qui est Clavis David, & Sceptum Domus Israel, qui- aperit, & nemo claudit, claudit & nemo aperit, Tibique sit Ductor, qui educit vinctum de domo carceris, sedentem, & in umbra mortis, & in omnibus sequi merearis eum de quo David Prophetia cecinit: Se- des Tua Deus in seculum seculi, virga directionis, virga Regni Tui, & imitando ipsum, diligas justitiam, & odio habeas iniquitatem, quia propterea unxit Te Deus, Deus Tuus, ad exemplum illius, quem ante secula unxerat oleo exultationis præ participibus suis, Jesum Christum Dominum nostrum, qui cum eo vivit & regnat Deus in omnia secula seculorum. Amen.*”

Nayiasnieyszy Krol za tym podniósł się; podobnież y Xiąże Imć Prymas z mieysca się ruszył, biorąc Nayiasnieyszego Krola pod rękę, z drugiej strony Imć Xiądz Arcy-Biskup Lwowski, y z Nim do Tronu Krolewskiego zbliżyli się tym sposobem: Nayprzod Chorążowie z rozwi- nionemi Chorągwiemi, którzy przyszedłszy do Tronu na pierwszym Gradusie stali; za Niemi Miecznikowie Koronny y Litewski z dobytymi Mieczami na drugim gradusie wstrzymali się, za ktoremi Marszałkowie z spuszczone- mi Łaskami na ostatni Gradus wstąpili, za Niemi zaś Xiąże Imć Prymas z Ar- cy-Biskupem Lwowskim wprowadzili Nayiasnieyszego Krola na Tron, y Xiąże Imć Prymas sadzał Go na krześle mowiąc.

„*Sede & reti- ne amodo locum Tibi a Deo delegatum per Authoritatem Omnipotentis Dei, & per præsentem traditionem Nostram, omnium scilicet Episco- porum, cæterorumque Dei Servorum. & quanto Clerum Sacris altari- bus propinquorem aspicias, tanto ei potentorem in locis congruis hono- rem impendere memineris, quatenus mediator DEUS hominum, Te me- diatorem Cleri, & plebis in hoc Regni solio confirmet; & in Regno a-*

(C2)

terno

„terno secum regnare faciat Jesus Christus Dominus noster, Rex Regum, & Dominus Dominantium, qui cum Patre & Spiritu S. vivit & regnat Deus per omnia secula seculorum. Amen. „ Potym Xiążę Prymas obrocą twarzą ku Ołtarzowi obok Krola stojąc na prawey ręce, zdiawszy Infule, zaczął: *Te Deum Laudamus*, y przez ten cały Hymn tamże stał z głową odkrytą, po którym przespiewanym spiewał wiersze następujące z Modlitwami. *V. Firmetur Manus Tua, & exaltetur dextera tua. R. Justitia & Judicium prae paratio Sedis Tuae. V. Domine exaudi Orationem meam. R. Et clamor meus ad Te veniat. V. Dominus Vobiscum. R. Et cum spiritu Tuo. OREMUS. Deus inenarrabilis Auſtor mundi, Conditor generis humani, Confirmator Regni, qui ex utero fidelis Amici Tui Patriarchae Nostri Abrahae praelegisti Regem saculis profuturum, Tu praesentem insignem Regem hunc cum exercitu suo, per intercessionem Beatae MARIE semper Virginis, & Omnium Sanctorum uberi Beneſdictione locupleta, & in solium Regni firma stabilitate connecte, visita eum sicut visitasti Moysen in rubo, Jesum in praelio, Gedeonem in agro, Samuelem in templo & illa Eum sydere Beneſdictione, ac Sapientiae Tuae rore perfunde, quam Beatus David in Psalterio, & Salomon Filius ejus Te remunerante percepit de Caelo. Sis ei contra acies inimicorum lorica, in adversis galea, in prosperis sapientia in protectione Clypeus sempiternus; Et presta, ut gentes Ei teneant fidem, Proceres sui habeant pacem, diligant charitatem, abſtineant se a cupiditate, loquantur justitiam, custodiant veritatem, & ita populus iste sub Ejus imperio pullulet coalitus benedictione aternitatis, ut semper tripudiantes maneant in pace, ac victores, quod ipse prestare dignetur. Qui Tecum vivit & regnat in unitate Spiritus S. DEUS per omnia secula seculorum. R. Amen.*

Po tych Modlitwach w głos Xiążę Imię Prymas mowił potrzykroć *VIVAT KROL!* Lud odpowiedział: *VIVAT KROL!* Marszałkowie Łaski podnosili, z Armat nad Wisłą ognia dawali, y wedzwony po wszystkich Kościołach dzwonili.

Po skończonym ostatnim okrzyku Xiążę Imię Prymas wrocil się do Ołtarza z Arcybiskupem Lwowskim, który z Nim do Tronu asystował, y w Młszy S. dalej postępował, a Marszałkowie Łaski spuścili, J. K. Mości zaś genuflexorium do klęczenia przynieśli, Gdy się Ewangelią skończyła, Xiążę Imię Biskup Krakowski przynioſł J. K. Mści Ewangelią do pocałowania, zaś wyżej wspomniony Imię Xiądz Ignacy Krasicki Opat Wąchocki odebrawszy od Xiążęcia Imię Prymasa Benedykcyę, wstąpił na Ambonę y Kazanie przez Niego w następujących było powiedziane słowach:

„*Tulit ergo Samuel cornu Olei. & unxit David in medio Fratrum ejus.* „ Wziął Samuel naczynie Oleiu, y namaścił Dawida, w pośrodku „ Braci jego. z Xiąg Krol: I. Roz: 16. wier. 13.
„ **N A Y I A S N I E Y S Z Y P A N I E**
„ **W** Tym czasie kiedy Naywyższy Kapłan y Rządca dotąd Lada tego, „ W. K. Mę, na doſtoyność Krolewską namaścił, to co niegdys o Samuelu

Samuelu y Dawidzie powiedzano, ia właściwym dzisiejszego obrządku opisaniem nazwać mogę. *Tulit ergo Samuel Cornu Olei & unxit David in medio Fratrum Ejus* Ten to wprowadzie Samuel Nayiaśniejszy Panie, który przed Bogiem W. K. Mę y całym Narodem, o swoim rządzie w czasie Bezkrolewia, to co niegdys tamten o Sęſtwie w Izraelu beſpiecznie powiedzieć może: *Loquimini de me coram Domino & coram Christo ejus, si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cujusque munus accepi.* Powiedzcie o mnie przed Bogiem y przed Pomazańcem Jego, ieſlim kogo ſpotwarzył, ieſlim kogo uciſnął, albo ieſlim wziął dar z czyiey ręki? Ten mowię, W. K. Mość wiekiem, przymiotami, doſkonałością prawdziwego Dawida, Kroleſtwu temu za Rządcę y Pana poſwięca, w pośrodek tych, ktorych niegdys Nayiaśniejszy Panie byleſ Bratem, teraz Oycem zostaieſz. Głos Naywyższych Kapłanów, naypierwszych Mężow Narodu y wszystkich Państwa Stanow, głos ten dzielny y prawodawczy, wielbi Opatrzność Naywyższego, ktorey dobroci y miłosierdzia był instrumentem, gdy Ciebie okrzykiem swoim wynioſł; Kościół Święty w obrządkach swoich, pełnoſć błogosiawieſtwa na Ciebie Prawowiernego Krola zlewa; Słowo Boże wyższe nad wszystkie względy pochwał się swoich nie wzbrania; ieżeli albowiem gromiące prawdy, Wyſokim u ſwiata przepowiada, wielbić cnotę kaſdego czasu kaſze. Tak ſłodką powinnoſć kiedy mi dnia dzisiejszego pełnić przychodzi do dziekczynienia nayprzod Panu BPGU zachęcać was powinienem, wyznawamy przed Panem y przed wszystkimi Narody, chwalmy Imię Jego, albowiem uczynił z nami miłosierdzie swoje. Nie dał upaſć Ludowi ſwemu y ſtaliſmy się pocieſzeni. W tey radoſci abym was utwierdził, y razem właściwe obrządkowi dzisiejszemu prawdy opowiedział, pozwolcieſz niech wam z tey czei y okazałoſci ktorą Kościół Boży Krolowi od was obranemu wyrządza, wywiode do iakiey wſzyſcy względem Niego obowiazani ieſcieſcie *Ad M. D. G.*

Uſzanowanie iako ieſt wyznaniem podległoſci lub zadziwieniam; tak rownie zwierzchnoſci iako y doſkonałoſciom naleſzy. Stopnie Przełożeńſtwa wymiarem uſzanowania ſą, ztąd te ktore się Monarchom czyni, iako z przyczyn wielu pochodzi, tak w rodzaju swoim nader doſkonałe bydź powinno.

Choćbyſmy wielorakich ſwiadeſtwa Piſma Świętego niemieli, powszechne Narodow zdanie nazywa Krolow Namieſtnikami Boſkimi, y Obrazami Jego na ziemi; im więkſza Godnoſć reprezentowanego, tym znatnienitſza powaga reprezentuiącego bydź muſi. Rządzić, oddawać ſprawiedliwoſć, nadgradzać, karać, czynić ſzczęſliwych, Boſkie właſnoſci Krolom powierzone ſą; ieżeli zatym prawa naſze Poſly Monarchow czeić kaſzą, dla tego że ich Imieniem rzeczy ſprawuią. Oſoby Monarſze z ktorych ta czeſć ſpływa, więkſzych nierownie względow godne ſą.

Gdybyſmy się zaſtaawiali na iſtnoſci rzeczy, niebyłoby takow

(d)

wy

wę między ludźmi różnicy, któraby jednych znizeniem wynosiła drugich. Jednego Stworcy, dzieła, jednego rodzaju Stworzenia, jednych Rodziców dzieci, jednej ziemi dziedzice, ile prerogatyw tyle tytułów do niepodległości mieć zdaniemy się. Wzgląd szczęścia naszego kazał Nam porządku szukać, ten bez udzielenia władzy być niemożliwy; władza wyciągała posłuszeństwa; za posłuszeństwem szło poddanie się Zwierzchności, która aby tym dzielniejsze uynowała serca poddanych okazałości powierzchowne pobudki do uszanowania wynalezione są. I w prawdzie tak natura porządku z Zwierzchnością, Zwierzchność z czią y uszanowaniem po wszystkie wieki łączone były, iż czyli w czasach Patriarchów krew własną rządzących, czyli Prawodawców ustanawiających, pierwsze obywatelskie Towarzystwa, Zwycięzców mocą wznoszących Monarchie, Sędziów y Przełożonych, Królów Dziedzicznych lub obranych ani przeciwnego przykładu, ani wzmianki do tego podobnej znaleźć można, y owszem z doskonałą się coraz rzędem, uszanowanie rządzących mocy y powiększenia nabierało.

Niechay kto chce te sprawiedliwe y powinne sposoby czczenia, podłą y niegodną myślącego stworzenia sprawą nazywa; widok szczęścia naszego nigdy nam tak świątobliwego obyczaju zmniejszyć dopiero znieść niepozwoili. Religii obowiązki oddać Cesarzowi co Cesarza; szanować tych których się należy; każej władzy ludzkiej dla Boga poddawać się każe; do tego zmierzają. Stan oplakany nierządu, usprawiedliwiający gwałty, zatwardziałocy serca, kaziący obyczajność, dostateczną ludziom będzie odrazą od takowej zwierzęcej swobody.

W podległości z istoty swojej niemilej to się dzieć zwykło, iż im znamienitsza Osoba rozkazuje, tym znośniejsze posłuszeństwo jest; cel Narodów w nadawaniu Rządcom powagi był, aby ulżyć ciężarowi poddaństwa, który choćby naylekkszy, dość że obowiązki przepisy, w oczach miłości własnej iarmem jest. Ztąd poszły znaki ozdobne, Tytuły wspaniałe, obrządki pełne czi y okazałości unieżenia się do samej adoracyi, iako z starych dzieiow y z Pisma Bożego zasiać możemy. To wszystko za nadgodę pieczołowitości Królom powinney gdybyśmy wiaść chcieli; Urząd ten pełen prac y trudow, ten Urząd który jednego w odpowiedzi wszystkim stawia, y ofiarą publiczną być każe, godzienby był tey od nas nadgrody, jeśli się tylko nadgodą nazwać może.

Charakter osobliwy który przez obrządek namaszczenia, za wezwaniem Imienia Boskiego zlewa się na Osobę Monarchow, pobudką nam do ich uszanowania być powinien. Przezeń dzielność nowa, znamienite dary, Duch Boży w sercu y umyśle Pomazańcow Bożych oświadcza: *Directus est Spiritus Domini a die illa in David;* moc Ię Naywyższego uzbraia y otacza *Egressus est DEUS ante te eo quod unctus sis.* Stają się na koniec rzeczą świętą, y osobliwym sposobem

własnością

własnością Bożą, tak dalece: iż ilekroć Pismo Królów wspomina, po większej części że są Boskami dodaje. *Unctus Domini Christus ejus.*

Nie bez przyczyny zatym w Ich poświęceniu obrządkow Kościoła Boży zazywa. Wszystkie przez moc niewidomą działają, y są piętnami tego, co gdy zmyślom w istocie podpadać niemoże, powierzchnością oczom okazywane jest.

Nie potrzeba mi się rozwodzić z tłumaczeniem zakrytych w obrządku dzisiejszym tajemnic; do wyboru słuchaczow mówię; dość mi jeszcze wspomnieć ostatnią niemniej dzielną przyczynę do tak sprawiedliwego ze wszech miar Monarchy uszanowania.

Być obieranym od wszystkich, wybranym z wielu, na taki stopień, który im wyższy tym chciwiej pożądanym, im dzielniejszy tym obficie dogadza, im okazałszy tym osobliwiej zdobi, to wszystko w obranej Osobie doskonałość y nader wyborne przymioty znaczy. Ten jest los cnoty Nayjaśniejszy Panie iż choć nie-liczliwa y uciemiężona zazdrością, szanowana zawždy być musi; dziś kiedy na Tronie spoczęła, szczęśliwym związkiem łącząc doskonałość przełożenstwem, gdy winnego Ci uszanowania przymnaża, na pociechę wszystkim dobrym do Ciebie te Boskie Słowa stosować każe. *Dilexisti iustitiam & odisti iniquitatem, propterea unxit Te Dominus DEUS Tuus.* Kochałeś sprawiedliwość, nienawidziłeś nieprawość y dla tego namaścił Cię Pan y Bog Twój.

Nie żebym powątpiwało wierności y uszanowaniu Narodu Polskiego sławnego zawždy kochaniem Panow swoich, ale żebym tym mocniejw tak chwalebnej Cnocie potwierdził, potym wszystkim com namienil, pozwolcie niech mi się was słowy Piotra Świętego upomnieć godzi *Regem Honorificate;* Króla szanujcie; Nie na powierzchownym ułożeniu, pochlebstwie y ślepej wszystkiego aprobacyi, podłych dusz wynalazkach uszanowanie Monarchow zawiało. Radą, prawdą, y obroną Króla szanować należy; szanować w Nim Boga y Jego w Bogu; szanować sercem wiernym, umysłem niewzruszonym, kochaniem Synowskim, jednością myśli y woli, tę są prawdziwego uszanowania przymioty a powinności nasze, Wiara, Prawem, zwyczajem po wszystkie wieki zstwierdzone y przykazane.

Nayjaśniejszy Panie! winzować W. K. M. Ci wywyższenia, Możliwości, dostatku, mocy powagi nie jest to znać wspaniały umysł y prawe Serce Twoie. Do Monarchy Mędrca; do Męża wedle Serca Bożego; Imieniem Kościoła y Ojczyzny; z miejsca prawdzie poświęconego gdy mówię, tegoć winzować powinienem: Ześ się stał Namięstnikiem Boskim y będziesz na wzor Opatrzności Jego wszystkich uszczęśliwiał; Ześ się stał Ojcem powszechnym; y prawem miłości rządzić nas będzie; Ześ się stał Opiekunem Poddanych, a mocny nad słabym przewodzić ustanie; Ześ się stał dłużnikiem Ludu twego y karą nieprawości, nadgodą Cnoty wypłacisz się,

(dz)

się: Ześ się na koniec stał wszystko wszystkim, y rzeczą samą Krolo-
wać będziesz.

Takich Monarchow w pełni miłosierdzia Two-
iego użyczasz Narodom BOZE! Ubłogosławieni darem Twoim pro-
siemy Cię: dopełniaj dzieła Twego. Dodawaj mu Ducha rady, Mę-
stwa, dzielności, sprawiedliwości, aby lud Twój spokojnie y szczę-
śliwie według Praw Twoich rządzić mógł. Oddal od nas to wszy-
stko cokolwiek prawe posłuszeństwo niszczyć y kazić może, nie-
sworność, pychę, zysk własny, zazdrość podłą, nienawiść wzajemną.
Niech my pod cieniem opieki Iego, On na łonie nas wiernych pod-
danych swoich szczęśliwy y długoletni spoczywa poty, poki Go po-
ostateczną do Twoich przybytkow niewieziesz nadgrode Amen.

Po skończonym Kazaniu oraz po *Offertorium* niżeli przyszedł
ad *Lavabo*, siadł Xiążę Imć Prymas na zwykłym miejscu, Infule
włożył, Nayiaśniejszy Pan zstąpił z Tronu, y z poprzedzającemi
Chorążemi, za niemi Miecznikami potym Marszałkami z podniesio-
nemi Łaskami, złożywszy z głowy Koronę, Berło y Iabłko, w Ręce
tych, którzy ie przynieśli (którzy przy Sronie zostali) poszedł do
Ołtarza y odebrawszy podany sobie na Tacy Chleb, Xciu Imci Pry-
masowi klękawszy dał na Ofiarę, podobnie odebrawszy Baryłkę
z winem podaną, Iemuż prezentował. Po tej Ofierze Nayia-
śniejszy Krol tymże porządkiem jak przyszedł, do Tronu swego
powrócił się, na którym Koronę tylko na Głowę wziął, y teyże nie-
zdeymował aż do podniesienia Nayświętszey Hostyi, którą w ręce
do tego naznaczonego Senatora oddał. Gdy zaś na Mszy Świę-
tej przyszedł ad *Pax tecum*, pierwszy z Biskupow Pacyfikał Krolowi
do pocałowania zanioł. Po Komunii Prymasa Krol Koronę na
Głowę włożył, tym czasem Xiążę Imć Prymas *gratiarum actionem*
uczynił. Wziął na Rokietę Mucet. co y inni Biskupi uczynili. *Magi-
stri Ceremoniarum* wychodzenie Procesyi z Kościoła dysponować
poczęli, tą drogą którą Krol był prowadzony; Marszałek zaś Wiel-
ki po trzykroć wołał: *Wivat Krol*. Lud podobnie odpowiadał, a
w tym armaty y Dzwony Ryszeć się daly.

Ruszyli się z miejsc swoich Biskupi y Prymas ku Krolowi, Krol
z Tronu w Koronie, wziąwszy Berło y Iabłko w ręce, ku nim scho-
dził, y tym porządkiem z Procesyą z Kościoła wychodził, iako ni-
był prowadzony (opócz Duchowieństwa, ktore w Kościele pozos-
tało) a tylko *Nobilitas* Urzędnicy Koronni y Litewscy Senatoro-
wie Biskupi na Pokoie, z Krolemi pošli, za którym Paludament to
jest Płaszcz długi Krolowski Imć Pan Kazimierz Poniatowski
Koronny, y Xiążę Stanisław Radziwił Litewski Podkomo-
rzwie Wielcy pierwszy po prawey drugi po lewey ręce idąc
unosili. Nad wychogzącym zaś Krolew Imcią z Kościoła XX.
Wikaryuszowie Baldachim Ichmciom Panom Kasztelanom do nie-
sienia oddali. A gdy w audyencyonalnym Pokoju I.K. MC stanął,
złożywszy Berło y Iabłko, do powinuszowania y pocałowania Ręki
Krolewskiej

Krolewskiej *Assistentes* przystąpili. A po Nich Imć Xiądz Nuncyusz,
Ichnć Panowie Rosyjski y Pruski Posłowie Wielcy, tudzież Rezy-
denci Angielski, Duński, Pruski y Kurlandzki, także swoje powinusz-
owania I. K. MCi złożyli. Potym Nayiaśniejszy Pan trzy Ordery
Orla Białego konferował, to jest Xciu Imci Repninowi Posłowi Ex-
traordynaryjnemu, y Ministrowi Pełnomocnemu Rosyjskiemu, Xcia
Imci Adamowi Czartoryjskiemu Generalowi Podolskiemu, Imci Xię-
dzu Michałowi Poniatowskiemu Kanonikowi Katedralnemu Krako-
wskiemu Bratu swemu, Po którym Orderow rozdaniu gdy I.K.M.
do swego Apparamentu odszedł, Ichnć Panowie Senatorowie y
wszyscy *adjantes* do Pokoioy przygotowanych na Obiad Ceremo-
nialny I. K. Mości udali się, y tam przybycia Krolewskiego oczekiwali.

Notandum, Ze dla uniknienia w Kościele zbyteczney ciżby, szcze-
gólnie tylko za Biletami byli puszczani, o ktore y wiele każdy po-
trzebujący, in *Scripto* dopraszał się u Imć Pana Karasia Marszałka
Dworu I. K. MCi na dni kilka przed nastąpiącą Koronacją; proste-
go zaś gminu y Ludzi w Liberyi, etiam za Biletami niepuszczano.
Do usadowienia każdego w miejscach swoich wyznaczonych tak
II. PP. Posłom y Kawalerom Cudzoziemskim, iako też Damom,
Ichmciom Panom Senatorom Urzędnikom, Rycerzom, y Duchowień-
stwom, Miałstwu y innym Czterech Podkomorzych y czterech Dwo-
rzanow było wysadzonych, którzy o godzinie osimey zrana już się
w Kościele znajdowali. Aże dla wymoszczenia Ulicy od Zamku aż
do samego Kościoła S. Jana Karetom wjazd był zabroniony, więc
gankami przez Zamek do Kościoła udawali się y w Bramie od Pa-
łacu pod Błachą wysiadali przed schodami, y szli mimo Senatorskiej
Izby. Karety zaś odsyłali przez Dziedziniec koło Dziekanii przez
Rynek, aż za Nowomiejską Bramę, czego destynowani od I. W.
Imć Pana Marszałka W. L. Ludzie na koniach doglądali. Ci zaś
przyjeżdżający wcześniej zjeżdżali się, bo gdy Procesya w Zamku
była, nikogo już niepuszczano. Od schodow Zamkowych aż do
Kościoła Świętego Jana we dwa rzędy warty stały, pod bnież y w
Kościele aż do gradusow do wyższego Choru prowadzących, oraz
przy wszystkich drzwiach y przeysciach Kościelnych

Po odprawionej wyżej opisanym sposobem w Kościele S. Jana
Koronacyi, tudzież powroceniu się Nayiaśniejszego Pana na Zamek,
gdy już Stoły były zastawione, Imć Pan Antoni Poniński Kuchmistrz
Koronny przyszedłszy do Appartamentu Krola Imci: że już stoły
były zastawione, oznaymił. Wyszedł zatym Nayiaśniejszy Pan
z swego Appartamentu w Paludamencie y wszystkim Stroiu iak
był ubrany, bez Korony na Głowę, Iabłka y Berła w Ręku niem-
ając, ktoremu zaraz Ichnć Panowie Marszałkowie z Łaskami, tu-
dzież Senatorowie y Urzędnicy Koronni, a mianowicie Ichnć Pod-
komorzowie Wielcy, Koronny y Litewski, unosząc za Nim Paluda-

[e]

ment

ment, asystowali do Sali; gdzie sam tylko zasiadł do jednego Stołu na Tronie czterema gradusami wywyższonym pod Baldachimem postawionego, y tam Obiadującemu Urzędnicy Koronni y Litewscy usługowali, iako to Imć Pan Kuchmistrz Koronny iść Krolowi niosących z Łaską do Stołu zaprowadzał, y na Stole Krolewskim Pułmiski ustawiał; Ichmć Panowie August Moszyński Stolnik Koronny y Ludwik Oskierka Cześnik Litewski potrawy na Talerze kładli, y Nayiasniejszyemu Panu podawali, oraz zastępując nieprzytomnych Kracych powinność, pieczyfste rozbierali, kraiali, y Krolowi Imci prezentowali; Zaś Imć Pan Czacki Podczaszy Koronny napoje podawał, y iako On Kożdego likworu ktorego Krol potrzebował sam wprzod Kielich wypiał, tak y Ichmć wyżey wspomnieni Urzędnicy sami zawsze naprzod kożde potrawy kosztowali. W teyże Sali dwa inne Stoły były u jednego z których [patrząc od Tronu Krolewskiego] po prawey stronie będącego siedzieli Ichmć Xięża Arcybiskup Lwowki (bo Prymas w ten czas dla słabości zdrowia nieznaydował się) y Biskupi tudzież Woiewodowie; u drugiego zaś po lewey stronie Ichmć Panowie Ministrowie y Kasztelanowie Więksi. Trwał ten Obiad godzin kilka przy Muzyce y śpiewaniu koncertow, pod czas ktorego kiedy Nayiasniejszy Pan *Prosperitatis publicae* pił kielich, dwanaście razy z armat wystrzelono, potym poszedł kielich począwszy od Arcybiskupa Lwowkiego, w koley aż do Woiewody Czerniechowskiego. Po nim zaś oddany był do drugiego Stołu po lewey stronie, y tam począwszy od Imci Pana Ogińskiego Marszałka Wielkiego Litewskiego obszedł rząd aż do Imci Pana Kasztelana Infantzkiego. Każdy z tych Ichmciow pił zdrowie Krolewskie powstając, y natychmiast za dawanemi znakami przez Imci Pana Fryderyka Brühla Generała Artyleryi Koronney, tuż zaraz na gradusach przy Stole Krolewskim z innemi Krolowi Imci asystującemi anaydującego się, po trzy razy z armat wystrzelano.

W tenże sam czas w drugley Sali był Stoł Imci Pana Poniatowskiego Podkomorzego Koronnego *in forma Literae S.* na 80 Osob u ktorego siedzieli Ichmć Panowie Kasztelanowie mnieysi y Urzędnicy Koronni y Litewscy, ktorzy do usługi Stołowej u Krola nie należeli. W trzeciey zaś Sali był Stoł Imć Pana Karasia Nadwornego Dworu I. K. MCi Marszałka na Osob 80, gdzie także Urzędnicy Ziemszy y inne Dystryngwowane znaydowały się Osoby. U ktorych to wszystkich Stołow. Ktore to stoły wszystkie niemniej wybornie iak wspaniale zastawione były.

Gdy zaś I. K. Mość skończył Obiad y wstał od Stołu, tak zaraz y Ichmć wszyscy Senatorowie & *Ministri* tudzież Urzędnicy przy Krolu Imci stanęli, y z taką Go ceremonią, iako Mu do Stołu asystowali, do Appartamentu, zkąd wyszedł na Obiad, odprowadzili.

Potym

Potym gdy się wrocil do Appartamentu, zdiał suknie do Ceremonii Koronacyi należące, y około godziny osmey wnocy w zwyczajnych sukniach konno w wielkiey Panow Asystencyi wyjechał, y po Mieście iako też po Przedmieściach wspaniale wszędzie Illuminowanych przejeżdżał się, na ktorych tumult także przypatrujących się Ludzi wszędzie widzieć się dał, z okrzykiem nieprzerwanie trwającym *Vivat Krol.*

Dnia 24 Xbris Hold od Miast Nayiasniejszy Pan następującym odebrał sposobem.

Okolo godziny dziesiątey z mieysca wyznaczonego, to jest z Dziedzińca Pałacu Saskiego, Imć Pan Dulfus, y z dwiema Adiutantami Starey Warszawy wszystkim Kompaniom Kupieckim, oraz y wszystkim Cechom marsz zacząć kazał. Według tedy ułożonego między sobą porządku, maszerując przez Krakowskie Przedmieście y Zamek (gdzie z Senatorami y Ministrami przypatrując się z okien tey parady I. K. MC) wszystkie Chorągwie na Dziedzińcu Zamkowym, Salutacyą Mu oddawać Honor miały, ciągnąc ztamtąd po między uszykowaną Gwardyą przez Bramę Zamkową, na ulicę S. Janę.

Porządek Chorągwi Cechowych y Kompanii Kupieckich, wynoszących Ludzi 3800 był takowy. I. Chorągiew Piwowarow Niemcow, reprezentująca Indzinierow, Kolor zielony z ponsowym. Za niemi Polska Cgorągiew Piwowarska pod uniformą z dobytymi pałaszami. II. Chorągiew Rybakow w Mundurze popielatym z czerwonym. III. Chorągiew Rzeźników w Mundurze kasowym z ponsowym. IV. Chorągiew Stolarzow w mundurze niebieskim z karmazynowym. V. Chorągiew Stalmachow, Slusarzow, y Kowalow w Mundurze granatowym z karabinami. VI. Chorągiew Rymarzow po Granatyersku, mundur zielony z ponsowym. VII. Chorągiew Rękawiczników reprezentująca Strzelcow, w mundurze zielonym szamerowanym złotem z karabinami. VIII. Chorągiew Złotników, y Zegarmistrzow reprezentujących Infanteryą. Mundur granatowy z białym, szamerowany złotem. IX. Chorągiew Kuśnierzow reprezentująca Husaryą Polską, Kontusze niebieskie, żupany y czapki palie wysokie z siwym barankiem, przyodziani z ramięm Lampartami. X. Chorągiew Polskich Krawcow y Szmuklerzow. Kontusze popielate, z sznurkiem srebrnym, żupany karmazynowe. XI. Chorągiew Krawcow Niemieckich. Suknie zwierzchnie zielone, karmzolki ponsowe szamerowane złotem. XII. Chorągiew Szewcow Polskich, suknie zielone ze złotem. Taką Chorągiew Szewcow Niemieckich. XIII. Chorągiew Mieczników w żupanach ponsowych, reprezentująca Kirysników w zbroiach y szyszakach. XIV. Kompania Kupiecka Polska, żupany niebieskie grodeturowe, kontusze palie z takimiż wylogami z sznurkiem srebrnym, czapki palie z czarnemi barankami, bóty czerwone, wrękach dzirydy. XV. Kompania

nia Kupców po Niemiecku. Mundur granatowy y palie z galonkami srebrnymi, Kapeluszem z strofim piorem białym, patronasy palie ze srebrem, ostrogi srebrne, sztandar axamitny haftowany srebrem. XVI. Trzy Kompanie Kupieckie w Szwaycarskim stroju. U pierwszej, Chorągiew biała srebrem szmerowana z Herbem I. K. MCI; nad Syreną Herbem Miasta. U drugiej Chorągiew niebieska z takimiż ozdobami. U trzeciej Chorągiew palie z podobnymiż ornamentami. Stroy zaś tych trzech Kompanii był taki: Przyłbice axamitne niebieskie szmerowane srebrem z piorami strofimi białymi wysoko wyniesionemi y po zagłowę spuszczone. Włosy w tyle wstążką związane y w loki rozpuszczone. Wkoło szyi kryzy wielkie muślinowe z Hiszpańska, Kamizelki niebieskie sukienne srebrem szmerowane. Płaszcz palie także srebrem szmerowane, spodnie palie, pończochy białe jedwabne, ciżmy czarne z czerwonymi korkami, w rękach halabardy z kutasami niebieskimi srebrem przerabianymi. U Oficerów zaś Kamizelki niebieskie axamitne srebrem szmerowane, płaszcze pallie frandzlami srebrnymi szmerowane, na pierśiach zaś słońce haftowane złotem z cyfrą Imienia Królewskiego na axamicie ponfowym y z Inkrypcją *Pro Fide, Rege, Et Lege*. Kompanie te prowadził Imię Pan Teper. Wszystkie zaś te Chorągwie Cechowe, y Kompanie Kupieckie wparadowały do Miasta przez Ulicę Świętego Jana między dziełatą y jedynatą godziną; to jest: kiedy już Senatorowie, y Ministrowie, Urzędnicy, y Rycerstwo tak Korony Polskiej, iako y Wielkiego Xięstwa Litewskiego zgromadziło się było na pokoje I. K. MCI. Cała ulica S. Jana wymoszczona y sukniem załana, obstawiona była z obodwoch stron we dwa gleyty wzwyż pomienionemi Chorągiewami aż do samego rynku; reszta zaś Cechow lokowały się ze trzech stron około ratusza. Wszedłszy zaś w rynek po między Arkady, przed pierwszemi szrankami stanęła w paradzie Kawaleria Kupiecka Niemiecka. Głębiey przed drugimi szrankami uszykowały się na przeciw Ratusza trzy Kompanie Kupieckie Szwaycarów wzwyż opisanych. A w Bramie Tryumfalney głębiey, przy wejściu do Ratusza, stanęła Chorągiew Kupiecka Polska. Daley w innych Bramach Ratusznych trzymali wartę Starościńscy Żołnierze y Pacholey mieyscy. Gwardya zaś piesza Koronna po wszystkich Arkadach dekoracyi od ulicy S. Jana aż do końca wokół Tronu, iako też przy wejściu za pierwsze y za drugie szranki, gdzie Senat miał zasiadać, straż trzymała, dla wstrzymania nacisku wielkiego. Kapela Szwaycarska: Trąby, Kotły, Wątorny, z baliustrad Ratusznych zabrzmiaty. Przy Tronie z oboiej strony rzęsiło stała Leyb Gwardya Koronna I. K. MCI.

Gdy tak wszyscy w porządku swoim uszykowani stanęli; wszyscy Magistrat w czarne axamitne suknie, y w płaszcze grodeturowe czarne, obfite poważnie ustrojony ruszył się do Zamku tym sposobem: Nayprzód 40 ludzi Kompanii Szwaycarskiej, za nimi

Magistrat

Magistrat Nowey Warszawy *cum Ordinibus*, potym Starey Warszawy *cum Ordinibus*, z po między których sześciu z Magistratu nieśli Baldachim, a czterech Ławników sznury z kutasami złotymi trzymali, Baldachim ten bogaty, galonami, frandzlami y galkami na wierzchu z strusimi piorami wspaniale przyozdobiony był. Za temi dwudziestu podobnych Szwaycarów marsz zamykali. Stanawszy na Dziedzińcu Zamkowym pomieniona parada, wybranych z pomiędzy Magistratu ośmiu na Pokoie się I. K. MCI udali, y o audyencyę przez I. W. Imci P. Podkomor: Koronę upraszali: którą pożytkawszy, I. Pan Andrychiewicz Imieniem Miasta zapraszał I. K. Mość do odebrania holdu y przysięgi, w następujące słowa.

„ Po długim lat przeciągu, doczekaliśmy się dnia tego, który „ między najszczęśliwszymi u nas będzie policzony. Nayiaśniey- „ szy Królu, Panie a Panie Nasz Miłościwy. Coż może być dla te- „ go Miasta z większą pomyślnością, y z większym honorem, ia- „ ko widzieć w nim tę ur. czystość, na którą się cała Europa teraz „ zapatruje. Szacowaliśmy wielce ten zaszczyt Miasta naszego, że „ w nim Monarchow swoich życzliwe, a wolne serca obieraia: te- „ raz nowy mu honor przybywa, gdy obranego Pana miłość swo- „ bodna Narodu u nas koronuje. To zaś nadewszystko pomnaża „ nasze szczęście, że się pod Tego Pana rządy dostаемy, który w „ miłey Oyczyźnie początek drogiego wziął życia, a pierwiastki ie- „ go u nas przepędził. Inni o wielkiej Twojej doskonałości Nay- „ iaśnieyszy Panie, od drugich tylko mają upewnienie; my zaś tym „ się szczycić możemy, żeśmy się sami tym Cnotom wysokim, y „ tey mądrości głębokiey przypatrzeli, która iako Cię Naygo- „ dnieyszym tey Korony uczyniła, tak dla nas pewną czyni na- „ dzieję, że pod Twoim Panowaniem y honor y szczęście Narodu „ Naszego będzie pomnożone. Przeto pod stopy Twe Pańskie schy- „ lając głowy nasze, tę pokorną Supplikę zanosimy, abyś raczył „ Nayiaśnieyszy a Miłościwy Nasz Panie przyjąć hold y przysięgę „ wierności naszej, którą tym chętniey wykonać pragniemy, im u- „ silniey Twego nad nami Panowania życzyliśmy. Nie wątpimy, „ iż zechcesz to wierne y życzliwe Tobie Miasto zaszczycać Pań- „ ską Protekcyą, które wychowaniem y Cnotami Twoimi dawno „ zaszczyciłeś. My zaś to przyrzekamy, iż wierność niepoślako- „ wana, a ochocze posłuszeństwo, y serca y wszystkie początki na- „ sze będzie kierowało. „

I. K. Mć raczył sam Mowcy łaskawie odpowiedzieć. Po skoń-
czoney zaś tey audyencyi I. K. Mć w liczney assystencyi ruszył się z
Zamku tym następującym sposobem: Nayprzód szli ciż 60 Szway-
carów, którzy się potym na wyznaczonym sobie mieyscu z drugie-
mi złączyli; za nimi Magistrat *cum Ordinibus Civitatenibus*, zostawi-
wszy przy schodach Zamkowych wybranych do niesienia Baldachi-
nu; za Magistratem szedł Stan Rycerski. Senat *cum Ministerio* tak

[f]

Koronny

Korony Polskiej, iako y W. Xięstwa Litewskiego; pótym szli Ichmć Panowie Chorażowie z Chorażwiami, Miecznikowie Koronni y Litewscy z Mieczami, y trzey Senatorowie, Ciż sami którzy podczas Koronacyi byli, niofący na wezgiłowiach axamitnych *Insignia* Krolewskie, co wszystko było przygotowane w Pokoju andyencyonalnym; Paludament zaś, y Miecz który I. K. Mość miał przypasać do boku, y Order z Łancuchem były wprzód zaniesione do Ratusza: pótym Ichmć Panowie Marszałkowie z Łaskami podniesionymi szli *immediate* przed I. K. Mcią, który szedł pod Baldachimem niesionym od wzwyż wyznaczonych z Magistratu. Za Nayiaśnieyszym Krolewem szli Ichmć Panowie Urzędnicy Koronni y W. Xięstwa Litewskiego, tudzież Generali, Adiutantow dwoch, y Podkomorzowie I. K. Mci do służby wyznaczeni. Dla wstrzymania zaś ciżby, za temi szło go ludzi Gwardyi Koronney z Officerami swemi. A tym czasem zaczęto bić z Armat.

Gdy I. K. Mość już ku Bramie Tryumfalney wystawioney pod Ratuszem zbliżał się, Imć Pan Franciszek Witof Prezydent Miasta Starey Warszawy witał Go Imieniem Miasta przy asystencyi Magistratu, y oddał Mu na wezgiłowi axamitnym klucze złote od Miasta y od Ratusza, które I. K. Mć oddał I. W. Imci Panu Podkomorzemu Koronnemu, On zaś Imci Panu Podkomorzemu I. K. Mci. Powitanie zaś przez Imć Pana Witofa było takowe.

„Nayiaśnieyszy Krolu a Panie Nasz Miłościwy, Miasto Warszawa tak wszystkich swych Obywatelów, iako y wszystkich Krolestwa Miast wierność reprezentująca, z naypokornieyszą Maiestatu adoracyą poddaństwo, posłuszeństwo, y miłość swoje dzisiay W. K. Mci P. N. Miłościwemu poświęca, kiedy klucze te w Pańskie Jego Ręce, z nayniższym oddaie respektem. Iako zaś rezydencya Krolow naywiększym jest zaszczytowa honorem y szczęściem, że Nayiaśnieyszego, Nayukochańszego, całego Krolestwa y swego Pana w swoich obeymuie murach, y Jego obeymnością zawzię się bydz ubłogosławioną czuie, tak tey szczęściwości kresu niezakładając w oczach Twoich Nayiaśnieyszy Panie, Magistrat Iey prezentujący się, wierności swojej, y ludu Twego powinney Maiestatowi Twemu, życzy sobie poprzyśiężenia oddać hold, do którego dopuszczenia iak naypokorniey doprasza się. Sicie się pod stopy Twoie lud Twoy wierny, Oycowskiey Krolewskiej opiece y obronie bezpieczeństwo zycia, fortun, y domow swoich polecający; a osobliwie utrzymanie Praw y przywileiow Miastu Temu y im służących z naypokornieyszą Maiestatu suppliką, abyś Nayiaśnieyszy Panie dobro Miasta tego konserwować y łaskawie pomnażać raczył. Z obowiązkiem dozgonnych modłów naszych do Nawyższego BOGA za długoletnie, spokojne y napomyślnieysze W. K. Mci Pana Naszego Miłościwego Panowanie. „

Po

Po skończoney tey mowie sam Nayiaśnieyszy Pan z oświadczeniem wszelkiej Krolewskiej łaski Miastu temu dobrotliwie odpowiedzieć raczył. Pótym Senatorowie Chorażowie z Chorażwiami, Miecznikowie z Mieczami, Senatorowie z *Insigniami*, y Marszałkowie z Łaskami podniesionymi przed Nayiaśnieyszym Krolewem poszli na górę do Ratuszowey Izby: za Nayiaśnieyszym Krolewem zaś Urzędnicy Koronni tamże udali się; gdzie I. K. Mość od Imć Pana Dulfusa przyięty, wziął na się stroy Krolewski, to jest: Paludament, który Mu I. W. Imć Pan Marszałek W. Litewski podał, pótym Miecz przypasał, y Order z łancuchem który leżał na Tacy srebrney wziął na się. Senatorowie zaś, którzy *Insignia* I. K. Mci trzymali oneż Mu podali; to jest: Koronę, Berło, y Iabłko.

W ten tedy stroy przybrawszy się I. K. Mość z poprzedzającym Senatem, Chorażami, Miecznikami, Marszałkami y Ministrami szedł na dół pod Baldachim, zkąd prosto tymże porządkiem poszedł na Tron, który był w Rynku wystawiony; Podkomorzowie zaś Koronni y Litewski rogi Paludamentu Krolewskiego unosili; gdy zaś do gradusow przyszedł, Baldachim za Arkadę odniesiono.

Tron na pięciu gradusach wyniesiony był na lokci 12. z adamaszku karmazynowego, szamerowany g lonem złotym, w kształt pawilonu otwartego, szeroki od dołu według obszerności rozłożystych gradusow, a zwężony u gury Baldachimem w żalemowanie gzymfowe ślicznym kształtem uformowanym, rzęsiście galonami obitym, zwieszonemi w esly frandzlami, y kutasami złotemi adornowanym; z wielkimi na wierzchu galkami z strofami piorami; a na froncie z kompartmentem złotym, pomienione gzymfowanie obeymującym, [na którym to kompartmentie Krolewskie Imie w cyfrę wyrażone było] Obadwa Tronu boki wspierały się dwiema pilastrami, wieńcami laurowemi otoczonemi, tło wszędzie białe, a wszystkie prominencye wyzłacane były, z kapitelow zaś Orły pawilon Tronu dziubami wstrzymywały. Krzesło pod Tronem suto złożone było obite materyą bogatą francuzką, na dnie karmazynowym, nadto hawtowane złotem. Od Tronu aż do szranek wymoszczenie było obite sukniem czerwonym, ławkami podwoynemi w Amphiteatrum kontynuowanemi przednim sukniem obiteimi, dla Senatu y Stanu Rycerskiego. Tak iż ponieważ cały plac od końca ulicy Świętego Iana, aż do końca Rynku procz Bramy tryumfalney wystawioney wzdłuż Ratusza z Portykami, cały mowię plac adornowany był w Salę ogrodową obszerną, na trzy części podzieloną, Tronem się tak wspaniałym kończącą, równie to wszystko Maiestatu pełną y przedziwnie oka miłą perspektwę czyniło; zwłaszcza gdy wszystkie iey części tu Gwardyą pieszą, tam Leibgwardyą, indziej Kompaniami Kupieckimi tak różnie y tak pyśnie stroynemi; dopieroż gdy stanem Rycerskim, Ministrami, y Senatorami naywyższa część pomienioney Sali napełniona była; a nad to wszystko,

[f]

gdy

gdy I. K. Mość na Tronie zasiadł: Ministerium powstało, y ku Tronu zbliżyło się, z kąd I. Wielmożny Imć Pan Marszałek W. Litew: Magistratowi Starey Warszawy dał głos.

Na ten czas zbliżyło się trzech z Magistratu stojącego *ex principibus* na miejsce sobie wyznaczone, z których Imć Pan Dulfus witał I. K. Mość w następujące słowa.

„ Gdyby można Nayiaśnieyszy Miłościwy Nasz Krolu y Panie, nie, nie z machinby nakosztownieyszych ozdób, ale z samych serc tak Magistratu, iako y ludu Miasta tego, przybytek y Tron Nayiaśnieyszemu W. K. Mci Maieństawi wystawić, za lampy y trymfalne ognie gorejących serc, tu sami uroczystość przyozdobić dzisieyszą; na ten czas raczyłbyś W. K. Mość Pan Nasz Miłościwy obaczyć, z iak niepoiętą miłością Krola, Pana, y Ojca ludu na tym witamy y adoruiemy miejscu. Miasto to ktore od Nayiaśnieyszych Antecessorow W. K. Mci [z ktorey drogiey Krwi płyniesz] na rezydencyą wybrane y poświęcone Krolewską, ieżeli już było zafzczycone tak wielkimi łaskami, dobrocią, y protekcyą Iego Państwa, y Wielkiego Domu Iego; dopieroż czegoż się spodziewać niema pod Berłem w rękach, Tego Pana złożonym, nad ktorego łitościwszego, miłosierniejszego, ubogich ludzi Protektora y obrońcy, mądrości, sprawiedliwości, łaskawości pełnego, Krolestwo całe żyćzyć sobie niemogło ani lepszego w Narodzie y w całej nieupatrzyłoby Europie. Niechayże Krol Krolow, Pan zastępów wiecznie pochwalony będzie, że nam dał na miejscu swoim taki adorować Maieńst, ktory gdy do niskiego stanu naszego łaskawie raczył się zbliżyć, pokazuje w sobie iawney Boskiey Opatrzności y dobroci przymiot, że y nas niższych poddanych swoich, w swoiey raczy konserwować Krolewskiej y Ojcowskiej pieczy. Weyźrzyże raczey Nayiaśnieyszy Miłościwy Panie, [gdy nato Miasto łaskawym poglądaś okiem] w umyśle, w sercu wiernych Twych Poddanych pałających ku Maieństawi Twemu miłością y wdzięcznością. w nich prawdziwiey, niżeli w Ratusznych raczysz wyczytać murach, iako Ci Miłościwy Panie nad Piastow, Bolesławow, Kazimierzow, Władysławow, Zygmuntow, Stefanow, sławnieyszego, szczęśliwszego, pomyślnieyszego, dłuższego nad innych szczerze y gorąco Panowania życzymy. „

Na tę mowę I. O. Xiążę Imć Kanclerz W. X. Litewski Imieniem Nayiaśnieyszego Pana tak odpowiedział.

W tych wszystkich ktore Panującemu władaniu I. K. Mci P. N. M. są oddane y polecone, zna y poczuwa doskonale Pan Mędry, Pan rozważający, Pan szczęśliwienia własne w szczęśliwościach ludu zakładający, że Miast kwitnienia, rządem, porządkiem, y populacyą tak handlową, iako y rzemieślniczą są to źródła, są to strumienia wielorakich zyskow, iako też krajowgo bogactwa, y w nim pieniądześci. Więc wam cni y wierni Obywatele tej Krolow rezydencyalney Stoleczności bez wątpliwą wiarą y niezawodną

wodną ufnością być powinno, że wszelakość Dobra waszego, y dla was pożytecznego ulepszenia jest w mocnych cenjach, będzie w istnych czynnościach, wielkomyślnych Imperacyi I. K. Mci Pana Naszego Miłościwego. Składając dziś powinne homagialne oświadczenia Supremo Domino I. K. M. P. N. M. bierzecie wraz na siebie najsćisleysze obowiązki wierności całowey Panu waszemu, karności chetney w wypełnianiu Iego rozkazow, ufności szczerzey w Ojcowskiej Iego nad wami, y dla was opiece z tą nawet pewnością, że I. K. Mość P. N. M. temu Miastu w ktorym było doskonałym Iego edukowanie, w ktorym nayeściej przemieszkował, w ktorym nayeściej odbywał będzie Krolowania swoiego działania, szczegulniey ieszcze oświadczać będzie protekcyę y Dobrodziestwa. Odbywajcież tedy powinne umysłow. serc, wierności, y posłuszeństwa waszego zaprzyśiężenia.

Postąpili tedy nayprzod Delegowani od Miasta Krakowa, za nami Imć P. Prezydent, a potym cały Magistrat *cum ordinibus*, Miasta Warszawy tudzież Im PP. Ignacy Kunowski, Franc: Hebdmann. Adam Jasieński Miasta Poznania Prezydent Radca y Syndyk; iako. też Deputowani od Miasta Wilna, aż ku gradusom Tronu Nayiaśniey Pana; a tam z całym Magistratem przykleknęli, y każdy z nich podnieśli dwa palce do gory do wypełnienia przyśięgi. Tym czasem dano znak we dzwonną Ratuszu, za ktorym cała milicya miejska y pospolitwo zarownie przykleknawszy, y palce do gory wzniaższy, wszyscy wzajem wypełniali przyśięgę, ktora im I. O. Xiążę Imć Kanclerz dyktował przy powstaniu całego Senatu odkrywszy głowy. w te słowa.

Rota Przyśięgi.

„ Nos Proconsules, & Consules. Ordines, totaque Communitatis S. R. M. Antiquae & Novae Varaviae juramus Deo Omnipotenti in Trinitate Uni, & Serenissimo STANISLAO AUGUSTO Regi Poloniae Domino Nostro Clementissimo, quod Nos fidelitatem & obedientiam Serenissimo Regi constanter servaturi, nec ab eadem unquam recessuri, Juraque, Immunitates & Privilegia, a Serenissimis Regibus Poloniae Civitati Antiquae Varaviae, clementer concessa ac omnimodam in judicandis causis iustitiam observaturi sumus, ita nos DEUS adjuvet.

Tym czasem z Armat powtornie bito. Po wypełnioney zaś przyśiędze Xiążę Imć Kanclerz rzekł do Magistratu.

„ Do Rąk Panujących oddane Miasta klucze wracać Wam raczy I. K. Mość Pan Nasz Miłościwy z tym, y na to powierzeniem, aby Bramy Walze były zawsze otwarte do wchodow zyskow, pożytkow bezpieczeństwa y wygod publicznych, a wszystkim szkodliwościom były zawsze wstrętnie zawarte. „

Zatym I. W. Imć Pan Marszałek W. Podał I. K. Mci klucze na wezglowiu, a te I. K. Mość I. Panu Prezydentowi oddać raczył.

Potym wybrani ad Equitatum Auratum wezwani byli przez Xiążęcia Imci Kanclerza, w te słowa: Naywyższą łaskawością I. K. Mci P. N. M. wydestynowani do Rycerstwa dla Passowania Ręką Pańską przyśięcie.

Na ten czas dwóch Senatorow każdy z wezglowiem do Tronu

[6]

Krolew-

Królewskiego zbliżyli się, na których Nayaśnieyszy Pan złożył Berło y Iabko; dobył z pochew przy boku Miecza, y powstawszy, z Tronu swego, nian na cztery świata strony machając Iuryzdykcyą zagaił: potym gdy usiadł na swym miejscu, (co podobnie y Senat uczynił) I. W. Im Pan Marszałek Wielki przywoływał do Tronu Królewskiego destynowanych do passowania, każdego po przezwilku. Ieden tedy po drugim przystępował, ukłękając na naywyższym gradusie Tronu, z których każdego z osobna I. K. Mość przez oba ramiona mieczem passował, czyniąc go *Equitem Auratum*. Potym każdy z nich ucałowawszy Paludament Królewski, na swoje miejsce, zawsze twarzą obrocony do Maiestatu, wracał się.

Equites Aurati z Magistratu Krakowskiego. II. PP. Baltazar Hintzeg. Jan Kozłowski, Józef Feistenmantel. Maciej Bayer.

Equites Aurati z Magistratu Warszawskiego. II. PP. Franciszek Witof, Prezydent Mialta Starey Warszawy. Michał Sakres, Paweł Andrychiewicz. Jan Dulfus. Antoni Fryse. Kazimierz Czepiński.

Po odprawionej tej Ceremonii wezwani byli wszyscy wza-
iem przez Xiążęcia Imci Kanclerza, do pocałowania Ręki I. K. Mei
w następujące słowa. „A teraz przystępujcie do ucałowania
„tej Ręki Pańskiej ktorey władaniem Wasze noworodne dzieć się
„będą, tak dalece szczęśliwości, że *quam invenit egenam, relinquet o-*
„*pulentam, decoribus splendidiorem.*„

Co gdy się stało, Nayaśnieyszy Pan, włożył miecz w pochwy,
odebrał Berło y Iabko, zszedł z Tronu dla którego Magistrat przy-
niósł Baldachim, pod którym poszedł znowu na Ratusz, a rozebra-
wszy się z Królewskiego Ornamentu, (przy nieustannym przez ca-
łą ceremonią od ruszenia się z Zamku, y pod czas powrotu, z armat
biciu, przy odgłosie trąb y kottów, y Szwaycarów przewybornej
muzyki, y nieustannych okrzykach, niezmierną radością, y ukon-
tentowaniem, napelnionego a prawie niezliczonego Ludu) powracał
się do Zamku, z tą samą paradą, iako był przyszedł, to jest: poprze-
dzali nayprzód 60 Szwaycarów Kompanii Kupieckiej, za nimi
cały Magistrat, potym *Ordo Equestris*, y Urzędnicy, dopieroż Senat,
Chorążowie z Chorągwiemi, Miecznikowie z Mieczami, Marszał-
kowie z podniesionymi Laskami; za temi I. K. Mość pod Baldachi-
mem; a za nim Urzędnicy Koronni y W. X. Litewskiego, na końcu
Komenda Gwardyi Konney zego ludzi złożona, dla wstrzyma-
nia ludzi y tłoku.

Na Zamku przed wschodami na Pokoie
prowadzącemi zatrzymał się Magistrat y z Baldachimem, któremu
I. K. Mość rączył dobroliwie oświadczyć ukontentowanie swoje,
za gorliwość ku Maiestatowi Jego, osobiście w przyłożeniu starania
do ozdób wspianiałości Aktu odprawionego. Wszedłszy Naya-
śnieyszy Pan do Audyencyonalnego Pokoju, Ichmć Panowie Cho-
rażowie y Miecznikowie, Chorągwie y Miecze złożyli; a Magistrat
z paradą

z paradą swoją do Ratusza powrócił. Cechy, Chorągwie y Kompa-
nie Kupieckie do odmaszerowania od Szefów swoich Ordynans o-
debrały, tymże porządkiem wyparadowały; tak dalece że Akt ten
przeciągnął się aż do godziny trzeciej po południu; A Nayaśniey-
szy Pan do Xcia Imci Prymasa wyjechał na obiad.

Tegoż dnia o godzinie osmej wieczor po Mieście y Przedmie-
ściach takoważ iak wcora illuminacya, a na Pokoich Zamkowych
był *Łał wielki*, na którym Damy w Robach, Kawalero-
wie zaś w Sukniach bogatych *en gala* ubrani znaydowali się y tan-
cowali. Po tańcach była Kollacya u dwóch Stołów, u których, kto z
kim y ktore miał posiadać miejsce, [iako się wyżej namienilo] Dnia
22. gbris to jest w przeszły Czwartek na Pokoich ciągneli bilety.
Według tychże Biletów, te u pierwszego Stołu porządkiem nastę-
pującego Rejestru siedziały Osoby.

I. NAYAŚNIEYSZY PAN Sam. II. Piotr Biron Syn Naya-
starszy Xcia Kurlandzkiego z Xiężną Repninową Poślową Wielką
Rossyiską. III. Imć Pan Burzyński Kasztelan Smoleński z Xiężną
Sulkowską Łowczyną Litewską. IV. Imć X. Massalski Biskup Wileń-
ski z Xiężną Lubomirską Strażnikową W. Kor. V. Imć Pan Mas-
alski Kasztelan Wileński z Imć Panią Moszczeńską Kasztelanową
Inowrocławską. VI. Imć X. Sierakowski Arcybiskup Lwowski z Imć
Panią Ciechanowiecką Starościna Opelską. VII. Imć Pan Czarnecki
Kasztelan Braclawski z Imć Panią Poniatowską Podkomorzyną Ko-
ronną. VIII. Imć X. Ostrowski Biskup Kujawski z Imć Panią Hülze-
nową Kasztelanową Infantką. IX. Imć Pan Podolski Woiewoda
Płocki z Imć Panią Platerową Woiewodziną Mścisławską. X. Imć
Pan Wessel Podskarbi Wielki Koronny z Imć Panią Poniatowską
Woysk Austriackich Generałową. XI. Xiążę Repnin Pośel Wielki
Rossyiski z Xiężną Czartoryską Ziem Podolskich Generałową. XII.
Xiążę de Schonaich Pośel Wielki Pruski z Imć Panią Grafową Key-
zerlingową. XIII. Imć Pan Lipki Kasztelan Łeczycki z Imć Panią
Ogińską Marszałkową W. Litewską. XIV. Imć Pan Czapski Kasztelan
Chelmiński z Imć Panią Zamoyką Woiewodziną Lubelską Wdową.
XV. Imć Pan Gozdcki Woiewoda Podlaski z Imć Panią Dąbską Sta-
rościna Inowrocławską. XVI. Imć Pan Granowski Woiewoda Raw-
ski, z Imć Panią Mnischową Podkomorzyną Litewską Wdową.
XVII. Imć Pan Sołtyk Kasztelan Warszawski z Imć Panią Ronikie-
rową Woysk I. K. Mei Generałową. XVIII. Xiążę Szangusko Mar-
szalek Nadworny Litewski z Imć Panią Duninową Starościna Za-
torską. XIX. Imć Pan Sołtyk Kasztelan Sandomirski z Imć Panią
Brzostowską Koniuszyną Litewską. XX. Xiążę Czartoryski Woie-
woda Ruski z Xiężną Lubomirską Chorążyną Koronną Wdową. XXI.
Imć Pan Ogiński Marszałek Wielki Litewski z Imć Panią Kosłowską
Woysk Koronnych Generałową. XXII. Imć Pan Zbiłewski Kaszte-
lan Kaliski z Imć Panią Potocką Generałową Artylleryi Litewskiej.

XXIII. Xiążę Iabłonowski Woiewoda. Poznański z Imć Panią Mostowską Woiewodziną Pomorską. XXIV. Imć Pan Ossoliński Woiewoda Wołyński z Xiężną Sanguszkową Marszałkową Wielką Litewską. XXV. Imć X. Załuski Biskup Kiiowski z Imć Panią Wielopolską Woiewodziną Sandomirską. XXVI. Imć Pan Ogiński Kasztelan Trocki z Imć Panią Humiecką Miecznikową Koronną Wdową. XXVII. Imć Pan Dąbski Kasztelan Brzeski Kuiawski z Imć Panią Ordynatową Zamoyską. XXVIII. Imć Pan Mielżyński Kasztelan Poznański z Imć Panią Sołtohubową Woiewodziną Witebską. XXIX. Imć Pan Sapieha Woiewoda Połocki z Imć Panią Ossolińską Woiewodziną Wołyńską. XXX. Imć Xiądz Wołłowicz Biskup Łucki z Imć Panią Zamoyką Starościaną Lubelską. XXXI. Imć Pan Wielopolski Woiewoda Sandomirski z Imć Panią Massalską Podczaszyną Litewską. XXXII. Imć Pan Mostowski Woiewoda Pomorski z Imć Panią Hülzenową Woiewodziną Mińską. XXXIII. Imć Pan Hülzen Kasztelan Infantki z Imć Panią Ponińską Kuchmistrzową Koronną. XXXIV. Imć Pan Sołtyk Woiewoda Łęczycki z Imć Panią Sapieżyną Wdzą Połocką. XXXV. Im P. Moriski Kasztelan Przemycki z Imć Panią Dęmbowską Starościaną Będzińską. XXXVI. Imć Pan Moszczeński Kasztelan Inowrocławski z Xiężną Iabłonowską Woiewodziną Poznańską. XXXVII. Imć Pan Ledochowski Kasztelan Wołyński z Xiężną Czartoryską Kancelerzyną Wielką Litewską. XXXVIII. Imć Pan Czapki Woiewoda Malborski z Imć Panią Le Fort Baronną. XXXIX. Im P. Sta: Chłapowski Kasztelan Miedzyrzecki z Im P. Grafową d' Unruk. XL. Im P. Łakliński Kasztelan Oświęcimski z Imć P. Brühlową Generalową Artylleryi Koronnej. XLI. Ksiąta Soltyk Biskup Krakowski Xiążę Siewierski, z Imć Panią Dzierzbicką Chorążyną Brzezińską. XLII. Xiążę Czartoryski Kancelarz Wielki Litewski z Imć Panią Morfztynową Starościaną Skotnicką. XLIII. Imć X. Wodziński z Imć Panią Borchową Podkomorzyną Infantką. XLIV. Imć Pan Szembek Woiewoda Infantki z Xiężną Imcią Radziwiłłową Podkomorzyną Litewską. XLV. Imć Pan Starzyński Kasztelan Gnieźnieński Im P. de Meden Rezydentową Kurlandką. XLVI. Imć Pan Dąbski Woiewoda Sieradzki z Imć Panią Godzką Woiewodziną Podlaską. XLVII. Imć Pan Plater Woiewoda Mściławski z Imć Panią Wielopolską Koniuszyną Koronną. XLVIII. Imć Pan Fleming Podskarbi Wielki Litewski z Imć Panią Załuską Starościaną Chęcińską. XLIX. Xiążę Czartoryski Biskup Poznański z Xiężną Ieymcią Sułkowską. L. Imć Pan Sapieha Woiewoda Smoleński Imć Panią Słizeń Podkomorzyną Słonimską. LI. Imć Pan Cetner Woiewoda Belzki z Xżną Lubomirską Wdzą Lubel: LII. Im P. Suffczyński Kasztel: Czerski z Im P. Sapieżyną Wdżicową Mściławską Wdową. LIII. Imć Pan Brzostowski Kasztelan Połocki z Xiężną Czartoryską Woiewodziną Ruską. LIY. Imć Pan Rzewuski Woiewoda Podolski z Imć Panią Czarnecką Kasztelanową Bracławską. LV. Imć Pan Twardowski

ski Woiewoda Kaliski z Imć Panią Czapką Starościaną Knyszyńską. LVI. Imć Pan Sługocki Kasztelan Lubelski z Imć Panią Łafocką Starościaną Gołtyńską. LVII. Imć X. Baier Biskup Chełmiński z Imć P. Dęmbowską Starościaną Plocką. LVIII. Imć Pan Zamoyński Woiewoda Inowrocławski z Imć Panią Bielutką Woiewodziną Chełmińską Wdową. LIX. Imć Xiądz Szeptycki Biskup Plocki z Imć Panią Ogińską Piłarszową Polną Litewską. LX. Imć Pan Mączyński Kasztelan Sieradzki z Imć Panią Grabowską Kasztelanową Gdańską. LXI. Imć X. Nunciusz Papiński z Imć Panią Branicką Kasztelanową Krakowską Hetmanową Wielką Koronną.

U drugiego zaś Stołu w drugiey Sali następujące siedziały Osoby. I. Imć Pan Potocki General Artylleryi Litewskiej z Imć Panną Czapką Starościaną Knyszyńską Starszą. II. Imć Pan Wielopolski Chorążyc Koronny z Imć Panną Godzką Woiewodzą Podlaską. III. Imć Pan Nowosielski Kasztelan Ciechanowski z Imć Panną Kuczyńską Podstolanką Drohicą. IV. Imć Pan Benoit Rezydent Pruski z Im Panną Pfeyler Baronną. V. Xże Dolgoruki General Woysk Rosyjskich z Im Panną Małachowską Kancelerzą Kor: VI. Imć Pan de Conflans Marquis z Xczką Sanguszkową Marszałkową W. Lit. młodszą. VII. Im P. Wielopolski Sta Lanckoron: z Xżniczką Sułkowską. VIII. Im P. Kołłowski Podsk: Nad: Kor: z Im Panną Rzewuską Wdzą Podol: IX. Im X. Kierski Sekr: Kor: z Im Pną Borchową Podkomorzą Infant: X. Graf Apraxin General Woysk Rosyjskich z Im Panną Szydłowską Chor: Zakroc: XI. Im P. Rołtorowski Kasztel: Zakroc: z Im Panną Urbaną Podczasz: Zydarzew: XII. Xże Radziwiłł Podkom: Litew: z Im Panną Grabowską Kasztel: Gdańsk: XIII. Xże Czetwertyn: z Im Panną Ossolińską Wdzą Wołyń: XIV. Im P. de St Saphoryn Rezydent Duński z Im P. Pulownikową de Budenbrok. XV. Im P. Wroughton Rezyd: Angiel: z Im Panną Potocką Gener: Artyl: Kor: XVI. IP. Walicki Kasztel: Sochacz: z Im Panną Wielopolską Chor: Kor: XVII. Xże Czartoryski Gener: Podol: z Im Panną Moszczeńską Kasztel: Inowrock: XVIII. Graff Keyterling z Xczką Sułkowską. XIX. Im P. Baron d' Asch Rezyd: Rosyi: z Xczką Szanguszkową Marszałkową W. Lit: Starszą. XX. Im P. Bieliński Sta Czerski z Im Panną Szydłowską Chor: Warszaw: XXI. Graff Reus z Im Panną Okierczanką Starościaną Miadzielską. XXII. Im P. Gaiewski Kasztel: Nakiel: z Im P. Czapką Starościaną Knyszyńską młodszą. XXIII. Xże Alexander Sułkowski Gener: Leutnant z Xciem Dolgoruki Pulownikiem Rosyjski: XXIV. Im P. Ossoliński Sta Sandomirski z Xciem Galliczynem. XXV. Graf Brühl Czelznik z Im P. de Meden Rezydentem Kurland: XXVI. Im Pan Moszyński Stolnik Kor: z Im P. Poniatowskim Gener: Woysk Austr: XXVII. Xże Franc: Sułkowski z Im P. Małachowskim Starostą Ostrołęckim. XXVIII. Im P. Brühl Gener: Artyl: Kor: z Xciem Lubomirskim Straż: Koronnyin XXIX. Im P. Krasicki Ob: Kor: z Im Panem Czackim Podcza: Kor: XXX. Xże Lubomirski Mie-

eznik Kor: z Im Xdzem Poniatowskim Kanon: Krakow: XXXI Im P. Wielopolski Koniufzy Kor: z Im P. Pociem Sraźnikiem W.L. XXXII. Xże Lubomirski Gener: Leutnant Wdzic Krak: z Im P. Małachowskim Sta Piotrkowkim. XXXIII. Graf Keyzerling Podk: I. K. M. z Im P. Ogińskim Pifarzem Pol: Lit: XXXIV. Im P. Keyzerling Kancel: Kurland: z Im P: Kossowski Gener: Woyfk Kor: XXXV. Xże August Sułkowski z Im P. Małachowskim Sta Sandeckim. XXXVI. Audytor Xdza Nuncyusza Papieżkiego z Xciem Sanguszkim Sta Czerkaskim. XXXII. I. Xdz Czerny Kuftosz Koron; z Im P. Branickim Sta Hlickim. XXXVIII. Xże Czartoryski Łowczy Kor: z Im P. Podolskim Podk: Dobrz: XXXIX. Im P. Poniński Kuchm: Kor; z Im P. Oskierką Cześć Lit: XII. Potocki Sta Leżań: z linc P. Ogińskim Miecz: Lit: XLI. Im P. Kossowski Sta Sterad: z Im P. Bielińskim Sta Ofieckim.

Po skończoney Kollacyi po godzinie dziewiątej Maski Mieyskie za Biletami były wpuszczane ktore na kilka dni przedtym Im P. Marfzałek Karaś rozdawał. Dla tych Masek y dla innych Gości Stoły osobne przez całą noc nieprzeftannie były zaftawiane y Bal ten trwał aż do godziny ofney zrana. we Wtorek.

W tenże Wtorek to iest dnia 27 *Novembris* zrana o godzinie dziewiątej wszystkie pomienione Chorągwie y Kompanie z swoiem Kapelami wzduż Krakowskiego Przedmieścia od Zamku aż do Kościoła S. Krzyża ufzykowane ftanely, gdy I. K. Mość konno przy afstencyi Senatorow Ministrow y Urzędnikow *utriusq; Gentis* na podziękowanie Panu BOGU przez *Te DEUM laudamus* udał się był do pomienionego Kościoła, a tym czasem I. W. Im Pan Wessel Podskar: W. Kor. przez cale toż Przedmieście Krakowskie aż do Pomienionego Kościoła S. Krzyża y na powrot aż do Zamku Pieniądze na ten Akt umyślnie bite rozrucał. Na iedney stronie była Korona, z Infkrypcyą wkoło: *HANC JUSSIT FORTUNA MERERI.* A na drugiej *STANISLAUS AUGUSTUS D. G. REX POLONIE M. D. L. ELECTUS UNANIMI GENTIS VOTO VII SEPTEMB: CORONATUS XXV NOVEMB: ANNO MDCCLXIV. VARSAVIAE.* Po skończonym Nabożeństwie Nayiaś: PAN w teyże samey Aflystencyi powrocił do Zamku, zkąd o godzinie ofney wieczor w kompanii Naydyftyngwewañszych Ofob, Dam, y Kawalerow tak z Korony, y W. X. Lit: iako też y Cudzoziemskich Ministrow y innych na Illuminacyą (ktora przez trzy nocy po całym Mieście, po wszystkich Przedmieściach y ulicach trwała (na dekoracyach na Akt Hołdu wystawionych na dzień trzeci po Koronacyi wygotowaną przybył, y koło niey się przechodził. Te zaś dekoracye w Rynku y Ulicy S. Iana takowym były zrobione porządkiem.

Wzdłuż Rynku między Ratuszem y Kamienicami, ciągnącemi do Ulicy S. Iana, Ogród w Arkady ozdobione Festonami rozłożyftą reprezentujący Salą, wydały był: do ktorego weyście ciągiem od Bramy Zamkowej, przez Ulicę S. Iana adornowane było. Tron wzwyż opisany

fony kończył wszystkiey dekoracyi perspektywę. W boku pomienionego ogrodu wystawiona Brama w Arkadę otwartą pod Ratuszem Mieyskim, przyozdobiona na wierzchu Archiwolty Herbami Korony Polskiej, W. X. Lit. y Familii Krolewskiej, ze znakami wkoło zwycięzkami, Po obydwóch stronach teyże Arkady, widzieć Kolumny Koryntkie, parami rozdzone Pilastrami w poł wydanemi. Przed temiż Kolumnami stoią dwa Geniufze na postumentach. Ieden po prawey stronie reprezentujący Matematykę: drugi po lewey Architekturę znacząc, że za Panowania teraźniejszego Monarchy Nauki zakwitną. Nad Geniufzem Matematyki taki napis: *Rex sapiens? Civis! quod mente manuq; valetis. Edite! certa parat pramia Rex Sapiens.* A nad Architekturą następujące wiersze: *Augusti pulchris Ornetur Regia muris! Ligna vulcano pabula jubtrahite.*

Nad tym wszystkim Piramida na swoim postumencie, a w środku iey Portret I. K. Mci, który Siawa trzyma, przez co światu daie wiedzieć, że taki Krol dla dobra powszechnego nieśmiertelnyby bydź powinien. Tenże Geniufz trzyma w ręku Kartelusz z napisem.

Lucem sparg: Tua, Rex bone, Patria! Istar veris enim vultus ubi tuus. Affulsi, populo gratior it dice, Et soles melius nitent.

Imy Geniufz trzymający nad Portretem lauro y Wieniec, pokazuje wszystkim, że wszelkie dzieła I. K. Mci godne są uwiecznienia Na szczycie zaś Piramidy Orzeł biały, Orderem Polkim ozdobiony. Na tle postumentu pomienioney Piramidy wypisane następujące wiersze. *Esto immortalis! vel saltem vive tot annos, Quod Tua deposcit gloria Et Imperii.*

A niżej iestcze ten napis:

Janum Quirini claudet, Et ordinem Redum Et vaganti frana licentia Imponet; expelletq; culpar. Et veteres revocabit artes.

Po obydwóch stronach wspomnioney Piramidi cztery cnoty: to iest, na prawey stronie Miłość, y Pokoy, ktore Krolowi podaią Znaki dostoięstwa Krolewskiego: iako to, Koronę y Berło na wezglowiu z axamitu karmażynowego, Miłość zaś y Pokoy znaczą, że taki Monarcha, iak ten, będzie kochać swoy lud, y starać się zawsze o wewnętrzny pokoy. Pod temi Geniufzami następujące wiersze. *O Carum Patria Patrem! cui Regia Sceptra!*

Pax Et amor populi, cui Diadema ferunt.

Po lewey stronie inne dwie Cnoty, Męstwo, y Sprawiedliwość, podaią Krolowi iablko złote, y Miecz. Męstwo y Sprawiedliwość znaczą: że dobra rzecz iest, aby każdy Krol był Mężny: teraźniejszy zaś będzie umiał zażyć swoich sił przy nienaruszoney sprawiedliwości. Nad Znakami Krolewskimi taki Napis. *Principe sub iusto, forti sub Principe, spes est.*

Omnia quippe fortis tuta domiq; fore.

Z obydwóch stron zdobią Bramę Tryumfalną ganki, przybrane tak nad Archiwolę iako też nad Pilastrami w Herby wszystkich Woiewodztw. Nad Balustradą tychże gankow, w samym szrodku Piramidy z cyframi Imienia Krol wkiego, ktore otaczaią Laury. Na wierzchołku Piramid Korony, a na dole naczynia obitość znaczące, ktorey się spodziować mamy za Panowania teraźniejszego Monarchy. Pod Piramidą, ktora iest po prawey stronie, taki napis.

*Pax nivea nube super redux Felices populos vñst
Quam cornu sequitur divite copia Et spargit bona faustitas
Et fruges & opes.*

Pod Piramidą zaś, która jest po lewej stronie, wiersze następujące:
*Se cingunt Comites, & Themis & Fides Terra, ut sitq; maritus cultus juum
Nec leges sine moribus.*

Procz trzy wieczornego iluminowania, po wszystkich Kamienicach, w całym mieście, a osobliwie w Rynku, wędzicie od lamp oliwnych, lub świec iarzących w oknach: procz podobnego po wszystkich Przedmieściach, po wszystkich ulicach, Kamienicach, Dworach, y Domach, (które to iluminowanie osobliwie po wszystkich Pałacach przesiłane y przewyborne widzieć było:) dnia trzeciego po Koronacji, to jest 27 Listopada nastąpiła iluminacja wszystkich wzwyż opisanych dekoracji w ten sposób: Zaczęły od Bramy Zamkowej, wciąż przez Ulicę S. Jana, nietyko drzewa, wchodni przeciąg reprezentujące do Sali Ogrodowej w Rynku, ale y Piramidy, nieprzerwanym pomiędzy nimi przeciągiem iluminowane były. W Rynku zaś wszystkie Arkady y niskie szpalery łączące je, y festony ich, podwoynemi rzędami, y w każdej Arkadzie girydony w rozmaite figury formowane, rzeźbionym światłem w różne kolory adaptowanym, ciągiem aż do świątelnego Tronu iluminowane były. Tęże lustr, lampy różnych kolorów, y świece iarzzące na pilastrach Tron wspierających, iako y na Orlach nad nim, nader miły widok sprawowały. Zamiast krzesła pod Tronem, Krolewskie Imię w cyfrę wyrobione z Koroną na wierzchu świetności Tronowi przydawało. Brama Tryumfalna tak, iak rozłożysta była, cała zewszystkiemi ornamentami swoimi, wspaniale nad Archiwoltę wyniosłoniemi iluminowana, zarownie wspaniale przez piękne podobnie w kolory adaptowane, y rzeźbione światło ozdoby miejscu przydawała. W Arkadzie teyże Bramy stał girydony, pomarańczowe reprezentujący z fruktami y liśćmi drzewo, przwzwoitym do tego ogniw kolorem przybrane, z napisem *Quot folia, tot Annos.* Ze wszystkich czterech stron Archiwolta sklepów murowanych w kwadrat Ratusz otaczających, lampami wielkimi, kształtnym y wspaniałym fasonem z blachy wyrabianymi, a kitayką czerwoną, wewnątrz wykładanymi, z girydonellami pomiędzy też lampy rozstawionymi adornowane, rzeźbionymi innemi procz tego lampami w kilka rzędowych obydwoch iśniała. Ratusz wewnątrz, y wszystkie okna w nim, iarzącemi świecami iluminowany był, przy nieustającej na wszelkich dętach instrumentach nad Bramą Tryumfalną muzyce, y wołaniu ustawicznym *Vivat Krol.*

We Srode to jest Dnia 28. *Novembris* wieczor Krol Imię gratis dał Redute wszystkim Młokom *decenter* przybranym na miejscu zwyczajnym, gdzie się Reduty odprawiały y samże w asystencyi Naydystryngowanich Osob przytomnością swoją ja przyozdobił.

W Czwartek, Piątek, Sobotę y w Niedziele Posłom od Woiewodztw, Ziem y Powiatow osobnym od Seymowych Posłom, na uczynienie powinney J. K. Mci rekognicvi Deputowanym, Nayjaśnieyszy Pan audyencve dawał.

W Poniedziałek zaś to jest dnia 2. *Xbris* Seym *Coronationis* nazwany zaczął się, którego opisanie przez Sessye zebrane w takowym następującym porządku.

S E S S Y A

SESSYA PIERWSZA

Die 3. *Xbris.*

W

Dzień dzisiejszy zaczynającego się Seymu *Coronationis* nazwanego około godziny dziewiętej zrana Xiążę Imię Prymas, tudzież inni Ichmość Senatorowie, Ministrowie, y wszyscy Polskich y Litewskiej Prowincyi Posłowie ziechali się na Zamek, gdzie Najjaśnieyszy Pan wyszedłszy z swoich Pokoiów do zgromadzonych wyż wspomnianych Ichmciow, iako też innych na ten czas przytomnych Obojga Narodow Urzędnikow, poszedł *in assistentia* tychże do Kościoła Kolegiaty Warszawskiej sankami, y tam stanawszy w Łoży swojej śmuchał Mszy Świętej *de Spiritu Sancto* przez Imię Xiędza Żaluckiego Biskupa Kijowskiego śpiewanej, oraz y kazania przez Imię Xiędza Siemienieckiego Kanonika Warszawskiego *ex Themate*: „ *Benefaciat vobis Deus & det vobis cor omnibus ut colatis eum & faciatis ejus voluntatem eorum de magno & animo Volenti Mach. 2. Cap: 1.* „ y z założonych następujących trzech części Propozycji „ I. Im większa wasza Panowie ku Wierze będzie gorliwość, tym gruntownieysze Rady wasze będą, gdyż BOG Im pobłogosławi II. Im ściśleysze Serce Waszych Panowie z Sercem Najjaśnieyszego Pana miłością Dobra Pospolitego tchnącym, nastąpi ziednoczenie się, tym pomyslnieysze Rady Wasze poydą, gdyż Najjaśnieyszy Pan usilnie wam dopomoczechce. III. Im statecznieysza Wasza Panowie wzajemney zgodzie będzie iednomysłność, tym niezawodnieyszy Rad nastąpi skutek, gdyż Wam nic na przyszłości dzie nie będzie „ mianego.

Po których skończonych nabożeństwa zwyczajnego obrządkach, ruszył się J. K. Mość na powrót z Kościoła do Zamku, y idąc do swoich Pokoiów wzywawszy do siebie Ichmciow Panow Posłow Krakowskich y Poznanińskich wzięcztą między Niemi kwestyą respektu alternaty głosow, ażeby raobierania na pierwszym dniu Seymowego Marszałka nie trudniła, swoją perswazyą uspokoił y ułatwił w tym porządku: ażeby Woiewodztwo Krakowskie naypierwey na Marszałka wotować zaczęło. Potym przyszedłszy do Izby Senatorskiej zasiadł na Tronie, y odebrawszy uczynioną w zwykłym Najjaśnieyszemu Majestatowi swemu poszanowaniu należytą od Imię Pana Sosnowskiego Przeszłego Seymu Elekcyi Marszałka w krotkich słowach rekognicvę, pozwolił temuż uctawiania Reki swojej, y natychmiast tenże Imię Pan Sosnowski Marszałek y Posel Woiewodztwa Brzeskiego Litewskiego poszedł z Kollegami swemi do Izby Poselskiej; z kąd skoro *ad mentem* Konstytucyi Seymu *Convocationis* Roku terażnieyszego o porządku Seymowania napisanej, wyłączył zdolu wszystkich Arbitrow; przymówił się zaraz Imię Pan Krajewski Instygator Koronny Posel Woiewodztwa Plockiego, y czytając tę Konstytu-

A

cyą

cyą dla zupełniejszego iey wykonania, o uprzątnienie mieysc górnych czy-
li gankow ztychże Arbitrow dopraszał się. Atak gdy Imć Pan Marza-
łek y inni niemal wszyscy o to *urgebant* Posłowie, Ichmość *Arbitri* aż do
jednego ustąpili. Zasiadł więc pomieniony Imć Pan Marzałek Sosnowski
na swoy taboret y Pokłoniwszy się wszystkim swoim Kollegom, Seym tera-
źniejszy w takowe zagaił słowa:

„Przedwieczna w rozrządzeniu podstonecznych rzeczy, mylić
się y mylić nie mogąca mądrość, tę w przyrodzeniu Ludzkim wypiatno-
wała y w plemieniu skłomność: iż Człowiek do społeczności stworzony,
samotnością zraża się, tęskni bez Towarzysza, zgola rokoszy nie tylko
Cywilnego ale y pospolitego życia czuć y kosztować inaczej nie umie, tyl-
ko w ujednolicony zinnemi Ludzmi spólności.

„Z tego to natury powodu, pierwiastkowego wieku Ludzie, nay-
pierwey na Familię, Pokolenia, y powinowactwa dzieląc się, pewne
układali zgronadzenia; w dalszym czaśu postępie poznawając: iż te drobne
związki w szczupłych ogrodzone opłotkach, trwałego w sobie, z siebie mieć
nie mogły bezpieczeństwa, uznali niezbędną potrzebę uspołnienia się im gro-
madniejszego, im rządniejszego, tym warowniejszego dla siebie, y tak
w rozliczne potym Narody, Krolestwa, y Rzeczypospolite spaiali się y
wzrastali.

„Nie jest, tu moim celem y zapędem: ażebym pierwsze od ko-
lebkki wywodził początki Naszego Krolestwa Polskiego, przez iakie sto-
pnie, węzły y ogniwo do tej w iakićy została przyszło ogromności; peł-
ne tych są wywodowdzieiopisowe Xiegi, każdemu Obywatelowi iakby
powszechne powietrze, którym żyjemy y technimy znaiome.

„Jaki kształt rządzenia Rzeczypospolitey naszey przybrali Nad-
ziadowie Nas? iaki dotąd sprawujemy? wyobrażacie Istotnie J.OQ
J. WW. WWMWM. Panowie te tu wspaniałe koło okrążający, Mę-
żowie Wielcy, wyborne grona. zkład czyli treść pozostałych tyścia-
mi w Domu Braci, zawierający.

„Wydaie się iawnie, iasnieje świetnie, w oczach każdego z WMM.
Panow, wyśoka mądrość, rozważna gorliwość, o iak naygrantsowniej-
sze Oyczyzny dobro usiłująca.

„Waszych to Anielskich prawie rozumow przemysł. Waszey do-
skonalskości wymiar, okazuje się wrozlicznych Seymu Konwokacyi-
nego ustawach, wktorych spaczoną Iprawiedliwość wyprostowaliście y
w przybrane do miary karby wprowadziliście, zatknięte publicznych do-
chodow kanały otworzyliście, rozwiązał niektórych obywatelow
zuchwałość pokromiliście, spokojność y bezpieczeństwo naymilsze
w Obywatelstwie Dobro obwarowaliście, aco jest dla Nas nayrado-
śniejszym, y sławę Oczystego Narodu daleko roznoszącym, jest to:
żenie szukać obcych Xiażar, z pośrodka rodowitych Ziemi, do Ber-
ła panującego przeznaczyliście Kandydata; a dalszemi postępując głę-
bokiey rostopności krokami na Seymie Elekcyjnym zosierociałego
do rokosznego Oyczyznę przywracając Stanu, gdybyśmy z pomię-
dzy

„dey Krolow Europeyskie Trony osiadających szukali, żądającego po-
dlug myślniejszego nie znaleźlibyśmy Krola, iako z pośrodka Siebie,
nie iosem przypadkowym, ale naywymienitszym cnot y przymiotow
wyborem obranego Nayiasniejszego STANISŁAWA AUGUSTA Rod-
ko Nam panującego, rozkoszną wonią Jabłka Krolewskiego, wszytek
Nasz Narod niezmiernie radującego, y aże do lubości tą słodczą
Nas napawającego, ktorogo na dniu onegdayszym Uroczyście Oleiem
Świątym namaszczenie, czyliż nie iest tajemnicą niewldzialnych Ducha
Świątego darow, wpływających w serca nasze, czcią y uszanowaniem ku
Pomazaniow Bożemu, Wiarą y Miłością ku Krolowi y Panu, ku
Oyczyźnie żarliwością gonzące. Te Świąte y świetne na widok wy-
stawione, w ktore wpatrywaliśmy się obrządki y znaki, czyliż to nie są
zapalone pochodnie obradom Naszym prz yświecające? Nazwisko same
nawet Koronacyinego Seymu, czyliż Nas nie upomina? że wszystkie
umysły Naszego moty, nateżać mamy na Ukoronowanie wypracowa-
nych przez dwa Rzeczypospolitey Stany w czasie bezkrolewia robot na-
szych, zupełności teraz trzech Stanow pod ukoronowaną już Głową
udokonać się mającey na dopełnienie żądanych losow Oyczyzny
Naszey.

„Ta powszechna Marka wszakże w wnetrznosciach swoich Nas
porodziła, ta na łonie swoim Nas wychowała; przeto Macierzyńskim
Jey Dobrodzieystwom, Synowiką wdzięczność y naydokładniejszy wy-
rządzać posługi winniśmy. Nie masz tu między Nami ktoryby o tey
nie był przekonany prawdzie, nie masz ktoryby nie chciał uszczędy
nie uszczędy powinności Obywatela koniecznie użytecznym Oyczyźnie
bydź mającego

„Rozwiodłem się w tey mierze podobno mniej bacznie, y mniej
ogłędnie na czas radzenia y czynienia poświęcony rozmową moją od
serca do ust w padającą, ale w chodząc sam w siebie strofowałbym się
sprawiedliwie, gdybym to co mówię, mowił w umysle zachęcenia WW
MM. Panow do czynności każdemu własnych; bo czyliż bydź może spra-
wą mnie przyzwolą tych zachęcać? ktorzy lepiej odemnie czuiecie,
y wskroś przenikacie potrzeby Dobra powszechnego, Sami wzorem
y pobudką dla mnie y dla innych stajecie się; ale mówię do WWMW.
Panow, ktorych z przepisow Prawa wyraźnego przy podniesieniu sta-
rey Łaski, witać zszczegulnym y iak naydosłowniejszym każdego u-
szanowaniem przynależy. Mi, ku nim myśl iak nayżywszą y głos moy
wymierzam, z afektu z podgłębi serdecznych chęci wydobywającego
się, dziękując iak nayuniższej za powierzony mi ten to znakomity
w Narodzie zaszczyt, nieudolnościom nawet moim tę korzyść udzie-
lający; że nosząc w ręku moich Seymu Elekcyjnego Łaskę z listoty swo-
iey wspaniałą, tego to wspaniałego obiektu mogłem się stać, czyli o-
krywać się cieniem od oryginalnego światła pochodzącym. Ale w czy-
mem się nie dawno postrzegali, ażeby w tymże samym nie wykroczył
y nie podpadł w wysłpek zbyt przeciągłego, należytego nawet WWMW

„ Panom wyznania nigdy dosyć słowy wytłumaczyć y wywnętrzyć
„ Obowiązkowy wdzięczności moich nie mogącego, przystąpić cory-
„ chley do ustąpienia z tego urzędowego miejsca, zdolniejszemu da
„ Bog po Mnie Następcy, którego WMWM Panowie mianować raczycie.,

„ A po skończoney tey mowie y dawnym głosie *in ordine* wotowania
na nowego Seymu *Coronationis* Marszałka Woiewodztwu Krakowskiemu,
zabrał głos Imię Pan Małachowski Starosta Sandecki Posel pierwszy Kra-
kowskiego y na Imię Pana Małachowskiego Starostę Piotrkowskiego Posła
Sieradzkiego dał votum swoje. Kontynuowały się potem wszystkie przez
Woiewodztwa y Powiaty głosy iednostaynie do Marszałkowskiej Funkcyi
pomienionego Imię Pana Małachowskiego Posła Sieradzkiego zaprasz-
ające. Na którego gdy z kolei przyшло mówić, votum swoje na Imię Pa-
na Kosłowskiego Generała Woysk Koronnych Posła Brzeskiego Kujawskie-
go *de tenore sequenti* wyraził.

„ Gdy wprzypadłym mi wedle kolei Woiewodztwa moiego
„ głosie, nominować przychodzi do piasłństwa Łaski Dyrektorskiej *ex*
„ *alternata* Prowincyi Nafzey, na pierwszey mi jest myśli celu y pa-
„ mięci znakomitość wszystkich wybranych tu Mężow y do tey dostoy-
„ ności zgodność. Ze iednak Prawa wyrazy żądze moje zacieśnia-
„ ią y iednego tylko zapraszać wynęglają, znaydując w skrytości zda-
„ nia moiego walczący wzgląd y poważanie wszystkich do tey przyro-
„ dzonych dostoyności z obowiązkami dawno zabranych wdzięczno-
„ ści Imię Pana Kosłowskiego Generała Woysk Koronnych Posła Brze-
„ skiego Kujawskiego poważam się tymże zapraszaniem uszczęcać się w mia-
„ nowanych obowiązkach y łączyć moje żądze z publiczną satysfakcją.
„ Ale gdy zamyslam wypłacać się w zabranych dawniey obowiązkach,
„ nową zasłuchuję wdzięczności y rekognicyi należytość powołującym
„ Mnie do tego dostoięństwa, poprzedniczym głosom, które gdy mię
„ mieszczą w kompucie tey prerogatywy *ambiento* w, niech mi oraz gruu-
„ tują te w ich sercu siedlika ktorych pomocą y radami nikczemność
„ moja upoważniona y zdolnięszą do tego bydzby mogła ciężaru.,

„ A tak gdy ogólnie od wszystkich do obięcia Łaski tenże Imię Pan
Małachowski Posel Sieradzki był obligowany, wyż wyrażony Imię Pan
Sofnowski przeszłego Seymu Elekcyi Marszałek zabrał głos w następują-
ce słowa.

„ Szczęśliwym y pewnieyszym nad wieśczi duchem zga-
„ dywałem, tę pożądaną iedność, ten wysmienity WMWM Panow wy-
„ bor, złożony w Osobie J. W. Imię Pana Starosty Piotrkowskiego
„ Woiewodztwa Sieradzkiego Posła, wszystkich ust iednym głosem
„ wezwanego do piasłowania teyto Marszałkowskiej Łaski, ktorey z Ła-
„ ski affektow y rozkazow WMWM Panow miałem honor doczesnym
„ bydz Gospodarzem, to też urzędowanie moje, ile na dniu dzisieyszym
„ iednogodzinne, folgując właśnie nieudolnościom moim niewiele na
„ mnie wkłada obowiązkow. Tyle mam do czynienia, ile ma kończący
„ dzierżawę Gospodarz: że zniey ustąpić powinien. Jeżeli bym zaś
„ z powie-

„ z powierzonego mi Włodarstwa miał ściśle zdawać rachunek, zapewne-
„ bym zawnił, y wielebym pozostał na karbach, aleńa usprawiedli-
„ nie się może, chętnie, dobrowolnie, przyznać się do mnogich niedola-
„ tkow mocy, y w obliczności tak wielkich Ludzi wyznać; a to wyzna-
„ nie niech będzie zawłtydzeniem moim, zawłtydzeniem karą. Tegomi
„ iednak zdarzonego szczęśliwie zaszczytu nie odeymie naysłowniejsza spra-
„ wiedliwość: że ten znakomity Urząd, lubo nie znalazł wygodnego y
„ sobie równego we mnie mieszkania, przecież że iakoby przechodnią
„ dotrwałem dla niego gospodą. Y to ku zaszczytowi mojemu zostaie
„ przy mnie: że J. O. Xcia Imię Generała Ziemi Podolskiej świętością
„ Imienia cnot y przymiotow doskonałością ubogaconego stałem się
„ Urzędowym następca: że po mnie następuje wysoce uprzymiotowany
„ Sukcesor. Tamtego ślady y przykłady były mi nauką y przewodni-
„ ctwem, tego doskonałość y znakomitość, będzie moich przywar y u-
„ sterkow nadstawą y poprawą, *Et quem preterit, & quem secutus, habe-*
„ *bo decor!*

„ Oddaie Ciżatym J. W. M. Panie Sieradzki tę Prześwetlenego
„ Stanu Rycerskiego Łaskę, a sam od steru biorę się do wiośta spólnie
„ ze wszystkimi WMWM Panami w teyto Oczyszczoney Fortuny żegludze,
„ wizytę, możności moją pracować chętny y powinien.,

„ Oddał Łaskę przerzeczonemu Imię Panu Małachowskiemu,
„ Posłowi Sieradzkiemu, y rotę mu przysięgi *in Volumine Legum* prze-
„ pisaną zadyktował. A tenże Imię Pan Małachowski klęcząc *in facie*
„ Stanu Rycerskiego *ad imaginem Crucifixi JESU CHRISTI* wypełni-
„ wszy przysięgę, podniósł Łaskę, y za nią w następującym słow ułoże-
„ niu podziękował, y oraz do ogłoszenia odebrania teyże Łaski przed
„ Naysławnieyszym Panem y Senatem, na końcu mowy Swoiey z wszyst-
„ kich trzech Prowincyi po trzech Posłow delegował.

„ Niech swą siłą wymowę na zgodne dziekczynienia te usta,
„ ktorym dobrodzieystw wyświadczonych przykapszy wymiar bydz
„ zdolnemi do dostateczney wynurzenia wdzięczności dozwała: Niech
„ raczey wyborne krasomowstwa tam swoię rozszerzają możność, gdzie
„ się obowiązki winney wdzięczności kończą na wyborze usły wyrażo-
„ nych dziekow. Ale tam gdzie mnogość doznanych Łask odbiera u-
„ som moc wyrownywać wdzięczność dobrociom zgodną, tam mo-
„ wie gdzie szacunek zabranych obowiązkow niewygałą załdza nale-
„ żytość, bardziey tylko usta rozwiązywać przychodzi na dowod ży-
„ wey serca czułości, które dodając żywiołu wszystkim możliwościom
„ ludzkim nateża y usta do tych choć niedostarczających *expressyi*.
„ Ten zaiste jest ninieyszey obowiązkow moich Stan, który przez wzmo-
„ żoną łaskawych WMWM Panow Braci y Dobrodzieioy dla mnie
„ czynności w usłach moich wymowę zawfze szczupłą dziś cale tłumiąc,
„ serce zgodnieyszym na dzięki sadząc, w nieumknioną oddawać wam
„ nakazuje ofiare. Jeżeli ważność Dobrodzieystwa powiększa stopniow
„ winności, dzisiem dosłowność łaskawymi WMWM Panow Braci y Do-
„ bro-

„ brodzieiow oddana' affektami, niewątpliwie wkłada na mnie nieograniczone obowiązki. Dozwalacie mi WWM Panowie tę obejmować
 „ Łaskę, która pod Zygmuntem Augustem zatwierdziła influcyą Stanu
 „ Naszego Rycerkiego, wucześnictwie władności Praw Stanowienia,
 „ która pod Zygmuntem trzecim w osobie niegdys Krzysztofa Wiesio-
 „ lowskiego objawszy raz pierwszy powagę autoryzowania podpisem u-
 „ staw Koronnych, nosi w swym zaszczycie wyobrazenie dzielności Na-
 „ rodowych. Taćto Latorosć swobod naszych naydosłowniejszym za-
 „ wże podawana pieczom w Roku nam dopływającym wręku wielkiej
 „ Krwi Jagiellońskiej Wielkiego Potomka szacowne Oyczyźnie wyda-
 „ wży żyżność bydź wzgodniejszą poruczona straż, iako pod dyre-
 „ kcyą Imci Pana Brzeskiego Litewskiego, którego staranna y dzielna
 „ czynność z Prowincyi w Prowincyą się przenosząc, wdzięcznąmu sta-
 „ wę, nie tylko wdziś żyjących zadziedzicza sercach, ale y późney-
 „ szym co raz wniesmiertelność dzieiow przenosić się nakazu-
 „ ie wiekom, ważność Dosłownictwa tego ochocze lubo do
 „ usług publicznych tworzyć każe iednak jako temu niedoleżne cięża-
 „ rowi ramiona, gdyby mnie nie pocieszał pomocny ku wypełnieniu
 „ Urzędowej tey należności zastęp wielkich y nader poważanych
 „ WWM Panow Braci y Dobrodzieiow zdań y rozkazow które formu-
 „ iąc uzyteczne Oyczyźnie ustawy, dozwolą mi sławy tey y korzyści:
 „ że posłuszeństwo ich rozkazom prawidłem moich będzie krokow.
 „ Y gdyby nakoniec miłość Oyczyłtych zyskow nader wielką nam nie
 „ była do myśli Obywatelskich pomnożenia ponętą, samo wielkiego
 „ Nam wspomnienie na Tronie naszym, Boskim darem ofadzonego Pa-
 „ na nayżywszą bydź powinno pobudką, abysmy iako wierni temu Nay-
 „ laskawszemu Monarze Poddani, Oycowskiemu Jego przyłączając się
 „ staraniom, usilności dokładali ku przywroceniu odłogiem wiekow
 „ zabraney nam Narodowej sławy: a gdyby Nani wszechmocna wła-
 „ dność dozwoliła zaszcześcić gruntowność Seymowania w przeniesieniu
 „ wianą Prowincyą Łaski na exekucyą Prawa świeżo potwierdzonego;
 „ nietylko przepis starodawnych zwyczajow y Praw, ale samo Prawo wy-
 „ rytew nayzacniejszey Xiędze, Prawo istności kochania ulubionego Nam
 „ Pana w sercach umieszczone Narodowych nakazuje o tych pociesznych
 „ Seymu naszego zaczątkach Majestatowi Jego donieść Pańskiemu; Niech
 „ Jego pociechy Ludu karmiące się serce ucześnictwem publicznych za-
 „ tyla się iak nayrychley zyskow, niech te pierwiastki pieczolowitych Jego
 „ troskow niosą tę korzyść: że miłościwe Jego kroki w dziennym ubło-
 „ gosławiając darow zlewkiem Pan Niebios y Ziemię pozwolił Nam w
 „ zażądanej dzisieysząkończyć Sessyą harmonij, do którego to ogłosze-
 „ nia z Prowincyi Wielkopolskiej Ichmość Panow Raczyńskiego Pošta
 „ Poznańskiego, Łasockiego Starostę y Pošta Gostynńskiego, Przeben-
 „ dowskiego Chorążego y Pošta Pomorskiego; z Prowincyi Małey Pol-
 „ ski Ichmość P. Ożarówskiego Pošta Krakowskiego Miera Pošta Belzkiego
 „ Mysielskiego Pošta Czarniechowskiego; z Prowincyi Xięstwa Litt: Ichmość
 „ Panow

„ Panow Chodkiewicza Pošta Wileńskiego Łopacińskiego Pošta Smoleń-
 „ ikiego, Orzeska Pošta Pińskiego upraszam. „

„ Ciż zaś dopiero od Imci Pana Małachowskiego nowego
 „ Marszałka wyznaczeni delegowani ruszywszy się z mieysc swoich, po-
 „ szli do Izby Senatorskiej, gdzie stanawszy przy Krzesłach Ministrowskich,
 „ y Nayiasniejszemu Panu powinne wuklonach swoich uczyniwszy poszano-
 „ wanie, naypierwszy z Nich Imci Pan Raczyński Posel Poznański za ude-
 „ rzeniem Łaski przez Xięcia Imci Sanguszka Marszałka Nadwornego Li-
 „ tewskiego y danym sobie gosem, o obranym zgodnie w Izbie Poselskiej
 „ terażniejszego Seymu nowym Marszałku *de tenore sequenti* oznaymił:

„ „ Jawnym iest doświadczeniem iak mile społeczniona z miło-
 „ ścią Oyczyzny rządów y panowania dosłowność, podanemu pod wła-
 „ dzę wydaie skutki Ludowi, Poznać mówię: iak wielka przezornych
 „ Narodow szczęśliwość, gdzie w Krolu wybranym ustaw Boskich y
 „ Ludzkich obowiązki, Prawo umacnia natury. Jest w prawdzie wspania-
 „ lego zasileniem umysłu cnota, iest niemniej znakomitych czynow peł-
 „ nienie obowiązku zaszczytem, ale tego natężona w dokonaniu usilność
 „ przystępna Tronom ludzkiego przyrodzenia kruszy częstokroć usi-
 „ luie słabość, gdzie względna własney Oyczyźnie wdzięczność przy-
 „ jemnych wrodzonego przywiązania powabow, rownym z należytoscią
 „ nie dzieli wymiarem. Nie iest to Nayiasniejszy Krolu Panie moy Mi-
 „ łościwy mówienia moiego przedsięwzięciem, abym z pomyślnego na
 „ Tron ofierociały tey Rzeczypospolitey W. K. M. P. M. M. wstępu po-
 „ wszechney szczęśliwości znaczne oglądał dowody, nie iest moją chę-
 „ cią dzieło z początkowego panowania wznakomitość świętą, szcu-
 „ płym słow oświecać wywodem, bo wielkość względnych Oyczyźnie
 „ usług nie p'onną Narodowi uwrożyła nadzieję: że ten Oycowskiemu
 „ godnym pokazał się zaszczytu, kto Synowkcie z uszanowaniem przy
 „ Praw y posłuszeństwa zachowaniu wykonał obrządki. Dowodzi
 „ dzień dzisieyszy Radzie Narodowej wyznaczony, iak pieczolowite
 „ W. K. M. P. M. M. starunki od Tronu nie próżną iasniejącego chwałę,
 „ ale chciwym pomnożenia szczęśliwości Kraiu tchającego żądaniem,
 „ znakomitą zysku przynoszą obfitość, kiedy gruntująca Rząd Państwa
 „ iednomysłność w początkach obrad Seymowych użyta, pożyteczną
 „ w pociągu dalszym wroży Oyczyźnie Pomyślność. Sporządził Stan
 „ Ryceriki Prawu dopełnienie, wykonał potrzebnym Radzie Oyczy-
 „ ńtey przyspieszeniem powszechnie Narodu całego żądanie, kiedy nie
 „ rozdzielnym losow przymierzonych zbiorom zacnemu z Imienia, go-
 „ dnemu z załug, znakomitemu z datności Imci Panu Małachowskiemu
 „ Staroście Piotrkowskiemu Woiewodztwa Sieradzkiego Poštowi iedno-
 „ myślnie powierzył. Włożony na mnie tak pomyślnego doniesie-
 „ nia od Izby Poselskiej obowiązek, iawnym iest uweselenia Stanu
 „ Rycerkiego przeświadczeniem: że długim czasem bezradnych prze-
 „ ciąganiem, moc y powaga Stanu tego w ważności waleć zaczynająca,
 „ „ zaszczytu właściwego cieszyć się będzie, odzyskaniem. Nie małą

„wspomnienie samo wyciska żalu przyczynę: żetyoletnim bez rady
 „w trzech stanach tylko moc swoją gruntujący Kray nachylony nierzą-
 „dem, w przypadkowych dwóch stanów czynnością zażeniony potrze-
 „bach, równemu w stanowiącej władzy sprawiał poniżenie Stanowi-
 „tym większą przerażonemu tchliwością, im więcej od społecznych
 „Oczywiście oddalonym usług, miłego zawsze Królów panujących wi-
 „dzenia nieprzyjazna żądaniu tamowała przeciwność. Odradza się
 „obumarła nieakoj: sława Narodu Polskiego pomyślnym W. K. M. P.
 „M. M. na Tron oferowały wstępem, z miłych łaskawego Panowania
 „skutków nadzieją zasłona Oyczyzna, poniżonego nierządem pewna po-
 „wroczenia zaszczytu, światłem przezornej w starunkach roztropności
 „uciemnioną odżyłka iasność, a tak pożądanego szczęścia y pomyślno-
 „ści dopełnienia, że czas y okoliczność od rady grunt sławy Narodow
 „wstrzymującej zasiegać nakazuje, Stan Rycerski, y z obowiązku usłu-
 „gi Oyczyźnie, y z żądania naysprędszego Twarzy Pańskiej widzenia,
 „złączenia Izby Poselskiej nislność swoją przezemnie oświadcza, łas-
 „kawego do pocałowania dobrośliwej W. K. M. P. M. M. ręki takli-
 „wy przyśtetu. „

Po ktorej skonczonej Imci Pana Raczynskiego mowie, Xiążę
 Imci Kanclerz W. Litt: za poprzedzonym uderzeniem Łaski przez Xię-
 cia Imci Marszałka Nadwornego Litewskiego, oznajmując ukontentowa-
 nie J. K. M. z obranego Stanu Rycerskiego Marszałka, y żądane jego o-
 czekiwanie złączenia się tegoż stanu z Senatem, oraz wdzięczne serce te-
 muż Imci Panu Raczynskiemu y Jego Kolegom z Nim delegowanym,
 w krotkich słowach odpowiedział, y do pozwolonej łaskawie pocało-
 wania ręki Krolewskiej zbliżyć się zaprosił. Przyśtetpił więc tenże Imci
 Pan Raczynski z Kolegami swemi do Tronu, y ucałowawszy Rękę Naya-
 iasnieyszego Pana, poszli na powrót do Izby Poselskiej. A tam iaktyl-
 ko Imci Pan Marszałek Małachowski Imieniem całej Izby aby delegacyi Ich
 w kole Rycerskim była uczyniona relacya, obliłował; natychmiast zabrał
 głos pomieniony Imci Pana Raczynski, y rezolucyą wyż wyrażoną iaką
 odebrał od Tronu przez usta Xięcia Imci Kanclerza Wielkiego Litewskie-
 go, opowiedział. A przeto Imci Pan Marszałek Małachowski *in Ordine*:
 że na dniu jutrzeyszym od Senatu Stan Rycerski do złączenia się z Nim
 zapraszany będzie, solwował Sessyą na dzień następujący na godzinę dzie-
 wiatą z rana.

W Izbie zaś Senatorskiej po odeysciu Stanu Rycerskiego Dele-
 gatów Xiążę Imci Kanclerz zabrał głos od Tronu, y dla zapraszania Stanu
 Rycerskiego na dniu jutrzeyszym do złączenia się z Senatem z Prowincyi
 Wielkiej Polskiej Xięcia Jaskonowickiego Woiewodę Poznańskiego,
 z Prowincyi Małej Polski Imci Pana Ossolińskiego Woiewodę Wołyń-
 skiego, a z Prowincyi Xięstwa Litewskiego Imci Pana Ogirskiego Kasztor-
 lana Trockiego wyznaczył, y Sessya solwowana na dzień jutrzeyszy na
 godzinę dziewiatą z rana.

SESSYA

SESSYA DRUGA Die 4ta Xbris.

Pzed zaczęciem dzisiejszey Sessyi, audyencye były dawane Dele-
 gowanym z Seymikow niektórych Woiewodztw, u J. K. M. przed
 ktorym Imci Pan Ogirski Pisarz Polny Litewski, po konferowaney so-
 bie Woiewodztwa Wileńskiego Godności, przyśtetpił na toż Woiewodztwo.
 W tymże samym porankowym czasie, cokolwiek znaydowało się w War-
 szawie z Imienia Ichmość Panow Potockich lub zkoligowanych z Niemi,
 żądali u Nayaśnieyszego Pana audyencyi, na ktorej prosili o klemencyą
 dla Ichmość Panow Brühlów, aby przy dopuszczeniu przez pozwolony
 Indygenat do kleynotu Szlacheństwa Polskiego, byli konferwowani przy-
 nymniej po części przy łaskach od S. P. Augusta III. sobie nadanych,
 a mianowicie przy Generalstwie Artylleryi Koronnej. Odpowiedział
 Nayaśnieyszy Pan: że nie przykrzeczyego nie znając nad potrzebę czasem
 nie odbitą martwienia, nie widzi pożądanego dla siebie iak łaskami
 pocieszać. Ztego powodu y względu dla kamilli Ichmość Panow Po-
 tockich, obiecał: że nie tylko nie będzie się przeciwil, ale chętnie do skło-
 nionych Stanow Rzeczypospolitej y swoje przyłączy dozwole nie, gdy
 sobie u Nich Ichmość Panowie Fryderyk y Karol Brühlowie uproszą do In-
 dygenatu rekomendacyą. Codo Urzędu Generalstwa Artylleryi Ko-
 ronnej wyraził to Nayaśnieyszy Pan: że nie mając się z tym: iż obiecał
 był ten Urząd Imci Panu Branickiemu Staroście Halickiemu, iako że
 wżech miar nader sobie zdawna, a teraz osobliwie *in Interregno*, zastru-
 nemu, y męstwem y wojenną umiętnością równie w Polfcze y za Gra-
 nicą stynacemu. Ale tenże Imci Pan Starosta Halicki z wspaniałego u-
 żalenia nad naydolegliwszą tego Urzędu stratą Imci Pana Brühla, lubo
 sobie zdawna nie chętnego, ale teraz usilnie y rzewliwie u Niego o tę kom-
 passyą nad honorem swoim dopraszającego się, sam dobrowolnie nietylko
 wtocił J. K. Mości obowiazane sobie słowo, nietylko sam za Imci Panem
 Brühlem instancyował, ale nawet ofiarowane sobie od Nayaśnieyszego
 Pana Cześnikostwo Koronne y starostwo Lipnickie, z respektem przyjąć
 się exkuzował, z tey racyi: że nie chciał innym zamiyśtom. szcudrobliwym
 Nayaśnieyszego Pana dla tychże Ichmościow Panow Brühlów albo z Kolli-
 gowaney z Niemi Familij Ichmość Panow Potockich bydz przezkodą. Ten
 rzadkiej generozyi przyklad iako zdobiący wiek, Narod, y Panowanie
 swoje, J. K. M. wyfokoy należycie ceniąc, tymże Ichmość Panom Po-
 tockim prośzącym, a potym dziękującym Brühlom kazał dziękować Imci
 Panu Branickiemu Staroście Halickiemu, iako temu, ktory przez dane
 słowo Krolewskie już był Panem tego Urzędu.

Poszli po tym wżyscy Ichmość zgromadzeni na ten czas na Po-
 koiach Postowie do Izby Poselskiej gdzie Imci Pan Marszałek Małachow-
 ski wtetstowa zagaił sessyą:

„Ta iest własn odbierającego moc, islność, powinność aby
 „używając tey władności ukazywał bardziey wyższą, bo nadawniczey
 „władności możność, niżeli užyczoną sobie szczyścić się pragnął. Po-
 wie-

C

wie-

„wierzona mi dostojność nie tylko Wszechmocnemi nakłania na obo-
 „wiązki Nadawcom wdzięczne silnościami, ale y owszem tłumiąc a
 „bardziej niszcząc wszelką moją możność, mnie zgola całego bydz
 „tylko waszym przynagla. Y w tychto miarach usły niegdys Mikołaja
 „Siennickiego Poprzednika mego toż obeymującego dostojenstwo
 „wymowione za moje przyimę właściwe słowa: Racztie zasilać ra-
 „dami tę dostojność, która przykładem Xieżyca ile od stonca zabie-
 „rze promienia tyleż go wydaie. Umieszczony na tym stopniu pra-
 „gnąłbym isć torem znakomitych tegoż tu mieysca czasowych Possesso-
 „row, lecz że wyrownać tymże trudniejszą dla mnie być przeczuwam
 „rzeczą, tudzież że wliczbie już stu dwudziestu kilku rozmaite Nie-
 „biefkich Błogosławienstw zlewki prac tychże dozwoili korzystać sku-
 „tki; mniemam żenie zbłądzę, gdy powodem ustaw moje formować
 „będę kroki. A że przepis prawa po Elekcyi Marszałka rugi uspo-
 „kaiac dozwala, a przekazana iest baczność około dwóch Processow
 „mianowicie na Ichmościach Xieciu Imci Radziwille Ordynacie Kleckim,
 „Pińskim, y Panu Tyfzkiewiczowi Wołkowyskim Postach; przeto do-
 „wodząc iako oddalenie Ichmościow Arbitrow, oddalać Ich nie po-
 „winno od mocy dosięgania prawnego, po Ichmościow Obijcientow
 „dla informacyi czyli mam postać Imci Pana Sekretarza, czyli nie? o-
 „czekuję WMWM Panow zdania. „

A na takowe Pytanie gdy niektorzy Ichmość Panowie y przy-
 byli w tymże samym czasie *Obijcientos* odpowiedzieli, że od pomienio-
 nych Ichmościow Pińskiego y Wołkowyskiego Postow, byli *pro obiectio-*
ntibus suis uspokoieni y więcej obiekcyi swoich popierać nie chcieli; *re-*
assumpsit więc tenże Imc Pan Marszałek Poselski swoy dyskurs w nastę-
 pujące słowa.

„Wątpić nie należy że y Przyjacielskie zagodzenie Processow
 „kiedy uważanych, y głos ważności na czas wstrzymujących iest zu-
 „pełną Prawu satysfakcyą. Nieie nam przeto tę korzyść: że w czu-
 „ley y dozornej Praw obserwancyi y daley postępować będziemy; Nie
 „tylko zaś *Lex scripta*, ale y Prawa ludzkości swoy mteć powinny
 „wigor y poszanowanie. Miałem honor na solwowaniu wczorayszym
 „Seffyi, oświadczyć nadzieię niebawney tu od Przėsiewietnego Senatu
 „do społecznego z Niemi obcowania w zapraszaniu Delegacyi. Y ta
 „gdy już nastąpiła, śmiem do ukazania tej radosney Nam wiadomo-
 „ści y zgodnego tychże delegowanych przyięcia upraszać z Prowincyi
 „Wielkiej Polskiej Ichmć Pana Garczyńskiego Posta Kaliskiego, Ra-
 „doszewskiego Posta Sieradzkiego, Czapskiego Posta Pomorskiego;
 „z Prowincyi Małej Polki Ichmość Panow Kotkowskiego Krakowskiego,
 „Mniszka Przemyckiego, Węglińskiego Chełmskiego Postow; z Prowin-
 „cyi Xieństwa Litewskiego Ichmość Panow Prozora Kowienńskiego, Bu-
 „chowieckiego Brzeskiego Litewskiego; Borchy Infantkiego Postow. „

A tak gdy ciż wyznaczeni z Prowincyi Dalegaci ruszywszy się
 z mieysc swoich poszli *obviam* delegowanym z Senatu Senatorom: kto-
 rzyto

rzyto Senatorowie wten czas już za przytomności w Izbie Senatorckiej
 Nayiasniejszego Pana na Tronie, z teyże Izby do Izby Poselskiej prze-
 chodzili: y o nych idących w pułdrogi przyiawszy do Koła Rycerskiego
 wprowadzili; pomieniony Imc Pan Małachowski Marszałek Poselski da-
 wwszy Im mieysce do siedzenia między Ichmość Panami Krakowskimi
 Postami, y *alloquendo* w przod Stan Rycerski iakoby z niego wyrozu-
 miewał: że przybycie Ichm Panow Delegatow z Senatu mile mu iest, u-
 praszal potym tychże Ichmościow Senatorow: ażeby swoje raczyli mieć
 głosy.

Zabrał więc głos Xieże Iobłonowski Woiewoda Poznański, y
 w swoim dyskursie wolności y Stanu Rycerskiego okazując znakomitość,
 przywiódł oraz zaszczyty w Oyczyźnie Dziada y Oyca Imci Pana Mała-
 chowskiego Marszałka Seymowego, *Pierwszego* z zawartego Traktatu
 Karłowickiego, *Drugiego* z administrowanego roztropnie Urzędu Kancler-
 stwa Koronnego; na ostatek samego Imci Pana Marszałka Seymowego
 zacne wymieniając zasługi y przymioty, upraszał imieniem Senatu: ażeby
 Stan Rycerski łączyć się co prędzey raczył z Senatem, a przez to żada-
 iące Oycowskie J. K. Mci tegoż złączenia zechciał, ukontniować ferce.

Mowił po Nim Imc Pan Ogiński Kasztelan Trocki, y włożony
 na siebie wypełniając obowiazek, witał nayprzod Stan Rycerski, a potym
 powinszowawszy tak zacnego Obranego Marszałka, wzywał tenże Stan
 Rycerski do łączenia się z Senatem, do Krola y Pana tego, który Palcem
 wyrokow Boskich na Tron wskazany, przybycia Jego oczekiwał do
 siebie.

Co gdy Imc Pan Ossoliński Woiewoda Wołyński w swoim po-
 dobnie wyraził dyskursie; przeto Imc Pan Marszałek Małachowski re-
 kognicya czyniąc pomienionym Delegowanym Senatorom, y przyspiesze-
 nie Stanu Rycerskiego do łączenia się z Senatem obiecując w takowe od-
 powiedzial słowa:

„Ktoż Oyczyźnie naszej, kto dziś Nam Polakom, zaprze
 „Imienia y cnot prawdziwie Anielskich: kto nam wu omnościach lubo
 „wychowanym nie przypisze jednak zdatości w ludziach rzadkiey?
 „Któryż to Kray, ktoreń to Lud, upieczczone w swych sądach mając oz-
 „doby iedynaństwo, pomyślał przynaymniey innym dozwoilić do uży-
 „cia? Rzadki ten dzielności przykład Senat w tym delegowaniu uka-
 „zuie, gdy Praterckiej wylewkem miłości do wiekami oczekiwanego,
 „w ulubieniach swych zaszczyconego zaprasza społeczeństwa, za wzywa
 „Nas do Towarzystwa wazszczycie w patrywania się w Tego, który pro-
 „mieniam własnych przymiotow, dodając lustru samemuż Majestatowi
 „udziela czerpać teyto wspaniałości. Należały y zawsze były powin-
 „nemi od Stanu naszego Rycerskiego czci y poważania Przėsiewietnego
 „Senatu wydatki, wydawała się tyle kroć wzajemna między Stanami u-
 „mawiana harmonia, nigdy zaś prawie okazalszą bydz niemogła, iako
 „wninieyszym Nas do połączenia się zapraszaniu. Jeżeli mieysca od-
 „dalensze, jeżeli dzielące Nas ściany nie wybijały z myśli czułych
 „wam

„ wam przywiązania względów, tym radowniejszym sposobem spie-
 „ fzyć będziem do nasycenia się miłym tym przymierzem, które za-
 „ gruntowane na wzajemnym się ulubieniu już wiece nie wątpliwych
 „ narządza skutkow. Nie tylko zaś dowodzi nie wygaśnię Prześwie-
 „ mego Senatu ku nam przychylnosc, sposob ten nas do milego społe-
 „ czeństwa zapraszający, lecz y wybranie tak szacowney dzielności y
 „ zaszczytow Mężow, którzy nie tylko w swych ozywiają Osobach
 „ śmiertelnym podane cieniem swych przodkow zaszczyty ale y wła-
 „ snym zarobkiem w teytu Izbie tylokrotnemi pracami wkorzenioną fo-
 „ bie stawy pełną korzyść wcelnieysze przeniosłszy siedlisko w przy-
 „ bocznosc załadzili Majestatu. W tychto Mężow przeniesieniu się *ad*
 „ *fascis Principi proximis* czuł Stan nasz Rycerki uszczerbione gtono
 „ swych zaszczytow y wspanialosci. Wracac się dziś też wszystkie zda-
 „ ia, gdy znów Ci Mężowie, ktorých szanowane tu byly zdania po-
 „ dnoszą swe głosy, a głosy Nas radujące gdy nas zachęcają do tego Obli-
 „ cza, które wszystkim wesolosc plodząc Stan nasz oglądać iak nayry-
 „ chley żada, przeto upewniać Nam tylko przychodzi że nigdy za-
 „ żądaliśmy nie tchnął Stan Nasz Rycerki pragnieniem, iako do tego
 „ dążyć wspołeczeństwa, które wcielając wszystkie wiedną calocalnosc
 „ członki, da to iawnie ukazać: że w tymto ziednoczeniu kwitnąć bę-
 „ dzie Majestatu wspanialosc, Senatu powaga, dzielniostwo Stanu Na-
 „ szego. Upewniajcie więc J. WW. Bracia Nasi Starci a zawsze Nam
 „ mili tę Panu nie zbija prawdę: że spieszy z ochoczym do Tronu hoł-
 „ dem ten, który Go iednostaynem osadziwszy na Tronie głosami, swe-
 „ mi zastępować będzie pierściami. Raczcie opowiedzieć swym współ-
 „ Radnikom: że tęskniczym naleganiem przyspieszać będziem kroki
 „ ku iak nayrychleyszemu z Wami obcowaniu. „

Poszli potym na powrot ciż Ichmosć Panowie Senatorowie
 do Izby Senatorckiey y tam swoiey delegacyi uczynili relacyą. A Imć Pan
 Marszałek Małachowski *exquirendo sensum* Stanu Rycerkiego, czyliby *in-*
tuitu rekomendacyi do łask J. K. Mći według dawnych zwyczaioy y Praw
 miał rozdawać przez Woiewodztwa Ziemie y Powiaty głosy? gdy o toż
 rozdawanie głosow był od Izby Poselskiej obligowany, dał więc naypier-
 wey głos Woiewodztwu Krakowskiemu, po ktorym wszystkie inne Woie-
 wodztwa różne różnych Ichmosciow Patryotow Nayiasnieyszemu Panu re-
 kōmmendowały, ktorých to rekymmendowanych *series* następuje takowa:

Imć Pan Zamoycki Woiewoda Inowroclawski do wakuiący Pie-
 częci Wielkiej Koronney. Imć Xiądz Młodzieiowski Kanclerz Xięcia Imći
 Prymasa do wakuiący Pieczęci mnieyszej Koronney. Imć Pan Prze-
 dziecki Referendarz Litewski do wakuiący Pieczęci mnieyszej Litew-
 skiey. Imć Pan Bieliński Marszałek W. Koronny aby mu prz/wro-
 cona byla własna Jego Urzędowi Jurydykcyja, Imć Pan Małachowski
 Seymu tetażnieyszego Marszałek do wakuiący Referendaryi Koronney.
 Imć Pan Karaś Cześnik Liwski do Generalstwa Poczty Rzeczypospolitey.
 Do łask zaś Pańskich *in genere* Ichmosć Panow Brzostowski Koniuszy gene-
 ralny

ralney Xięstwa Litewskiego, Massalski Wielki y Sapieha Polny Hetman
 Litewscy. Rzewuski Woiewoda Krakowski Hetman Polny Koronny,
 Jablonowski Poznański, Granowski Rawski, Piater Mściński, Mostow-
 ski Pomorski Woiewodowie, Mieżynski Poznański, Oginski Trocki,
 Sołtyk Sendomirski, Moszczeński Inowroclawski, Brzostowski Polocki,
 Jakliński Oświęcimski, Romer Zawichostski, Walicki Sochaczewski,
 Ciezowski Liwski Kaszczelanie, Fleming Podskarbi W. Litewski, Kuro-
 patnicki Kaszczelanie Bełski, Pocięjowie Strażnik y Obożny Wielcy, So-
 snowski; Tyzenhauz Pisarzowie, Oskierka Cześnik Litewscy; Xiąże Lu-
 bomirski Podstoli Koronny, Familie Ichmosciow Panow Pacow, Pieniąż-
 kow, y Strumilow, Łętowski, Podkomorzy, Łowczy, Miecznik, y Dę-
 biński Podczafy, Krakowscy, Ożarowski Obożnik Koronny, Horain Wi-
 leński, Dziedoszycki Halicki, Szeżawinski Gostynski, Borch Infantki
 Podkomorzowie; Dunin Zatorski, Męciniski Wieluński, Branicki Halicki
 Łuszczewski Sochaczewski, Oskierka Miadziolski, Xiąże Radziwiłł Rze-
 czycki, Tyszkiewicz Strzałkowski, Opaliński Bolestawski, Popiel Tuczap-
 ski; Mrozowski Stegowski, Przebendowski Mirachowski starostowie, Ra-
 czynski Marszałek Konfederacki Woiewodztw Wielkopolskich, Narbut Mar-
 szalek Lidzki, Wiesiowski Marszałek Ładow Kapturowych Ostrzeszow-
 skich, Xiąże Czartoryski General Ziem Podolskich, Łuszczewski Sędzia
 Ziemski Sochaczewski, Przyemski Starosta Łomżeniski, Wołowicz Mar-
 szalek Słonimski, Odachowski, Soroka, Kaczanowski Woyski y Posel
 Wołkowyski, Konfiliarz Konfederacyi generalney Litewskiej,
 Skorzewski Podstoli Ostrzeszowski, Ronikier General Woysk J. K. Mći
 Dobiecki Posel z Korony Infantki, Morzkowski Pisarz Wieluński, Ło-
 pot, Kuczyński Stólnik Mielnicki, Hrabia Stanisławski Dyrektor Poczty
 Pruskich, Hołynski Podstarosta Mściński, Pozostali liczni Potomkowie
 zmarłego Imći Pana Głogowskiego Dobr Bieńca Potłesora, Ukolski, Po-
 niński, Eperyaszy Dombrowski Chorąży Wołkowyski, Strawieński Posel
 Lidzki, Marcinkiewicz, Ichmosć Xięza Łopaciński Biskup Zmudzki, Kier-
 ski Sekretarz Koronny Głędroye Suffragan Wileński Zaluskiowski Scho-
 lastyk Chelmiński, Familie Ichmosć Panow Jeleniskich.

A kiedy takowe od Stanu Rycerskiego skończyły się rekom-
 mendacye, zabrał głos Jegomosć Pan Małachowski Marszałek, y
 po uczynionym krotkim zachęceniu spieszenia do Izby Senatorckiey,
 wymieniał wkołey iedno po drugim Woiewodztwo, a Posłowie tychże
 Woiewodztw, iedni za drugimi porządkiem wychodzili y do Izby
 Senatorckiey wchodzili, dokąd też y Imć Pan Marszałek Małachowski na
 ostatku przyszedłszy stanął z Stanem Rycerskim przy Krzesłach Mini-
 strowskich *ex opposito* Tromu Krolewskiego, y pokłoniwszy się Nayia-
 śnieyszemu Panu, za uderzeniem Łaski przez Xięcia Imći Sanguszkę
 Marszałka Nadwornego Litewskiego zabrał głos wte słowa:

„ Stan Rycerki, ten który w dniu wczorayszym usły swych
 „ Delegowanych należył swemu Monarsze upewniał rekognicyą,
 „ dziś w zupełnym Mężow dzielności Woiewodztw, Ziem, y Powiatow
 „ mających orszak, stawa przed obliczem twoim Nayiasnieyszy Krolu, a

„ nieumiejąc dzielić wkorzonego ku lubemu niegdys' wspoł Ziomkowi
„ przywiązania, od przyzwoitego Panującego respektu, składa pod Tron
„ Twój dwa oraz przybytki, miłości y użanowania.

„ Stawa Panie, Miłościwy ten to Stan, za prerogatywami kto-
„ rego, dzielnie y walecznietylkoć walczyłeś, niżeli Cię Naywyższa
„ Opatrzność z dobrego nader Oyczyzhy Syna w istność Naylepszego
„ przybrała Oycę. Stawiają te trzy tu zgromadzone a dokładność for-
„ mujące Stannu Prowincye, które wszystkie na przemian w Osobie
„ dziś Berłem władające to w Poselskich, to Sędziowskich zasiadaniach
„ nosiły zaszczyt, starannego Pracownika.

„ Jeżeliż Narod cały wszechzycący dziś Majestat Polski Oso-
„ bie chlubość swego Świata głosi Ziemianstwa, tym znakomitza Sta-
„ nowi Rycerkiemu chluby przyczyna: że ten Tron zaszczyt, ta
„ Majestatu okazałość, ta celna Narodów radość gruntuje się na wybranym
„ y ulubionym wstanie naszym.

„ Musiałbyż zaiste Stan Nasz Rycerski w nieprzeftannych zatapiać
„ się troskach, gdyby tracąc w Osobie W. K. Mści P. N. M. ulubionego
„ Nam wspoł Ziomka, nie nabywał zaraz miłej Synostwa kondycyi, y
„ nie był pewnym tey wielkiej prawdy: że W. K. Mość Rodkim swoim
„ Panowaniem daieć Narodom poznać, iako szczęśliwość powierzone-
„ go wrządy ludu jest pociechą Tronu.

„ Nachylamy ochoczym skłanianiem karki nasze, które łamą
„ niewoli łagodność, wprzegamy się wte wierności jarzmo, które przez
„ przykład ubiegania się y stateczności w potomnych wiekować będzie
„ dziełach, słowem mówiąc, Narod ten, który brzydzi się Imieniem Niewolni-
„ ka, w swobodną fercu Pańskiemu podaje się niewolę, y pragnie ją ukazać
„ różnicę, iako chętnie y radowne posłuszeństwo celić się powinno
„ od tego Poddanstwa, które nie przymiotom ale krwi hołduie panu-
„ jącego.

„ Niechte Narody swych Monarchow zaszczyty gruntuja na
„ baiecznych zasadach procedencyi z linii pierwiastkowych Świata Mo-
„ narchow, których na tym się kończy szczęśliwość. W Osobie zaś y
„ Przymiotach W. K. Mści P. N. M. nie tylko adorniemy ulubioną Nam
„ Jagielloniską krew, lecz oraz doznałem iako wspaniałość Duszy przy-
„ dawać może celności zacney Krwi a czuła y przezorna Monarchy sta-
„ ranność swym przykładem wierny Panu Lud do Oyczyztych zagrze-
„ wać ratunkow.

„ Izalić fercu nasze w buyną nader opływać nie mają radość, gdy
„ w Majestacie Naszym, każdy bądź to rodak bądź, mierzkalnością samą
„ zaszczycony Kraju Obywatel, przyznaie przywroczone Nam Wieki
„ sprawiedliwych Kazimierzow, pobożnych Ludwikow, przezornych
„ Stefanow, ukochanych Zygmuntow, rzeczywiście mo-
„ wiąc, udzielaną w częściach wiekom niektórym szczęśliwość wzu-
„ pełnym zebraną teraz gronie; wyznają bowiem Narody Nasze w O-
„ sobie W. K. Mści P. N. M. w przymiotowych zdadnościach prawego
„ Krola.

„ Krola, wukochaniu Narodów Łaskawego Oycę, w uznawaniu swoich o-
„ czekiwanego Nam Pana, którego na tymgdy witamy teraz Augustow siedli-
„ sku, dorównujemy niewątpliwie tey radości, którą napelnieni byli ocze-
„ kiwający Zbawiciela Partyardowie.

„ A gdy ci fercu Nasze nanie zwiędła poruczamy ofiarę, do-
„ zwol Wielki Monarcho, tę ucałować rękę, która zwykła bydz' wskazi-
„ cielską Łaski y Serca Tronow.

„ Y natychmiast wszyscy Posłowie per Turnum Woiewodztw
„ przystępując do Tronu, rękę Nayjaśnieyszego Pana ucałowali, a potem
„ za uderzeniem Łaski przez Xcia Imci Sanguszkę Marszałka, zabrał głos
„ Xiążę Imci Prymas y swoy Dykurs de tenore sequenti powiedział.

„ Czyny Naywyższej Opatrzności, iak są przezorne, dosko-
„ nałe, ypożądane, tak dla Dobra Stanow Krolestwa tego są przedziwne
„ y widocznie cudowne.

„ Wyznać to musimy, bo wielorako doznaliśmy na zesłym
„ tak szczęśliwie y tak spokojnie bezkrolewio, a tym bardziej w tera-
„ źniejszy zapatrywaniu się na Tron Panującego.

„ Przeto Miłościwy Panie nie W. K. Mści Korony Polskiej,
„ ale Narodowi całemu Krola y Oycę w Osobie Jego tak łaskawego,
„ Mądrego, y przymiotami przyzwoitemi ozdobionego, Imieniem całej
„ go Senatu z gruntu Serca winszuję.

„ Miałbyż każdy z Nas Nayjaśnieyszy Krolu obfzerne pole wyzna-
„ nia, iak Bogu dziękujemy: że to Oyczyste berło wręku W. K. Mści
„ złożył, y nadzieję zakwitnienia na nowe obumarley Sławy Polskiej
„ Rodkim y sprawiedliwym Panowaniem Jego ożywia, ale przez wzgląd
„ na wymiar krótki czasu Seymu tego, w milezeniu y serdecznym ukon-
„ tentowaniu powinne radości y użanowania oświadczenie, wszyscy
„ w fercach zachowują; Ja tylko z tego co uważę nad okolicznościami
„ podpada, cokolwiek z powinnym Majestatu uczczeniem dotykam.

„ Osiadłes Nayjaśnieyszy Panie Tron Piastow y Jagiellow,
„ wskrzesałes, Sławę y Honor Korony w Rycerkim Stanie zaszczyconey,
„ zaszczerpiłes w tych wolnych Narodach iednomysłność, na Elekcyach
„ cale niezwyčajną, y owszem spoileś fercu wszystkich w iedno, uwię-
„ czyłes miłością żądania Stanow Rzeczypospolitey; A zaś y potra-
„ fił iako nayswobodniejszy w tey miłej Oyczyźnie ugruntować iedność,
„ spokojność y harmonię. Początki obiętych rządow W. K. Mści iak
„ są każdemu miłe, y radością napelnione, tak można mówić, że są ab-
„ solutne y wymuszone; Czemu? bo W. K. Mość tajemnicami nabytey
„ mądrości zniewalał fercu ludu wolnego, y każdy ignie do fercu
„ Monarchy.

„ Y toć to jest dzieło Opatrzności w rządach Krolow, sercem nie
„ muszę Lud wolny władających, ta jest Naywyższej Mądrości ma-
„ ryma, ten Sekret, y taka wola dla Rządow y Monarchow, aby w fercach
„ Ludu a ile wolnego miłością Panowanie zdobili, y fercami ziemianow
„ kierowali. Władza takowa jest Naymędrsza, skutkiem Praw nay-
„ przy-

prziemniejszy, ale y nayszdolniejszy do ufundowania w Kraiu posu-
 fzenia; bo umieć skorzystać, w fercach wolnych, iest to nayszy-
 itszy powab w fercu władającego wolnością.
 Ręka Boska wzniosła W. K. Mość na ten Tron, a zażę przedwieczna
 Mądrość w moc tę y władzę wleie rządiednostayney miłości, Dobro-
 ci, y w przeciwnościach cierpliwości, żęda tego Wiara Święta, żęda
 Kościół, pragnie Oycyzna, pragnie Lud cały oboya Narodów,
 Zachowuieć Miłościwy Panie, y gruntownie masz wlane w fercu y pa-
 mię i Prawa tej Oycyzny. Duch W. K. Męi wypielengnowany iest
 wzu pełney wiadomości swobod y wolności Oboya Narodów, y wie-
 my że cały życie w upragnieniu zachowania ustaw Krolestwa, a zatym
 nasza pewna nadzieia wykutnie wowoc, że na wzor Panującego
 wszyscy zakosztujemy y zażędziemy sobie wierność, w powinno-
 ściach świętobliwość, w przyśięgach Wiare Bogu, Krolowi, y Oycy-
 żnie. To prawda, żeś Nayaśniejzy Nasz Krolu wolność Oycyzny
 mniey wolną znalazł, bo w wielu odmian istocie znacznie nadwę-
 żoną, bo obcych załnakowała umyflow, bo w nicowaniu Praw, y
 swobod przyzwyczaioną, bo więcey politykę iak szczerść Staropol-
 ską szacuią; ale pod Panowaniem miłości y prawcałości W. K. Męi
 istotnym, wszystkie takowe przymioty znikną y zniszczęią, a Oycy-
 żna w Synach swoich wzniesie sławę, Emulacya przywróci honor
 cnocie Staropolskiej, y na gruntownych wesprze się wolności Ko-
 lumnach.

„ Niechayże Miłościwy Panie te szczępy miłości y całości
 Praw w fercu W. K. Męi biorą moc y wigor, niech rozkrzewiają się y
 wykutną na Prowincye Oboya Narodów; Rządź Nam Nayaśniejzy
 Nasz Krolu, nasycony owocow Jęj słodyczą; Rządź nabytemi od naye-
 wyższej Mądrości tajemnicami sobie samemu dla władzy tego Krolestwa
 powierzonymi; władny tym fercem od Boga y od Ludzi wstawionymy
 wywyższonym, bo to samo ferce w darach niewidomych życie y cale
 między złym y dobrym rozeżna.

„ Jako zaś Miłościwy Panie nietylko życzyć W. K. Męi po-
 żędanego Panowania, ale sposobami możności każdego pozwoloniem,
 powinniśmy przykładać się do niego, tak do straży Praw, które W.
 K. Męć ściśle zachować usiluięz iako do niezawodnego wykonywa-
 nia wyrokow W. K. Męi z prawdziwego do Maieřtatu Pańskiego przy-
 wiazania, za Koronnych Kanclerzow Imęi Pana Woiewodę Inowro-
 cławskiego, Męza Imieniem, Cnotą, zařtugami w tej Oycyżnie wiel-
 ce doznanego, y znakomitego, tudzież Imęi Xiędza Młodzieiew-
 skiego Gnieźniewskiego y wraz moiego Kanclerza, do spraw pu-
 blicznych Prałata cale dzielnego y zdolnego. Ten sam będzie zawsze
 żywym świadkiem czynności pierzeřstwa mego w zeszłym bezkrole-
 wiu, które ja już składam u Tronu W. K. Męi, do Xięstwa zaś Li-
 tewskiego Imęi Pana Przezdzieckiego Referendarza W. X. Litewskie-
 go godnego

go godnego y do tej funkcyi talentami przyozdobionego, iak nayni-
 żey imieniem Senatu zalecam. Jak zaś wszyscy mocną nadzieię
 mamy: że to wstawienie się Nasze do Łaski W. K. Męi iest sprawie-
 dliwe y W. K. Mość na wyborze swoim zawiedzionym nie będziez,
 Takia szczegulniey do przeřtrzegania całości Prerogatyw Duchownych
 alternaty Pieczęci między Duchownym y Świeckim Ministrami na
 przyřły czas przez Konitytucyą nayniżej dopraszam się.

„ Ze decymu tegoż zapawy do Osnowy przeszłych w bezkrole-
 wiu należą Propozycyi do Nas przytomney rądy od Tronu W. K.
 Męi wraz y do Stanu Rycerskiego spodziewając się, do tych ieżeli bę-
 dzie potrzebne przymowienie się zatrzymuie, a teraz wznoszę Oczy, rę-
 ce y serce do Boga Zastępow, aby Nam W. K. Mość w niezamierz-
 ne czasy y lata zachował wiak naysymśniejzey czerřtwości zdro-
 wia utrzymywał, w miłości Ludu wolnego a władzy swojej powie-
 rzonego znaczał, w ubezpieczeniu swobod, wolności, y sławy Narodu
 posilał, aby świeżo zaszcępięne drzewka ustaw, Praw, y Obyczaj-
 iow iakonaypilniey rozkrzewione wydać z siebie mogły iako naysłod-
 szę naymilsze, y naysprzyemniejszy dla Oycyzny owoce, iedności mi-
 łości y stałości.

„ Nayewyższa Opatrzność raczyła pobłogosławie zeszle bez-
 krolewie, ziednała fercę, y duchy w iednomysłności, y żędania całego Lu-
 du uwieřczyć raczyła wywyższeniem na Tron W. K. Męi. Niechayże
 też Przedwieczna Opatrzność władnąca fercami Krolow, sercem W.
 K. Męi tak rządzi y tak kieruie, iak sama władnie Światem y ludzmi,
 abyś nam W. K. Męć wlewkami mądrości y miłości rządził, y Pan-
 nował wpożne czasy y Lata.

Przyřłapił potym Xięże Imęć Prymas do pocałowania reki Kro-
 lewskiej, a wraz za uderzeniem Łaski przez Xięcia Imęć Marszałka San-
 guszka, zahrał głos Imęć Pan Małachowski Stanu Rycerskiego Marszałek,
 y namieniwszy w krotkich słowach: iż zna Stan Rycerski przyczyny, któ-
 re wznieciły w Przodkach Jego myśl ustanowienia Prawa zalecania za-
 żęzonych w Oycyżnie Mężów; podziękował nayprzod za oddanie Woie-
 wodztwa Wileńskiego, a potym seriem wyż wrey Sessyi inkludowaną
 przeczytawszy przez Stan Rycerski rekomendowanych, do objęcia wa-
 łujących Pieczęci *specifice* Ichmościow Panow Zamoyckiego Woiewodę
 Inowrocławskiego do Wielkiej, Imci Xiędza Młodzieiewskiego do mniey-
 szey Koronnych, a Imęć Pana Przezdzieckiego Referendarza Litewskiego
 do mnieyszey Litewskiej, z wyraźnego żędania Stanu Rycerskiego Naye-
 aśniejszemu Panu rekomendował.

Uderzył zatym Łaską Xięże Imęć Sanguszko Marszałek Na-
 dworny Litewski, y omiającym mowić Nayaśniejszym Panie, Stany Rze-
 czypospolitey obwieřcił. Zaś J. K. Mość Dykursę swoy w następujące
 słowa powiedziawszy:

„ W ziednoczonych zupełną czynnością Stanach Rzeczypospo-
 litey pierwszy raz Krolewskie zasiadając mieysce, lepiej podobno na-
 leżytey przezacnemu Narodowi okazać wdzieczności niemoę, iako
 E
 wypeł-

„wypełniając najełtniejszą Krolowania y właściwą powinność; a to jest
„gdy łącząc z dobroczynnością sprawiedliwość, pilnym przejrzeniem
„wybierać mi przychodzi zgodne Osoby, ktorémbym te osadził urzędy
„na ktorych sprawowaniu publiczney naybardziej należy szczęśliwości,
„Tylu Godnych Ludzi otoczony gminem, trudność rako-
„wego wyboru prawie doznawałbym nie przebytą, gdyby odgłos
„publiczny, głos ludu, w którym zwyczajnie y Boski upatrywać mę-
„drcy nakazują, niemianował już dawno tych, ktorych skłonny mroy
„umysł do tego powołuje,

„Wakują w Koronie y w Litwie trzy mieysca Pieczętarstwie;
„jeden pozostał Kanclerz W. W. X. Litt; Prawda: zegdyby fundująca
„Oryginane swe Prawa przejrzyć mogła y obiecywać sobie Oyczyzna na-
„sza takiego zawsze Kanclerza, iednegoby pewnie tylko mieć chciała;
„*Qui tot & tanta negotia solus* dokładnie y szczęśliwie wykonywać
„codziennie zwyki, y potrafił. Lecz gdy tenże tak wielki Minister
„wielebną przyszłym wiekom przykładnością chciał pokazać w oczach
„naszych na ostatnim *Convocationis* Seymie przez dobrowolne wia-
„sney ukrocenie powagi: iż sądził bezpieczniejszą straż sprawiedliwości,
„a przeto szczęśliwości publiczney, kiedy wiedney do tychczas a swo-
„iey zostającą rękę, też kilku odtąd powierzyć sam radził Rzeczypo-
„spolicie; Tym bardziej gdzie wyraźnie rozkazuje Prawo, słuchać go
„potrzeba; Trzeba Rzeczypospolicie! trzeba Krolowi Kanclerzow.

„Powstawaycie Mężowie Cnotliwi, Oświeceni, pracowici;
„Wy! ktorzy temu ciężarowi równe w Sobie poczuwacie siły, przybli-
„żaycie się do Tronu Ci, ktorzy Oyczyznę y Krola dosyć kochacie, aby-
„ście Krolowi zawsze prawdę mowili.

„Tron, to to jest mieysce wyniosłe, y dla tego straszne, ktore
„kiedy Pan Bog do siebie naybardziej chciał przybliżyć, naysurowsze
„też sobie windykuie roztrząsanie nayikrytych postępkow y myśli
„tych, ktorych nań osadza.

„Wy przyszli Kanclerze! dzielić poniekąd tę władzę będzie-
„cie Krolewką, ktora przez Was do powszechności Narodu spływać
„powinna. Krol berłem włada, y losy za sobą wiedzie Oyczyzny,
„ale wam Kanclerzom kazała Oyczyzna nieść przed Krolem iasne y
„nie wygasłe Prawa światło; te w naygłębszych polityki pieczarach, te
„w naymylniejszych dworowania manowcach, zkazowką, y przewo-
„dnikiem być powinno.

„A gdy doświadczenie jest najlepszym zdolności dowodem,
„Ciebie wzywam do Boku Swego, Mości Panie Zamoycki Woiewodo
„Inowrocławski. Byłeś przykładnym y powszechnie chwalonym Try-
„bunału Koronnego Marszałkiem; Byłeś odważnym y bez podchlebstwa
„głośno mowiącym w oczach Majestatu y Narodu Senatorem; Byłeś
„nieprześcannie Krolowi wiernym, y lubo gorąco żarliwym, iednak za-
„wsze roztropnym obywatelem. Bądź czymbyś nieodmiennie, a be-
„dą, spodziewam się, mylić się często Potomkowie nasi, niewiedząc pod
„Imieniem

„Imieniem wielkiego Kanclerza Zamoyckiego, czy o Janie, czy o Jędrze-
„iu mowa?

„Blisko siebie tu widzę wyprobowanego podobnaż Marszał-
„kostwa Trybunału Litewskiego Funkcyą Referendarza W. X. Litt;
„Doznałem w nim tyle kroć rzadką naytrudniejszy umysłow tempe-
„rowania umiejętność, kiedy przez łagodne apracowite podawanie się
„niby samym nawet błędom zacięty uporczywości, *tandem* iednak
„wteż ścisłki prawdy y powinności umiał wprowadzać. Zażył te-
„razniejszy Mój Panie Podkanclerzy Wielkiego Xięstwa Litewskiego
„szacownego talentu na pomoc Mnie Krolowi, na zwyciężenie tych zbyt
„pierzchliwych umysłow, ktorzy cokolwiek widzą odmiennego, za-
„wsze, y niebezpiecznym się różwaznie dorazu osadzą.

„Od szczęśliwie y chwalebnie rządzącego, bydź często y nay-
„więcej zażyтым, to samo jest wielką pochwałą. Miła y nie skazitel-
„na *Interregnowey* administracyi Xiążęcia Imci Prymasa pamiątka, y
„Twoie przyszłym Dzieciopiom poda Imie, Mości Xięże Młodziejew-
„ski, ktorego ja zato naybardziej dziś Podkanclerzym Koronnym na-
„zywam: że Cię Xięże Imci Prymas skutecznym użył, y doznał sta-
„ran y zamysłow swoich pomocnikiem.

„Przystępuycież już teraz Godni Ministrowie do wykona-
„nia przysięgi, ktora Wam da prawo do pracy, nie do spoczynku, ale
„do pracy, ktorey Celem jest Dobro Oyczyzny, ktorey nadgródą bę-
„dzie sława; a do tey sławy kto wam drogę otwiera, w wdzięcznym za-
„wsze zachowywajcie Sercu.

„Oddał Imci Panu Zamoykiemu Woiewodzie Inowrocławskie-
„mu Pieczęć Wielką, Imci Xiędzu Młodziejewkiemu Kanclerzowi Gnie-
„źnińskiemu Pieczęć mniejszą Koronną, a Imci Panu Przeddzieckiemu
„Pieczęć mniejszą Litewską. Atak Ciż pomienieni Ichmość zrak J. K.
„Mci też odebrali Pieczęci, y przysięgę za dyktowaniem Roty przez
„Xięcia Imci Czartoryskiego Kanclerza Wielkiego Litewskiego kładąc
„*ad Imaginem Crucifixi JESU CHRISTI* w przytomności Nayaśnieszze-
„go Pana y wszystkich Stanow Rzeczypospolitey wypełnili, oraz potym
„swoich Ministrowskich Urzędow Krześta osiedli, pierwszy z nich Imci
„Pan Zamoycki w te słowa podziękował.

„Nayaśniejszy Krolu Panie Moy Miłościwy. Zważając Kan-
„clerskiego Urzędu ciężar y obowiązki, nie ambicyą uwiedzionym, lub
„prywatnego zysku szukającym, lecz publicznego Dobra, y własney spo-
„koyności upragnionym umysłem bardziej unikać iako szukać, bar-
„dziej odmówić, iako przyjąć tę Godność przynależy. Bo ieżeli
„samych Monarchow kondycya dla uszczęśliwienia każdego Państwa
„Panujących obowięzuie Krolow, do znajomości, zkad ich pochodzi
„władza, dokąd sprawiedliwie rościagać się może, y że zniey czasu
„swego odpowiedź czeka. Coż mowić dopiero o namieśniczym tey
„władzy Urzędzie, na ktorym ufnosć y całość tak Majestatu iako też
„wolnego zawisła Narodu.

„ Znaś dobrze Najjaśniejszy Królu, z kąd Twoja pochodzi-
„ władza, y jakim końcem iest powierzona Tobie, nie innym umysłem
„ konferuiesz Pieczęć, tylko żebyś w tym Urzędzie wszelką dla Siebie
„ znalazł pomoc. Ten który przez wyroki przedwieczne Ciebie ośa-
„ dził na Tronie, dał ci oraz przymioty, które y wielkich czynią
„ Królów, y ich uszczęśliwiają Państwa. Wkładasz na mnie część
„ znaczną obowiązków swoich, od których dyspensowania nie masz
„ władzy. Wkładasz na mnie część znaczną ciężaru swego, do któ-
„ rego dzwigania Twojej dzielności, y sił udzielenia nie masz mocy.

„ Znaś dobrze Najjaśniejszy Królu Władzy Twojej Obo-
„ wiązki y granice, też same Urzędowi Kanclerskiemu wyznaczasz.
„ Czynisz mnie Stróżem prawa tego, którego sam Najpierwszym Prote-
„ ktorem iesteś. Ze zaś nie od stanowienia Praw dobrych, lecz ich
„ Egzekucyi, zawisto każdego uszczęśliwienie Państwa, żadasz bez za-
„ dney excepcyi, by wszelkie Urzędy, Stany, y Kondycye przy swoich
„ prerogatywach w własnych zostawały obrembach. Daiesz wiekopomny
„ sam z Siebie przykład, gdy tą intencją mnie konferuiesz Pieczęć:
„ żebyś sprawiedliwości drogą postępował Sobie, wpośród Królew-
„ skiej władzy, a prerogatywą wolności.

„ Urodzony w stanie Rycerskim Najjaśniejszy Królu daeś
„ dowody prerogatywy wolnego Narodu, kiedyś sam rozważał z wszel-
„ kim respektem dzieła y postępkę, nie tylko Ministrów, lecz y Mo-
„ narchów własnych. Wychowany w wierze Katolickiej daeś poznać,
„ że bynajmniej nie wątpisz: że z którego z przedwiecznych wyroków
„ obiałeś Królestwa tego rządu, przed Tymże Nas wszystkich odpo-
„ wiedź czeka. Jakby niedość było na tym dla namiestniczej wła-
„ dzy Twojej, przydaeś jeszcze, że y przed Tobą samym usprawie-
„ dliwiać się należy.

„ Do kanclerskiego Urzędu, trzeba zdolności, trzeba rezolucyi, trze-
„ ba y wspaniałego umysłu, ale co mówię, myślę się na zdaniu moim Naj-
„ jaśniejszy Królu; znosisz potrzebę zdolności, gdy sam wszystkiego co by-
„ ło, masz zupełną przytomność, co iest, masz doskonałą znościomość, co by-
„ może, to kombinując przeszłe z teraźniejszemi okolicznościami ewenta,
„ już przenikasz, już dochodzisz, już zapobiegasz wcale. Znosisz potrze-
„ bę rezolucyi, gdy znaś y respektujesz Prawo, kochasz, y przyśpiesz
„ samey daeś prawdzie, sam sprawiedliwy, y przy sprawiedliwości ob-
„ staieś. A jako nieznaydziesz sławy, tylko, w sławie Narodu, nie
„ uznajeś szczęścia tylko w uszczęśliwieniu Państwa; także też same
„ każdemu przykładem y słowy inspirujesz Sentymenty.

„ Niedość na tym w wolnym Narodzie do tego Urzędu dla
„ konwikcyi myśleć dobrze, trzeba ieszcze y wymowie dla
„ perswazyi, ale y tu Najjaśniejszy Królu, ta miłość Ojczyzny, ta mi-
„ łość Sławy Narodu, która sprawia: że myślisz dobrze, decyduiesz
„ sprawiedliwie, ochotny w nieustannej pracy, pamiętny zasług, zapo-
„ minasz

„ minasz urazy, taż sama miłość, czyni Ciebie y wymownym. Mow
„ Zawsze do Ludu Twoiego Panie, a zkonwinkuiesz zdania Jego, bo sam
„ pierwszy w tobie racją zkonwinkowany iesteś. Mow zawsze do Ludu
„ Twoiego Panie, a zapalisz sercá Jego Miłością Ojczyzny, bo sam pier-
„ wszy tym ogniem zapalony iesteś. Mow y do Mnie, a znaydziesz
„ posłusznego zawze, bo w posłuszeństwie Tobie, iest posłuszeństwo
„ Prawu, iest posłuszeństwo Bogu.

„ Staie się już teraz posłusznym rozkazom twoim Najjaśniejszy
„ Królu, gdy przyjmuję Pieczęć, lub wiem, dobrze że szczerą ochotą
„ y życzliwe chęci nie są wystarczające Urzędowi temu. Pozwol Naj-
„ jaśniejszy Królu, żebyś mógł upraszać Prześwieconego Senatu, y Stanu-
„ Rycerskiego, by Mnie raczyli bydź zawsze doskonałością rad swo-
„ ich pomocą. Pozwol mówię Najjaśniejszy Królu; żebyś mógł Cie-
„ bie samego suplikować, jako piastujący Dołżnoienia Twoiego po-
„ wagę, jako piastujący Wolnego Narodu prerogatywę, jako nakoniec ręk
„ Twoich dzieło, byś mnie tą ręką którą natym osadzasz mieyscem, ra-
„ czył y potym dytygować łaskawie, a teraz też samę ucałować po-
„ zwolił.

„ A w takowym wyrażeniu skończywszy mowę swoją przysta-
„ pił do Tronu Tenże Imię Pan Zamoyski w asystencyi Senatorów y Mini-
„ strów, y rękę Królewską ucałował, któremu zaraz wszyscy inni Ichmość
„ Senatorowie y Ministrowie powinśzowania Godności Kanclerskiej poka-
„ zywali znaki, y do Krzesła Jemu należytego Onego odprowadzili.

„ Zabrał potym głos Imię Xiądz Młodzieciewski Podkanclerzy Ko-
„ ronny y zakonferowaną Pieczęć *de tenore sequenti* podziękował

„ Przy codziennych Naywyższemu Nieba y Ziemie Rzadcy
„ dziekczynieniach zadanie nam w Osobie W. K. Mści tak dobrego y
„ łaskawego Pana, mam za powinność wielbic y nieustannie wyrażać
„ otaczające Majestat Pański świetne cnoty zbłąsku swego wcaley zalecone
„ Europie, w panujących za wze pożądana W. K. Mści iakby przyrodzone, cho-
„ ciaż tylko pochodzeniu z Krwie Królewskiej wychowaniu na łonie mą-
„ drości, y samemu staraniu o nabycie ich z nieoszczędnym wydatkiem zdro-
„ wia y fortuny winne. Z tym wszystkim mówię dziś nie umiem,
„ gdy myśl zastanawiam nad samym sobą, y to biorę na uwagę: że W.
„ K. Mość Pan Miłościwy na Urząd pospolicie ustami Królewskimi
„ nazwany, dobroliwie wybrać mnie raczyłeś.

„ Przenosi albowiem całą zdolność moją ten wielki dla nay-
„ większych Ludzi honor, którym W. K. Mści Pan Miłościwy już niepo-
„ przedzające zasługi moje nadgradał, ale Boskim nie jako przymio-
„ tem przeglądając samę szczerą chęć moją niedać się nikomu przewyż-
„ szyć w wierności powinney dla Ciebie Pana Moiego y prawdziwey mi-
„ łości ku Ojczyźnie nadgradał ją choynie.

„ A do tego gdy wszyscy widzimy publicznie, y prywatnie wyznajemy
„ nieporównaną W. K. Mości Pana Miłościwego mądrość, wszystkich Kraso-

„mowcow w wyluszczeniu swoich, w dotknięciu cudzych myśli przewyż-
„szającą łatwość, możesz być wymowną w obecności tak wielką do-
„skonalszą oświeconego Majestatu nieudolność moja? Wyznam więc
„iedynie: że namiestnicza Stworcy, wżech rzeczy W. K. Mści władza
„mnie na tym stawiająca stopniu Wielkość Dufzy Jego Pańskiej wży-
„tkami wyrokami, zadumienie w Ludziach sprawujące iawnie zaleca.

„A iako w początku Panowania już W. K. Mość Pan Miłościwy
„dostatecznie na nieśmiertelną zarobiłeś sławę, y najlepszy z nayo-
„żądniejszych Królów obszerną Dzieiopisem do zanieśienia wiekopo-
„mności Duchem Bożym kierowanych spraw podałeś materią, tak na-
„mnie łaską terażniejszy zaścizny pokazuje przykład, dobrą na-
„dzieję czyniący: że powszechny Ojciec na wszystkich iednym patrząc
„okiem dla wszystkich łaskawe gotujeś względy.

„Jesteś W. K. Mość Pan Miłościwy osobliwie też co do Osoby
„mojej naśladowcą tego, który zwykł słabych Ludzi do wielkich dzieł
„zażywać, gdy ufających swojej cności y zgodności pomiając, mnie
„do spraw publicznych zawołać chciałeś.

„Naśladny W. K. Mość Pan Miłościwy Tęgoż y w tym (iako
„nayuniżenicy suplikuję:) żebyś miałkość rozumu moiego powaga
„swoją zaślaniał; a trudne tak wielkiemu urzędowi wydolać, ile pod
„Tobą Miłościwy Panie wszystkie przymioty naymędrszych Monarchów
„w sobie zamykającym częstemi rozkazami doskonalił, jeżeli za wiedzio-
„nym być na wyborze Twoim niechcesz, a mnie tego zaścizny bronić
„nie będziesz żebym wyznawał: iż zmocniony łaskawością Pańską usłu-
„gom Jego wydostarczać mogę.

„Składam już przed Tronem W. K. Mści Pana Miłościwego
„naypokorniejsze z serca obowiązane pochodzące dzięki wdzięczność
„dozgonną w tym zakładając: żebym po Bogu Tobie Miłościwy Panie
„y Kochanej Ojczyźnie według poprzyśiężenia y powołania
„moiego wiernie służył.

„Nayiaśniejszy Panie jeżeli to nie będzie z ubliżeniem Two-
„iemu y tej Świątnicy Majestatu, wynurzę tu należyty odemnie przed
„całym Światem J. O. Xcu Imię Prymasowi serdeczne y nayniższe po-
„dziękowanie: że przy Błogosławieństwie łowitym Opatrzności Bo-
„skiej swoim szczerym intencyom y pracom dla Dobra Narodu wprze-
„szłym bezkrolewiu y mnie pomyślności ztąd wynikających starał się
„widzieć uczestnikiem przez usilne zalecenie do Waszey Krolewskiej
„Mości łaski y dobroci, y niezliczonych przychylności dając mi dotąd
„dowody, do dzisiejszego szczęścia doprowadzić mnie raczył.

„Wpraszam się oraz w łaskę y affekt Przeświomych Stanów
„Rzeczypospolitey tak w ogólności iako w szczególności wszystkim za-
„sługiwać się na nie przyrzekając. Tym czasem do źródła dobro-
„czynności do początku szczęścia moiego, to jest do ucałowania Ręki Pań-
„skiej z głęboką pokorą spieszę.

Po skończoney której mowie, w takowejże ceremonii tak Imię
Pan

Pan Zamoycki Kanclerz W. Koronny do tronu przystąpiwszy ucałował
Rękę Krolewską, y znaki powinszowania od asystujących mu odebrał
Senatorów.

Po nim zaś Imię Pan Przędziecki Podkanclerzy Litewski in
sequentem verborum seriem Nayiaśniejszemu Panu uczynił podzięko-
wanie.

„Nayiaśniejszy Królu Panie Moy Miłościwy. Poznawając sz-
„cować Dobrodziejstwa, czuć ie y do winnego zapalać się dziękczy-
„nienią, są to dzieła, iedno rozumu, drugie serca, wistotnej między
„sobą roznicy, całość przyrodzonego wdzięczności Prawa ikladające.

„Podnosiś we mnie Nayiaśniejszy Królu, te obydwie Dufzy
„znające, równie y czujące władze, mocą łaski, którą mnie do U-
„rzędu Pieczęci W. K. Litt. podwyższaś. Wielbię y dziękować
„za nią wieku raczey moiego, niżeli terażniejszego mówienia. byż
„powinno zabawą, zwłaszcza gdy Godność Daru, w własnej istocie zna-
„czną, powiększa szacunek dającego wysokości.

„W tym ię pojęciu, rozum do Wielbienia wystawie, a roz-
„kosz stawienia Ciebie wyższą nad rokosz odbierania Twoich Dobro-
„dzieństw, z serca do ust przenosi słowa.

„Już to nie są Nayiaśniejszy Panie owe wewnętrzne życzenia, owe na-
„dzieie troskliwe, owe miłe przeczuwania, ktorymi znane nam dobrze wy-
„sokie przymioty Twoie, y żyjąca w Tobie, a wiekami od Narodu uko-
„chaną Krew Jagiellońską w skrytych myślach do Tronu wynosiłimy. Już
„to są wypełnione żądze, wysłuchane przez Naywyższą Opatrzność taie-
„mne serc Naszych głęby. Jesteś już naszym Królem, y usprawiedliwiasz
„początkami doskonałego rządu, wczesne, ktoreś wzbudzał, Narodu
„chęci, utwierdzaś powzięte publiczney szczęśliwości nadzieie, a
„z tąd możesz iż smakować słodycz sprawiedliwych pochwał od wier-
„nych Poddanych, ktorych dawniej słomność Twoja, przyjmować
„nie chciała od równych. Widzieliśmy w Tobie te początkowe wiel-
„kich cnot zakłady, ktore ciasnym jeszcze równości, ściśnione obrę-
„bem, dawały nam poznać umysł, równie y Naywyższemu Stanowi
„dosłarczyć mogący, y w niższym przydatnie mieszczący się. Zabawy
„Cię powszednie y społeczeństwo codzienne jakim byłeś, przypadki
„trudne y dzieła publiczne, jakim miałeś być, ukazowały. Widzieli-
„śmy, myśl zawsze użytecznymi tościami zabawiona. Rozum wszelkie tru-
„dności rozwiązujący, a w początkach dzieł, koniec ich przenikający,
„Rostropność, nayciemniejsze okoliczności oświecająca, Męstwo du-
„łzy, w przedsięwzięciach chwałotrych nie przełamane. Serce, Serce
„mówię, nie sobie żyjące, dla wspól Braci zawsze otwarte, nad nędzą
„cnotliwych Żonkwo bolejące, na wzierkę występku wzdygające
„się. Te to Serce Nayiaśniejszy Panie, ktorego wszystkie skłonno-
„ści samey tylko rostopności ożywione duchem, dobrych opiecznym
„dumaczem, uprzedzić do siebie niedopisza, złym tymiefałszywey
„w występkach umności, pierwszym otwiera łaski, drugim do nich
„przez cnotę pokazuje przyślep, tak dalece: że każdy cnotliwy, prac

swoich nadziei, nie na podchlebnej podłości, która częstokroć, pali
proźności Samowładców, lecz na gruncie własnego w dobrym poczu-
wania się załadzać yubespierać może. Z tego to, iż nam obficie
płynącego strumienia, czerpamy dobrodziejstwa, a nie mamy twier-
dzać zrzodła? te są przymioty złączonego z rozumem serca, które dziś
w obfzerniejszej rozwijające się przestrzeni, wszystkie części rządu o-
beymują y uszczęśliwiają, które na wielu rozdzielone, wielkich Two-
ich na tym Tronie zaszczycały Przodków, Miłość dla Narodu Jagiel-
ły, Rostropność Zygmunta pierwszego, Męstwo Stefana, hojność Wła-
dyśława Czwartego, a te wszystkie w jedną Duszę włane, jednego Cię
Nayjaśniejszy Panie do wszystkich wogulności Oczyszczonych zabaw,
wszystkiego do każdej w szczególności przywiązując, nie rozkazem
lecz przykładem do pełnienia powinności, Namieśników Twoich przy-
wodzą. Uwaga tych przyrodzonych y nabytych darów Twoich, po-
większa we mnie szacunek Łaski, którą mię dosięgasz, mieszcząc w liczb-
bie tych, których masz woli, y wysokich zdań swoich tłumaczów,
których usta są naczyniem słodkich Twoich dla Poddanych wyroków,
przez których wylewasz dobrodziejstwa, oświadczasz Łaski, rozdzie-
lasz sprawiedliwość, dajesz nadgrody, chwalisz zasługi, ganisz występki,
szafunki Urzędów przyświadczasz.

Rozważając te Wielorakie powinności obawiałbym się we-
natrz sił własnych weyrzawszy, żeby wybór Twój, iakiego ze mnie
nie potrzebował usprawiedliwienia, żeby cię iaki nie padł, na to ro-
stropności światło, którym udzielił dobrodziejstw Twoich oświecał
proch iaki natęszalę, którą zdolności z ciężarem, zasługi ważył
z nadgroda, gdybym nie wiedział, że też Twoja, przezorna dobro-
czynność, która jedną ręką rozdała Łaski, drugą pomaga siłom, dzwi-
ga niezdolność y zastania słabości. A iako namieśnicze Naywyższej
władzy Twojej Urzędy, są to (iż użyję podobieństwa:) strumyki
zrzodłom, z których wynikają, płynność swoją winne, promienie zo-
gnia, z którego się rozsypią, światłość swoją ciągnące tak spodziewam
się: że dzielność twoja w całościach rządu, moc y życie wszystkim
Jego częściom wylewająca, podniesie we mnie siły, do dzwignia u-
dzielonego z nich ciężaru, a nieposobność wykonania, pokryje się wy-
konywania gorliwością.

Słodkiust Twoich Nayjaśniejszy Panie wyrażenia, nie ja-
kim jestem, ale iakim bydz powinienem, nauczają; styżę w nich doskona-
le, powinności mojej ułożenia, a do nich myśl, usta y serce sposobić,
za pierwszy staran moich przyjmuję obowiązek. Jest y to skutkiem
Twojej Nayjaśniejszy Panie, rostropnością kierowanej łaski: że mie-
szcząc me w trudnym Urzędzie, mieściś w takim, w którym poprze-
dzające Xięcia Imię Kanclerza W. W. X. Litt. kroki, biegiem wia-
domości w sprawach Narodu, nie skazitelnością serca: przezornością
ułożenia, wiarą w zachowaniu tajemnic Stanu, trwałością w przedsię-
wzięciach, pracowitością w czynieniu, ufnością w społ Obywatelów za-
leconego

leconego w Oyczyźnie Ministra, błdzić mnie, y z prawdziwej zbi-
się drogi nie dozwolą: wysokie Jego, y pożyteczne Dobru publiczne-
mu myśli y czyny, w tej w iakiej Maie dalekość Urzędu stawia
odległości, były mi dotąd światłem do pojęcia, a teraz będą do na-
śladowania.

A tak Miłościwy Panie, złączonemi dobroci y mądrości
twojej własnościami, przybierając mnie do Urzędu Pieczęci, czynisz
tym pewniejszy drogą im bliższym przewodnika. Łaski, które
dosięgają twardego y mnię czującego serca, śladu w nim wdzięczno-
ści nie zostawiają, ale do ust odbite z próżnym słow wdziękiem giną
na powietrzu. Łaski które rozum wysokość ich poymiający czujące-
mu wlewa sercu, głęboko wpoione, wszystkie jego napelniają y o-
beymują części. Czytaj zatem Nayjaśniejszy Panie, wczuającym y
otwartym sercu wiecznie zapisany wdzięczności charakter, a co
bardziej szacujesz, wyryte głęboko, powinności Urzędu przepisy,
które zgorliwością pod wielkim Twoim wykonywać pragnąc pano-
waniem, kończę Pliniusza wyznaniem, do Trajana Rzymskiego Cesa-
rza: *Vereor, an gratus, ingratusve videar, prout ut non dixi satis.*

Y do pocałowania ręki J. K. Męi w podobnym porządku iak
przed Nim, Ichmość Kanclerz, y Podkanclerzy Koronni, przystąpił, o-
raz pokazane eo Nomine od Senatorów odebrał życziwości wyra-
żenia.

Pozakończonych wyż wyrażonych Ichmość Kanclerza y Pod-
kanclerzych podziękowaniach, Xże Imię Sanguszkowski Marzałek Nadworny
Litewski uderzywszy Łaską obwieścił Stany, o nastąpić mającym od
Tronu przez Imię Pana Zamoyckiego Kanclerza W. Koronnego głosie, a
na tychmiał tenże Imię Pan Kanclerz Zamoycki w następujące słowa Dy-
kurs swój powiedział:

Jego Krolewska Mość Pan Moy Miłościwy, lubo sobie nie ma
czytanych Pakto w Konwentów zwyczajem extraordinarynych Seymów
dla krotkości czasu, przecież ma ie zawsze przytomne w sercu y
umyśle swoim. Czini najprzod Nayjaśniejszy Pan dyfynkcyą obo-
wiązków swoich. Są iedne szczerze dependujące od Jego woli, iako
to Łask Pańskich szafunek, a do uszczęśliwienia całego Państwa
znaczną mającą influencyą, za te upewnia przez delikatność sumnienia
y honoru swego, że zażuczeni tylko odbierać będą, a zażuczonemu Pa-
nu bydz nie można nie będąc oraz zażuczonemu w Oyczyźnie. Są inne
obowiązki równie obowiązujące Krolów, obowiązujące Senat *cum Mi-
nisterio*, obowiązujące Stan Rycerski. Rozdzielona albowiem władza Sta-
nowiąca natrzy Stany Rzeczypospolitey, ściągając oraz y podział obo-
wiązków na Siebie. Zna y czuje Nayjaśniejszy Pan, że winien
Państwu swemu ubespierzenie wewnętrzne y zewnętrzne Krajów do
Rzeczypospolitey należących. Spodziewa się że Senat z Ministrami
y Stan Rycerski zna y czuje: że toż samo winien Oyczyźnie własnej.

Ubspierzenie Pokoju w Kraiu potrzebuie regularney, a przy.

„zwoitey, obmyślenia Woyfku zapłaty, by zaś płaca w woyfku y inne
„expensę Rzeczypospolitey bez przykrości bydź mogły dla Obywatelów,
„należy obmyślić sposoby: żeby Państwo nasze, coraz do lepszego przy-
„chodzily Stanu w Ekonomii publiczney.

„Potrzebuie iefzcze ubezpieczenie Pokoju ustanowienia spra-
„wiedliwości, ażeby nietylko forma fydow, y subfellia ułożone były, ale
„też obojętne Prawa objaśnione, ktorych nie dostaie ułożone, wżyszt-
„kich zaś generalnie exekucya obostrzona była. Ale na coż się przy-
„dadzą Prawa? jeżeli Obyczaje nasze tymże sprzeciwiać się będą. Na-
„leży Stanom Rzeczypospolitey przyzwoitą opatrzyć Młodzieży Szla-
„checkiey edukacyą, nie tylko do nauk w czasie wojny y pokoju, po-
„trzebnych, ale też w wszelkich okolicznościach do wspaniałości umy-
„ślu, bez ktorego wolność w słowach tylko a nie wistocie famey.

„Bynaymniey nie wątpi J. K. Mość P. M. M. że, wformia-
„nych Stany Rzeczypospolitey w każdym wżczegulności znajdzie zna-
„iomość Interessów, y czulość sytuacji Oyczyzny swojej.) A iako
„wszelkie Państwa czyli do upadku czyli do powstania mają swoje sto-
„pnie, iako rzecz iest Boska tylko a nie ludzka, co z wiekiem wypadło
„z obrębów własnych, w momencie przywrocić, tak też życzy zgroma-
„dzonym Stanom Rzeczypospolitey przyzwoitey do rządów użyć
„z cierpliwością moderacyi. Interessa iedne czasu potrzebią czasowi
„zostawić; drugiezwłoki nie cierpiąnieodwłocznie decydować. Z two-
„iey strony Nayiasnieyzy Pan wszelkiego starania obiecuie dać do-
„wody, mając tylko w sercu y w umyśle uszczęśliwienie Państwa wsze-
„chnocnością Naywyższego Boga, a wolną wolnego Narodu Elekcyą
„powierzonego Sobie.

A takowy skończywszy swoy dyskurs pomieniony Imć Pan
Zamoyfki Kanclerz W. K. do układania Seymu terażnieyzy Konstytu-
cyi z *Senatu* Imći Xiędza Ostrowskiego Biskupa Kujawskiego, tudzież
Ichmość Panów Twardowskiego Kaliskiego, Cetnera Bełskiego y Solłohu-
ba Witebskiego Woiewodów wyznaczył. Zaś Imć Pan Małachowski
Marzalek z *Stanu Rycerskiego* z Prowincyi *Wielkiej Polski* Ichmość Panów
Kosłowskiiego Generała Regimentu Łanowego, Brzeskiego Kujawskiego,
Krajewskiego Instygatora Koronnego Plockiego Poftów; z Prowincyi
Małej Polski Xcia Imći Lubomirskiego Strażnika W. K. Pofta Sendomir-
skiego, y Imci Pana Dziedoszyckiego Podkomorzego y Pofta Halickiego;
a z Prowincyi *Wielkiego Xięstwa Litewskiego* Ichmość Panów Tyzenhau-
za y Sosnowskiego Pifarzów Litewskich, Grodzińskiego, y Brzeskiego Lit-
Postów, do układania tychże terażnieyzy Konstytucyi wymienił. A
natych miaft Imć Pan Zamoyfki Kanclerz W. K. *reassumendo* swoy dyskurs
in ordine wystuchania tychże Delegowanych, do układania Konstytucyi Se-
natorów y Poftów przysięgi, Solwował od Tronu Sessyą na dzień jutrzey-
fzy na godzinę dziefiątą z rana.

SESSYA

SESSYA TRZECIA

Die 5. Xbris.

ZA przybyciem Nayiasnieyzy Pana do Izby Senatorckiey Imć, Pan
Małachowski Marzalek Stanu Rycerskiego w następujące słowa
zagał Sessyą:

„Widziemy Krołu Nayiasnieyzy Panie Nam Miłościwy, ia-
„kopragnień pierwiastkowym zaraz Łask swych wylewem, by proźby
„do Twego zaniefione Majestatu wniezmienione przemieniały się ra-
„czej dzięki; wydatek dnia wczorayzygo rannleyzy Krzefta Woie-
„wodztwa Wileńskiego poprzedzał proźby Stanu Naszego, iuż wie-
„czorny uspokoił żądze Nasze tak dalace: iż te nam przychodzi sobie
„kłaść nadzieie: że czyli ranny Twoich Dobroci wymiar czyli pozniey-
„szy, rownie dogadza publicznym żądom, zgoła całodzienne Twe łask
„szafunki Krołu Nayiasnieyzy Narodowym poświęcone użytkom, kto-
„reniegdyś zazdrości pokusę płodziły Obywatelom nienawiść, pod
„Twoim Panowaniem wzmażać tylko będą ochocze do publicznych u-
„żug Serca. Nafycą się Stan Rycerski tą nie płonną nadzieią; że
„wzorem tych wylewów głębokie pod Twoy Maieftat zalety rozda-
„wniczym wżysztkie umiarkować raczysz chlebem, cały nakoniec Stan
„Rycerski Twym się chlubiący y radaiący na Tron wyniesieniem bę-
„dzie wtey pamięci, ktora *Et magnis Victoribus perennat gloriam donis*.
„Y czyliż obywatelskie radować się gorney nie mają przyczyny serca,
„gdy ten Tron pułwiecznym czasu przebiegiem niemowlęce zdawał się
„mieć usta, teraz nietylko, że miłeły łagodne wydawa nam słow
„brzmienie, lecz nie zwyczaiem dawnieyzych nam Monarchów, ktorzy
„in *furor vultus*, niegdyś z Tronu Maieftatyczne otwierali usta; lecz
„przykładem prawdziwie pierwszym w opływie dobroci miedopłynney
„zażywał wymowy, dowodził że pragniesz, by Strożowie Prawnie-
„lęklwym ale szczerym ku Oyczyźnie sercem prawdę temu mowili Pa-
„nu, ktory z nią się wychowawfzy niewątpliwie do zgonu ią sobie u-
„piesci. Mamy przeto nadzieię: że ta w kraju naszym pod Twoim łaska-
„wym Panowaniem gorować będzie prawda, ktora nie w myśli
„innym uwiedzioney kolorem lub pozorem, lecz prawda wistności rze-
„telna, nie żadną upłodzona passyą, ale prawda ku pożytkowi Narodo-
„wemu, ku pomnożeniu sławy y rozrządzenia Krajowego torem Tro-
„nu w sercach ogólnie panować będzie Narodowych. Nie tylko zaś
„Nayłaskawfzy Panie sprawiedliwym wymiarem rozdane Pieczęci sta-
„wę Twoje pomnażaią, ale y wyznanie wielkich dzielności y Dufzy
„wspaniałości na wżysztkie pozostałego prace Pieczętarza Xcia Imći
„Kanclerza Litt. ktorego trudy, prace, y koszty nietylko wieczystey za-
„sadzią mu chwały y sławy kolos, ale sama dufzy wspaniałość, gardząca
„na Seymie Konwokacyinym zgodnie ofiarowaną przez Stany nie tak

G2

nad-

„nadgrode, jako bardzicy znak tych to wielkich czynow, wystawia ma
 „w wiekopomne Następcom do naśladowania, podane wizerunki wfer-
 „cach lokalną pochwałę, która aby utwierdzona była nową Stanow już
 „trzech uchwałą, nieśie iak naygórsze do Twego Tronu proźby Stan
 „Rycerski, mający uchwioną pamięć, iako dzielnie sam prawie za prero-
 „gatywami Stanu tego, w ścież woli naten czas panującej obstawał. Mie-
 „ści na koniec Prowincya W. X. Litt. swe do Tronu proźby: abyś raczył
 „Krolu zawsze sprawiedliwy wakujące Urzędy w teyże Prowincyi nie Ele-
 „keynie do czasu przypadających Seymikow Ziemskich dla tym po-
 „żądźszego między Obywatelami umiarkowania w swym Pańskim za-
 „chować fercu. W. noszą tudzież Woiewodztwa y Ziemie do Twego
 „supplikę Tronu aby prerogatywa Jurysdykcyi Marszałkowskiej [Ko-
 „ronney pod Twoią przywrocona bydź mogła powagą. „

A po tym skończonym zagaieniu, wyznaczeni na dniu wczoraj-
 szym, do układania Konstytucyi, Senatorowie y Połowie, *super fidelita-*
tem Stanom, Rotha in Legibus descripta wykonali przysięgę.

Zabrał expost głos Imć Pan Wessel Podskarbi W. K. y
 wyznając powinne, Wzzechmocności Boskiej, za wyniesienie na Tron
 Nayiasnieyszego Pana dzięki, oznaymił: że Konstytucya Seymu *Con-*
vocationis, przez agitującą się Kommissyą Ekonomiczną (: która rzą-
 dy Skarbu Koronnego obiega:) jest dopełniona; y że też Kommissya *ad*
mentem teyże Konstytucyi kalkulacyą, y desideria wynalezionych szrod-
 kow y porządku, powiększenia dochodow publicznych, iak jest goto-
 wa produkować, tak upraszał aby też kalkulacyą, Projekt *desideriorum*
 Stany Rzeczypospolitey przeczytać pozwoliły.

Czytał zatym za rekwizycyą tychże Stanow Imć Pan Mikorski
 Pisarz Kommissyi Skarbowey Ekonomiczney, pomienioną Kalkulacyą,
 po ktorey skończoney, czytał znowu Imć Pan Mierzeiewski Regent teyże
 Kommissyi, Projekt porownanie wszędzie jednakowe miar y wag tu-
 dzież Ordynacyą sądzenia spraw teyże Kommissyi, przytym obostrzenie
 wybierania cell (: iako otym *seorsive* napisane terażniejszey Seymu Kon-
 stytucyi *elucidabit* Prawo :) opisujący.

Odezwał się po Nim Imć Pan Marszałek Małachowski, y iako
 z właściwości Seymu terażniejszego, należy ukoronowanego już ogłosić
 Pana, tak ażeby Denuncyacya *Regis coronati*, Stanom przeczytana była,
 dopraszał się. Oco gdy wszyscy Senatorowie y Połowie dopominali
 się; wyszedł przeto pośrządek koła Rady Imć Pan Zawisza Łowczy. Łę-
 czycki, terażniejszy Stanu Rycerskiego Seymowy Sekretarz, y też De-
 nuncyacyą, iaka a parte w Konstytucyi terażniejszego Seymu wydruko-
 wana będzie słowo w słowo przeczytał.

Zabrał potym głos Imć Xiądz Załuski Biskup Kijowski, y uczy-
 niwszy Komplement powitania Nayiasnieyszego Pana na Tronie Imie-
 niem Duchowieństwa y Woiewodztw Kijowskiego y Czerniechowskiego,
 uważał w Nayiasniejszym Panie przymioty pobożności, sprawiedliwości,
 hojności, y pracowitości, a z tych właściwych Krolowi talentow, zasila-
 iąc

jąc cały Narod nadzieją pomyślnych dla Rzeczypospolitey sukcesow,
 prosił nakoniec: ażeby Biblioteki Jego Imienia w Warszawie będącej, u-
 trzymanie na dalsze czasy, *pro publico usu*, z dochodow, wynalezionych na
 to od Rzeczypospolitey, opatrzone było.

Imć Pan Karniewski Pośel Ziemi Rożańskiej, wnosząc proźby
 do Stanow Rzeczypospolitey za Imcią Panem Bielińskim Marszałkiem W.
 Koronnym, Projekt *restitutionis* tegoż Imci Pana Bielińskiego do Juryf-
 dykcyi Marszałkostwa podał do czytania, a tengdy Imć Pan Sekretarz
 Seymowy przeczytał, y oraz na podpisanie tego trzy razy od Stanow
 pytanych nastąpiło zezwolenie; Ichmość wyż do układania Konstytucyi
 wyznaczeni y zaprzysiężeni Senatorowie y Połowie, z Imcią Panem Mar-
 szalkiem Seymowym tenże Projekt podpisali.

Dany był potym głos Imci Panu Chodkiewiczowi Poślowi Wi-
 leńskiemu, który podziękowawszy Nayiasniejszemu Panu za oddanie
 Pieczęci zgodnym y zażużonym w Oyczyźnie Osobom, Imć Pana Ho-
 raina Podkomorzego Wileńskiego do łask Pańskich rekomendował.

Odezwał się ponim Imć Pan Sarnacki Pośel Powiatu Pruskiego
 y uczyniwszy od Ziem Pruskich Nayiasniejszemu Panu rekognicyą,
 wymieniając słowa Przywileiow tak Krzyżackiego, iako y *Accessionis* za
 Krola Kazimierza, Ziemie Pruskie od placenia cła ocalające, aby Przy-
 wileie *in toto* zachowane były, przymowienie się *eo nomine circa regressum* do
 Izby Pośelskiej, sobie rezerwował; a tym czasem *in fundamento*: że *uni-*
us oppositio valere powinna, na Projekt wyż przeczytany, respektem cła
 generalnego, deklarował się nie pozwalac.

Zas Imć Pan Stecki, Pośel Wołyński wnosząc proźby za
 Imcią Panem Woiewodą Krakowskim, życzenia długoletniego Panowa-
 nia Nayiasniejszemu Panu, imieniem Woiewodztwa złożył Wołyń-
 skiego.

A Imć Pan Rogaliński Starosta Nakielski Pośel Kaliski, wy-
 znawiając ustawiczne starunki Nayiasniejszego Pana około dobra publiczne-
 go, y dziękując za nie, upraszał, aby pod Nayiasniejszego Pana powa-
 gą alternata Woiewodztwa Krakowskiego z Woiewodztwem Poznańskim
 była obwarowana. Imć Pan Jabłonowski Kasztelan Wiślicki Nayia-
 śniejszemu Panu powinżował Koronacyi. Zas Imć Pan Czapki Pośel
 Powiatu Tczewskiego po złożeniu Nayiasniejszemu Panu rekognicyi, o
 ucalenie Praw Pruskich dopraszał się.

A Imć Pan Łętowski Pośel Krakowski Imci Panu Rogaliń-
 skiemu odpowiedział: iż w ten czas Woiewodztwo Poznańskie mogłoby
 kombinacyi respektem alternaty pretendować, kiedyby pokazało: że
 w prerogatywach jest z Woiewodztwem Krakowskim porównane. Zas
 Imć Pan Horain Pośel Wileński Imci Pana Masalskiego Hetmana Wiel-
 kiego W. X. Litt. Nayiasniejszemu Panu rekomendował. Zabrał głos
 potym Imć Pan Lniński Pośel Powiatu Człuchowskiego, y o manuten-
 cyą Praw, y swobod Ziem Pruskich dopraszając się perswadował: iż usta-
 nowienie cła generalnego, *ex ratione* kondycyi w Bidgońskich Traktatach
 y innych

y innych konwencyach, na ten czas z Xiążęty Pruskiemi zawartych wyrażonych, być nie powinno. A jeżeliby też cto ustanowione w Prusiech było, toby zaraz ykrol Pruski *pro rei sui* pod Gwidzynem mogli inne kazać wybierać, któreby bardziey Obywatelów Koronnych ucizalo.

A kiedy Imć Pan Sarnacki Posel Powiatu Puckiego, niemal po każdym skończonym z wyż wyrażonych Postów głosie, opozycyą swoją ponawiał; Odezwał się Xże Imć Lubomirski Posel Sandomirski, y oświadczając się: że nietak iak umieszczony w Komissyi Skarbowey Kommissarz, ale iako Posel Woiewodztwa Sandomirskiego milczące otwierał usta, na wniesienie Ichmość Panów Postów Ziemi Pruskiej, rezolucye Kommissarskie oddalające odpowiedział: że *lex jubet non disputat*, a przeto iako *ex mente* nakazów Seymu Konwokacyi, *ante omnia* po złączeniu Stanów, kalkulacya y inne Dyspozycyje Skarbowe swoją odbierać powinien determinacyą, upraszał za tym, ażeby *exequendo* toż *sancitum* Konwokacyi, respektem projektów Skarbowych zaraz decydować. A Imć Pan Karzewski Posel Liwski przymawiając się, na opozycyę Ichmość Panów Postów Pruskiej, tamujące obrady wyraził: że takowe niepozwalania nie zdają się *ire ad libertatem*, ale racey *præcipitare tandem* w tym czasie, kiedy *ex sancito* Prawa nie o regresie mówić, ale o interesach Skarbowych decydować należy.

Nayiasnieyszy Pan, uważając Xcia Imć Lubomirskiego Posta Sandomirskiego glos y zdanie, aby się dosyć Prawu stało, iako jest naypierwszym Strożem praw ustanowionych, tak żądał ażeby Projekta od Kommissyi Skarbowey podane, te które mogły być wygotowane, naypierwey decydowane były.

Zabrał potym glos Imć Pan Malachowski Stanu Rycerskiego Marszałek, y wyznając publicznie: iż to co w zagaieniu dzisieyszey Sessyi namienil: że J. K. Mość twierdzię Panowania swego, na gruntownym Praw zakłada obserwowaniu, teraz tegoż Nayiasnieyszego Pana w ziszczeniu rzeczywistym wyrażonego namienienia doświadcza, kiedyto co z prawa *incumbit* o interesach Skarbowych czynić, tenże Nayiasnieyszy Pan raczył zalecić. Przeto oświadczając nieodwlocznie czytanie namienionych Skarbowych Projektów, obiecał się pomieniony Imć Pan Marszałek, po przeczytaniu każdego z nich z osobna, Stanów Rzeczypospolitey pytać się? jeżeliby miał być podpisywany?

Czytał więc naypierwey Imć Pan Sekretarz Seymowy Projekt porównania miary wag wszędzie po Woiewodztwach Koronnych iednakowego, przez Komissyą skarbową ułożony, a Imć Pan Marszałek Malachowski pytał się zaraz Stanów, czyliby na podpisanie tegoż Projektu była zgoda? Między wielu innemi o podpisanie tegoż Projektu domagającemi się Imć Pan Gorzki Posel powiatu Kiszporzkiego, glos przymowienia się do tey materyi nprosiwszy sobie dopominał się: ażeby w Ziemiach Pruskiej woiewodztw, doglądanie miar, według Praw tymże Ziemiom służących, dawnym zwyczajem obserwowane było, *nilominus* też porównanie miar y wag według wspomnionego Projektu *in toto* przyimując któregoż-

po żądaniu Imć Pan Marszałek Stanu Rycerskiego zadosyć czyniąc, klauzulę zgadzającą się, tak do praw Pruskich, iako też y do osobnych Woiewodztwa Wołyńskiego, przydał do tegoż Projektu, którą *publice* przeczytawszy pytał się znowu Stanów, czyliby tenże Projekt wolno było podpisać? a gdy wszyscy w ogólności po trzy razy odpowiedzieli *zgoda*; Wyż wyrażeni wyznaczeni do układania Konstytucyi Senatorowie y Posłowie wraz z Imć Panem Marszałkiem Seymowym tenże projekt podpisali, a natychmiast od Tronu przez Imć Pana Kanclerza W. K. *obstante festinate* nazajutrz S. Mikołaja na Piątek na godzinę dziesiątą zrana Sessya solwowana.

SESSYA CZWARTA

Die 7. Xbris.

Imć Pan Malachowski Stanu Rycerskiego Marszałek od następujących słów zagaił sessyą:

„Ma niewątpliwie Oyczyzna Nasza zaco nieprześcannie wznowić serca ku wszechmocnemu Rzadcy, jest dziś żyjącym do zazdrości pokusą Sąsiedzkim Krainom, będzie następnym ponas Potomkom nie uchybić do odwoływania przyczyna: że wyczytuemy w Osobie W. K. Mć Pana Naszego Miłościwego nie tylko zbior przymiotów niegdys w Majestatach dozieranych, ale bardziey tego Pana który nie idzie przykładem dawnieyszych świata Panowfików, ale pierwszym w Monarchach wykładem wystawiając rzeczywisty z dziełności, y duszy wspaniałości wszystkim do naśladowania lubo podany, atoli w wypełnieniu nader ciężki wizerunek. Niechby ci na wychwałach Rzymickich Potentatow bez senne niegdys trwający noce Dzieiopisy z podziemnych powstałi rumowin, a publicznym wyznaliby ogłosem: że won czas rzadkie było czasu traconego, przez Monarchę oplakiwanie, museliby choć Pogańskie do sfornego prawdy wynurzenia stosować usta: że to jest Oblicze które *neminem trifsem finit abire*. Byłaby im konieczna ta do oświadczenia przyczyna: że ta duszy wspaniałość która pokonany uchylić cienie zemsty Przeciwnikom Monarchow w poczet liczyć kazała Miłościwych Bogow dziś w naszym swe zażużyła zamieszkanie. Wszystkie nakoniec bądź wschodowych, bądź zachodnich wystawiające Kraiowładcow piora, tępy mżawie bez ostrzem kończyłyby pracowite swe mokoły na wyznaniu. *Narrent posteri quanta nostrum patebant sacula Augustum*. Y którzyż z wpatrujących się w ten Majestat Polakow zadumionym lubo, przywiązany jednak nie przychylił się sercem ku przekonywaniu tych to Oycowskich myśli, kto nad drogim a już nie co utraconym nie zaboli czasem? ktoż nie przyzna: że iako na dniu onegdajszym Sessya za solwowana była w kontynuowaniu rezolucyi w sprawach Ekonomicznych, tak w tey materyi gdy

„ już dwa są uspokojone Projekta y podpisane ilac porządkiem, który
„ jest Duszą wszystkiego dzieła; należy nam dalsze czytać ku roztrzą-
„ saniu Projektu. Wyznam Ja: że pozostały głosy zamowione u
„ Łaski, poczuwam się do należytości onych dawania, że jednak y te po-
„ przeczytanym którym Projekcie mogą być dane, tak w tej mierze
„ śmiem się pytać czyliby nie można oddane mi do Łaski czytać
„ Projektu *in causis hisce Economicis*? Co żeby pożądanym mogło być
„ torem Projektu Aryngi najpierwey *in exordio* Konstytucyi Seymu te-
„ raźniejszego *Coronationis* być powinien Imci Panu Sekretarzowi
„ Za wiadzy do przeczytania podać. „

Po której to skończoney Imci Pana Marszałka mowie y po prze-
czytaniu pomienionego Aryngi Projektu, gdy pytane Stany po trzyrazy
jednomyślnie, nań zgodzili się, przerzeczony Imci Pan Marszałek Małachow-
ski z wyżej wyrażonemi wyznaczonemi do układania Konstytucyi Sena-
torami y Posłami tenże projekt podpisał.

Dany potym był od tegoż Imci Pana Marszałka pomienionemu
Sekretarzowi Seymowemu drugi Projekt, to jest *approbationis Actuum In-
terregni*, iako to *Sancitorum Seymu Convocationis, Electionis, oraz Acto-
rum et Decretorum* Konfederacyi, tudzież Kapturow, y Ich prawu nie
sprzeciwiających się Dekretów, do przeczytania; który skoro przez tegoż
Imci Pana Sekretarza słowo w słowo iak napisany; Stanom Rzeczypospo-
litey był deklarowany, przerzeczony Imci Pan Marszałek pytał się: czy-
by tenże Projekt miał być podpisany? Ale kiedy niektórzy Ichmość a
mianowicie Xiążę Imci Sołtyk Biskup Krakowski ogłosił upraszał, ude-
rzył więc Łaską Imci Pan Biełsiński Marszałek W. K. przez onegdajszą
Konstytucyą do prerogatyw urzędu swego przywrocony y dał głos wspo-
mnionemu Xciu Biskupowi Krakowskiemu *de tenore sequenti* mowiacemu.

„ Nayjaśniejszy Krolu Panie moy Miłościwy. Pierwszy głos
„ na uczczenie Maiestatu W. K. Mci P. M. M. zabierając, mam za cel nay-
„ istotniejszy, naygłębsze uszanowanie Tronu Jego lustrem Naywyższych
„ przymiotów napelniającego. Naysprawiedliwszy natury instynkt,
„ ażeby rządy Narodów naydoskonalszey cnocie, y naycnotliwszey do-
„ skonałości powierzane były, jest dowodem tak rzetelnego wypełnie-
„ nia kiedy oczami naszemi oglądamy na wyfokosci Maiestatu tego, na
„ którym W. K. Mość naywyższa doskonałość osadziła, ażebyś pierwszym
„ był w Narodzie władaniem y godnością. Zmędrców starożytności
„ nayuczeńszy Plato, nayszczęśliwsze naowczas imaginował sobie Pań-
„ stwa, *si aut Philosophi essent Reges, aut Reges philosopharentur*. Tak
„ jest, Nayjaśniejszy Panie, z wielkości przymiotów Twoich Krolew-
„ skich bierzemy miarę nadzieję uszczęśliwienia naszego, bo Opatrzność
„ niekończona, nigdy nie próżno nie czyniaca dając Cię Światu z prze-
„ znaczeniem do panowania, y ozdobionego taką wielością darów fa-
„ dzając na Tronie, wyznaczyła za cel rozporządzenia swego, chwałę,
„ y szczęście Narodu Polskiego, iako niegdyś udzielając Salomonowi o-
„ frey mądrości, tymże samym udzieleniem do naywyższego wyniosła

stopnia

„ stopnia, blask, sławę, bogactwa y uszczęśliwienie Kraiów mądrymu
„ Jego iedynowładztwu oddanych. Też są nadzieie, te ufania całej
„ Ojczyzny za mocny fundament wielkość Duszy y przymiotów W. K.
„ Mci mające: że gdy proporcjonalnie do tych Namieśnictwem Wsze-
„ chmocności nad nami władać zaczynasz, utrzymasz iako z Krolow
„ prawowierny w naylepszym stanie nayświętszą Religiję, na której wszy-
„ kich Krolestw gruntuie się trwałość, iako się Przodkowie W. K. Mci
„ wtytu Kardynalnych wyexplikowali prawach; utrzymasz Kościoła y
„ Duchownych swobody, których zaszczycać Protekcyą za powinność
„ y ozdobę Majestatów nayjaśnieyszy Świata osadzili Monarchowie, u-
„ trzymasz w iak naypiękniejszey porze Rzeczypospolitey wolności y
„ Narodowe Przywilecie, dla których krolewskie W. K. Mci Dośwień-
„ stwo nad Tronem Świata całego jest sławnieysze, bo wolney Nacyi
„ panujące.

„ Przy tych zaś powszechnych nadzieiach partykularne moie są
„ życzenia, ażeby Krol Krolow, y Pan Panujących drogie W. K. Mci
„ zdrowie iak naydłuższe lata czerstwey nienaruszone zachowywał;
„ Rządy zaś Jego tak szczęśliwe, tak chwalebne, tak godkie sprawował;
„ żeby W. K. Mość sławą i wielością władania swego, przy nie rozdziel-
„ nym Tytule Ojca y Obroncy powszechnego, Monarchow naywięcey
„ uwielbiającym w nieśmiertelnione naylepszych Krolow przewyższył
„ czyny y wszystkie potomne napelniał wieki. Pretendowana alter-
„ nata od Prześwieatney Prowincyi Wielkopolskiej nie ma za sobą wyra-
„ żonego Prawa tylko do czynienia kwestyi y nadciągnięcia podobień-
„ stwa, które lubo y na przeszłych niektórych Seymach uczynione były,
„ iednak reprezentacyami zawsze ułatwione zostały przy pierzeństwie
„ od wieków zachowanym Prowincyi Małopolskiej Woiewodztwa Kra-
„ kowskiego. Czego iako y na teraźniejszym wolnym Seymie dały dowod
„ *iustitiae et aequanimitate* dystinguujące się zawsze Prześwieatne Woiewodz-
„ twa Wielkopolskie, tak spodziewam się iż na przyszłe czasynie zechcą wię-
„ cey tą kwestyą zatrudniać Obrady Rzeczypospolitey: Alternata bowiem
„ między Woiewodami Krakowskim y Poznańskim nie może y nie po-
„ winna szkodzić Prowincyi y Pierzeństwu w Senacie Biskupa y Kasze-
„ lana Krakowskiego. *Pro tutior* iednak, aby na porym więcej kwe-
„ stye wzniesiane nie były, dopraszam się W. K. Mci P. N. M. y Sta-
„ now Rzeczypospolitey, aby toż pierzeństwo Woiewodztwa Krakow-
„ skiego nową Konstytucyą utwierdzone zostało, iako też y alternata co
„ do Seymow, którą gdy gaudet Prowincya Wielkopolska y Prowincya
„ W. K. Lit: nie sprawiedliwszego, iako żeby y Prowincya Małopolska
„ trzecią Kadencyą Seymow zaszczycona była, iako w iednymże Krole-
„ stwie w równości Praw, swobod, y ciężarów zostająca. Akademie
„ Krakowska y Zamoyska tylo dawnemi Prawami, w których się nie roz-
„ wodzę, abym czasu nie zabierał, y oślamia Seymu *Convocationis* Kon-
„ stytucyą ugruntowaną, aby żadney odnikogo prepedycyi nie miały,
„ gdy

gdy jednak y po ostatniej Konstytucyi Ichmość XX. Jezuit *(aliunde Viri docti & ad instruendam Juventutem habiles)* różnemi skryptami *es exercitio functionum* samym Akademiom *competentium* impugnant, y dawne y świeże Prawo, więc *ad tollenda quavis dubia* upraszam W. K. Mści P. N. M. y Stanow Rzeczypospolitey, aby na tarasnieyszym Seymie stanęła Konstytucya wyraźnie *usum aut potius abusum prerogativarum Universitatum*, wzniecone Akademii Lwowskiej *castando & denegando*. Miałto Krakow Stolica Monarchow Polkich, y do Koronacy onychże tylo dawnymi Prawami wyznaczone, w różnych swoich dolegliwościach mia o honor podać supplikę, do W. K. Mści P. N. M. y do Stanow Rzeczypospolitey y wydrukowane *desideria sua*, które y ja iak nayusilniey rekomenduję.

Wspomniawszy Pierzeństwo Woiewodztwa Krakowskiego, Prerogatywy *Universitatum*, prozby Miasta Krakowa, przypomnieć mi nie należy Kolegi pierwzego w Woiewodztwie moim y w Oyczyźnie Senatora Swieckiego Imci Pana Kasztelana Krakowskiego Hetmana W. K. a ile w świezey mając pamięci wypadła na dniu Onegdayszym decyzya W. K. Mści P. N. M. y Stanow Rzeczypospolitey dla wielkiego y pełnego zasług Ministra Imci Pana Marszałka W. K. w przywroconey mu Jurysdykcyi Marszałkowskiej. Teyżę sprawiedliwości y wspaniałości Serca W. K. Mści y Stanow Rzeczypospolitey wzywam z wszelką uniżonością, y dla Imci Pana Kasztelana Krakowskiego Hetmana W. K. w krótkich słowach, bo za nim y Urzędem Jego mówię, obżeranie dawne Prawa, zacność urodzenia, zaszczyt bliskiego z W. K. Mścią spokrewnienia, wierność niekazitelna ku Monarchom y Oyczyźnie y wielość zasług Jego. Niechay więc po zupełnym już Rzeczypospolitey uspokoienu, pougruntowanym już przez wolną Elekcyą y Koronacyą Panowaniu W. K. Mści, przy ukontentowaniu y uszczęśliwieniu Nas wszystkich Krolestwa W. K. Mści P. N. M. Panowania y y ten godny Senator y Minister do rownego z nami przypuszczony będzie uszczęśliwienia y ukontentowania, przez przywrocenie mu władzy Hetmańskiej nad Woyskiem, którego Urzędu Prerogatywy iak są wielce dystryngwowane przez dawne Prawa, tak przez też same, y surową przysięgę *abusus* tej władzy mocno obstrzone. A przeto możesz W. K. Mość y stany Rzeczypospolitey *utramq; sanare*. Niechay władza Hetmanow przy prerogatywach swoich w dawnych Praw obrębie zostaje, a na wychodzących z Obrębów obstrzenia y przysięgi, niechay będzie nowa Konstytucya wynaleziona y ustanowiona nie zawodna y nieodwołczna rygorow exekucya. W rozdanych Pieczęciach Koronnych y Litewskich, okazałeś W. K. Mość widocznie *iustitiam distributivam*, konferowawszy oneż godnym z Imion, cnot, y zasług Ołobom. Do teyżę sprawiedliwości udaje się przychylając się do zdania Xiażęcia Imci Prymasa, upraszając o potwierdzenie na tym Seymie dawnych Praw o alternacie między Duchownym y Świeckim Pieczętarzem do wielkiej Pieczęci. Opodobneż dopraszam się potwier.

potwierdzenie nową Konstytucyą dawnych praw y zwyczajow, aby *in futurum* Koronacye Nayiasnieyszych Krolow w Krakowie odprawione były, ile będzie czas przy długim W. K. Mści według życzenia Narodu pożyciu do wyteparowania Zamku Krakowskiego.

Nie wchodzę y nie szerzę się w przyczynach, które mieli Przodkowie nasi stanowić Prawa, aby świec podczas Obrad nie zażywać, owszem bardziey tego iestem zdania, aby dla krotkości czasu y potrzeby zażywać y tego oświecenia, bo co można w iednym dniu zrobić dla Dobra Publicznego, na coż na dwa lub na trzy dni rozkładać y dla innych materiy czas skracać. Gdy jednak znajdują się *in volumine Legum* Konstytucye mianowicie 1678. fol. 547. *Tit. o Seymach* deklaracya, tudzież Konstytucya 1690. fol. 763. *Tit. objaśnienie* Konstytucyi dawnieyszych o porządku seymowania zabraniające wcale świec. Ostatnia zaś Seymu *Convocationis* Konstytucya, Inbo pozwala użycia świec, ale *limitate*, bo tylko do Elekcyi Marszałka, więc aby my wolni byli od skrupułu sprawiedliwego, który mamy w obowiązku zachowania dawnych Praw, poki te innym prawem odmienione lub opisane nie będą, zdaie mi się, abyśmy *autem omnia* w tey materiy Prawo postanowili *ut simus tuti in Conscientia*.

Wyšla deklaracya aby *Pacta Convocantia* na tym Seymie iako extraordinarynym czytane nie były. Nie dopominam się czytania onychże kiedy ie w świezey mamy pamięci, bo dopiero od trzech miesięcy przez Nayiasnieyszego Pana poprzyjęzone, y te nie omhybney iestem ufności: że nam *sacrosancte* dotzymane będą, gdy jednak *in hisse Pactis Convocantia* Nayiasnieyszego Pana czytam, iż na każdym Seymie czytane bydź powin y *in praesentia omnium Ordinum*; więc *non excluduntur* Seymy Extra ordinaryne, owszem *complectuntur*, przez wyrażenie na każdym Seymie, toć y ordinarynym y Extraordinarynym. Czynie więc prekusłodycyą aby na przyszłych Seymach *etiam* extraordinarynych czytane były.

Jak będą Projekta podane do approbacyi różnych fundacyi, zachowuję sobie przymowienie się do niektórych w moiey Dyeczyi. Też raz tylko potrzebną wielce Kraiowi Funkcyą Szkoły rzemieślniczey w Opolu Ichmość XX. *Scholarum Piarum* do approbacyi W. K. Mści y Stanow Rzepltey z usilną prozbą oddaie. Do zupełnego kraiu uszczęśliwienia pod godkim W. K. Mści P. N. M. Panowaniem, ieszcze *stat unicum sed porro necessarium*, Ewakuacya Krolestwa z Woysk Zagranicznych, która aby iak nayprędzey nastąpiła, racz Miłosciwy powaga swoją y usilną interpozycyą u Nayiasnieyszey Imperatorowey Rosyjskiej, za ulgę dla Krolestwa swego skutecznie efficere. Dystryngwował się zawtze naród Nasz z zazdrością dla innych, wiernością, przywiązaniem, y uszanowaniem dla Monarchow swoich. Jestem pewien: iż y teraznieyszy wiek w podobney zostaje gorliwości y rekonicyi dla S. P. Wielkiego Krola Nayiasnieyszego Augusta III. Winna więc pamięć dla Krola swego, powinna rekonicya za Jego słodkie, łaskawe

y spokojne trzydziestoletnie Panowanie, obowiązania wdzięczność za
 „ laski y Dobrodziejstwa tego Pana, zktoremi Każdy Obywateł Krole-
 „ stwa tego przez tak długi przeciąg panowania zaszczycić się może,
 „ a przeto upraszam o ułożenie na tym Seymie sprowadzenie Ciał
 „ z Saxonij do Krakowa *ad sepulchrum Patrum & Regum Nostorum* Ciał
 „ S. P. Nayaśnieyszego Krola Imci Augusta III. y Nayaśnieyszey Krolowey
 „ Malżonki Jego, z rozporządzeniem wspaniałego y przyzwoitego go-
 „ dności tych wielkich Monarchow pogrzebu, z wyznaczeniem oraz z Se-
 „ natu *& ex equestri Ordine* do przyięcia na Granicy tychże Ciał, y od-
 „ prowadzenia do Krakowa. Do ktorey to usługi przez wdzięczność każ-
 „ dego zdobiąca *ex Senatorio Spirituali Ordine* sam siebie chętnie ofiaruję.
 „ Ta moia dla zmarłego Pana pamięć, wdzięczność, y rekognicya, sup-
 „ plikuę, aby była miarą, zktorey W. K. Mość brać będzie utwier-
 „ dzenie moiey dla siebie niekazitelney wierności respektującego przy-
 „ wiązania y szczerzego życzenia szczęśliwego y iak naydłuższego nad na-
 „ mi Panowania.

Zabrał potym głos Imć Pan Sołtyk Woiewoda Łęczycki, y po-
 dobnie zacząwszy od uszanowania Nayaśnieyszego Pana, respektem pie-
 częci oddanych, y przywołania władzy Imci Panu Hetmanowi W. K.
 w rownym sensie iak Xiążę Imć Biskup Krakowski dyskurs swoy wyra-
 ził. A Imć Pan Bukowski Poseł Ruski złożywszy w ktotkich słowach
 J. K. Mci należyta rekognicya, perswadował, aby żadnych innych nie
 wliczywać Materyi, ponieważ Konstytucya Seymu *Convocationis* naypier-
 wey Interessa skarbowe uspokajać nakazała, oco Imć Pan Dobiecki Poseł
 z Korony Inflantki z wielu innymi Postami podobnie dopominał się.

Zaś Imć Pan Tyzenhauz Poseł Grodzieński po oświadczoneym
 Nayaśnieyszemu Panu od siebie y Powiatu swego uszanowaniu, na wnie-
 sienie Xięcia Imci Biskupa Krakowskiego respektem alternaty odpowie-
 dział: iż iako Prowincya Wielka Polska y Prowincya Litewska rowności
 prerogatyw z prowincyą Małopolską jest zaszczycona, tak przez wagę teyże
 rowności alternaty głosow w lzbie Poselskiej dopominał się; a przeto aże-
 by taż alternata głosow razem z alternatą Laski Stanu Rycerskiego zawsze
 obserwowana była, Prawem to opisać domagał się. Respektem sprowa-
 dzenia Ciał zmarłego Nayaśnieyszego Krola Augusta III. y Malżon-
 ki Jego, ieżeliby Saxonia expens ten podić chciała, nie sprawiedliwszego;
 żeby y Polska przez rekognicya ku Panu swemu, też Ciała z znależytą o-
 kazałością *ad Sepulchrum Regum* przyięta, zdaniem swoim osądził. Nie
 zaś żeby Skarb Rzeczypospolitey, w ktorym tylko Remanentu 19000
 Zł. Polkich znayduie się, a oczywistego dugu do zapłacenia (i: iak na
 dniu zaonedyszym Kalkulacya czytana) objaśniła: y dwa [Milliony kilka
 kroć stoty tysięcy z tego Skarbu należy, miał na przywiezienie tychże Ciał
 więcej znowu dugu zaciągać. Na wniesione zaś proźby przez tegoż
 Xcia Biskupa Krakowskiego do Nayaśnieyszego Pana o Ewakuacya Mo-
 skwy, doniosł to Stanom Rzeczypospolitey że J. K. Mość iuz poprzecz-
 takowe żądania, kiedy do Dworu Peterburskiego o wyjście Woywk Ros-
 syjskich

syjskich z Polski zaczął iuz interesowania się swoje. Widząc zaś tenże Imć
 Pan Tyzenhauz: że przez odpowiedzania dalsze na każdy punkt Xciu
 Imci Biskupowi Krakowskiemu, bardzieyby się czas wycieńczał, refer-
 wując sobie obszerniey potym odpowiedzieć, upraszał aby *ad mentem* Pra-
 wa skarbowe Projekta czytać y kończyć.

Zabrał znowu głos Imć Pan Małachowski Stanu Rycerskiego
 Marszałek y iako Projekt przeczytany *Approbationis Actorum Interregni*
 do początku Konstytucyi terażnieyszey należał, pytał się potrzy razy, czy-
 liby na podpis tego była zgoda? Nacó gdy niemal wszyscy zgadzali się, Imć
 Pan Czapki Woiewoda Malborski cytując różne Konstytucye, Ziemie Pru-
 skie od ustanowienia w nich cła excypujące, przywoził na reflexye sąsiedz-
 ką Krola Imci Pruskiego ściane: ażeby od niey iakowé Cło na Polakow
 nie było ustanowione; y upraszał, aby też Ziemie od Cła generalnego uwol-
 nione były.

A kiedy po skończonym Imci Pana Woiewody Malborskiego dy-
 skursie, jedni ogłosy, a Imć Pan Kraiewski Insyngator Koronny Poseł
 Płocki y bardzo wielu innych, o podpisanie Projektu *Approbationis Acto-
 rum Interregni* przeczytanego domagali się, y na żadne nie pozwalali glo-
 sy przeto Imć Pan Małachowski Marszałek między takowemi sprzeczkami
anceps & dubius zostając, do ktorego z tych żądań miałby się nakło-
 nić? Oświadczył się na koniec przed przytomnym Naya-
 śnieyszym Panem y Stanami wszystkimi Rzeczypospolitey, upraszać nay-
 przod Imci Pana Marszałka W. K. aby respektem podpisania tegoż Pro-
 iektu dawał głosy Senatowi *per Turnum*, a potym sam *propter expiscan-
 dam eo nomine decisionem*, Stanowi Rycerskiemu czyli przez Generały, czy-
 li przez Wojewodztwa dawczy wprzod takie głosy, do większości zdań
 przywlezywać się, oraz y pomieniony Projekt y inne do skarbowych In-
 teressow ściągające się podpisywać; a mitychmiast ieżeliby się iaszce bez
 tego obeysć można było, kazał tenże raz Projekt Imci Panu Sekretarzo-
 wi przeczytać, y po przeczytaniu pytał się znowu ieżeliby zgoda była
 na podpis onego? Lecz gdy y *hoc loco* mimo ogólną prawie wszystkich zgo-
 dę, Postowie niektorzy Wojewodztw Pruskich: że podpisanie tegoż Pro-
 iektu stwierdziłoby Prawo cła generalnego, przez Seym *Convocationis* po-
 stanowionego, ktorego oni *ex premissis superiorum rationibus* mieć nie chcieli,
 na podpisanie tegoż Projektu nie zgadzali się; Imć Pan Marszałek Mała-
 chowski medycyą czyli umiarkowaniem się respektem tegoż Cła z Stana-
 mi Rzeczypospolitey y domowienie się na dalszy czas życząc odłożyć, o-
 bligował Ich: ażeby na podpis Projektu zezwolili, y o zgodę *eo nomine*
 pytał się.

Zabrał zaraz głos Imć Pan Czapki Kasztelan Chełmiński, y
promissa recognitione Nayaśnieyszemu Panu upraszał: ażeby obowiązki
 postanowionego Cła generalnego z Wojewodztw Pruskich zdjęte były, aże-
 by nie nadwątlały przywileju inkorporacyi tychże Wojewodztw do Ko-
 rony Polskiej.

Tandem Imć Pan Marszałek Małachowski widząc takowe Ichmościow
 K nie

niektórych Posłów Pruskich opieranie się, ponowił respektem dania głosu *per Tarnum* y przywiązania się do ich większości, swoje pierwsze oświadczenie, y natychmiast powtórzywszy pytanie swoje względem podpisu wyż wspomnianego Projektu, kiedy jeszcze ciż Ichmość Panowie Pruscy Posłowie y Czerniechowski mieli swoje skrupuły, poszedł do nich y perswadując im wolne potym *in suis desideriis* domowienia się, wyprosił to na nich: że na podpisanie przerzeczonego Projektu *Approbationis Actorum Interregni* wszyscy co do iednego zezwolili, y tenże Projekt za ponowionym kilkakrotnym pytaniem, y oświadczeniem od wszystkich Stanów bez najmniejszej kontradykcyi zezwoleniem od tegoż Imci Pana Marszałka y wyznaczonych do układania Konstytucyi Senatorow y Posłów został podpisany.

Czytane były potym następujące Projektu do Interessów Skarbowych ściągające się, to jest *Pierwszy* respektem mostu na Wiśle pod Warszawą. *Drugi* wyznaczenia miejsca Jurysdykcyom *ultima instantia* J. K. Mci y Rzeczypospolitey. *Tzeci* objaśnienia władzy Kommissyi Skarbowey. *Czwarty* Obostrzenia Prawa o Dupli Kwarty, które wszystkie *clu* po przeczytanyu dopiero namienionym objaśnieniu władzy Kommissyi Skarbowey Projekcie Ichmość Panowie Skarbek Halicki, Kuczyński Bielski, *Pierwszy* wnosząc ustanowienie podatku *ultima consumentia*, *Drugi*, ostrzegając ażeby ustanowione na Seymie *Convocationis* podatki, służyły na znieśnienie Pogłownego, y żeby Kommissya Skarbowa *propria auctoritate* expens nie robiła mowili; inni zaś iak to Ichmość Panowie Łoś Rucki, Stadnicki Podolski, Kicki Powiatu Gdańskiego Posłowie, *in suis desideriis* głosy zabierali: y za pozwoleniem wszystkich Stanów ieden po drugim przez Imci Pana Marszałka Małachowskiego y wyznaczonych do Konstytucyi układania Senatorow y Posłów zostały podpisane. A po tym od Tronu przez Imci Pana Karclerza W. Koronnego Sessya jest solwowana na dzień poniedziałkowy na godzinę dziesiątą zrana.

SESSYA PIĄTA

Die 10. Xbris.

ZA przybyciem Nayiaśnieyszego Pana na Tron do Izby Senatorskiej o godzinie 10. zrana Imć Pan Małachowski Marszałek Poselski w tych słowach Sessya zagaił:

„Krołu Nayiaśnieyszy. Niemogę tylko żądać, aby każdy głos, który porywczym jest wylotem, prosto pod Twój się objął Tron, rozlegał się na wynurzeniu iak naydokładnieyszym czci Tobie przywiązany. Pełne zawsze są y nieustanne będą stawienia Twych wspólnych dzielności przyczyny, które że wiekom całym zostawić do oświadczenia należy, dozwolił Krołu Nayiaśnieyszy, bym wielbienie Pana zasadał na słowowaniu się do Jego Narodów życzliwych chęci. Y w tey to. żądy spuszczaam tę bezdenną pracę na Następcom Naszych, którzy ukrzywdzeni w biegu natry że uczuwać nie będą *stodyczy* Twoego Panowania, niech tę przynajmniej niosą korzyść: iż Ciebie stawię,

„wając, innym do naśladowania podawać będą Monarohom. Jako zaś wi-
„dziemy że żądasz by to tu Seymowanie Twę obecności Twą udościo-
„ne powagą postępowało na zasadach Prawa, y oszczędzenia drogie-
„go nam czasu, tak gdy już niektóre urezolvowane Projekta Ekonomi-
„czne, jeszcze nowe czytane będą w upewnianiu, że zamowione w dniu o-
„negdayszym u Łaski głosi, mianowicie Ichmość Panów Chełmińskie-
„go y Lwowskiego Posłów y inne po przeczytanyu tym Apptobacyi
„Ordynaty Kommissyi Skarbowey Projekcie, nie wątpiwe iako mi
„są w pamięci tak zaraz będą dane.

Które to zagaienie iak tylko skończył Imci Pan Marszałek Małachowski tak zaraz Imć Xiądz Sierakowski Arcybiskup Lwowski zabrawszy głos w tych go słowach wyraził.

„BOG którego są wieczne przeyrzenia, niedościgłe Mądre y
„Święte rozporządzenia, Który *attingit a fine ad finem fortiter* *et dispo-*
„*nit omnia suaviter*, tak zwykł wszystkie rzeczy podmieścących *ci-*
„*venta*, y ich okoliczności sprawować, kierować y rozrządzać; tak spra-
„wami Państwa, Monarchyi y Rzeczypospolitych Świata tego, przed wi-
„czney Mądrości Boskiej niedościgłą rozumem ludzkim Opatrznością
„rządzić, żeby ztąd On sam sobie winną miał chwałę; a Jego Stworze-
„nie większego y potrzebnego dobra odbierało pożytek. Dzieło wy-
„brania y władzenia W. K. Mci P. M. M. na Tron Królestwa tego, dzi-
„wnym y okropnym początkiem, ale pożądanym y szczęśliwym nad
„wszelkie dawnieysze czasy zakończeniem wykonane, któż iawnie nie wi-
„dzi, nie uznaje y nie przyznaje? że jest dzieło Tego naymędr-
„szego Świętego, Stodkiego, oraz y wszechmocnego, Opatrzności Boskiej
„rządzenia: *a Domino factum est istud, et est mirabile oculis nostris*. Dzi-
„wić się nam temu godzi, ale bardziey chwalić, wielbić, y błogosławić,
„tak łaskawą y miłosierną dla nas Opatrzność Boską, y iey pokorne y
„niekonczone oddawać dzięki należy; że raczyła rozroźnienia wie-
„dnosc, rozruchy w pokoy, boiaźnie y troskliwość w dobre przemienić
„otuchy y nadzieie. Mamy bowiem na Tronie Pana y Krola, z po-
„średnictwem, do Korony y Berła, za wyznaczeniem Boskim powsze-
„chną Narodu zgodą obranego, y szczęśliwie osadzonego, dawnieyszym
„Przodków naszych wiekom pożądanego, nam na uszczęśliwienie tey
„misley, ale upadley y politowania godney Oyczyzny od Nieba uży-
„zonego y pozwolonego: który jeszcze pierwey zgodnem do Panowa-
„nia przymiotami, y potrzebnymi do tegoż skutku, natury y łaski da-
„rami, jest hoynie od Boga opatrzony y ozdobiony, niż powołany y
„obran. Wielbię tedy, chwałę y błogosławie Nayiaśnieyszy Miłościwy
„Krołu, tak mądrą y łaskawą, a oraz dzielną skuteczną nad Państwem
„Twoim, a naszym Narodem Boską Opatrzność; w głębokim serca upoko-
„rzeniu dziękuję, za to wiekami niewystawione Boga godne dzieło Oyczy-
„znie moiey szczęścia tak wielkiego y zaszczytu, że Pana z między siebie
„na Tronie swoim ogląda, od którego wszystkie dobre dla powszechney
„szczęśliwości czynić sobie powinny nadzieie, winszuję; a W. K. Mci P.

K2

M. M.

„ M. M. pomieściłego długoletniego Bogu y tey Oyczyźnie zawżemile-
 „ go Panowania, *Et ut ponas inimicos tuos scabellum pedum tuorum* życze-
 „ O obronę y opiekę Praw, swobod, zaszczytów y wolności Kościoła S.
 „ wrym Państwie W. K. Mści Osób y Dobr Duchownych nie chciałbym
 „ prosić; bo mi się iej zupełne poznanie sprawiedliwego pobożnego y śa-
 „ skawego serca W. K. Mści koniecznie spodziewać każe, prosić jednak o-
 „ śmielam się, ile w tak krytycznym wieku zepsowanego czasu; w którym
 „ choć wierni Synowie na Matkę po wielkiej części niewzdrygaia po-
 „ wstawać. Będziesz Nayiasniejszy Panie obroną y opiekunem Kościoła
 „ Bożego a y świąt Ołtarza Pańskiego; którzy darami Niebiełskimi
 „ w Kościele, ręką Namielniczy szafu; Bog też będzie Twoim: bło-
 „ gosławić Koronie Twójej, y błogosławić cię na całe Państwo Twoje
 „ przymnoży. Nayiasniejszy Krolu Panie Moy Miłościwy! wiele by-
 „ łoby materii Dobru polskiemu potrzebnych, o którychby w terażniet-
 „ szych Obradach radzić y stanowić należało, ale że dlanich czasu dłu-
 „ szego, do gruntowniejszego rozważania y skuteczniejszego stanowi-
 „ nia potrzeba, bo idzie o prawa y ustawy, żeby je następcy nasi chwali-
 „ li y niewzruszenie trzymali; więc życzę najpierw abyśmy czasu z sie-
 „ bie krotkiego, bo dwuniedzielnego trudnego y niepołobnego do rady,
 „ bo wiecety godzin notnych iak dziennych do Seymowania prawami da-
 „ wnemi opisanymi y nakazanymi, liczącego wielością ustaw nie zatra-
 „ dniali; które pewniey nie będą mogły bydź nadal skuteczne, pożyteczne
 „ y trwałe gdy będą nagłe; tym czasem te, które są Seymem *Coronatio-*
 „ *nis* zwyczajne które są dla dobra nie odwołcznego naypilniejszy y nay-
 „ potrzebniejszy, stanowić y utwierdzić; drugie Kommissyom Seymem
 „ *Convocationis* postanowionym, y Ichmciom Senatorom *ad latus Regi-*
 „ *um* mającym się znajdować zostawić; y aby na nie projekta do przy-
 „ szłego Seymu dłuższego formowali y gotowali zalecić. A że Nayia-
 „ śniejszy Panie sam Pan Bog już *firmavit Solium Tuum, nec est Satan*
 „ *in circuitu*, któryby śmiał y mógł sprzeciwiać się, y walczyć przeciw-
 „ ko woli Bożej, y zgodney całego Narodu jednomyślności; wszyscy
 „ przekonani rozumy swoje, zagrzali Serca y y nakłonili wole, do wier-
 „ nego, życzliwego y przywiązanego poddaństwa W. K. Mści P. N. M. *Et*
 „ *facta est pax & tranquillitas magna*; więc czas już aby wysłuchane by-
 „ ły proźby pokorne Narodu, Wiernych y kochających Cię Nayiasniejszy
 „ sz y Panie poddanych, y ziściły się solenne przyrzeczenia Nayiasniejszy
 „ szey Imperatorowej Rosyjskiej, względem wyprowadzenia zupełne-
 „ nego ewakuowania woysk Jey z Kraiów wszystkich Rzeczypospolitey, o
 „ którą wielowładną, usilną y skuteczną pomoc z miysca mego śmiem W.
 „ K. Mści Panu M. M. suplikować. Konfederacya albo związek powrze-
 „ chny przy wolnościach y Prawach Oyczyzny, przy dostoienscie Ma-
 „ iestatu W. K. Mści jest mi bardzo miła y szacowna do niey chętnie przy-
 „ stąpiłem y przypisałem się, trwać wniew y do życia byłoby mi godko.
 „ Lecz gdy wszelkie Konfederacye po dostapieniu skutku swego, koń-
 „ czyć

„ życie y rozwiązywać zwykły, y przywracać się Rzeczypospolitey
 „ ordynaryiny radzenia *in plena sentienda & consulendi bono publico li-*
 „ *bertate* sposob; y ta nasza ma skutek swój, przez podpisany na dniu
 „ onegdajszym projekt Dekreta iej dyspozycye y uchwały potwierdza-
 „ cy; Tron zaś W. K. Mści niarwiera Boską za sobą, y jest otoczony dla
 „ obrony Maiestatu samemi wiernych posiadanych sercami; które mocniej-
 „ sze zdadzą mi się bydź, iak *fortissimi armati* otaczający Tron Salomona;
 „ więc y o tę łaskę naypokorniey y nayusilniey suplikuję W. K. Mści Pa-
 „ nu M. M. aby temu Seymowi *sua legitima forma & plena consulendi liber-*
 „ *tas*, już bez konfederacyi przywrocana była. O ustawach Seymu
 „ *Convocationis sub vinculo Confederationis* czynionych, śmiem y bezpie-
 „ cznie zdanie moje sumienne otwieram; że są przezorne, sprawiedliwe,
 „ roztropne, mądre y Oyczyźnie zbawienne; ale poltaremu nie wszystkie
 „ z wszystkie, są niektóre, które potrzebują objaśnienia drugie, poprawy,
 „ odmiany, inne przyczynienia; na inne zaś były niektóre partykularne
 „ Osoby na Seymie szczęśliwey Elekcji W. K. Mści na Sełtyach *ad Pacta*
 „ *Conventa*, swoje uzalenia; trzebaby ich poczekać ieżeli nie będą odnowio-
 „ ne; y wysłuchać *cum iusta satisfactione*. Czasterażniejszy le że się już
 „ do Konkluzji Seymu nachyla, jest nie sposobny, aby takowe niektórych
 „ ustaw okoliczności *Publico* przekładać, y o objaśnienie, odmianę popra-
 „ wę prosić; przeto *Salva per omnia dignitate, Authoritate, potestate, &*
 „ *efficacia* Seymu *Convocationis & Confederationis, & Actorum Interregni*,
 „ dopraszam się Nayiasniejszy Krolu, aby był zostawiony y pozwolony
 „ wszystkim warunkom wolnego na terażniejszym ieżeli czas znieśie y po-
 „ zwoli Seymie lub na dalszych domowienia się y dopraszania, o takowe
 „ objaśnienia odmiany lub poprawy y onych u Rzeczypospolitey otrzy-
 „ mania, *agnita iustitia & aequitate*, dla czego o odłożenie do dnia dzi-
 „ siejszego podpisu na Projekt wtey kategorii czytany, y o poprawę o-
 „ nego dopraszam się. Ze między temi ustawami jest naypilniey po-
 „ trzebująca exekucyi swojej ustawy, o rozporządzeniu Trybunałów
 „ Koronnych, y iak lubo zaszczytem Trybunału Małopolskiego w Lwo-
 „ wie nie tak ozdobiony iako dla wielkiego przy dostoienscie Arcy-Bi-
 „ skupim bez względu y kompassyi niedostatku, obciążony, chciałbym
 „ do tey exekucyi wszystką możnością moją dopomóc; iednak bez do-
 „ kładniejszey myśli y woli Rzeczypospolitey, explikacyi nie potrafię,
 „ przeto odważam się W. K. Mści y Stanom Rzeczypospolitey suplikować
 „ o rezolucyę wyraźniejszą, czy moja Kapituła ma na ten Trybunał Mało-
 „ polski obierać Prezydenta y Wiceprezydenta, na wzor godney Kapitu-
 „ ly Gnieźnieńskiej, a przytym że taż Kapituła moja nie mniey jest u-
 „ boga iak iej Pastierz; bardzo y pokornie proszę W. K. Mści, abyś łaska-
 „ wie y litościwie raczył wesprzeć iej ubóstwo przez przyłączenie które-
 „ go Beneficium z lepszych, na swoich Prezydentów, czyli Wiceprezyden-
 „ tow, równym sposobem, iak już pozyskała tę łaskę Godna Kapituła
 „ Gnieźnieńska. A żeby zaszczyt Trybunału Małopolskiego w Lwowie nie
 „ był obciążeniem Arcybiskupow tego miysca, naywięcey y nayczę-
 „ ściey

ściey tam mieszkać potrzebnie zwykłych, za sobą nie naprzykrzam się
bo podobno nie jestem godzien łaski, y Pan Bog podobno drogą ubóstwa, y
wzgardy na tym świecie, chce mnie do siebie prowadzić, przynajmniej za
moimi Sukcesorami suplikuję, aby im dla potrzebney niezmyślenie
podszewki, najpierwsze wakujące Opactwo, przecie nie z ostatnich
w dochodzie było prawem przyręczone, y raz na zawsze assekurowane.
Ten wzgląd będzie miłosierdziem łanemu Panu Bogu miłym. Niechci
rzewliwie płacz, do Boga wołają, a do W. K. Mści y Stanow Rzeczy-
pospolitey ręce wznoszą, na uciemięzliwą na nich Seymu-Convocationis
Konstytucyą żeby tedy płacz ich Niebios nie przerażał, żeby krzywd-
ich y dolegliwość Kary na tę Oyczyznę od Boga nieściagnęła, rekom-
menduję ich do sprawiedliwego W. K. Mści y Stanow Rzeczypospoli-
tey względu y politowania. O ubezpieczenie Alternaty na dalšie czasy,
prawami dawniey warowney, pod terażnieyszą porę odmienney, w
rozdawaniu pieczęci Koronnych, dla Duchownego y Świeckiego Ministra
pokornie y gorąco upraszam; tym czasem za powierzenie onych y od-
danie więkzey y mnieyszey w Koronie, także mnieyszey w Wielkim
Xięstwie Litewskim w godne y znakomitemi zasługami zaszczycone rę-
ce, nayuniżeney W. K. Mści Panu Memu Miłosciwemu dziękuję. Przy-
wrocona łaskawie y sprawiedliwie Jurisdycya Marszałkowska Imści Pa-
nu Marszałkowi W. Kor. za co także składam powinne u Maieństwu W.
K. Mści dzięki, czyni mnie śmiałym y bezpiecznym w dopraszaniu się.
o podobną dla Imści Pana Hermana W. Kor. w przywroceniu mu Jego
Hetmańskię Władzy y Jurisdycyi uczynność. Załużę się y spra-
wiedliwie moim zdaniu Nayiasnieyszy Panie Stan Duchowny na
swoie w swoich na Trybunały Koronne Deputatach przez Konstytucyą
Seymu tegoż Convocationis ponizenie; gdy im w sprawach Kapituł na
ustęp wychodzić kazano, którego obowiązku na Imściow Świeckich
w sprawach Woiewodztw y Ziem niewłożono, więc suplikuję o spra-
wiedliwą tę konstytucyą modyfikacyą, y Duchownych z Świeckimi
kollegami, aby równą wolnością zaszczytzeni byli porównanie. Za
Imścią Panem Rzewuskim Chorążym y Imścią Panem Pacem Podstolim
W. X. Litt: aby od rygorów Konfederacyi tegoż Xięstwa mogli bydź
relewowani, do wielkiey łaskawości wspaniałego serca W. K. Mści y
względów Rzeczypospolitey niegodną moię zanoszę prozbę. Jest
chwalebna y w Narodzie osobliwszą wzbudzająca wdzięczność, że W.
K. Mści usilność myśli y starania swego Oycowskiego, przezornie y zba-
wiennie oświadczasz nam, aby młodź Szlachecka iak nayprzyzwoitszą
stanowi swemu miała edukacyą, na ten koniec między różnemi sposobami
o których w inszym czasie obszernie y pożytecznie mówić, y radzić-
by się mogło, znajduję ten aby Akademie zwane *Universitates Scienti-*
arum & generalis studii, były dobrze uregulowane poprawione wspar-
te y bez przeszkody y zazdrości naganney iedna drugiey ufundowane
y pozwolone; Konwikty albo Aluniaty na ubogą Szlachtę, w którą
nasza Oyczyzna bardzo obficie, nie mając żadnego sposobu do cwi-

czenia

czenia się w naukach, żeby były nakazane y rozmnożone; *multipli-*
citas drobnych Szkół zbyt białkich siebie y sobie wzajemnie przefka-
dzających, z których zwyczajnie *Scioi* tylko, a nie *Scientijci* *es Do-*
cti Viri wychodzą aby znieiona była, a w Akademjach aby nie powie-
rzechowna, ale właściwa y istotna *Universitas Scientiarum, & Generale*
onum Studium żeby było wprowadzone, tym sposobem iako Xiążę Imię
Biskup Krakowski zezwalał sprawiedliwie, za Akademią Krakowską iako
Pastorz, mówić y zezwalać powiniębnym y ja za Lwowką: nie Imściom
Jezuitom faforyzując, ani Akademii Krakowskiej, którey wszelką wdzię-
czność iako *mea Magistra* winienem, izkoddząc; ale *utilitati boni pu-*
blici melioris pomagając y miałbym wiele na popieranie, bronienie y
zalecenie Lwowskiej Akademii dowodów przy których utrzymywać
podjąłbym się; ale nie jest ten czas teraz tej kontrowersyi, ani jest spra-
wa między temi Akademiami Seymowa y terażnieyszego Seymu; bę-
dąc z Sądów Asessorskich odejmana do Sądów Relacyinych W. K. Mści
P. M. M. tam *partes experiantur y profe uantur* gdzie nic nie wątpię
że W. K. Mość sprawiedliwie tę kontrowersyą rozstrząsniesz y zważyś,
y iako *Angelus Domini*, któremu osobliwego Bog raczył udzielić swia-
tła rozszadzić, *oladzisz & liti jnem impones*. Miałto Krakow nayulu-
bniejsza przedtym swoich Monachow do rezydencyi Stolica, a zawsze
prawami obwarowane do Koronowania Onychmieysce; zaśmuczone; że
mu na ten raz uprzywilejowane izczęście odjęte zostało: dla pociesze-
nia swóiego w smutku, suplikuję do Maieństwu W. K. Mści Pana me-
go Miłosciwego y do Stanow Rzeczypospolitey o skuteczny przez Konstytu-
cyą Seymu terażnieyszego warunek, że im już ten nigdy przedtym nie
przerwany Koronowania Krolow zażęzytodięty nie będzie. Podane
także imże *desideria* swoje na przywilejach Krolow Panow swoich y Kon-
stytucyach swoich ufundowane, sprawiedliwym y litościwym wzglę-
dom W. K. Mści y Rzeczypospolitey oddaę y ia z tym podobnym a za-
wzię Panom swoim y Rzeczypospolitey wiernym Miałtem niegodną moię
prozbą przyczyniam się. Katolicy Miałt trzyhaśtu Spiskich uskarżają
się płaczliwie na uciemięzienie tamże, przez ostatni Starościński rząd
Religii Katolickiey, przeciwko wyraźnym tak Polskim iako Węgierskim
Prawom; y pokorną prozbą aby te niegodziwe y bezprawne, uciemięze-
nia, moją powagi y gorliwości W. K. Mści y Rzeczypospolitey zniesione były,
do którey ich prozby iako w sprawie Boskiej y ia moię naygorętszą
przyłączam. Czyniąc zaś koniec moiey mowie, sklaniam u Maieństwu
W. K. Mści głowę, moię y naypokornieysze modły o szczęśliwe y nay-
dluzsze W. K. Mści dla powszechnego Oyczyzny uszczęśliwienia Pano-
wanie do Krola Krolow ponawiam.

Prosił potym ogłos Imię Pan Granowski Woiewoda Rawski y
swoy dyskurs *de tenore sequenti* wyraził:

Nayiasnieyszy Miłosciwy Krolu Panie a Panie moy Miłosci-
wy. Troskliwie bezkrolewie Stanom Rzeczypospolitey zamieszaniem,
Boskim Świątnicom zniewaga, Miałtom wspaniałym Domom rozwa-

liną,

liną,

„liną, Kraiu y Ludu zniszczeniem, krwi Braterskiej wytoczeniem, Praw-
 „Wolności nam groziło naruszeniem; Lecz dzielna wżech rządzącego fę-
 „ka, też świątnice od trwogi, wolności od skazy, Lud od zguby,
 „Kray od straty, nie odmiennym wyrokow Twoich W.
 „K. Mści do rządu przeznaczeniem, też wszystko dzielająca Naywyż-
 „szego Ręka, wstrzymać, ucałić, zachować potrafiła. Ale któż z nas
 „kiedy Nayjaśniejszy Panie u Dzieciopół wyczytał; lub pamięcią zasia-
 „gnął? aby wolna na Tron Krolow wybranie w podobney umysłowspo-
 „koyności, w tak przykłądnej, a żadnym przeciwnym g'osem nie za-
 „trwożoney, nastąpiło iednomyslności? a co większa bez wewnętrznego
 „Kraju, a w nim żądzą panowania zapalonych Duchow zamieszania.
 „Kto kiedy widział osłagnione tenaywyższe Stanow Rzeczypospoli-
 „litey dostoiensstwo, bez walczących, odważnych Stron umysłow a nay-
 „pierwszych w Europie Ludzi zwawey utarczki? Yconiegdyś Nayja-
 „śniejszy Panie od momentu wybrania na Tron Krolow wzmacniać się
 „zaczynały barzł we wkraiu wszystkich nieszczęśliwości chwile, to
 „dziś zamiast smutnego domowey wojny, Braterskich rozterkow wido-
 „wiska, mile, wdzięcznie, patrzymy, na panującą między Oby-
 „watelami zgodę, iedność, a w tych pierwiastkach Rodkiego rządu W.
 „K. Mści same tylko nadzieie, pociech, Dobra powszechnego, po całym
 „Kraiu rozlegają się Okrzyki, y z czyichże oczu, a gdyby można y zfer-
 „ca nie wyczytał, nie przeniknieś ieszcze Nayjaśniejszy a Naylaska-
 „wszy Panie wewnętrznego Ludu radości, gdy widzi z łona równością
 „na Tron przeniesionego ulubionego Ziomka, zekrwí tyle wiekow nam
 „władnacey godnego następcę, y gdy widzi z Cudzoziemskiego nierzą-
 „du wydobyta Koroną W. K. Mści uwieńczone skronie. Na ostatek gdy
 „widzi podług Serca Boga do rządów wyznaczonę, inądrego, la-
 „skawego hoynego, przyłepnego Pana y Krola; Yktoż Nayja-
 „śniejszy Panie z zbioru tak chwalebnych a Tron sprawiedliwy nie od-
 „stępnych Cnót y przyniotów, szczęścia, sławy Narodu: któż sobie wro-
 „żyć nie będzie, kto mocney nie utwierdzi wiary, nadziei? wspomnia-
 „wszy na świątobliwe w obecności Boga samego, w zachowaniu Praw,
 „swobod, krwi życiem Przodków Naszych zakupionych, W. K. Mści
 „przysiężenie, nikt, inaczej pewnie nie pomyśli, tylko że pod łokciem
 „Twoim Nayjaśniejszy Panie rządem, Wiara, Sprawiedliwość Święta
 „kwitnąć, wolność rządem umiarkowana rozkrzewiać się, Oycowskie
 „W. K. Mści około Ludu Twego pracę y starania, pewno ku stawie
 „Rządcy, ku hoyney zaśluzonym nadgrodzie, mile przyjemne wyda-
 „wać będą pożytki owoce; żeby zaś Nayjaśniejszy Panie tewspaniale,
 „zbawienne W. K. Mści dla Ludu powierzonego myśli, chęci y ochotę
 „Bog zastępów przy naydłuższym Panowaniu pomyslnym skutkow do-
 „pełniał uszczęśliwieniem, a pomiędzy Nas wierną Radę w każdej
 „publiczney potrzebie aby zsyłał Ducha oświecenia, Ducha prawdy, Du-
 „cha iednomyslny ku Panom wierności, zgruntu Dufzy y Serca do te-
 „goż Pana Zastępów wolać, wzdychać nieprzeftanę.

A teraz

„A teraz kiedy krotkość podobno czasu czyli nacisk publi-
 „cznych trudności nie dozwolił, abyśmy chwalebny wszystkich Sey-
 „mow przykłądem z mieysc kolei otwierali zdania nasze na ogłoszone
 „ptzez Ichmość Panow Pieczętarzow od Tronu W. K. Mści Propozycye,
 „śdząc przynajmniey za rzecz powinną poprzyjężonych obowiazkow
 „nie odstępny, mowić, przetrzedz, cokolwiek przeżierać mogę ku szko-
 „dzie, lub pożytkowi Pana y Oycyzny, y kiedy Nayjaśniejszy Panie
 „pracowite, chwalebne Kominiyi skarbowey do przymnożenia docho-
 „dow, do ozdoby y załczytu Kraiu zmierzające Projekta y sposoby W.
 „K. Mści y Stanow Rzeczypospolitey są podane, y po większey części
 „przyjęte, podchlebny ciężemy się nadziei, że przy tych tak dyttingwo-
 „wanych dobranych Mężow okolo wewnętrzney Ekonomii pracowito-
 „ści y umiarkowaniu w dalszym czasie Stany Rzeczypospolitey nie be-
 „dą miały przyczyny trwogi y zadumienia się nad tak znacznym nad-
 „zamiar percepty expens. przewyżzeniem.

„Stawienie Pałacu lub kupienie dla Sądow *ultima instan-*
 „*tia* Konstytucyą Seymu *Convocationis* ustanowionych, dla bezpiecze-
 „stwa konserwacyi *Archiv*, śdząc za rzecz przyzwoitą, ozdobną poży-
 „teczną, y że Projekt od Stanow Rzeczypospolitey jest przyjęty za rzecz
 „arcy sprawiedliwą, ale Nayjaśniejszy Panie wynikające z uchwał nowych
 „podatkow summy y Kapitały, zdałoby mi się wprzod łożyć, nazna-
 „czyć, y one determinować, podług opisu Seymu *Convocationis*, na
 „podwyższenie Woyska Placy, przyprowadzenie onego do liczby po-
 „dług Konstytucyi Roku 1717, oraz podług woli żądzy W. K. Mści e-
 „rygować Szkołę Rycerską do edukacyi Młodzieży Szlacheckiey arcy-
 „pożądaną, akupno lub wystawienie Pałacu zoltawić ieszcze czasowi, y
 „większey iak teraz Skarbu Koronnego sposobności.

„Uchwalone podatki Cła generalnego, bez żadney excepty
 „wodnego y Ładowego, sprawiedliwe Kwart ułożenie y gminu Zydw-
 „skiego spisanie, papier śęplowany, jeżeli zdawać się będzie W. K. Mści
 „y Stanom Rzeczypospolitey ustanowić, a potym jeżeli przezacne Du-
 „chowienstwo wziąwszy przykłąd z Stanu Swieckiego, który chętnie
 „w pociechoła z życia azardem zapracowanych, y wysluzonych czwartą
 „część intrat, teraz na potrzeby oddaie Rzeczypospolitey, nie będzie
 „żałowało iuż nie czwartey części, tak znakomitych wkraiu docho-
 „dow, ale umowioną ukoncertowaną między sobą Ryczałtową summę, na
 „wspomożenie wspólney Oycyzny Marki, a ku zbogaceniu Stanu swe-
 „go, nigdy nie skapiącey, co rocznie wypłacać zechce, a Ichmość Xię-
 „ża Opaci do odprawiania do poltronnych Legacyi, do Edukacyi
 „Młodzi Szlacheckiey nakładania na Szkoły Konstytucyą Roku 1550.
 „niegdyś obligowani, czeniu gdy zadofyć nie czynią, aby ninieyszą Kon-
 „stytucyą za umowioną na Szkołę Rycerską proporcjonalną od Ichmo-
 „ściow Summę od tych wzwyż wyrażonych obowiazkow byli uwol-
 „nieni, spodziewam się że te namienione *genera* podatkowania Woyska, y

M

Rzeczy-

„ Rzeczypospolitey potrzebom będą dostarczające. Co się zaś tycze
 „ Haraczu Poglownego, że *etiam* Krześć, Urzędy *expens* nie intratę
 „ przymnażające, a wrekompenzę sprawowanych w Oyczyźnie zasług nam
 „ dawane co rocznie pod wymuszeniem Zolnierskim opłacać musimy,
 „ y ten tak przykry haracz miłością łagodząc Oyczyzny znosić do poty
 „ nie odmawiamy, poki wystarczająca zapłacie Woyłka z Podatków
 „ do Skarbu nie wynisnie Percepta, ale co nas naybardziej boli, so do-
 „ tyka, co sprawiedliwego podatku sprzeciwia się rozmiarowaniu, aby
 „ terażniejszym Seymem było ostrzeżono z miejsca mego W. K. Mści y
 „ Stanow Rzeczypospolitey dopraszam, to jest Nayiasniejszy Panie:
 „ Taryffa Poglownego Roku 1576. jest ułożona, iaka od tak długie-
 „ go czasu przeciagu, Miał, Włiow nowych osad odmiana komuż nie
 „ wiadomo? Y ztąd ci Nayiasniejszy Panie pochodzi: że ieden na
 „ proporcya włości, drugi pułte pola y Deżerty opłaca, trzeci z ob-
 „ szernych swych nowych osad mało albo nic cale niedaie. Potym gdy
 „ ten Podatek Poglownego samym niewolniczym iarzmem ujętym Na-
 „ rodom jest tylko przywoity, o zniesienie *lege praesenti* tegoż Pogl-
 „ wnego, za włożeniem na Woiewodztwa Ziemie, y Powiaty, Summ ry-
 „ czaltowych liczbę Poglownego nie przenoszących domawiam się, oraz
 „ aby na Seymikach *Relationis* miały moc Woiewodztwa Ziemiey Po-
 „ wiaty, uchwalić sobie podług woli y sposobności podatek na bonifika-
 „ cyę Woyłku Poglownego wystarczający, oraz abyśmy mieli moc o-
 „ brania Kommissarzow, dorewizyi Dymow, Łanow, y uformowania Ta-
 „ riff sprawiedliwych. Zeby zaś woyłko w swym żołdzie nie miało
 „ zakłocenia, y Zawodu, to aby dopoty trwało Poglowne, poki Woie-
 „ wodztwa Ziemie, y Powiaty nie odeszły *ad Archivum* Kommissyi Skar-
 „ bowey Taryffy z Ryczaltową Summą zgadzającej się, y na ten czas
 „ Skarbowa zniósłszy się z Woyłkową Kommissyą Chorągwie y Regi-
 „ menta, o ustawie nowego po Woiewodztwach podatku obwieścić win-
 „ ne będą, Lecz dla tak szczupłego Woyłka, które więcej exakcyi, Re-
 „ tentow, Prawa, niżeli służby Pańskiej dotąd pilnować musi, rzeczby by-
 „ ła arcypożądana, żeby także *lege praesenti* byli *obstridi*, wżyskich
 „ dobr Krolewskich, Duchownych, Szlacheckich Possorowie, odwozić co
 „ rata przykładem Kwarty, a te wżyskie podatki do Komor skarbowych
 „ naybliższych y aby Kassa Skarbowa zwyczajem po całym świecie pra-
 „ ktykowanym *contingens* woyłku *rathatim* bez żadnego wypłacala za-
 „ wodu; spodziewam się Nayiasniejszy Panie, że tym prowincyi Wiel-
 „ kopolskiej y Mało Polskiej przykładem y Prowincya Rуска do płace-
 „ nia Summ Ryczaltowych, iak się dotąd Stanom Rzeczypospolitey za-
 „ wższe oświadczała, determinować się będzie. Ze zaś Nayiasniejszy
 „ Panie mocną mamy nadzieją, że pod mądrym przezornym Panowania
 „ W. K. Mści rozporządzeniem, przy w prowadzonych w Kray Manu-
 „ fakturach Pańską Protekcyą zaszczyconych handlach, pomnożonych
 „ Ryczypolitey siłach Skarby obojga Narodow w Millionowe wzma-
 „ gać się

„ gać się będą Percepty, których wraz z *expensą* kalkulacya *stante pede*
 „ w obecności Stanow Rzeczypospolitey czyniona gdy zamiał potrzebne-
 „ go dowodow wyiszczenia, *expensy* z perceptą konfrontowania, sa-
 „ me tylko myśli y pamięci, czyniłyby nam zakłocenie; zdałoby mi się
 „ Nayiasniejszy Panie ostrzedz Prawem, aby dawnym zwyczajem Kom-
 „ missarze *à Statibus* do kalkulacyi na początku Seymu b yli wyznaczeni
 „ a dopiero wyexaminowane z podpisem Kommissarskim aby Kommis-
 „ sya Stanom Rzeczy Pospolitey swoje produkowała Rachunki, zkad
 „ iak dostateczne percept y *expens*, wynikać będzie objaśnienie, każ-
 „ dy snadno dociec może.

„ Ponieważ Nayiasniejszy Panie kilkunastokrotne Prawa opi-
 „ sy a mianowicie Konstytucya Roku 1607 *Tit.* o Mieszkaniu Senato-
 „ row nakazuje, iż na każdym Seymie zaraz po propozycyi Seymowej,
 „ Rezydenci do Boku W. K. Mści mają być wyznaczeni, a iak wiele
 „ na tey wierney Radzie, a przezornej między Seymem, a Seymem około
 „ Prawucaleniu pracy y starania, iak wiele Stanom Rzeczypospolitey należy y
 „ iakie są ściśle powinności Obowiazki, wzmiarkowanym odemnie y in-
 „ nym tylokrotnym Prawem jest objaśniono, a przenikającey przezor-
 „ ści W. K. Mści wiadomo; więc ich nie cytuję, o wyznaczenie tylko tyc-
 „ Rezydentow z miejsca mego W. K. Mści dopraszam się; a przytym
 „ zdałoby mi się Nayiasniejszy Panie aby Ciż nieodstępni Boku W. K. M-
 „ Mści y Prawa stróżowie przez kwartał swych Rezydencyi, oprócz in-
 „ nych doktorych należą powinności, woli W. K. Mści wyrokiem, aby
 „ do woyłkowej Skarbowey Kommissyi, tudzież Sadow Assessorskich po-
 „ iednemu byli podzieleni, a tani po wypelnionej ostatnią Konstytucyą
 „ opisaney przysiędze, wraz z drugimi każdy podług rangi na tychże
 „ subselejach swoje zasiadali miejsce. Niech wiekami oczekiwany Nay-
 „ iasniejszy Panie każdy z nas podług koleima okazująć dowod swey
 „ dopowższchnego Interessu sposobności, niech te pracowite usługi pu-
 „ bliczney Iarżmo zarowno ciągniemy, a chcąc do rozkazow W. K. Mści
 „ y potrzeby Oyczyzny być zdolniejszymi, niech Ekonomicznych, wo-
 „ iennych, Sadowych nabieramy wiadomości, niech się cieszą nadzieją
 „ Woiewodztwa, Ziemie y Powiaty, a pozostali w Domach Bra-
 „ cia nasi, że się z kolei doczekać mogą widzieć na tych naywyższych
 „ Subselejach zadufanych, nie odstępnych, Praw wolności swych obroń-
 „ cow, a z tey ustawy wżakże żadna Nayiasniejszy Panie dla Rzeczy-
 „ pospolitey nie przymnoży się nowa *Expensa* kiedy wakujące dwa Se-
 „ natorskie Kommissarskie miejsca, temż do Boku Pańskiego wyzna-
 „ czonemi Rezydentami łaskawie osadzić będziesz raczył; y to zdanie
 „ moje jeżeli znajdzie W. K. Mści y Stanow Rzeczypospolitey, akcepta-
 „ cyą, o ułożenie do tego Projektu dopraszać się będę.

„ Rozpatrując się Nayiasniejszy Panie w przysięgach Imię Pa-
 „ na Marszałka koła Rycerskiego, tudzież Ichmość do Konstytucyi od
 „ Stanow Rzeczypospolitey wyznaczonych Deputatow, gdy *in co-*
 „ dice

„ *dice Legum* dla Imci Pana Sekretarza do konfitytacyi, przyflegi nie-
 „ znayduię y przyflegiego niewidzę, Akiedy Nayiaśnieyfy Panie godny
 „ Seymu Marfzałek, treść Senatu, wybor Stani Rycerfkiego, do pod-
 „ pirow Konfitytacyi wyznaczni od przyflegi WMW. M. Panowie nief-
 „ wolni, toć dafeko bardziey zarzecz przyzwoitę; a dla oddalenia boia-
 „ żliwych wolności, uftaw nafzych fkrupulow, fądziłbym za rzecz potrze-
 „ bnę zbawiennę, a nader fprawiedliwą, aby Imć Pan Sekretarz był przy-
 „ fległy na tę rotę: Jako po przeczytanych y podpifanych przez Mat-
 „ fzałka y Deputatow Proiektach; żadney nawet litery fłowa w nich nie
 „ przyda, ani odmieni, y żeby nie do podpifanych Proiektow niebyło
 „ przydano ani odmieniono, przeftzegac będzie, ata Przyflegę Nayia-
 „ śnieyfy Panie z obowiązkiem oney wypełnienia zaraz po podniesieniu
 „ nowey Lafki *prafenti lege* była oſtrzeżona, nie tak z mieyfamego Nay-
 „ iaśnieyfy Panie, iako z gruntu poprzyflegzonego fumnienia *quidquid no-*
 „ *civi feivero.* u W. K. Mci y Stanow Rzeczypoſpolitey domawiam fię.

„ Do Alternaty między Krakowskim y Poznańskim, Woiewodzt-
 „ twem, iako Poznańfkiego od Nadziadow obywatel a Prowincyi Wielko
 „ Polfkiey Senator, w krotkich przymawiam fię fłowach. Nie wchodzę
 „ Nayiaśnieyfy Panie w pierwſiafkowe Woiewndztw nafzych zaſzczyty
 „ tam gdzie koźdemu wiadomo, zkąd tak obfzerne Pañſtwa Rzeczypoſpo-
 „ litey ſwoy ciągnę początek, gdzie pierwſzy Kraiu, Miaſt, od Lecha za-
 „ łożony fundament, wczych ręku prerogatywie dopozyt nayſzacowniey-
 „ ſzego wolności kleynotu, na nominowaniu, koronowaniu, Krolow y
 „ Panow gruntuiały fię od tyle wiekow, nie przerwanie ieſt złożony, ie-
 „ żeli nie u Arcy-Biſkupow Gnieźnińfkich, a w jch niebytności ſamym
 „ tylko ten zaſzczyt Godnym Prowincyi Wielko Polfkiey Biſkupom ieſt
 „ powierzony, lecz ja ztąd, y innych przyczyn, ktorych nie namieniam
 „ nie wnoſzę, aby woiewodztwa nafze, iakie, nad Krakowskie uwlaſzczę-
 „ ły ſobie Pierwſzeńſtwa ſzczegulnie tylko wierności ku Panu, wiſtnych
 „ dowodach, miłości ku Oyczyźnie żadnemu w Kraiu Pierwſzeńſtwa nieod-
 „ ſtąpi kroku, a tu w rowności też nafze Woiewodztwa domagaia fię y
 „ domagać fię nie przeſtana prawem, zwyczajem oſtrzeżoney alternaty,
 „ ktora aby z ſatyſfakcyą Prawności prerogatyw, wſzytkich Prowincyi
 „ nie oddzielając ſpoionej z nami ogniem iedności Prowincyi Xieſtwa Li-
 „ tewſkiego naſtąpiła, zdałbymi fię Nayiaśnieyfy Panie dla doſtateczne-
 „ go tych ſpokow ulatwienia, ſzrodek nayprzyzwoitſzy, aby za alternatę
 „ Lafki Pierwſzeńſtwa głoſow, y wſzelkich prerogatyw, iuż nie dla Woie-
 „ wodztw, lecz dla całej Prowincyi, *Lege prafenti* było oſtrzeżone, te
 „ wierności moiey ſą życzenia.

„ Kiedy Nayiaśnieyfy Panie namieſnicza Boga, rękoma Krolow
 „ powierzona władza, w wyborze Ludu do rządu w hoynym iak Pañ-
 „ ſkich ſzafunku, oraz w nieodſtępnę Tronow iakawości klemency,
 „ naywłaſciwiey wydaie fię, y zamyka, tak za dobranie do Senatorſkich
 „ Krzeſel, a wſzczegulności Imci Pana Woiewody Wileńfkiego, tudzież
 „ do Pieczę-

„ do Pieczęci oboysa Narodow, zdolnych, cnotliwych Mężow, przytym
 „ gdy przez ſprawiedliwe, iakawe W. Bro. Mci Stanom Rzeczypo-
 „ ſpolitey wyroki Lafka Wielka Koronna od lat tylu ozdobną kraio-
 „ wych pożytkow zaſzczepionę pracowitoſcią, wielkich zaſług Pier-
 „ wſzego, Miniſtra okazałością zaſzczycona, taż dyſtyngwowana Lafka,
 „ wrocila fię w ręce miłości y uſzanowania od Nas zaſzłe godne, winne
 „ W. K. Mci y Stanom Rzeczypoſpolitey nieſę podziękowanie.

„ A ten wzgląd W. K. Mci y Stanow Rzeczypoſpolitey, naza-
 „ ſtuzonych ſprawiedliwy z iakawością politowaniem nigdy nieroz-
 „ dzielny, rozwięznie miulta do wſpomnienia y wyſtawienia w Obe-
 „ cność zgromadzonych Narodow, względy, pamięć, na pierwſzego
 „ w Stanie Swieckim Senatora J. O. Imć Pana Krakowskiego Hetmana
 „ Wielkiego Koronnego, ktorego nieſkazitelna przez tyle wieku, ku Pa-
 „ nom Wnara, obſite bez naymnieyſzey noty w Oyczyźnie zaſługi, ten
 „ naypierwſzy w Senacie, w Woynku, ziednały mu honor y władzę, lecz
 „ z naywiękſzym dla ſiebie gdy liczy zaſzczytem tak bliſkie z Krwią
 „ W. K. Mci złączenie fię, więc aby ta niegdys Braterſka, teraz Oyco-
 „ ſka, a zaſzłe dobrze czyniąca Pañſka W. K. Mci ręka, honor wyſtłu-
 „ żonego w Oyczyźnie Męża, władzę między Maieſtatem, y wolnością
 „ poſredniczą, tyle Konfitytacyami utwierdzoną do poſwſzechnego wy-
 „ kierowała uſzczęſliwienia, pokornę do Nayiaśnieyſzego Tronu W. K.
 „ Mci zanoſzę proſbę, a tak znakomitego w Oyczyźnie Senatora y Wo-
 „ dza ſprawiedliwym, przyzwoitym, Stanow Rzeczypoſpolitey poru-
 „ czam y oddaie względom y pamięci.

„ Akiedy takowych wnieſieniem materyi czas ſię ſpozniał, ode-
 „ zwałſię więc Imć Pan Hryniewiecki Poſel z korony Inſtantſki, y o konty-
 „ nuacyą Interfeſſow Skarbowych, a naypierwey o czytanie wſpomnionego Pro-
 „ iektu approbacyi Ordynacyi Sadow Kommiſyi Skarbowej dopominając
 „ fię, odtąd na żadne inne oſwiadczyfięnie pozwałać głoſy, pokiby tenże
 „ projekt y dalſze po nim rownie do Skarbu należące niebyły czytane y
 „ determinowane. Czytał więc Pomieniony Projekt Sekretarz Seymowy;
 „ Po ktorego Przeczytaniu Imć Pan Sienicki Lowczy Ziemi Bieliſkiey, aże-
 „ by *Patrocinantes* w Kommiſyi Szlachta tylko byli, wteż Ordynacyą do-
 „ łożyć dopominał fię.

„ Zaſ Imć P. Miſzewſki Poſel Wyſzogrodzki oſtrzegając ażeby nie z iedney kon-
 „ demnaty Sadow Kommiſyi, ale iak dawne Prawo mieć chce ze trzech,
 „ porwanego eſzekwować, tudzież o wypełnienie przez Imć Pana Sekre-
 „ tarza Seymowego na wierność przyflegi, oraz żeby wolne poſyć *de vim*
 „ *Legis ſapientia* w Sądach Kommiſyi na raz pozwolone było, iako też o dy-
 „ ſtyngwowanie Spraw, ktore do Trybunału, a ktore do Kommiſyi należyć
 „ powinny? przymowił fię. Na co Imć Pan Piaſkowski Poſel Wołyński
 „ odpowiedział: Iz iako płaca żołnierska zwłoki mieć nie powinna, rak y
 „ Proceſs do iedney tylko kondemnaty ſkrocić należy. A Imć Pan Kar-
 „ czewſki Poſel Liwſki *motivo* wyrozumienia lepszego *Contentorum* wſpo-
 „ mnionęj Ordynacyi, Projekt ley na Prowincye radził komunikować.
 „ Akiedy takowym ſpofobem z ſzedł czas na kontrowerſyach aż za południe
 „ do

do drugiej godziny; Sessya od Tronu przez Imci Pana Kanclerza W. Koronnego odłożona na czwartą godzinę.

Po której Jego K. Mość zasiadł na Tronie a Imc Pan Zamoycki Kanclerz W. K. następujące słowa od Tronu powiedział:

„Jego K. Mość Pan Mój Miłościwy zna dobrze, że ta jest szczególna Panuiących Królów Satisfakcyja, za nie ustające koło Dobry Publicznego prace, y bezsenne nocy, widzieć troskliwy Narod przy Prawie y wolności na swoim spokojnie usypiający Łonie y publicznie obojętnemu do prawdy mówienia Panu, w tym mówieniu słyszeć pochwały sobie, a nie innym umysłem, tylko samą sprawiedliwie wyrażać wdzięcznością.

„Za zaś Rzeczpospolitą osobnych wyznaczyła Postów do rekognicyi Maieſtatu Jego oświadczenia życzliwych chęci, w których Posłtwach Panegirycznym mowom jest przyzwoite miejsce, tu zaś samey Rady żąda Oyczyzna nasza. Żąda y Król Imc P. N. Miłościwy by każdy w szczególności formułujący Stany Rzeczpospolitey wstrzymał życzliwych chęci swoich w słowach oświadczenia, a w istocie samey radą zbawienią chciał być pożytecznym Panu y Oyczyźnie.

„Natura Rządów Rzeczpospolitey wyciąga, że gdy każdy rządzenia zaszczycony prawem, aby było wyznaczone miejsce y czas wyrażony, gdzie y kiedy radzić wolno, a gdyby y prawo zapominało, to zdrowy dyktuje umysł, nie rozpoczynać drugie Projektu nie uspokoiwszy się. Będzie rzecz najmilsza Maieſtatu Pańskiemu słyszeć bez straty czasu porządnie, zbawienne z Konkuzją Rady samą tylko dyktowane miłością Oyczyzny, do której uszczęśliwienia Oycowiskie J. K. Mści szczególnie zamierzaia zamysły.

Zaczął zaraz mówić y Imc Pan Malachowski Marszałek, y wyznając jako oszczędność czasu w Pańskim jest umiłowana feru, skrocił słowa swoje y jeżeliby na podpis przeczytanego *Approbationis* Ordynacyi Komisyyi Skarbowey Projektu, powszechna zachodziła zgoda? pytał się. Ale kiedy wniesione żądanie przez Imci Pana Sienickiego respektem *Patrocinantium* było od innych wielu popierane, także reflexy Imci Pana Miszewskiego przez Imci Pana Skorzewskiego Posła Kaliskiego były ponowione. Zaś Imc Pan Łącki Posel Brzeski Kujawski, żeby Kommissarze nie byli Posłami, na Kondescensye niejezdziłi, y żeby Pisarz Komisyyi nie expedyował, tychże Kondescensyi, a Xiążę Imci Lubomirski Posel Sandomirski dla czego by się Imci Panu Brzeskiemu *pernitiosum* zdawało? Zeby Kommissarze Posłami nie byli, wyrażenia przyczyn domagał się, y żadnych na to konwinkujących nieustyszał tudzież Imc Pan Skarbek Posel Halicki respektem przyłączenia dochodów Czopowego Ziemi Warszawskiej do intrat Skarbu Koronnego swoje wymieniał Reflexy; Pomieniony Imc Pan Marszałek Seymowy głos powtórę zabrać był obligowany y o zgodę na podpisanie wspomnianego Projektu pytał się.

Po którym odezwawszy się Xiążę Imc Czartoryjski Posel Sandomirski wyraził: że Powszechna Prawodaćwa Prawo, na wszystkie Stany rozciągać się powinno; a przeto y do Patronizacyi w Komisyyi Skarbowey, nie tylko

tylko Stan Szlachecki, na który pierwszy wzgląd mieć należy, ale też y Stan niższy w którym rowne znajdują się talenta, powinien być umieszczony, a więc na Klauzulę przez Imci Pana Sienickiego wniesioną, nie pozwał, y o podpisanie Projektu iak jest w sobie dopominał się.

Zabrał ponim głos Xiążę Imc Czartoryjski Kanclerz Wielki Litwy y zważając w Nayiaśniejszym Panie przymioty z których powodu Rzeczpospolita z własnego Syna przybrała Go sobie za Oycę, nie mniej y tę wielką byłą siłą, że przez oświadczenia swoje dopiero Usty Kanclerza W. K. wyrażone nie chce być z ław talentów Chwalonym, lecz bardziey w rządach Kroietwa swego żąda by być chwalebnym, spodziewał się że J. K. Mość jest w tym poczuwaniu, w którym niegdyś Wielki ow Moarcha, po utraconym dniu bez pożytku wołając *Amici diem perdidimus* znajdował się; a przeto sam żałując czasu lubo Minister Xięstwa Litewskiego, do Koronnego przymowił się projektu, y explikując że Ordynacya Sądow Komisyyi żadnego nie ma Prawodaćwa, ale tylko porządek tychże Sądow w sobie zawiera; życzył więc *desideria* respektem *Patrocinantium* złożonym osobno przez Projekt Prawem potym uspokoić, a na podpisanie wspomnianego *Approbationis*, *Ordinationis* Sądow Komisyyi Projektu radził zezwolić. Doktorego Xcia Imci Kanclerza zdania (i podziękowawszy wprzód Nayiaśniejszemu Panu za Konfektowane sobie Pifarstwo Polne Litewskie Jegomość Pan Sosnowski Posel Brzeski Litewski z swoim głosem przyłączył się, y oraz żeby Instrukta wybierania C'a ad mentem Prawa Konwokacyi przez Komisyyą był złożony przymawiając się, o podpisanie Projektu Ordynacyi dopominał się. Oco gdy innych bardzo wielu, a mianowicie Imc Pan Karzewski Posel Litewski iklaniając się do wyżej wyrażonego Xcia Imci Czartoryjskiego Posła Sandomirskiego zdania y Imc Pan Korzecki Posel Lwowski żaląc się na tłumienie głosu Imci Pana Karzewskiego domawiali się; Zabrał głos Imc Pan Kreczyński Posel Biełski, y przeczytawszy Punkt swojej Instrukcyi, żeby *Patrocinantes* po subfellach *ultima instantia* Szlachty byli, oświadczył się iż czei Seym ten cum *observantia Liberi Veto* odprowadzić się potąd na podpis Projektu nie pozwolić, pokadby ostrzeżenie *Patrocinantium* Szlachty w tymże Projekcie dołożone nie było, albowież gdyby teraz nieofizy Seym *sub vinculo Confederationis* agitował się, rozdawanie głosów *eo nomine per Turnum* dopomina się.

Zaś Imc Pan Dobiecki Posel z Korony Infantki łącząc się z zdaniem Xcia Imci Kanclerza, o podpis *ante omnia* wspomnianego Projektu nalegał. A Imc Pan Malachowski Posel Łomżyński jeżeliby zgody nie było na podpis, o Turnum upraszał.

Zabrał znowu głos Imc Pan Malachowski Marszałek Poselski y na fundamentie wymowionych przez Usty Imc P. Kanclerza W. K. od Tronu słów, za Prawo prawie służących, bo na Prawie Konwokacyi, aby interessa Skarbowe kończyć na pierwey nakazującey za fundowanych, fundując się do perswazyi przez tegoż Xcia Imci uczynionej obligował aby oszczędzać czasu, y pomieniony Projekt podpisać pozwolić, a ostrzeżenie respektem *Patrocinantium* osobliwym potym obwarować Projektom; y na

tychmiał pytał się po trzy razy czyliby na podpisanie przerzeczonego *Orationis* zgoda była Projektu. Na co gdy niemal wszyscy zezwalali. Imć P. Zagurki Pofel Wołyński iakoby do tego miał się przymówić Projektu głos sobie uprosił, y cytując w nim dawniejsze y ostatnią Konwokacyi o porządku Seymowania Konfytucye, wyraził że iakoby nie *ad mentem* iخته-
raźniejszego był Seymu poltepek. Prosił więc Senatu, ażeby na wła-
ściwą Seymowania naprowadzali drogę, dając racją iż ten Seym na kto-
rym iako Koronacyinym Konfederacya rozwiązywać się powinna, *cum ob-*
servantia Liberi Veto, odprawować należy. A iżeby pod Konfедера-
cyą miał się agitować, to na nim Marszałek Konfederacki przydowaćby po-
winien, przez cytowane przez niego dawniejsze Konfederackie Seymy
podpisem Marszałka Konfederackiego y Sekretarza stwierdzone, dowodził.

Naco Xięże Imć Czartoryski Pofel Sanocki odpowiadając wy-
raził, iż na dawniejsze *Coronationis* Seymy, dla tego że były razem y *Pa-*
cificationis, Konfederacye rozwiązywały się, teraz zaś gdy Seym *Coronationis*
nie jest *Pacificationis*, bo żadney Woyny nie było, a Konfederacya na u-
trzymanie Praw jest uczyniona, przeto tenże Seym, iako podczas teyże Kon-
federacyi Stanow generalney agitujący się *per pluralitatem votorum* expedy-
owany być może.

Jegomość Pan Tyzenhauz Pofel Grodzieński stosując się wprzod
do pierwszego respektem *Patrocinantium* przez Xcia Imć Czartoryskiego
Pośta Sanockiego zdania, na ostatek to w swoim wyraził Dykursie, iż doda-
nie klauzuli respektem *Patrocinantium* należy odesłać do osobliwego Pro-
jektu, którymby nie tylko do Kommissyi, ale y do innych *Subselliorum qua-*
litate Patronow opisać należało się. Al ubo do przywiedzionych racyi
przez tegoż Xcia Imć Czartoryskiego Pośta Sanockiego, wniesienie Imć P.
Zagurkiego rezolwujących, miałby ieszcze na konwikcyę tegoż Imć P. Za-
gurkiego co odpowiedzieć, iednakże ażeby odpowiedaniem swoim na tak-
wą *extra* Projektu wszczętą materiją nie zdał się przeciwko Prawu Konwoka-
cyi (z: ktore *ante omnia* Skarbowe interesa decydować nakazuje) postępo-
wać, rezerwując sobie czas potym o tym mowienia, o podpisanie Projektu,
Approbationis Ordinationis Kommissyi Skarbowey dopominał się,
O co gdy Imć Pan Wilczewski Pofel Wiski y Imć Pan
Moriki Kasztelan Przemyński, dopraszając się iednak, aby *ex men-*
te Konfytucyi 1726. *Anni*, Patronowie na Kommissyi y Trybuna-
lach Szlachta byli, domawiali się, y Imć P. Łopuski Pofel Drohicki dotych-
czas kontradykujący na napisanie osobnego Projektu respektem *Patrocinan-*
tium z Klauzulą *Salvis Possessoribus*, dla tych nie Szlacheckiey kondycyi
Patronow, którzy już byli w kommissyi na Patronizacyą przyśięgli po-
zwolił; Imć P. Marszałek Małachowski tenże osobny Projekt *sub Titulo*
Palestra Kommissyi Skarbowey, kazał napisać y napisany Sekretarzowi Sey-
mowemu przeczytać. Na który iako y na pierwszy tudzież trzeci znie-
sienia *Foraliorum*, także przeczytany na podpisanie ich, gdy nastąpiła zgo-
da, też projekt przez Imć P. Marszałka Pośelskiego y wyznaczonych do u-
kładania Konfytucyi Senatorow y Pośtow się podpisane a Sessya przez Imć
P. Kanclerza W. K. na dzień Jutrzeyszy na godzinę dziewiątą zrana od Tro-
nu jest Solwowana.

SESSYA

SESSYA SZOSTA

Die II. Xbris.

PO przybyciu NAYIASNIEYSZEGO PANA na Tron do Izby
Senatorskiej przed południem Imć Pan Małachowski Marszałek,
upraszając aby delegowani przez Seym Konwokacyi Senato-
rowie y Poślowie do wysłuchania rachunkow zmarłych Podskar-
bich Sukcessorow wyznaczeni, uczynili swoich kalkulacyi przed Sta-
nami Rzeczypospolitey Relacyą, zagaił Sessyą.

Zabrał więc głos Imć Xiądz Baier Biskup Chełmiński y namie-
niwszy o expedyowanych przez siebie z drugimi delegowanymi ra-
rachunkach kalkulacyą ręką swoją, y innych swych kolegow podpi-
saną do przeczytania podał, a te gdy Imć P. Sekretarz Seymowy prze-
czytał y z niey Stany Rzeczypospolitey były uwiadomione: że Imć
Pan Grabowski Podczaszy Rzeczycki Sukcessor niegdy Imć Pana
Macieja Grabowskiego Podskarbiego Koronnego, tudzież Imć Pan
Ossoliński Starosta Nurki swoim, y Imć Pana Woiewody Wołyńskie-
go Brata swego rodzonego, Imieniem, S. P. Imć Pana Maxymiliana
Ossolińskiego Podskarbiego W. K. Syn. Regestra y wszelkie doku-
menta komportowali, oraz swoją komportacyą zaprzyśięgli y wy-
liczywszy się, nie Skarbowi Rzeczypospolitey nie pozostali. Zaś Suk-
cessorowie Imć P. Moszyńskiego Podskarbiego W. K. Odwołując się
że ich Xięgi rachunkow u Sukcessorow Imć Pana Anzgarego Cza-
pskiego Podskarbiego także W. K. zostawały. A Sukcessorowie te-
goż Imć Pana Czapkiego Podskarbiego: że pomienione Imć Pana
Moszyńskiego rachunki razem z Czapkiego Regestrami w Skarbie
Kor. u Imć Pana Zapolskiego w skrzyni zapieczętowane znajdując
się, powiedali. A przeto odesłani o wydanie teyże skrzyni do Kom-
missyi skarbowey, za ktorey pozwoleniem, gdy też skrzynię od Imć
Pana Zapolskiego odebrali, y otworzyli oraz na komportacyą zaprzy-
śięgli: Pokazało się: że Sukcessorowie Moszyńskiego 226318. złotych
Polskich groszy 21. a Sukcessorowie Czapkiego 99444. zło: Pol: gro:
21. Pol: Skarbowi Rzeczypospolitey pozostali, ktore ażeby na pier-
wszy dzień teraźniejszego Seymu do Skarbu Koronnego zapłacili,
pomieniony Imć Xiądz Biskup Chełmiński y inni z konwokacyi Sey-
mu delegowani Senatorowie Poślowie nakazali, oraz ponieważ Su-
kcessorowie Imć Pana Przebendowskiego y Siedlnckiego Podskar-
bich do uczynienia rachunkow nie stawili się, zapożwać ich na Kom-
missyą Skarbową Koronną Ekonomiczną swoje wydali wyroki.

Zabrał przeto głos powtore Imć Xiądz Biskup Chełmiński y *ad*
mentem pomienionych przeczytanych rachunkow o kwity dla wy-
wspomnianych Sukcessorow po zmarłych Podskarbach dopraszał się.

Dany był potym głos Imć Panu Ossolińskiemu Woiewodzie Wo-

łyńskiemu

łyńskiemu, y ten przymowiwszy się trochę do uczynionej przez Brata swego kalkulacyi respektem decydowania na teraźniejszym Sejmie Projektow: ażeby nim też podpisywane bydy maia, Senatowowie y wyznaczeni z Woiewodztw Posłowie wprzod je examinaowali, zdanie swoje wyraził. A lubo *Acta Interregni* już approbowane mianowicie co do Elekcyi y Koronacyi należy, uznawał bydy dobre z tym wszystkim aby inne niektóre, dawniejszym *non praesudicent* Prawom dopraszał się, oraz żeby Symiki Woiewodztwa Wołyńskiego Deputackie dawniejszym zwyczajem były odprawione. Imieniem tegoż Woiewodztwa dopominał się. Dziękując zaś Nayaśnieszemu Panu za oddanie Pieczęci y Woiewodztwa Wileńskiego zgodnym y zasłużonym w Oyczyźnie Osobom, także Stanom Rzeczypospolitej za przywrocenie IMć Pana Marszałka W: K. do pierwszey tego Iurydykcyi, za IMć Panem Hetmanem o przywrocenie mu dawniejszey władzy, tudzież o względy na Xiążąt Iabłonowskich przez zasługi niegdys IMć Pana Iabłonowskiego Kasztelana Krakowskiego do tychże Stanów Rzeczypospolitej wnosł instancją, a sam żeby za pozwoleniem Iey mógł iechać za granicę dla poratowania zdrowia swego o konsens supplikując skończył mowę swoją.

Odezwał się IMć Pan Piałkowski Posel Wołyński y jako odprawowania dawnym zwyczajem Sejmikow Deputackich pomieniony IMć Pan Woiewoda Wołyński Imieniem Woiewodztwa nie miał się dopominać, wspominał na to swoją instrukcją od Woiewodztwa Posłom na Seymiku daną: że w niej bynajmniej o tym Woiewodztwo nie wzmiankowało, ani się dopominać kazało.

Zabrał Potym głos IMć Pan Moszyński Starosta Inowłodzki, Posel Lubelski, y oświadczywszy od IMć Pana Moszyńskiego Stolnika Koronnego niegdys IMć Pana Podskarbiego W. K. Syna zupełne zapłacenie pozostałej do Skarbu Rzeczypospolitej summy, o kwit z tychże rachunkow od Stanów Rzeczypospolitej dopraszał się. Czytano więc Projekt kwitu *in rem* Sukcesorow tegoż IMć P. Moszyńskiego Podskarbiego Koronnego, na którego podpis gdy wszystkie stany pozwoliły, Sessya od Tronu jest odłożona na godzinę trzecią po południu, Po ktorej zgromadziwszy się znowu stany.

IMć P. Małachowski Marszałek Poselski za przybyciem NAYIASNIEYSZEGO PANAn na Tron *in ordine* dalsze y explikacyi pozostałych Sukcesorow po zmarłych Podskarbach zagaił Sessją. Po którym zagaieniu gdy się wszczęła zaraz kontrowersya, czyliby substancya Siedlacciana tylko, albowi też y razem Warzyciana, ktorej Nieboszczyk IMć Pan Podskarbi Siedlnecki był *directus Successor*, *Possessor*, y *ultimus Consumens*, miała bydy w obowiązach dawania Rzeczypospolitej satysfakcyi, ieżeliby z rachunkow skarbowe u niego pokazały się długi. A kiedy na uspokojenie tey kontrowersyi IMć Pan Małachowski Marszałek Projekt kwitu *in rem* Sukcesorom Grabowskiego y Cza-

pskiego

pskiego Podskarbach, w ktorym bez dystrynkcyi substancyi Sukcesorow IMć Pana Siedlneckiego na Kommissyą Skarbową zapozwać nakazano IMć Panu Sekretarzowi Seymowemu rozkazał przeczytać, wszystkie Stany na podpisanie tegoż Projektu zezwoliły. Czytano potym inny projekt kwitu *in rem* Ich Meiow Panow Ossolińskich, ktory także za pozwoleniem stanów jest podpisany. A expość nastąpiła relacya o kalkulacyi IMć Pana Weśła Podskarbiego teraźniejszego W. K. przez IMci Xiędza Szeptyckiego Biskupa Płockiego uczyniona, po ktorej czytany jest Projekt kwitu z kwartału iednego *à Die 1. Aprilis* w Roku teraźniejszym *in Personam* tegoż IMci Pana Weśła Podskarbiego, ktory podobnie za pozwoleniem Stanów, iak inne wyż przed nim wyrażone przez IMci Pana Marszałka Poselskiego y wyznaczonych do układania Konstytucyi Senatorow y Posłow został podpisany, a natychmiast Sessya od Tronu na dzień iutrzeyszy na godzinę dziełiątą jest solwowana.

SESSYA SIODMA

Die 12 Xbris.

ZA przybyciem NAYIASNIEYSZEGO PANAn na Tron przed południem IMć Pan Małachowski Marszałek zagaił w następujące słowa Sessją:

„ Niech zagraniczne przeinaczają się myśli, ktore twierdziły, że obrady nasze zawsze na swarach się kończą bez skuteczných; „ Niech raczey nasi Dzieciopisy tę przywarę dawniejszym przypisują czasom, a wdziś żyjący Rzeczypospolitej, niech choć niepochętnie szczerze iednak wyznają: że obecność łaskawego, nam PANA przykładną swą cierpliwością wyskoczne wolności wybiergi nawraca w tór użytecznych Oyczyźnie zyskow. Po uspokojonych od Stanów Rzeczypospolitej zaśłych Podskarbim kwitach „ zostaie mi ieszcze oddany Projekt *intuitu* zniesienia Pogłownego y „ Podymnego, ktory do przeczytania IMci Panu Sekretarzowi po-

daie. „
A ten Projekt zniesienia Pogłownego y podymnego czyli *in toto* czyli *in parte* na przyszłym Seymie, iak tylko IMć P. Sekretarz przeczytał, wzięli zaraz głosy ieden po drugim, Ich Meiow Panowie Skorzewski Poznański, y Sienicki Mielnicki Posłowie, y ażeby Kommissya Skarbowa wykładowawszy proveniencyą postanowionych nowych podatkow, oneż na zniesienie Pogłownego obracała, y też Pogłowne albo ze wszystkim albo po części zniósła, w swoich dopominali się głosach.

Zabrał głos potym IMć Pan Suffczyński Kasztelan Czerński, ktory po złożoney powinney NAYIASNIEYSZEMU PANU reko-

uczynionych nagrodę dopraszając się, na promówowanie Projektów od Akatalików rozrzuconych *etiam cum sacrificio* krwi swojej na obronę wiary, niepozwalając. Dziękował za oddanie Pieczęci y Woiewodztwa Wileńskiego zaśluzonym w Rzeczypospolitej Mężom, oraz y za przywrocenie Marszałka W. K. do własnej jego Urzędowi Iurydykcyi, a za IchMć Panami Hetmanami Koronnemi, ażeby do pierwszej władzy byli powroćeni, tudzież IchMć Panowie Rzewulki y Pać Choraży y Podstoli Litewscy od rygoru dekretu Konfederacyi Litewskiej zostali uwolnieni, wniósł swe za nimi prośby, y o sprowadzenie Ciał zmarłych Nayaśnieyszego Augusta III. y Małzonki Jego z Saxonii *ad Sepulchrum Regum* do Polki, domowił się. A dziękując Kommissarzom za pomnożenie prowentów Skarbowych, o zniesienie ze wszystkich z Rzeczypospolitej długów, o przyjęcie przez wszystkie ogólnie Prowincye Cła generalnego, o zamienienie w inny podatek Poglownego, y nieodwłoczne Instruktarza ułożenie, o uregulowanie kwarty z Krolewsczyzn (*habita* jednak *ratione* pewnej kwoty na utrzymanie w nich dobrego porządku potrzebnej) o odmienienie monety, otwarcie Mennic, o porównanie alternaty głow z alternatą Łaski Seymowej, o ułożenie Roty przysięgi dla Sekretarzów Seymowych, o fundowanie Szkoły Rycerskiej Stanów Rzeczypospolitej dopraszał się, y respektem Seymików Deputackich Wołyńskich z żądaniem IMci Pana Woiewody Wołyńskiego na dniu wczorajszym wyrażonym zgodził się.

IMć Pan Kwilecki Poseł Poznański cytując słowa Konwokacyi, przez które Kommissyi Skarbowej, proweniencyą cła generalnego, Żydowskiego Poglownego y kwarty miarkować nakazano; wprzód podwyższenie płacy Woysku y allewiacyą od Poglownego, a dopiero potem można budowanie &c: potrzebne być allegował. IMć Pan Miśzewski Poseł Wyszogrodzki, zważając iakoby przeczytany Projekt, czasu zniesienia Poglownego nie determinował, nań nie pozwał, y żeby intraty z nowych podatków na samą Woysku płacę były obracane dopominał się. A IMć Pan Marszałek Poselski dla lepszego wyrozumienia tenże Projekt znowu kazał przeczytać, Po którego przeczytaniu zabrał głos IMć Pan Gadoński Poseł Sochaczewski, y twierdząc iż bez obmyślenia innego Podatku, Poglownego (lubo jest ciężkie y nie przyzwoite) znosić nie można, prosił imieniem swego Woiewodztwa Rawskiego, aby to *contingens* podatki Poglownego pomienione Woiewodztwo *ad proportionem* Dymów mogło sobie umiarkować y w inną nomenklaturę zamienić.

IMć Pan Wolki Poseł Inowrocławski kwestyą respektem Poglownego czyliby przez Seym czyli przez Kommissyą miało być zniesione? rezolwując, upraszał aby (ieżeli przez następujący Seym miało być znoszone Poglowne) na teraźniejszy Seymie ustanowić; żeby ta materya *per pluralitatem* na przyszłym Seymie była decydowana, oraz Woiewodztwom wolność dana była, umiarkowania wspomnio-

wspomnionego podatku Poglownego, y w inne zamienienia nazwisko. Naostatek *praeiudicabat* to w głosie swoim: żeby Kommissya Skarbowa na iakiekolwiek *cuiusvis tituli* dobra, nie uciążliwego nie stanowiła, ani się *in materias Statu* wdawała.

Zabrał głos Xiążę IMć Czartoryski Kanclerz Litewski y do przeczytanego Projektu te uczynił wyrażenia: iako dawno Rzeczpospolita poznała: że niepłatne woysko własnej krzywdę czyniło Oyczyźnie, o czym gdy obszernie dawnieysze objaśniają Historye, wspomniawszy iż za Augusta II, kiedy owa nieszczęśliwość kłotni z własnym woyskiem *Annus* 1716 skończyła się; Rzeczpospolita chcąc ubezpieczyć w Kraju swoim spokojność, nie mając innego w tenożas sposobu, Taryfzy Poglownego w koronie a w Litwie podymnego chwycić się musiała. W tamtym samym czasie: że niektóre dobra bardzo spustoszone były, przeto w tychże Taryffach Poglownego y podymnego *ad proportionem* ich stanu ustanowiony był tenże podatek, który teraz po zrekrutowanych włościach zdaje się być nie dobrze umiarkowany. A kiedy już Rzeczpospolita na pomieniony podatek przez długi czas skarżyła się, y na Seymie Konwokacyi w Roku teraźniejszy na zniesienie onego cła generalne, kwartę, Poglowne Żydowskie postanowiła, które to podatki lubo (iak IchMć PP. Poznawszy y łaskawy dopominają się Polowie: na zniesienie tegoż Poglownego być obroczone powinny; iednakże Kommissya Skarbowa będąca tylko służą Rzeczypospolitej czynić tego nie może. A przeto przeczytany Projekt pomienione zniesienie na przyszły Seym obiecujący, bo ledwo dopiero w ten czas, iakie będą proweniencye poznać będzie można, y na którym Rzeczpospolita właściwie o tym *per pluralitatem* decydować może, radził y upraszał pozwolić podpisać. A zatym po trzykrotnym ponowionym przez IMci P. Marszałka Poselskiego o podpisanie tegoż Projektu pytaniu, zgoda ogólna od wszystkich po tyleż razy nastąpiła y pomieniony Projekt jest podpisany.

Zabrał potem głos od Tronu IMć Pan Zamoyski Kanclerz W. Koronny, y oświadczywszy: iż lubo I. K. MC przez *Paşa Conventa* miał sobie oddane w zupełną moc cztery Regimenta Gwardyi Kor: y piechoty, Koronnej y Litewskiej, przecież przez miłość ku swemu Narodowi, uprzątając wszelką wątpliwość, też Regimenta pod Iurydykcyą Kommissyi Woyskowej, do do posłuszeństwa y dyscypliny militarnej należy poddać, y Projekt *eo Nomine* napisany IMć P. Marszałkowi Poselskiemu oddał, który przez IMci Pana Sekretarza Seymowego jest przeczytany.

A po przeczytaniu tego, odezwał się IMć Pan Moriski Kasztelan Przemycki, który budując się z takowego I. K. Mci łaskawego uczynku, a wraz przywołując na pamięć dobrowolne Xięcia IMci Czartoryskiego Kanclerza W. Litewskiego, władzy swojej Ministrowskiej (iak *ad namine* Seymu Konwokacyi objaśnia *Sancitum*) podzielenia

między wiele osób pozwolenie, y oraz: że taż Konstytucya *Combed-*
rationis władzę także nad Woyskiem Koronnym Kommissyi Woysko-
wey pelecila, samych tylko Hetmanow Litewskich *ob intaminatam* Ich
erga Rempublicam fidem in pristino zostawiła *Statu*, na fundamencie cyto-
wanych przez niego Konstytucyi o koekwacyi *Ministeriorum* między
Koroną y Litwą przepisanych, prosił o postanowienie podobney wo-
yskowej w Litwie Kommissyi.

Na co Imć Pan Massalski Kasztelan Wileński Hetman W. Lit. zassa-
niając się *beneficio* Prawa dla Buław Litewskich służącym odpowiedział.

A Xiaże Imć Lubomirski Posel Sandomirski z obowiązku Instru-
kcyi swojej o udoskonalenie Kommissyi woyskowej dopraszając się,
twierdził: iż od poiednania Xięstwa Litewskiego z Koroną, rowne zaw-
sze na te oba Narody wypadły Prawa y porownania opisy, a ztąd wzię-
wszy miarę z jednakowego umiarkowania na przeszłym Seymie Huryl-
dykcyi Koronnych y Litewskich, to jest Pieczętarskich, y Urzędow Pod-
skarbich, o postanowienie Kommissyi w Lit woyskowej, ażeby władza
Hetmanow Litewskich z władzą Buław Koronnych na Seymie *Convoca-*
tionis umnieyszoną porownana była, z obligacyi wspomnioney Woie-
wodztwa swego instrukcyi, u Stanow Rzeczypospolitey dopominał się.

Zas Imć Pan Czacki Posel Czarniechowski za Ich Mc PP. Hetma-
nami Koronnemi, aby do dawniejszych prerogatyw powroceni byli
przełożył żądania swoje.

Imć Pan Kossowski Posel Brzeski Kuiański pokazując w
swoim Dyskursie iak władze Hetmańskie były straszne, lubo
Ich Mciow Panow Hetmanow Litewskich terażniejszych, w ni-
czym nieposłakowaną uznawał ku Oyczyźnie wierność, iednak *ex*
mente Instrukcyi Woiewodztwa swego o postanowienie Kommissyi w
Litwie woyskowej dopominał się.

Naco Imć Pan Kasztelan Wileński odpowiadając, pytał się *in qua*
forma ten Seym odprawiać się, czyli *in libertate*, czyli *in pluralitate*? i e-
żeli *in libertate* to *unius oppositionem valere*, i jeżeli *in pluralitate*, to *eiusdem*
Pluralitatis publiczne oświadczenie: że w terażniejszego Seymu powin-
no było być wyrażone propozycyach, w swoim domawiał się dyskursie.

A Imć Pan Sapięha Woiewoda Połocki Hetman Polny Litewski
manifestując własną y Kollegi swego ku Rzeczypospolitey wierność,
wyraził swoje zadziwienie: iż taż Rzeczpospolita, która przed Nie-
dziel dwunastu Buławy Litewskie obwarowała, y na terażniejszym
Seymie *Acta Interregni* approbowała, teraz znowu tychże Buław wła-
dę umnieyszać żada.

Zas Imć Pan Tyzenhauz Posel Grodzieński na wniesione pyta-
nie Imć Pana Kasztelana Wileńskiego odpowiadając, oraz Imć Pana
Zagorskiego Posla Wołyńskiego na dniu onegdayszym względem na-
tury tego Seymu wątpliwość rezolwując, w te słowa miał mowę swoją.

„Wniesiona na dniu za wczorayszym o naturze Seymu tera-
żniejszego.”

„Żniejszego kwestya, rozumiałem: że doskonałą IO. Xcia Imci Czar-
toryskiego Generała Podolskiego á Pólla Sanockiego *explicacyą*
umorzoną zostanie. Lecz gdy słyszeć daia się wkrzeszające się
podobnez kwestye, iakom się na dniu onegdayszym zadłużył w
rezolucyi po Proiektach Ekonomicznych do odpowiedzi Imć
Panu Wołyńskiemu M. W. Mciom Panu zamowionej, tak zdanie
moje do tej materyi ściągające się w terażniejszym głosie przeło-
żyć umyśliłem, w którym, to jest mowienia moiego na troiakię
reflexyę rozdzielnego zakładem, *Nayprzod* dowodzić będę:
że Stan terażniejszey Rzeczypospolitey, a w nim tłumaczająca się R:
pospolita, iako w swojej istocie, pod Konfederacyą została, tak zwy-
czaiem Rad Konfederackich obradować może. *Probował* ta-
koż umyśliłem: że Rzeczpospolita seymująca tak pod postacią Cy-
wilną iak pod Konfederacką, rownie jest praw stanowienia pełno-
mocną. *Obinaję* niemniej z terażniejszey Konfederacyi, y pod
nią odprawiających się, y gdyby też dalszych następujących Sey-
mow pożytki dla Rzeczypospolitey.

„Mowiac o stanie terażniejszym Rzeczypospolitey, y probu-
jąc go Konfederackim, chciaibym o tej istności przez *principia* pro-
bować *rationacinium*: y dla tego zaczynam od kwestyi: Co to jest
Konfederacya? moim zdaniem jest to Stan Rzeczypospolitey, w
który przy każdym zaszłym Bezkrolewiu w naturę *Interregni*
Konfederacya wsięka, y Rzeczpospolita wyzwałszy się z Cywilney,
przyodziewa na się postać Konfederacką.

„Tu zaraz stawię przeciw sobie z kwestyi zarzuconej wspomi-
nany argument: dlaczegoż Seym terażniejszy Koronacyiny, a
pod Konfederacyą ma się odprawiać? y dlaczego pod rostkwiłym
iuz panowaniem Krolującego teraz nad nami Pana, nie rozwiązu-
ie się Konfederacya? Co do Seymu odpowiadam: iż musi być pod
Konfederacyą gdy Konfederacya nie rozwiązana, owszem mocą
istoty swojej przepisuje Legalność temu Seymowi nie inszą, iak
Konfederacką. Dlaczego zaś po obranym Krolu nie rozwiązuie się
taż Konfederacya? Zaczynam *explicacyą*.

„Alboż Konfederacya Narodowa, w czasie tylko bezkrolewia
bydź może? atęż Konfederacye przeszłe, ile ich przypominieć
mogę, za Augusta wtorego w Koronie pod Leduchowskiego, w Li-
twie pod Sulistrowskiego Marszałkowstwem przeciw Sasom? ba
wyższa daleko za Henryka Walezyusza precz, innych potocz-
nych, które przy Krolach bywały, dlaczego swojej subsystencyą
miały? Ze zaś iako Seym Koronacyiny nie powinienby się
pod Konfederacyą odprawiać, proszę o prawo naprzeciw Konfедера-
cyi, za Konfederacyą zaś nie trzeba mi cytować Prawa, która sa-
ma z natury swojej jest Prawem, y istotą pełnąmocną Praw sta-
nowienia.

„Jeśli przeszłym Konfederacyom zdało się przy Koronacyi ro-
związywać

„związywać, nie może się przez to, że zwyczaj tamtych Konfederacyi, dla teraźniejszej w tej ważności przepisywać prawo, aby o na mocy nie miała, swoją rządzić się maxymą: boby dawniejsze Konfederacye prawem niejakowegoś pierzeństwa, następnym władzę uwlekaly, y teraźniejszego wieku Rzeczpospolita wrożyłaby uciecie mocy przyszłej, gdyby samą iakowas przeszłej powagę dzielność swą nadwreżoną mieć mogła. Co że przez racyą roztropności mówić się nie może, y negowanym więc bydz niemoże: Iż Każda Konfederacya to radzi y stanowi, co się iey podoba, a co się podoba stanowić y rządzić, iest pełnomocną.

„Więcey o tym powiem: Iż każda Konfederacya miała insze przyczyny związku swego, może tamtych potrzeba, rowno z Koronacyami kończyła się; Terazniejsza zaś Konfederacya zważając potrzebę utrzymywania tego uroczystego przymierza, iako *Ens absolutum & independens*, powagę swą y moc czynności *à se ipso derivans* nie na tym Seymie chce się rozwiązywać. Iakże przymusić do rozwiązania gdy ten skład Konfederacyi w nierozetwanym chce zostać ziednoczeniu. Mówić można uczestnikom tego przymierza, sposobem reflexyi, ale mocą objekcyi teraz nie służącą, iako szczególnością ogulności, przymuszać zkonfederowaney Rzeczpospolitey niepodobna.

„Gdybym iednak mówiąc o Konfederacyi, nie zdał się iak o moralney iakowey mówić istocie; mówię do zasiadających w tej rad Szwiatnicy: iż każdy z was iest częścią tą Konfederacyi *adivis* ią reprezentującej. Wszakże tej Konfederacyi Węzeł wszystkiey Prowiney iednomysłnym związkiem skrupowały, y Seymikowemi instrukcyami na Seymie teraźniejszym y w dalszą czas następnosć ten związek utrzymywać zalecił.

„To tedy wypróbawwszy: że Seym teraźniejszy z związku wszystkich Woiewodztw, Ziemi y Powiatow, *& ex nexu* którym się Koronna z Litewką Konfederacyą w obfitych Marszałkow y Konsyliarzow Podpisach iak nayscisley spoiła, *& ex semine* Konfederackich przeszłych Posselskich Seymikow wzrost swoy biorący, iest Konfederackim, dalszy zakład mówienia moiego chcę probować: że iak Konfederacya iest wszystkowiadną, tak Seym teraźniejszy Konfederacki, albo raczey Seymująca teraz Konfederacya iest do stanowienia praw pełnomocną.

„To dowodząc krotkiego wspomnienia wszystkich Konfederacyi przebieżeniem zdanie moje objaśnię. Iak tylko *in V. Legum* zasięgnąć mogłem nayıerwszą Konfederacyą, od tey wyliczanie zaczynam, których wspomnianie z pilną baczością uważać prosię, iak każda Konfederacya w inszej rad legalności postępowała, y że wszystkie Konfederackie ustawy; nie od approbaty po rozwiązaniu następującej, ale od stanowienia moc swą y ważność brały.

I. Kon-

„I. Konfederacya Korezyńska, Roku 1438. za Władysława Jagiełłowicza Polkiego y Węgierskiego Krola, przeciw nieposłusznym prawu. W ten czas ieszcze y ceremoniału Koronacyi nie było.

„II. Konfederacya Generalna Warszawska po śmierci Zygmunta Augusta stanowiąca 28. Stycznia Roku 1573. tej Konfederacyi nie znayduie się konfirmacya na Seymie Henryka Walezyusza.

„III. Konfederacya po oddaleniu się Henryka Walezyusza do Francyi, z przyczyny śmierci Brata iego Karola Dziewiątego. Nastąpił potym zjazd Stężycki, gdzie deklarowany iest Tron Polki wakuującym. Potym Konwokacya Warszawska we dwóch dniach odprawiona y zjazd zaszedł Andrzeiowski dla poparcia Elekcyi Krola Stefana, lecz był pod związkiem Konfederacyi. Approbacya *Sancitorum* nastąpiła *in literis confirmationis* przez Krola Stefana, *V. 2do fol: 903.*

„W powszechności wszystkie sprawy, Konfederacye przeszyłych dwóch *Interregnum* na Seymie Koronacyi są potwierdzone, Tytuł: *Acta Interregni approbantur* Vol: 2do. fol: 909.

„IV. Konfederacya Małopolanow po śmierci Krola Stefana w Krakowie Dnia 29 Czerwca Roku 1588. *Vol: 2do fol: 1046.* którzy w uformowanym kapturze porządek uczynili. Potym nastąpiła Konfederacya Warszawska generalna na Seymie Konwokacyjnym *Vol: 2do. fol: 1054.* y zaszedł zjazd Wiślicki po Seymie *Electio* pod związkiem Konfederacyi na poparcie Elekcyi Zygmunta. III. dnia 8 Października Roku 1587. *Vol. 2 fol. 1089.* Te wszystkie Konfederacye y *Acta Interregnum* na Seymie Koronacyi są zamilczane.

„V. Konfederacya po śmierci Zygmunta III. Dnia 16 Lipca Roku 1632. Na Konwokacyi potym stanęła generalna Konfederacya, która konfirmowana iest na Seymie Koronacyi, Tytuł: *Acta Interregni approbantur, Vol. 3. fol. 784.*

„VI. Konfederacya Warszawska po śmierci Władysława Czwartego stanęła Roku 1648. *Vol. 4 fol. 144.* potym na Koronacyi wszystkie *Acta Interregnum* konfirmowane *Vol. 4. fol. 265.*

„VII. Konfederacya generalna po abdykacyi Jana Kazimierza Roku 1668. *Vol 4 fol. 1025.* która y *Acta Interregni* aż na trzecim po Koronacyi Michała Seymie są potwierdzone.

„VIII. Konfederacya po śmierci Michała nastąpiła na Konwokacyi a na Koronacyi Jana III *Acta Interregni* approbowane.

„IX. Konfederacya za Augusta Wtorego, y chociaż potym zaszedł Seym *Coronationis* *Acta* iednak *Interregni* są zamilczane.

„X. Konfederacya za Augusta III którą Prześwietne Stany Pamięt cie, y dla czego na Seymie *Pacificationis* przeciwnie Elekcyi punkta Konwokacyjne ikaslowane? macie zupełną tych taieć mnić wiadomosć.

Cc

„Dla

„Dla tego wszystkiego *in Volumine Legum* znajdujące się w po-
„mniałem Konfederacye, abyin ztąd dowiodł, iak każda pod inną
„formą odprawiała się, a przecie wszystkie pełnomocne stanowiły
„wyroki. Jedne z tych *Acta Interregni* są approbowane, na następ-
„ujących Seymach, Drugie po kilku odeszłych z przemilczeniem
„Seymach, aż w następny czasie stwierdzone. A wszystkie Kon-
„federacyi na Seymach y zjazdach *Sancita* w zupełney były wa-
„żności.

„Pokazuje się z wszystkich wyroków: że one na istność rze-
„czy stanowiących nie na legalność stanowiącą uważały, y od sta-
„nowienia nie od stwierdzenia mocy swej skutki dowodziły. Czy-
„tać przy tym wszystkie też Konfederacye, każda z nich w części
„podobne, a w części różne między sobą miała pobudki, y iak z in-
„szych przyczyn formowała się, tak każda Konfederacya osobiw-
„czość stanowiącą uradzała. Następce nasi gdy przyszłym zwią-
„kiem sprzymierzeni będą, pewnie nie z przepisu y zwyczajn na-
„szej Konfederacyi iakoby Prawodawczyń, lecz z własnych uwag
„potrzeb y okoliczności mocą Konfederacką radzić y rządzić będą.

„Z tego przełożenia rozumiem: iż się zupełnie dowiodło: że Kon-
„federacye nie tylko co do legalności, ale y co do istności rzeczy peł-
„nomocnie postępowały, a za tym y nasza o ktorej mówić mogę: że
„naysolenniejszy Konfederacya, bo nayspotrzebniejszy, nayregular-
„niejszy uformowana, twierdzą wszystkich Woiewodztw, Ziemi, y Po-
„wiatów, zmocniona pełnomocnie czynić y pożytecznie dla Oyczy-
„zny radzić może, nikt iey legalności nie przypisze, która sama so-
„bie dać prawo.

„Ze zaś pożyteczniejszy teraz dla Rzeczypospolitey Stan
„Konfederacki, niżby po rozwiązaniu się cywilny, niechcąc się ia-
„szerzyć z obłężnymi probacyami, to tylko namienię. Nie jestże
„to szacowniey kraiowi, gdy *activam & agentem Rempublicam* repre-
„zentujemy? Nie jestże to potrzebniey, gdy ustawy nasze jedne z
„z pożytkiem Rzeczypospolitey ustanowić, drugie ustanowione
„ztwierdzić możemy? Nie jest że to pożądaniey, gdy spokojność
„w kraju powagą Konfederacyi ubezpieczamy? Nie jest że to po-
„żyteczniej, gdy od dependencyi zagranicznej uwalniając się, Sey-
„mować skutecznie możemy? Weyrzyjmy czytym bez uprzedze-
„nia okiem w Stan przeszły Cywilny naszej Rzeczypospolitey po-
„wszechnym zdaniem już do Anarchii nachyloney. Skracam obfitą
„materyą tych pożytków wyvodu, przez ktore w różne wpadając
„okoliczności od założoney oddaliłbym się materyi. Dofyć mi to
„powtorzyć, iż ten węzeł Konfederacyi potrzebny jest naybardziej
„dla dochodzenia Seymów, o których słyszym: kto pod Cywilną po-
„stacią uprawiającym się bezpieczeństwu dochodzenia onych nie po-
„zwala. Więc myśl przeciw Konfederackiemu dla dochodzenia Sey-
„mów sposobowi, do zagranicznej równa się intrygi, a iakże z Oby-
„watelskim duchem może być zgodną.

„Rad-

„Radbym wiedział co tracim przez postać Konfederacyi? która
„w tym ma swoją od Cywilney różnicę: że w Konfederackim Sta-
„nie Rzeczypospolita spokojnością zmocniona nie zerwanie y sku-
„tecznie Seymować może; y nie czuemy, nie widzimy, nie pozna-
„wamy, ztąd zysku?

„A wszakże iak tylko z Stanu Arystokratycznego w Demo-
„kratyczny odmieniła się Rzeczypospolita, puki pod większością
„głosów przez sześćdziesiąt lat kilka, potym pod mniejszością przez
„sto kilkanaście lat Seymowała, pożyteczniejsze skutki Oyczyźnie
„uradzała. Skoro zaś zrywanie Seymów, wszakże nie z przepisu
„prawa w modę tylko przez dyfidencyą Obywatelów weszło, mo-
„wmy, ba czynimy teraz w tej rad Świątnicy, co powszechnie
„mowim o niedzielnym dotąd Stanie Rzeczypospolitey. Szacujemy
„teraz przytki z Exwinklacyi y z związku Konfederacyi.

„Może mi kto powiedzieć, czemuż w tym Symie iako Konfe-
„derackim, nie Marszałek Konfederacki prezyduje? Łatwa odpo-
„wiedź, a czemu Konwokacyjne Konfederackie Seymy z row-
„ney kwestyi nie pod Marszałkami Konfederackimi odprawiały się?
„Bo istota Konfederacyi przedziela się na dwie, raz na Seymującą
„Konfederacyą, która się z Posłów składa, a z tych obiera się Mar-
„szałek, drugi raz na opatrywanie bezpieczeństwa Kraiu, czego do-
„strzegać po Woiewodztwach, Ziemiach, y Powiatach Marszałko-
„wie w szeregach, w generalnościach krajowych Marszał-
„kowie Korony Polskiej y W. X. Lit. strzedz y dozierać powinni.

„Gdyby więc miał prawo do przydzowania na Seymie Koron-
„ny Marszałek Konfederacki, miałby rowne y Litewski, lecz przez
„uwagę roztropności, ta racya miejsca w umysłach mieć nie powin-
„na. Ile łącząca się Konfederacya w swoim koniunkcyi opisie Seymo-
„wać postanawia, y Marszałkom Konfederackim mocy przydo-
„wania w Seymach nie przywłaszcza, a więc na utrzymanie nie
„na rozrywanie Seymów wyroki iey tłumaczyć trzeba. A do tego
„partykularnością zdania, niepodobna legalność przepisywać seymu-
„jącej pod Konfederacyą Rzeczypospolitey, którą ona teraz prze-
„zornie ułożyła.

„Może y to być wniesionym: Dlaczego Deputaci do Konsty-
„tucyi wyznaczeni zaprzyśięgali Rotę? iż dostrzedz mają aby żadna
„Konstytucya *in Volumen Legum* nie wchodziła, na którąby *omnium*
„*Ordinum* nie zaślza zgoda; pamiętam y ia te słowa, bo niemi mając
„honor być Deputatem wyznaczonym Bogu y Oyczyźnie ślubo-
„wałem wiarę. Tej instynktem y naturalnym oświeceniem istność
„tej roty objaśniam. Iak w Seymach cywilnych zgoda wszystkich
„pod jednomyślnością, tak w Seymie Konfederackim pod większo-
„ścią głosów wytłumacza się. Nie ma zaś w tej rotie słow, aby
„wszystkich zezwolenie, to jest każdego Posła potrzebowane było,
„wszystkich tylko Stanów Rzeczypospolitey wyciąga się zgoda.

Cc2

wszak

„Wszakże równa y na Konwokacyi potrzebowana tylko w Sey-
„mowaniu pod Konfederacyą przez większość głosów, a w cywil-
„nym obradowaniu przez iednostayność głosów tłumaczy się.

„A wszakże y Marzalek Seymowy w podobnych obowiązkach
„przyśiega; iż żadney Konstytucyi, na którą iakażalsza Kontrady-
„kcyja, o którą trzykroć spytać się powinien będzie, *in Volumen Le-*
„*gum* nie poda y nie wpisze. Tu prawie *à fortiori* argument, a przecież
„y na Seymach Konwokacyinych, które wszyscy powzięchcnie
„Konfederackimi nazywamy, też rotę Marzalek wykonywa; Lecz
„ta zgoda w Seymach pod Stanem cywilnym przez iednomyslnosc,
„a w Seymach Konfederackich przez większość głosów wytłuma-
„cza się, y to jest właściwe przyśięg Deputackich, y Marzałka Sey-
„mowego objaśnienie. Więceyby nate wszystkie Konfederackie czyn-
„ności y zwyczaje zayść musiało prawa opisow, gdyby się moć Kon-
„federacyi opisywać dała, lecz w naturalney roztropności poznać
„daie się; iż Konfederacya nad Prawami, nie pod prawami zostae,
„a zawsze stanowić y tłumaczyć Prawa pełnomocna.

„Wyprobawafzy tedy: że teraz iak Stan Rzeczypospolitey,
„tak w nim Seymująca Rzeczpospolita formą Konfederacką obrado-
„wać może, wywiódłszy pełnomocność Konfederacyi, y z niey poży-
„tki objaśniwszy, obracam do Tronu Twego Nayiasniejszy Krolu my-
„śli moich wyraźność. Przypominam iak od złączonych po-
„Twey szczęśliwey Elekcyi Konfederacyi, miałem honor bydz wy-
„znaczonym z Prowincyi Litwie pol z horony Pol: Deputowanemi
„do oznaymienia Dostoieństwu Twemu dzieła naszego, usły Krole-
„wskiem iapprobuąc tę czynność, w istocie ważność, w celu poży-
„tek Oyczyzny mającą, powagą swą utrzymywać obiecał. Niech-
„że skutek twey dzielności, który dał iestestwu tey Konfederacyi,
„*esse da & perficere*. A iak pierwiastkowa Konfederacya za panu-
„iącego Władysława Jagiellowicza pożytecznym Oyczyźnie uformo-
„wała się sposobem, tak będąc Miłościwy Panie krwie Jagiellońskiej
„Dziedzicem, utrzymuy tę istność, Tron Twoy, Rzeczpospolita, y
„nas Obywatelow ubezpieczając, aż taż Konfederacya z wyklarowa-
„nych w Oyczyźnie pomyslności, iak cywilnemu Stanowi zabrała,
„tak iemurż służącą przywróci postać.

„A po nim Xiążę Imc Prymas *de tenore sequenti* zdanie swoje wy-
„raził.

„Pozwolisz mi W. K. Mśc wynurzyć myśli moie w materyach
„z prawem y sprawiedliwością zgadzających się. To prawda że wie-
„lom zdaniom rzecz się dziwna widzi w czynach terażniejszych, y
„niby rozumieją: że w brew prawu Seym terażniejszy w iedności
„Stanow odprawnięcy się, cytują Konstytucyą *Anni 1690* o porząd-
„ku Seymowania, a niedodają: że to na ow czas Rzeczpospolita
„była w głębokim pokoiu, kiedy to prawo stanowiła. Ale coż się
„działo po tey Konstytucyi? a to wkrótce zaszło bezkrolewie, od-
miana

„miana Krola są tego dokumentem Seymy w Scyfyach, które Seym
„traktatowy *Anni 1717* zakończył.

„Weyrzyimy po *Interregnum Anni 1733*. iakie tam przez 31 lat
„Seymowania były, widzieliśmy y uznaliśmy: że tam żadney formy
„Rzeczpospolita niewidziała się mieć, bo zawsze rozłączona; Nie-
„dziw przeto: żeśmy przez kilkadziesiąt lat zapatrywali się tylko na
„ceremoniały Seymowania, ale skutku żadnego ich nicht niewy-
„probuie. Rzeczpospolita w trzech Stanach złączona zawsze iest
„prawodawczyną, y podług okoliczności może kassować, y odmie-
„niać dawne prawa, a nowe stanowić, czemu nikt przeczyć niemo-
„że. Bezkrolewie zeszłe miało wiele do czynienia po bezrządzie
„przeszłym, y z tey to przyczyny, tak znaczne *Volumen* Praw y U-
„staw Seym Konwokacyi przeszley postanowił, na których prze-
„trząsaniu już tyle dni utraciliśmy, a w iedney tylko materyi Skar-
„bu. Cemu? bośmy przyuczyli się przez tyle lat tylko do sprze-
„ciwiania się dobrym radom, a nigdy do rad skutecznych około do-
„bra Oyczyzny. Seymu Konwokacyi ustawy są cale doskonałe y
„przyzwoite okoliczności czałow terażniejszych: żebyśmy z letar-
„gu nierządu wybrnelli, każdy widzieć y miarkować powinien: że
„Duch Opatrzności Boskiej rządził tym bezkrolewem, Seymow ym
„radom, czynom, y skutkom Elekcyonalnym błogosławił, iednomysl-
„ność u nas związał, y dotąd w teyże iednomyslności nas zacho-
„wuie, Waszą K. Mość Pana nam Miłościwego na Tronie osadził,
„a nadewszystko pragnącego, y chcącego Dobro Oyczyzny ugrun-
„tować y sławą Staropolską uwieńczyć. Przeto ufundowani na
„tak stałych y mocnych twierdzach, czegoż więcej życzey sobie?
„wspominamy ceremoniały dawnych praw, a nie zważamy okoli-
„czności nowych ustaw, chcemy się rozłączyć niby pod pretextem
„aby *officina legum cudendarum* nieproż nowała, a nie zważamy cza-
„s krotkiego, nie uważamy: że podług dawnych praw iestemy już a-
„ktualnie w pięciudniowej podług praw robocie złączoney w trzech
„Stanach Rzeczypospolitey. Chcemy aby węzeł iedności gene-
„ralney był rozwiązany, a niemiarkujemy, że nam radzić w iedno-
„myslności potrzeba, abyśmy od obcych ocaleli y uwolnili się od po-
„strachow.

„Nayiasniejszy nasz Panie niechcę bawić dłuższemi lubo po-
„trzebniemi reflexyami, upraszam tylko W. K. Mśc abyś nas w ie-
„dności utrzymał, y tak serca nasze spoik miłością sobie wrodzoną,
„abyśmy iednomyslnie w radach postępowali, y do celu ubezpiecze-
„nia Państw W. K. Mśc zbliżali się. Wszak na tym zawisła całość
„Dobra Oyczyzny, Duch Boży był, iest, y będzie z nami, *ubi Spi-
„tus Domini ibi libertas*.

„Zaś IMC Pan Małkalki Kasztelan Wileński odpowiadając IMCi
„Pann Tyzenhauzowi twierdził: iż Konfederacye nigdy niestanowiły
„prawa, ale jeżeli co uchwałyły, zawsze potrzebowały konfirmacyi

Dd

Seymu

Seymu *in libertate* odprawianego, a niektórych z nich *Sancita in Volumin* nie są wprowadzone, y dziękując za oddanie Woiewodztwa Wileńskiego, tudzież Pieczęci godnym w Oyczyźnie Osobom, iako też za przywrocenie do dawney Iurydykcyi IMCi Pana Bielińskiego Marszałka W. Koronnego, za Ich Mciami Panami Hetmanami Koronnemi, żeby także do swych dawniejszych prerogatyw byli *restituti*, oraz Ich Mc Panowie Rzewuski y Pac Choraży y Podstoli Litewscy od rygoru dekretu Konfederacyi zostali uwolnieni, Stanow Rzeczypospolitey dopraszał się.

Imc Pan Poniatowski Podkomorzy Koronny Posel Bełzki składając się do allegowanych przez Xcia Czartoryskiego Posła Sanockiego na dniu onegdajszym, a na dniu dzisiejszym przez IMCi Pana Tyzenhauza Posła Grodzieńskiego, praw y Konstytucyi, o podpis Projektow, iednego od Tronu względem podania czterech Regimentow Gwardyi pod Iurydykcyą Kommissyi Woyskowej, a drugiego z instrukcyi Woiewodztwa ustanowienie iak w Koronie, w Litwie Kommissyi Woyskowej dopominających się wynikającego, na fundamencie swego Woiewodztwa żądania dopraszał się. Oco y IMc Pan Mnisek Posel Przemycki, domawiając się, koekwacyi Buław Litewskich z Koronnemi y postanowienia woyskowej Kommissyi u Stanow Rzeczypospolitey dopominał się.

IMc Pan Zagurki Posel Wołyński oświadczył się: że *in virtute* wolnego domowienia się Posłowi na Seymie, prosił znowu aby był objaśniony, czy ten Seym *in libertate*, czyli pod Konfederacyą odprawuje się? a na koniec wyrażając domyslać się: że Seym *Coronationis* teraźniejszy jest pod Konfederacyą, cytując wprzód prawa o prerogatywach Hetmańskich dawniejszymi przed Konwokacyą Konstytucyami opisane, allegował: iakoby Hetmani Koronni nic nie byli winni, y że przez to: że ruszyli woyska z swoich stanowisk przeciwko wchodzącemu w kraie Polskie exotycznemu żołnierzowi żadney nie zaciągnęli kary, a przeto *alloquendo* Nayaśniejszego Pana, prosił a żeby przyjął ich do Łaski, y żeby pierwsze prerogatywy y władza były im wroczone.

Na co Nayaśniejszy Pan przez Xcia Sanguszkę Marszałka Nadwornego Litewskiego oświadczywszy chęć mowienia swego w te słowa odpowiedział.

„ Tak, iak wybranie wolnego Narodu przewyższa *fortem cæcam*, „ która rodzić się na Tronie, dziedzicznym rozkazuie Krolom, tak „ iaw tey, którą z rąk kochanych Ziomkow odebrałem Koronę, tę „ naymilszą upatruię ponęte: że byłem równym każdemu w tey Izbie „ zasiadającemu: że równi równego y w pośrzed was żyjącego obra- „ liście Krolom, znać żeście Go kochali.

„ Ta miła dla mnie pamięć przychyła tak mocno ucho y „ serce moje do każdego tey Oyczyzny ośobliwie tu na Seymie a- „ *live* czyniącego obywatela: że lubo Krol, lubo Ociec, czynić y mo- „ wic

„ wic z każdym iak Brat, iak równy, pierwsza jest zawsze Ikton- „ ność moja, tak iak czynilem w tey samey Izbie na niedawno ze- „ szłym *Convocationis* Seymie; który co, y czemu stanowi? rozumia- „ łem: że dostatecznie jest wiadomo wszystkim tu się teraz znajdu- „ iącym.

„ Lecz z usłyszanego dopiero głosu, urodzonego Posła Wołyń- „ skiego y obroconey do mnie od niego odezwy wnosić muszę: że al- „ bo słowa *Convocationis* Seymu, albo okoliczności, które ustaw one- „ go były powodem, nie są mu dosyć pamiętne.

„ Bogdayby Oyczyzna mogła zapomnieć! bogdayby mogła by- „ ła nigdy nie doznawać tego wolności y praw swoich uciśnienia, „ które na Seymikach *ante* Konwokacyinyh uczuła tak cieszko, wte- „ dy gdzie ieszcze ani wiadomości ani zamyśłu żadnego nie było „ wkroczenia zagranicznego woyska.

„ Tych ci Seymikow bezprawia pierwszą były przyczyną spra- „ wiedliwych y przeto potrzebnych środków, które przedsięwzię- „ ła Rzeczpospolita: aby te woysko, które podług iey ustaw, granic „ bezpieczeństwa stróżem być miało, przestało być wewnętrzną „ iey dolegliwością. Bogdayby nam już nigdy tey nie przycho- „ dziło odkrywać zasłony! pod którą radbym na zawsze zagrzebał, „ y przestępstwa y skutki onychże.

„ Konkluzyą zaś wczętey materyi o porównaniu Litewskich „ Buław z Koronnemi do po obiedney odkładam Sessyi, którą teraz „ na godzinę czwartą solwuję. „

Po której za przybyciem na Tron Nayaśniejszego Pana IMc Pan Marszałek Poselski dając do zakończenia rozpoczętych materyi zagał Sessyą, y pytał się czyliby na podpisanie Projektu respektom postanowienia Kommissyi Woyskowej Litewskiej, y umiarkowania Buław Litewskich zarowno z Buławami Koronnemi przeczytanego była Stanow zgoda? Naco gdy sam IMc Pan Małachowski Kasztelan Wileński a Hetman W. Litewski oświadczył się: że nie pozwala; Zabrał głos IMc Pan Rydzynski Posel Poznański, y *ex mente* instrukcyi Woiewodztwa swego npraszał, aby władzę Litewskich Buław rownie iak Koronne umniejszyć.

Do czego się IMc Pan Małachowski Posel Łomżyński przymawiając, w te słowa miał mowę swoją.

„ Walczące znajduie teraz w osobie moiej instynkt, iedne kto- „ re w przymłodszych latach moich sprzeciwia się niektórym „ nieco wzbraniając zdaniom, ile ludzi laty y zasługami publicznymi „ zadawnionych, drugie każe mowie na dowod że naszostey już miesz- „ cząc się Poselskiej funkcyi, *non vani mei fuere labores*. Przeto otwieram „ tę myśl, która Patryotyczne wzbudziła we mnie zdanie. Nie „ w chodzę w liczenie Konfederacyi tyle razy w Państwie naszym pra- „ ktykowanych, ale tych czynię różnicę: Konfederacye, które pa- „ niującym przeciwuły się Monarchom, te zaś ustawac powinny z „ rekognicyą

„ z rekognicyą ukoronowanemu Panu, ta zaś która przy dośto-
 „ ięństwie Krola jest teraz obwołaną, nie ma przyczyny ustawać.
 „ Złączenie same obojga Narodow Konfederacyi, konwinkuje prze-
 „ ciwne zdania, gdy wyraźnie ostrzegło *Salva alternata Laski Seymo-*
 „ *wey na Prowincyą Wielkopolską na Seymie Coronationis*, a zatytn do-
 „ zwoliło mieć inną w tey dośtoyności Osobę nad Generalnego Mar-
 „ szalka. Ale żebym nakoniec otworzył iasniey mysl, zda mi się
 „ cale ta tu nie potrzebna Kwestya, ktore prawo świeżo ukute re-
 „ zolwuię: Ta materya względem posłuszeństwa woyska y jegoż
 „ regularności wzniecona, choćby nie pod Konfederacyą, o którą
 „ kwestya idzie, to iednak *forma iudicialis* sposobem y skutkiem In-
 „ teressow Skarbowych opisanym że konkludować się ma, czytam
 „ punkt dziś uchwalony w tych zawarty Rowach: *Same nawet deside-*
 „ *ria co do tey to zapłaty woyska, y onegoż regularności na każdym Seymie*
 „ *sposobem y skutkiem w interessach Skarbowych w prawie Konwokacyi opi-*
 „ *sanym nie odwołocznie rezolwowane y decydowane bydź mają.* Te przeto
 „ nie oschłego ielzche piora effata wiążą y mnie y każdemu Oyczy-
 „ zny dobremu Synowi usta, a mnie kończyć że *Lex si ab authore non*
 „ *veneranda, author ipse despicienti famam luerat.* „

Po którym Xże IMć Czartoryski Posel Sanocki głos zabrawszy IMCi Panu Kasztelanowi Wileńskiemu odpowiedział: że dla tego *San-*
cita dawnych niektorych Konfederacyi w *Volumen* nie weszły: że by-
 wały dwie strony między sobą walczące, a terazniejsza Konfедера-
 cya w ogulnym związku jest uczyniona. Rezelwuiąc zaś głosy za
 IchMć Panami Hetmanami do IK.Ci proszące: żeby byli do swoich
 dawnych przywroceni prerogatyw, obrocił dyskurs swoy do Nayia-
 śniejszego Pana, że w tey mierze I. K. MCi przyznają tę moc, kto-
 rey sobie sam I. K. Mc nie przywłaszcza, ale spólnie z Stanami Rze-
 czypospolitey o tym, decydować żąda, ktore to Stany że władzę Li-
 tewskich Buław chcą równie jak Koronnych umnieyszyć, prosił więc
 aby *eo nomine* przystąpić do *Turnum*; O co y IMć Pan Bukowski Kol-
 lega Jego, radząc czasu nadaremnie nie tracić, dopominał się.

Zaś IMć Xiądz Masłowski Biskup Wileński Syn IMCi Pana Kasz-
 telana Wileńskiego Hetmana Wielkiego W. Xięstwa Litewskiego za-
 ląc się: iż w tym czasie gdzie, się Hetmami Litewscy spodziewać mieli
 od Rzeczypospolitey wdzięczności, przeciwnie ley dla nich slyszec
 przychodzi żądania, wyraził że ten zamach na Buławy Litewskie jak
 nie przyzwoity, tak jest dla Rzeczypospolitey y nie użyteczny, a wy-
 mieniając, Żółkiewskiego, Zamoyńskiego, Chodkiewicza y innych He-
 tmanow woyskiem samowładnających czyny dla Rzeczypospolitey zysk
 sprawujące, wnosil że jest dla Oyczyzny warowniej, kiedy władza
 Hetmanow nie jest podzielona; Naostatek zaszczycacając *in publico* w
 niczym niepoślakowaną, y rzeczywiście wiadomą terazniejszych
 Hetmanow Litewskich ku Rzeczypospolicie wierność, obowięzywał
 prośbami wszystkie Stany, aby niewinnych pomienionych Litewskich
 Hetmanow

Hetmanow umnieyszeniem ich władzy nie krzywdzić, lecz przynaj-
 mniej w jaki czas to odwlec, a tantisper Woiewodztwa o tey okoli-
 czności obiaśnić.

Po nim wziął głos IMć Pan Godzki Woiewoda Podlaski, y łącząc
 zdanie swoje z daniem Xcia IMci Czartoryskiego Posla Sanockiego
 o umnieyszenie teyże władzy Hetmańskiej Litewskiej y podpisanie
 projektu dopominał się.

A IMć Pan Małachowski Marszałek Poselski dla lepszego wyro-
 zumienia pomieniony projekt o umnieyszeniu władzy Hetmanow Li-
 tewskich kazał przeczytać, y po przeczytaniu onego pytał się iezeli-
 by go podpisać? krzyknęli wszyscy zgoda, a IMć Pan Kasztelan Wi-
 leński cytując Konstytucye o prerogatywach Buław licznie opisanę,
 na podpisanie projektu niepozwalal, Odpowiedzial więc IMć Pan
 Wilczewski Posel Wilki: iż iako te Konstytucye ktore IMć Pan Ka-
 sztelan Wileński cytował, są mu znaiące, tak też y to nie mniej mu
 jest wiadomo; że Rzeczpospolita wolna jest prawa stanowić, popra-
 wiać, stwierdzać, odmieniać y kasłować; a więc kiedy się nikt wię-
 cey oprócz IMć Pana Kasztelana Wileńskiego podpisanu Projektu
 nie sprzeciwial, prosił przeto ażeby nie odwołocznie był podpisany.

O co gdy wszyscy swoje ponowili żądania odezwal się IMć Pan
 Sosnowski Posel Brzeski Litewski y żeby ta materya dla nakłonie-
 nia się IMć Pana Kasztelana Wileńskiego do żądzy wszystkich Sta-
 now Rzeczypospolitey do dnia iutrzeyszego była odłożona upraszał.
 Ale kiedy wszyscy znowu powtorzyli *desideria* swoje ażeby tenże
 Projekt był zaraz podpisany, y IMć Pan Poniatowski Posel Belzki
 głos zabrawszy o toż samo dopominał się; przeto pozerzeczony IMć
 Pan Marszałek Poselski tenże Projekt Kommissyą w Litwie woysko-
 wą równie jak w Koronie jest postanowiona, y umnieyszenie władzy
 Buław Litewskich opisuiący, znowu kazał przeczytać, y po przeczy-
 taniu o podpis pytał się. Nikogo slychać nie było procz IMCi Pa-
 na Kasztelana Wileńskiego, żeby podpisanu pomienionego sprzeci-
 wial się Projektu, lecz wszystkie odpowiedzi były o podpis uprasza-
 iące.

Zabrał expost głos Xiąże IMć Czartoryski Kancelarz Wielki Li-
 tewski y wyrażając: że po przeczytaniu podanego od Tronu Proie-
 ktu Gwardye cztery do samowładności Nayiaśniejszego Pana nale-
 żące Iurydykcyi Kommissyi woyskowej polecaiącego, wyniknął za-
 raz y drugi w Instrukcyach Woiewodztw zalecony: ażeby podobną
 y w Litwie ustanowić Kommissyą woyskową, y zwierzchność He-
 tmanow Litewskich z władzą opisaną na Seymie *Convocationis* Buław
 Koronnych porównać, oświadczył się *in facie* całej Rzeczypospoli-
 tey; że IMć Pana Kasztelana Wileńskiego Hetmana Wielkiego Li-
 tewskiego y Kolegi Jego, enot, przymiotow, y wierności ich ku Oy-
 czyźnie sam był y jest partykularnym czcicielem; Lecz kiedy władza
 Hetmanow, poczwwszy od Krola Zygmunta w czalich po sobie idą-
 cych

tych tak wielka urosła: iż sama z siebie rzeczywiście straszną Rzeczypospolitey pokazywała się, y *abusus* Iey uciążące Oyczyznę często praktykowały się; opisać więc Iey granice y Kommissyą woyskową postanowić nie sprawiedliwszego osądził. Przywiódł na to y innych krajów podobną maxymę, y że każde Krolestwo (wyjąwszy Państwa wschodnie które się *despotice* rządzą) nie chciało y nie chce mieć teraz woyska dożywotnich Władców. Odpowiadając zaś na wyrażone podziwienie, z usiłowania odmiany ustawy Konwokacyi, która Hetmanów Litewskich przy dawnych konferwowała prerogatywach pochodzące, dał racyą następującą: że lubo pod czas Konwokacyi Prowińcy Koronne, mając wierności uspolonych w ten czas razem w radach Hetmanów Litewskich ku Oyczyźnie dowody, przy dawnych ich prawach zostawić pozwoliły; jednakże postrzegłszy tego tak z samey istoty teyże władzy Rzeczypospolitey często grożące y strasney, iako też należytego porównania prawa Prowincyi Litewskiej z Prowińcyami Koronnemi nie odbita potrzebę, zaleciły to wszystkie Woiewodztwa w swoich na teraźniejszy Seym instrukcyach, ażeby też władzę Buław Litewskich równie iak Koronną przez postanowienie Kommissyi woyskowej umiarkować. Co żeby w iednomyślności wszystkich mogło teraz nastąpić, upraszał Nayiasniejszy Pana, upraszał Senatu y Stanu Rycerskiego ażeby Nayiasniejszy Pan y pomienione Stany tychże IchMciow Panow Hetmanów Litewskich perswazyą y prozbami swemi do użytecznego żądzy całej Oyczyzny zadostyc uczynienia raczyli nakłonić.

Odezwali się zaraz wszyscy Posłowie, Senat y Ministrowie prosząc IchMć Panow Hetmanów Litewskich, ażeby pomieniony Projekt był podpisany, ale IMć Pan Kasztelan Wileński Hetman W. Litewski mówiąc: iż nie byli *de ullo crimine contra Rempublicam convicti*, nie chciał na to zezwolić.

A Nayiasniejszy Pan przez Xcia IMCi Czartoryskiego Łowczego Koronnego tychże IchMciow Panow Hetmanów wokowawszy do Tronu ażeby się skłonić cicieli do żądania Rzeczypospolitey, im perswadował.

A gdy pomieniony IMć Pan Hetman W. Litewski nie chciał się nakłonić, zabrał więc głos Xze IMć Czartoryski Posel Sanecki, y łącząc zdanie swoje z zdaniem IMci Pana Wilczewskiego, że Rzeczypospolita jest pełnomocną prawa stanowić, odmieniać, y znosić, cytowane przez IMCi Xiedza Biskupa Wileńskiego, Żółkiewskiego, Zamoyńskiego y innych zmarłych Hetmanów czyny y zwycięstwa, twierdził: iż te z własnych ich cnot y miłości ku Oyczyźnie pochodziły, nie z samey szczerze iedynowładney zwierzchności, ktorey się potym wielorakie pokazały *abusus*; a zatym o podpisanie Projektu dopominał się, o co y wszystkie zaraz domawiały się Stany.

A IMć Pan Marszałek Poselski ponowił raz ieszcze imieniem Stanu Rycerskiego w teyże okoliczności do IchMciow Panow Hetmanów

tmmanow Litewskich prozby, do ktorey się wszyscy IchMć Panowie Posłowie wołając *prosiemy* przymowili.

Zabrał potym głos IMć Pan Sosnowski Posel Brzeski Litewski, y lubo przy prerogatywach dawnych radby widział IchMć Panow Hetmanów Litewskich; ale kiedy nie tylko większość ale prawie zupełność Stanow Rzeczypospolitey o umniejszenie ich władzy domaga się, prosił więc ażeby wyrażony był podpisany Projekt.

A Nayiasniejszy Pan perswazye swoje do IchMciow Panow Hetmanów Litewskich w następujących wyraził słowach.

„Jeżeli ta materya determinuje się pomyślnie, która jest do brze poznana po tylu słyżanych w tey Izbie dzisiay głosach do „zupełnego rezolwowania koekwacyi Buław interesu, nikomu podobno wątpliwey wewnątrznie niezostaie myśli, tak dalece: że „mnie samego, mimo własny Interes, mimo własną skłonność, pr „wdy przeświadczenie przez miłość Oyczyzny do publicznego zdania przychyła.

„Ktoż bowiem piasłue buławę Koronną? Brat moy prawie ro- „dzony; ktoż ią z czasem piasłować może? równie albo bliżey iesz- „cze do mnie należący. Kto jest Hetmanem W. Litewskim? ten, „ktoregom się z naymłodzych lat przyuczył znać, poważać y ko- „chać, iako ściśle zdawna do mnie y moich przywiązano. „Mogłoby podobno potakiey Komendzie obiecywać sobie wo- „sko wierne, Wodzow powolnych. A gdyby strzeż Boże! mo- „żności zepfucia podległy ludzki moy umysł wystąpił kiedy z dro- „gi uszczęśliwienia publicznego na zło y na szkodliwe Oyczyźnie „zamyśli, dobrałoby sobie y na to nawet innych aż nad to po- „wolnych Wodzow.

„Taćto jest Krolów nieszczęśliwość! że do zepfucia podchlebnych „łatwiey zawsze, niż do naprawy pomocnych sobie wynaydują ludzi.

„Gdzie jest człowiek żyjący? ktoryby mógł rzec bezpiecznie: „będę żył jutro? Liczba dni moich w ręku Tego! ktoremu gdy m „winien rachunek z każdej którą mi użycza godziny, dziś czy- „nić pragnę to, cóm powinien iak Krol, iak Obywatel: abym powo- „łany przed sąd naywyższy, jutro mógł stanąć ieżli trzeba, y tam się „sprawić: żem iuż był Oyczyźnie pożyteczny.

„Niczym zaś bardziey moim mniemaniem, niczym trwaley ani „dokładniey uszczęśliwić ją nie mogę, iako moc Krolewską tak o- „pisując: aby bydz mogła na zawsze, y gdy mnie iuż nie stanie do do- „brze czynienia iak naywiększą, a do szkodzenia ile to bydz może „wcale nie dołączną.

„Jestem w przedświadczeniu, y wszystkim tutaj zasiadającym „rozumiem iest iuż teraz wcale nie wątpliwym: że gdy sprawiedli- „wość, i karb, y władza Żołnierska, każda nie w iedney od Krola wybra- „ney ale w kilku nastu będą się zawierały osobach; Krol dobrze chcący „przez nie, lepiey iak przedtym będzie mógł uczynić, zle chcący od siła „włócey iak od iednego dozna trudności. Ee 2 Co

„ Co gdy jest oczywistym, do was samych obracam mowę mnia
„ Wielmożni Hetmani Litewscy, wzywając was do Naywyższej sta-
„ wy, która dobrych zdość może Obywatelów, a to jest: gdy sami
„ dobrowolnie to zdacie Oyczyźnie, co ją w waszych władzach lubo
„ nie w waszych osobach straszyć może.

„ Rzym takowe niegdyś tworzył przykłady, y cnotliwych Rzy-
„ mian więcej już dwudziestu wieków przetrwawszy, równo podo-
„ bno z światem trwać będzie chwala. A gdy tey chwały też
„ właśnie cnota jest przyczyną, coś podobnego Polskie Imię sobie o-
„ biecywać może.

„ Jedynym był w Polsce wszelkiego sądowej powagi rodza-
„ in sprawcą niegdyś wielki ow Kanclerz Jan Zamoyki, sam był au-
„ torem erygowania Trybunałów Koronnych; to powtórzył świeżo
„ Xze Kanclerz Wielki Wielkiego X. Litewskiego, gdy zostawioną
„ sobie w sądach Assessorskich iedynowładność: że podzieliła Rzecz-
„ pospolita, nie tylko iey doradził, ale prawie na niey wymógł. Niech
„ to waszym będzie zaszczytem: że co przedtym ledwie raz w kilku
„ wiekach zdarzało się, u nas w iednym Roku dwa razy stać
„ się może.

„ Wdzięczność zaś publiczną widziecie nie omylną w samey
„ proźbie tak generalney zgromadzonych Stanów, za których ide o-
„ dezwą Wielmożnych zachęcając Hetmanów: *ut Patria consulendo*
„ *sua bona velint suaq; nomina reddant immortalia.* „

A po skończoney tey mowie ruszyli się wszyscy z krzeseł swo-
ich IchMć Panowie Senatorowie Ministrowie, y niektorzy Posłowie,
y IchMć PP. Hetmanów Lit. upraszali ażeby podpisaniu Proiektu prze-
czyść niechcieli. A kiedy IMć Pan Hetman W. Litewski żądy
caley Rzeczypospolitey niechciał zadość uczynić, y IchMć Pano-
wie Senatorowie, Ministrowie y Posłowie na swe wrocili się mieysca.
Zabrał więc głos IMć Pan Kanclerz W. Koronny y wyraziwszy to
w swoim dyskursie, iż kiedy I. K. Mśc Senat, y Stan Rycerski, o tę
iednoczenia się z niemi pomienionych Ichmciow Panów Hetmanów
obligowali uczynność, tudzież kiedy dawno zmarły Antecessor Iego
Jan Zamoyki poddał niegdyś władzę Iurydykcyi swojej Trybuna-
łom, oraz terażniejszy Xze IMć Kanclerz Litewski Zwierzchność
swoię Sądow Assessorskich iedynowładną, przytym IchMć Panowie
Podskarbiowie rządu swoje samotne na więcej osob podzielić z miło-
ści ku Oyczyźnie pozwolić raczyli, y moc Hetmanów Koronnych
przez postanowienie Kommissyi woyskowej na przeszłym *Convoca-*
tionis Seymie jest ukroćona; a zacożby to *Ministerium Belli* Litewskie
nie miało bydź z Koronnym y innemi Ministrowskimi Urzędami po-
rownane y umiarkowane? Zaczyn żądał po IMć Panu Marszałku
Poselskim, aby gdy ogólna Stanów następuje zgoda Proiekt Kommi-
syi woyskowej Litewskiej y Koekwacyi Hetmanów Litewskich z Ko-
ronnemi, był podpisywany.

Pytał się

Pytał się przeto znówu po kilka razy pomieniony IMć P. Mar-
szałek Poselski czyliby na podpis tegoż Proiektu była zgoda? a ode-
brawszy generalnie zgadzającą się na podpis, od wszystkich odpo-
wiedź, kiedy już miał do podpisania ściagać swoię rękę, odezwał się
IMć Pan Glinka Posel Łomżyński, y ażeby wprzód Xiaże IMć San-
guszko Marszałek Nadw. Lit. na ten czas w niebytności innych Mar-
szalków, wprzód się o tęż zgodę spytał Senatu, domagał się. Zaczyn
tenże Xiaże IMć Marszałek *exquirebat eo nomine sensum Senatus*, a przy
odpowiedzi tegoż Senatu podpisania pomienionego Proiektu dopo-
minający się, gdy nikt więcej iak tylko IMć Pan Hetman Wielki Lite-
wski kontradykcyą swoię opponował; Powtarzał przeto IMć Pan
Marszałek Poselski więcej iak trzykrotnie pytania swoje do Stanu
Rycerskiego, y gdy wszyscy Posłowie tłumem głosów, podpisania do-
pominali się, żądał ieszcze potym tenże IMć P. Marszałek Poselski po kil-
kakrotnie aby ci ktorzy pozwalają uciszyli się, ci zaś ktorzyby mie-
li przeczyść, swoię oppozycyą ogłosili. Stało się generalne milcze-
nie za pierwszym pytaniem, za drugim zaś IchMć Panowie Posłowie
Nowogrodzcy y Rzeczyccy to tylko oświadczyli: że o utrzymanie
prerogatyw Hetmańskich w swoich instrukcyach mieli zalecenia, ale
widząc że postanowienia woyskowej w Litwie Kommissyi cała do-
maga się Rzeczpospolita, na podpisanie tegoż Proiektu y oni zezwo-
lili, a za trzecim y czwartym IMć Pana Marszałka Poselskiego pyta-
niem podobne iak za pierwszym nastąpiło w ogólności milczenie.
A takowym porządkiem gdy po ponowionym znówu kilkakrotnym
przez IMć Pana Marszałka Poselskiego pytaniu nikogo przeczące-
go niebyło; Proiekt ten Kommissyi woyskowej Litewskiej iako też
y pierwszy podania czterech Regimentów Gwardyi pod Iurydykcyą
Kommissyi woyskowej od Tronu wprzód do przeczytania oddany, y
przeczytany, przez IMć Pana Marszałka Poselskiego y wyznaczon-
nych do układania Konstytucyi Senatorów, y Posłów jest podpisa-
ny, a Sessya od Tronu przez IMć Pana Kanclerza W. Koronnego
solwowana na dzień iutrzeyszy na godzinę dziesiątą zrana.

SESSYA OSMĄ Die 13. Xbris.

ZA przybyciem NAYIASNIEYSZEGO PANA na Tron IMć Pan
Marszałek Poselski, zagaiwszy wprzód Sessyą w następujące sło-
wa:

„ Sławić, czyny, nieść Narodom wielkość myśli, ogłaszać Są-
„ siadom wspaniałość Duszy Pańskiej, radośne wynosić pod Niebiosy
„ Ziemiańskie okrzyki z rządów najlepszego nam Pana, podawać
„ następnyu wzor Panowania, jest zaiste wielką wiernością Podda-
„ nego częścią, ale aby ta wszystka należytość, tym iasniey się wy-

Ff

kazała,

„kazała, prawdziwie przynależy tym Ustom to wynurzyć, które się
 „pośladzonemi czuć nie będą parcyalnością przez odebrane od sławionego łaski. Nigdy w prawdzie dość zgodnie, zawsze jednak
 „chętny mój choć mniey dołączny jest język ku sławieniu tego,
 „ktorego Narody kochają Pana, dziś w chęciach nieustaje, ale świę-
 „żym obdarzony łask szafunkiem Urząd, zabiera niechwalącego ale
 „bardziej milczeniem respektującym dodającego do wagi dostate-
 „cznych dzięków. Dozwalaż Nayiaśnieyszy Papie czerpać podda-
 „nym z tego strumienia, który, dozwolonym przystępem groma-
 „dząc narody, pozyska nie wątpliwie Imienia Źródła; tym chyba
 „smakować nie mogącego, którzy go kosztować nie żądają. Zafilo-
 „ny wytryskiem wylęwu tego, milczeniem czcąc Maiestat, Ustom
 „wszelką zadając niemoc, składam Ci tylko na dzieńki te serce które
 „nie umiejąc się dzielić, mieszcząc się w kompucie Naywiernieyszych,
 „w jedną upośledzone jest cnotę y przymiot, że te prziwiązanie, tę
 „wierność, te poddane ulubienie, z którym ostatnie żąda mieć tchnie-
 „nia, wyrazić nie umie.”

Doniosł potym Stanom Rzeplęty że ieszcze jedna (materya Skar-
 bowa) została się, to jest kalkulacya Generała Artyleryi Koronney.

Do wysłuchania ktorey za poprzedzającą zgodą wszech Stanow
 IMC Pan Kanclerz W. Koronny z Senatu z Prowincyi Polskich Ich-
 Mciow PP: Sołtyka Łęczycki, Ossolińskiego, Wołyński, Woiewodow; a z
 Xięstwa Lit: IMC P. Przezdziecki Podkancl: Lit: IMC Pana Hilzena Kasz-
 tel: Infantkiego, zaś IMC Pan Marszałek Małachowski z Stanu Ry-
 cerskiego *in aequali numero* z każdej Prowincyi wyznaczył Posłow.

Zabrał głos potym IMC Xiądz Wołłowicz Biskup Łucki, w którym
 po wyznaniu winnego Nayiaśnieyszemu Panu uszanowania, prosił o
 przemienienie Targow. y Iarmarkow z dni Świętych y Niedziel-
 nych na dni powszednie, tudzież o sprowadzenie Ciał Nayiaśniey-
 szych Augusta III. Króla y Jego Małżonki. Czytał zatym IMC P.
 Sekretarz Seymowy Projekt respektem znieśienia Iarmarkow y Tar-
 gow z dni Świętych na dni powszednie, po przeczytaniu ktorego w
 różnych materyach nastąpiły głosy. Iako to IMC Pan Dłuski Poseł z
 Powiatu Toruńskiego domawiał się o wrocenie Xiążęciu IMCi Wo-
 iewodzie Ruskiemu erogowanych na expensę Orygentalne na IMC
 Pana Alexandrowicza do Porty na IMC Pana Sługockiego do Krymu
 y na sprowadzenie Tłumacza, względem ktorey rekompensy Projekt
 ułożony jest do przeczytania podany, a ten za nastąpiącą Stanow
 ogólną zgodą został podpisany.

Czytany był potym Projekt, ażeby alternata głosów razem z al-
 ternatą Łasek między Prowincyami obserwowana była; na który Ich
 MC Panowie Posłowie Prowincyi Małopolskiej głosy zabierając, y
 prerogatywy pierwszeństwa Posłow Krakowskich utrzymując niepo-
 zwalali, y ten Projekt dla opozycyi IchMciow Panow Posłow Ma-
 łopolskich (lubo IchMC Panowie Wielkopolscy y Litewscy Senato-
 rowie

rowie y Posłowie o podpisanie onego *angebant*) na Sessyi przed poł-
 dniowey skutku wziąć nie mogli, y IMC Pan Kanclerz W. Koronny
 Sessyą na godzinę czwartą po południu odłożył.

Po ktorej zgromadziwszy się Stany gdy zagaiona była Sessya
in ordine konkludowania rozpoczętego alternaty głosów Projektu, za-
 bierali głosy tak z Senatu iako *ex Equestri ordine*, y na kontrowersy-
 ach czas wycieczając zabrał głos IMC Pan Łętowski Poseł Krakow-
 ski życząc tę materyą decyzji Nayiaśnieyszego Pana polecić, a za-
 tym IMC Pan Marszałek Koła Rycerskiego pytał się Stanow ieżeliby
 się na to zgodzili, na co gdy w ogulności odpowiedziano *zgoda* -- Za-
 brał przeto głos IMC Pan Kanclerz W. K. y że I. K. MC widząc ta-
 kową do siebie podufałość, gdy tę materyą ma sobie powierzoną
 która tak wiele przedtym zwykła trudnić Seymow, żąda aby wyra-
 żony o alternatach głosów Projekt został podpisany, odpowiedział.

A przeto IMC Pan Marszałek Poselski zleciwszy powtórzyć czy-
 tanie tegoż projektu, y po przeczytaniu powtórzonym pytał się Sta-
 now po trzy razy czyliby na podpis onego była zgoda? odebrawszy
 tyle kroć żądającą podpisu w ogulności ogłoszoną odpowiedź, tenże
 projekt z innymi Senatorami y Posłami do układania Konstytucyi
 wyznaczonemi podpisał.

Czytany potym był trzeci projekt konserwacyi Papierow pu-
 blicznych y sprowadzenia ich z Krakowa do Warszawy, do ktorego
 Projektu to dołożono ażeby *Insignia* z Krakowa y na Koronacyą
 do Warszawy sprowadzone nazad do Krakowa odwiezione były,
 y Series papierów pisana w Grodzie Krakowskim oblatowana zosta-
 ła, y Projekt ten za zezwoleniem trzykrotnie od Stanow w ogulno-
 ści ogłoszonym jest podpisany, a Sessya nazajutrz solwowana.

SESSYA DZIEWIĄTA

Die 14 Xbris. 1764.

IMC Pan Małachowski Marszałek *de tenore sequenti* Sessyą zagaill.

„Ieżeli w wszelkich Poddanemu właściwych przymiotach
 „celić się y inne przewyższac nie wątpliwie zdaię chętnie y miłe
 „Panuiącemu polufszczęstwu, skracać wszelkie ku wymowie myśli, sa-
 „memu tępić każde językowi, oczom nieiako samym dozierać zabra-
 „nia nowych co raz do sławienia Maiestatu przyczyn wypadły od
 „Tronu Twego wyrok żądający przymilać się Panu w szacunku y
 „powazaniu poświęconego staraniu publicznemu czasu, przeto róż-
 „czynając Sessyą wczoray załolwowaną na konkluzyi Projektu o
 „alternacie Prowincyi krotkim słow zbiorem upewnia Ci Naydo-
 „brotniejszy Panie życzenia swe Stan Rycerski byś nieznając w For-
 „tunnych opływach alternaty, Panowaniem swym Narodom doda-
 „wał żywiołu, a tak dowiodł żeś *Rex Aequi & Parens*.”

A po takowym zagaieniu Projekt od IMCi Pana Pawłzy Posła
 Ffz Kijowskie

Kiowski podany respektom odmienienia Luźtratorow do Woja-
wództwa Kiowskiego Possessytamże niemających, ha innych ośia-
dłych Obywatelow oddał IMci Panu Sekretarzowi Seymowemu,
czytał go więc Tenże IMc Pan Sekretarz Seymowy y po przeczy-
taniu onego, za zgodą wszystkich tenże Projekt jest podpisany.
Zabrał głos potym Xże IMc Prymas, y w tych go słowach wyraził.

„ Iasne, dowodne y nieustanne czyny W. K. MCi około ucalenia
„ Dobra Oyczystego wyciągają po nas wszystkich wdzięczność szcze-
„ rą y nieskonńczoną. Nieochraniaż Miłościwy Panie zdrowia swego,
„ prace ustawiczne, fadygi widoczne, usta słodkie y wdzięcznie kon-
„ winkujące wszystkim nam są w podziwieniu. Bo kiedy na Tronie
„ niewidziane ani słyszane? Jest to dzieło przedwieczney mądrości. Ta
„ nam W. K. Mość ośadziła na Maieście, Ta nas wolnych y swobo-
„ dnych z klimakteru bezzrądnego wyrwać, Ta z letargu powstać nam
„ każe. Ta rady zaniedbane y zupełnie zagnawtane zamorzyć usiłuje,
„ a swobodne czasy sławy y Rad Staropolskich ugruntuwać pragnie, y
„ byleśmy z przynuczonych przeciwności zdań powstałi, pewna szcze-
„ śliwość a bardziey Błogosławieństwo Boskie w czynach y Radach
„ nasz ubłogosławi kray, wślawi Oycyznę całą y w skutki obrad y w
„ siły y w Błogosławieństwa. Aże sama Opactwość Boska rządziła
„ czynami tak zbawiennymi w bezkrolewii Oycyzny naszej, mamy
„ za co dzięki Iey nieustanne. Przeto suplikowałbym W. K. Mei abyś
„ raczył powagą nam panującą zachęcić nas wszystkich do uczynienia
„ zadofyć prawu Boskiemu, abyśmy śakryfikowali BOGU Naywyższe-
„ mu dzień Niedzielný zniósłszy z niego Iarmarki y Targi, bo upew-
„ nie mogą iako pierwszy Xiądz Imieniem samego Pana BOGA że mu
„ wdzięczna będzie ta Święta Ofiara, dotąd od nas powłnna a zaniedba-
„ na, lubo w całym świecie Chrześciańskim pod karą y rygorami pra-
„ ktykowania, Święta Matki Boskiej, Świętego Michała y Apostol-
„ skie teyże samey Ofiary naszej godne.

„ O inne zaś Święta, aby na Niedziele przeniesione były WKMc
„ raczysz wstawić się do Stolicy Apostolskiej, o co y Collegium nas
„ Biskupow pisać będzie. Raczyłeś Miłościwy Krolu nietylko Miło-
„ ścią y Dobrocią Serca y Ust Twoich zagrzać nas do miłości, y iedno-
„ ści w zdaniach, ale y czynności kompasją wzbudzić przykład zba-
„ wienny w osłodzeniu Łaskawością swoją upokorzonego IMc Pana
„ Brückla zostawiwszy go przy Generalstwie Artylerii Koronney, u-
„ praszam pokornie abyś W. K. Mość raczył zaszczytem Dobroci swo-
„ iey ubezpieczyć tegoż IMc Pana Generała przy Urzędzie tym y do-
„ brach Iego. Znałome dobrze to godne Imie w Saxonii, a złączone ściśle
„ z Prześwietnym Imieniem Potockich będzie zawsze wdzięczne Ła-
„ skawości Serca Monarchy upraszam iako naypokorniey aby Ichmć
„ Panowie Fryderyk y Karol mogli bydź zaszczytzeni Indygenatem w
„ tym Krolestwie. Upraszam oraz W. K. Mości za Imieniem dwóch de
„ Salmour, to jest za Stryiem y Synowcem Iego urodzonym z Matki
Imienia

„ Imienia mego, upewniam że będą umieli zasłużyć się y W. K. Mości
„ y Całemu Narodowi, kiedy Indygenami kreowani będą. Baron Ry-
„ aucour wraz z Synem swoim suplikuje o też łaskawość W. K. MCi
„ y Rzeczypospolitey, będzie z nich znaczny profit kraiowi, kiedy sum-
„ my znaczne wprowadzą do Krolestwa. Ichmć Panowie Hiżowie Offi-
„ cierowie Godni w Gwardyi, IMc Pan Schmidt sługa wierny W. K. M.
„ y IMc Pan Słomiński y Nowicki od dawności zasłużeni, godni y za-
„ cni Juryskonfultowie y przy Metryce Koronney ustawiczni pracownicy,
„ suplikują W. K. MCi y Rzeczypospolitey o też samą łaskawość y
„ dobroczynność. Suppliiki podane od Neofitow względem Modyfi-
„ kacyi Konstytucyi na Seymie Convocationis penetrują serca y sumnie-
„ nia nasze, aby mogli bydź uwolnieni od rygoru Prawa, suplikuję o
„ to miłosierdzie dla nich, ile że już od dawności zasłużonych w woj-
„ sku y zasłużonych krwi Szlacheckiey, wszak można dołożyć. *Salvis*
„ *modernis Viventibus* I. W. IMC Pana Marszałka W. X. Litewskiego
„ zasługi dawne, a osobliwie pod czas bezkrolewia z azardem zdrowia
„ fadygi y attencye Iego dla bezpieczeństwa publicznego łożone y po-
„ niesione, łaskawym względem W. K. MCi oddaie. Kiedy także Ichmć
„ Panowie Chorąży y Poditoli Litewscy, przeciwność swoją z iedno-
„ myślnością złączyli y upokorzyli się do rozkazow W. K. MCi y R-
„ ptey, suplikuję pokornie abyś W. K. Mość przyjął ich do serca y
„ Łask swoich uwolnieniem od Dekretu. Dziękuję pokornie W. K.
„ MCi za Pieczęci oddane wielkim, zacnym, y godnym Mężom, a zaś
„ wroczą się lata sławy Staropolskiej pod Takowym Monarchą, który
„ do Serca Swego dobjera Ministrów rownych Sławnemu Ianowi Za-
„ moykiemu. „

Za ktoremś to przez Xcia IMci Prymasa do Indygenatu y Nobi-
litycy Rekomendowaneimi IMc Pan Bartoszewicz Posel Orszański
wnosząc także swoją instancją, upraszał, ażeby Litewskie traktowane
były materye, oraz IMc Pan Pac y Rzewuski Poditoli y Chorąży Li-
tewscy od rygoru dekretu Konfederacyi uwolnieni zostali. A IMc
Pan Poniatowski Podkomorzy Koronny Posel Belzki wnosząc za
wspomnionemi Panami Brücklami instancye, obligował: ażeby Ich
przez wzgląd na Familię Potockich, tudzież ich samych własne zasłu-
gi, ktoremi się teraz Ciż Ichmć Fryderyk y Karol Brücklowie dy-
dystryngwowali y 12 armat do Arsenalu Rzeczypospolitey ustępują, do
Indygenatu Polskiego przypuścić y projekt *eo nomine* napisany do prze-
czytania podał.

Zaś IMc Pan Skarbek Posel Halicki na Projekt o Ichmć Panach
Brücklach pozwalając, prosił ażeby Biskupi Ruscy za uchwałą Seymu
teraźniejszego *ad Collegium Senatu* byli przypuszczeni. A IMc P. Iezier-
ski Posel Mirachowski: ażeby Starostwa Grodowe od płacenia kwar-
ty wolne były, y o odmienienie Luźtratorow nie Possessionatow dopra-
szał się. Po ktorego skończonym głosie czytano dwa Projekta *pierwszy*
rekompensy Urodzonemu Darowskiemu Podśędkowi Podolskiemu na

12000 złotych Polskich za ekspedycyowanie Kommissyi z Tatarami z Skarbu Koronnego mających być zapłaconych Drugi Indygenatu Ichmć Panów Bruchlow z których na pierwszy gdy odpowiedziano zgoda. Co do drugiego Imć Pan Godzki Woiewoda Podlaski przemawiając się o wymazanie z niego wzmianki 12 armat od Ichmciow Panów Bruchlow, do Arsenalu darowanych domagał się, a to *ex ratione* ażeby *in posterum* nie sprawić przez to konsekwencyi, iakoby za 12 armat nie przez zasługi do nieoszacowanego tego przypuszczeni byli Kleynotu. Zabrał potym głos Imć Pan Czołnowski Poseł Bracławski y wnosząc Instancją za Ichmć Panami Rzewuskim y Pacem o zniesienie z nich rygoru Dekretu Konfederacyi Litewskiej, oświadczył się: iż lubo *mens* instrukcyi Jego była na żadne Indygenaty ani Nobilitacye niepozwałać. Z tym wszystkim *ratione* zasług Ichmciow Panów Bruchlow, iako też przez wzgląd zkolligacenia się z Familią Ichmciow Panów Potockich, na przypuszczenie ich do Indygenatu pozwolił. A Imć Pan Borzęcki Poseł Ruski czytając Prawo iż starający się o Indygenat powinni mieć rekomendacye przez Instrukcyę od Woiewodztw, tudzież że ta Szlachta, należy im produkować *coram Republica Attestatum à proprio Principe in scripto datum*, Prosił więc o zachowanie *eo nomine* prawa, tudzież pokazanie instrukcyi *ex quarum pluralitate* rekomendacyi, Indygenat Polski może się pozwoić. A Imć Pan Kurdwanowski Poseł Belzki o podpisanie projektu Indygenatu Ichmć Panów Bruchlow dopraszał się. Xiążę zaś Imć Czartoryński Poseł Sanocki Imieniem Ojca swego słabego Xcia Imci Woiewody Ruskiego Regimentarza Generalnego Woysk Koronnych Ichmciow Panów Hizow, Manzetow, Tolchdorffa, Cortycellego różney rangi Officerow do Indygenatów y Nobilitacyi rekomendował. Po którym odezwał się Imć Pan Kuczyński Poseł Bielski, y lubo pokazywał w Instrukcyi swojej że Woiewodztwo żadnych mieć niechciało Nobilitacyi, iednak że to niema *obesse* zasługującym się, sam w swoim przyznał dyskursie. A kiedy nie znajdując się teraz żadney zasługowania się okoliczności, przeto żeby ciskać się do tego zaszczytu Szlacheństwa Ichmciom, iakowe przyługi publiczney, iako to: wystawienia mostu na Wiśle, wykupienia *Teritorii Elbingensis* albo Starostwa Drahimskiego, wystawienia Szkoły Rycerskiej lub ustąpienia Pałacu na Sady *ultima instantia* podać sposobności, swoje w tym zdanie wyraził, y żeby Ichmć Panowie Bruchlowie do ustapionych 12 armat do Arsenalu, więcej jeszcze co *pro commodo Reipublice* uczynili, domagał się. Zaś Imć Pan Skorzewski Poseł Kaliski o wyznaczenie miejsca na Seymikach Wschowskiemu y Kaliskiemu Podkomorzemu dopraszał się, dwa *eo Nomine* Imci Panu Marszałkowi Poselskiemu podał Projekta. A Xże Imć Lubomirski Poseł Sandomirski probując w swojej mowie, iż pomnażać Obywatelow Krolestwa, jest wraz obficie powiększać Jego bogactwa, y czynić nadgrozione przypuszczeniem do równości Szlacheństwa szacunku zasługi, jest to pomnażać co raz więcej cnoty. Z tey więc przy-

przyczyny ażeby zarekommendowane od Xcia Imci Czartoryńskiego Woiewody Ruskiego Regimentarza Generalnego Woysk Koronnych przez Syna Jego Xcia Imci Posła Sanockiego, iako też od Xiążęcia Imci Prymasa zasłużone Osoby, zyskały zaszczyt Indygenatu y Szlacheństwa Polskiego I. K. MCI y Stanom Rzeczypospolitey one rekomendował, oraz Imci Pana Rzewuskiego y Paca (za pierwszym z nich iako *pro Domo sua* oświadczaając się być mówiącym *Oratorem*) I. K. MCI y Stanom Rzeczypospolitey Łaskawym polecił względem. Do czego Ichmć Panowie Sługocki Kasztelan Lubelski y Młotki Poseł Zakroczyński, respektom Indygenatu y Nobilitacyi, równie przymowili się, z których pierwszy ażeby postanowione o Neofitach na Seymie *Convocationis* Prawo obserwowane było, w szczególności domawiał się. Zabrał po nich głos Imć Pan Kuczyński Poseł Bielski y ażeby pretendujący Szlacheństwa Polskiego zaszczytu, byli prawowierni *Katolicy* ostrzegał y o podpisanie Projektu pozwolenia Indygenatu Ichmciom Panom Bruchlow dopraszał się. O co gdy wszyscy dopominali się, niektorzy zaś o włożenie na nich obowiązku *præstandi super Fidelitatem* Krolowi y *Reipublice Iuramenti*, oraz pokazania procedencyi ich zagraniczne Szlacheństwo probującey, domagali się, Projekt tenże *cum additamentis prolatis* za oświadczeniem nań po trzykrotnie zezwoleniem jest podpisany.

Czytano *exposit* Projekt Nobilitacyi Ichmciow Panow Hizow, wszystkich w tymże Projekcie wyrażonych, po przeczytaniu którego y oraz przymowieniu się Ichmciow Panow Liwskiego y Kłiwskiego tudzież y innych Posłow ażeby Indygenaty y Nobilitacye *mediante observantia Legis sine admisione Dissidentium* były dawane, Sessya od Tronu przez Imć Pana Kancelerza W. K. *de tenore sequenti* wprzód mówiącego

„ I. K. Mć P. N. Miłościwy oświadcza Stanom Rzeczypospolitey wdzięczność, za dany Ichmciom Panom Bruchlow Indygenat, „ dalsie albowiem sposob Nayiasniejszyemu Panu oświadczenia całemu Narodowi, że co przedtym urażać mogło Stolnika Litewskiego, to teraz iako Krol chętnie zapomina wszystkiego. „

Na godzinę czwartą po południu jest odłożona.

Po ktorej kiedy Nayiasniejszy Pan zasiadł na Tronie Imć Pan Małachowski w następujące słowa reasumował Sessyą.

„ Uznaie to cała już Polska, obiaia się rozległe po dalekich Europy włościach te radosne okrzyki, że wszechmocne zrzędzenia, po „ kilku wiecznych Narodow ku Niebiosom wzdychaniach y iękach, „ w nadgrode czasow tak długo wyglądanych, obdarzyły nas naylepszym z Krolow, iuz Tron ten daie poznać odmianę podobną, iak „ kwitnąca po Zimie Wiosna. Iuz ta zagrzebiona wiekow przepędem „ życia Rzeczypospolitey powracać się zdaje istność. Dawaleś Krol „ lu Nayiasniejszy od obiętych dobrowolnie nad swobodnym Ludem „ rządow poczuwać hoynosc umieszczonym w Stanie łaski; dziś na

„ranniejzym zgromadzeniu Stanów inny swej dobroci wykazałeś
 „społob, gdy raczyśz pragnących przypuszczać do tegoż Stanu łaski
 „którym umieściwszy się zdolniejszym do usług Maieſtatu y spo-
 „sobnym do uczestnictwa łaski bydz można. Są to zaiite wydatki
 „dzielności prawdziwie Krolewskiej Namieſnictwo noſącey Stwor-
 „cy ſamego gdy Meżow poważanych, poważnieyſzemi czyniſz. „

Po nim odezwali ſię IchMć Panowie Morſki Przemyski, Mielżyń-
 ſki Poznański Kaſztelanowie, Xże Lubomirſki Sandomirſki, Staſkiewicz,
 Upiſki, Poſłowie; z których pierwszy oſtrzegając aby do Nobilitacyi y
 Indygenatu nie byli przypuſzczeni. Drugi iak będący na przyſzły Pio-
 trkowski Trybunał Deputatem *ante omnia* o decydowanie w niektórych
 okolicznościach reſpektem tegoż Trybunału, dopominając ſię y w
 ſzczegulności Imć P. Schmidta do Nobilitacyi rekomendując. Trzeci
 Nalegając ażeby przeczytany Projekt naypierwszy był decydowany,
 wſzyſcy jednak, tudzież Imć Pan Granowski Woiewoda Rawſki z za-
 nieſieniem za Imć Panem Tolchſdorffem Pułkownikiem inſtancyi, chcąc
 mieć Nobilitowane przez Xcia Imci Woiewodę Ruſkiego Rekomen-
 dowane Oſoby, o podpisanie Projektu Nobilitacyi Ichmć Panow Hiżow
 dopraſzali ſię, na co gdy ogulnie naſtąpiła zgoda, tenże Projekt *Salvo*
ſcartabellatús jure zoſtał podpisany.

Czwarty był potym Projekt Nobilitacyi Tolchſdorffa Pułkownika,
 po którym kiedy wielu razem o głoſy dopominali ſię, odezwał ſię od
 Tronu Imć Pan Kanclerz W. Koronny, ażeby nie razem ale porząd-
 koleiá ieden po drugim, iak ſobie kto głoſz zamowi, do wnieſionego
 przymawiali ſię Projektu, perſwadując poſzedł od Tronu na ſwoje miejsce
 y z tamtąd iako Miniſter głoſz ſwoy zábrawſzy, zgodził ſię z ranniej-
 ſzym Xcia Imci Lubomirſkiego Poſła Sandomirſkiego, reſpektem przy-
 mnożenia Obywatelów przez Nobilitacyá, wyrażonym zdaniem; y do
 rekomendowanych przez Xcia Imci Woiewodę Ruſkiego *qua* Regi-
 mentarza w woſku zaſtązonych Oficerów, iako Miniſter *Pacis, Juris*
Prudentiſ & Togá emeritos Viros do Teyże Nobilitacyi Ichmć PP. Nowic-
 kiego, Słomińskiego, Brzozowskiego Kozłowskiego y innych przez Xcia
 Imci Prymaſa wymienionych I. K. MCi y Stanom Rzeczypoſpolitey
 zalecił. Do czego ſię gdy Imć Pan Wilczewſki Wiſki, Podczáſki Go-
 ſtyński, Soſnowſki Brzeſki Lit: Poſłowie, głoſy zabierając przymawiali, y
 gdy czas ſię ſpoźnił do dziewiętej godziny, przez Imci Pana Zamoy-
 ſkiego Kanclerza Wielkiego Koronnego Solwowana zoſtała na godzi-
 nę dzielſią zrana Seſſya.

SESSYA DZIESIĄTA

Die 15 Xbris 1764.

IMC Pan Marſzałek Małachowski przepraſzając Nayiaſnieyſzego
 Pana, że nieporządnym na dniu wczorayſzym przymawianiem
 ſię

ſię czas ſtrawiłſzy bez użytku Pańſkiemu nie dogodzili żądaniu,
 obligował wſzyſkich Ichmć Panow Poſłow ażeby dziſieyſze obrady
 ſkuteczneyſze uczynić raczyli.

Dane były potym głoſy iednemu po drugim Ichmć Panom Zbi-
 iewſkiemu Kaſztelanowi Kaſkiemu, Międzyſkiemu Czerniechowskie-
 mu, Twardowskiemu, Kaſkiemu Woiewodom, Brzoſtowskiemu Po-
 łockiemu Zboińſkiemu Płockiemu Kaſztelanom, którzy wſzyſcy Re-
 kommendowane przez Xiążąt Ichmciow Prymaſa y Woiewodę Ru-
 ſkiego do Nobilitacyi y Indygenatu Oſoby rekomendowali, oſtatni
 zaś z nich mianowicie Imć Pana Schmidta Konſyliarza łaskawym I. K.
 MCi y Stanom Rzeczypoſpolitey reſpektem Iego Indygenatu, iako go-
 dnego tego zaſzczytu meża zalecać względem, zamianę pewney
 Krolewſzczyzny za wieſz dziedziczną ſwoią promowował.

Zaſ Imć Pan Woiewoda Małborſki intereſs Xiążąt Ichmciow Ia-
 błonowſkich *ex re* zaſług Przodka Ich niegdyſ Imć Pana Kaſztelana
 Krakowſkiego pochodzący Nayiaſnieyſzemu Panu y Rzepltey przy-
 pominając, Projekt reſpektem Cła generalnego w Pruſiech, żądał żeby
 był przeczytany. Lecz Imć Pan Kraiewſki Poſeł Płocki wymieniając
 każdego z rekomendowanych zaſługi mianowicie Imć Pana Barona
 y Xiędza Biſkupa Riankourow, iż ieden z nich *in Civilibus* drugi *in Spi-
 ritualibus* do iakowey przyłożą ſię ſtruktury, tudzież Imć Pana Schmid-
 ta wyliczając iego pilność w uſługach I. K. MCi y poznając ku Po-
 lakom zdawna przychylność, iako też Imć Pana Fontannego ſławne-
 go Budowniczego, z piękneſzego y do widzenia miłego y do zażywania wy-
 godnego Izb Poſełſkiej y Senatorſkiej przyozdobienia, do Nobilita-
 cyi y Indygenatu Nayiaſnieyſzemu Panu y Rzeczypoſpolitey rekom-
 mendował, y Projektu tychże Indygenatu y Nobilitacyi Imć Panu Mar-
 ſzałkowi Małachowskiemu aby ie kazał przeczytać oddał. A po nim
 Xiąże legomoſć Szangulſko Marſzałek Nadworny Litewſki za
 Imciá Panem Pyrhys o konferowanie mu Indygenatu przymowił ſię.

Zabrali potym głoſy Ichmć Panowie Oſoliński Woiewoda Wo-
 żyński, y Poniński Poſeł Kaſki y do pomienionych Rekomendacyi
 zezwoleniem ſwoim przyłożyli ſię.

A kiedy po nich Imć Pan Hryniewiecki Poſeł z Korony Inſtant-
 ſki *pretiſ* uchodzącego drogiego czasu o czytanie tychże Projektów
 y naktoryby zgoda była o podpisanie ich dopominał ſię, odezwał Imć
 Pan Sienicki Poſeł Bieliſki y ſamych tylko rekomendowanych od
 Xcia Imci Woiewody Ruſkiego iako Regimentarza Woyk Koronnych
 approbował, na innych zaś czyli do Indygenatu czyli do Nobilitacyi
 rekomendowanych z obowiązku Inſtrukcyi ſwoiey niepozwalał.

Potym zaś kiedy Xiąże Imć Czartoryſki Poſeł Warſzawſki, Podo-
 ſki Woiewoda Płocki, Xże Lubomirſki Poſeł Sandomirſki, Xiąże Cze-
 twertyński Poſeł Braclawſki, Horain Poſeł Wileński znowu przerze-
 czone popierali Rekomendacye, do których y Xiąże Czartoryſki Po-
 ſeł Sanecki przymowił ſię y o Turnum upraſzał, Imć Pan Bagniewſki

Hh

Poſeł

Poseł Chełmiński wniósł Praw Pruskich materję, y o przystąpienie do Projektu respektem Cła generalnego, przez któryby Woiewodztwa Pruskie od niego były excypowane, domawiał się.

Zabrał na ostatek głos Imć Pan Marszałek Małachowski y zważając takowe kontradykcyje względem czytania pomienionych Nobilitacyi Projektow, oświadczył się z obowiązku swego *ad Turnum* przystąpić, lecz Imć Pan Kanclerz W. K. odezwałszy się od Tronu oświadczył żądanie I. K. Mci, że ponieważ przez pomienione kontradykcyje czytanie projektow nastąpić nie może, więc tę materję Nobilitacyi do Poniedziałku odłożyć, a teraz się do innych wziąć y konkludować radził, *in ordine* których zaczęcia Sessyą odłożył na godzinę czwartą po południu.

Po ktorey za przybyciem Nayiaśniejszego Pana na Tron Imć P. Małachowski Marszałek do Litewskich przystępując materji Sessyą reasumował y dał głos Imć Panu Sosnowskiemu Połowi Brzeskiemu Litewskiemu, który mówiąc wprzód w następujące słowa.

„Pozwolicz mi Nayiaśniejszy Krolu Nasz Panie Miłościwy to mówić co umyśl ku powszechnemu pożytkowi wymierzony wyrazić usiłuje. Piszą Mędrcomie nauką wślawieni: że cnota nieznaiona nie jest użyteczna. Mać ona wprowadzie swoje użyteczności sama przez się będąca dobrem nieskazitelnym: czuie wewnętrzna proźbę rokoszuje w sobie, y pewną jest nadgrody w nieśmiertelnym życiu zgotowanej. Cnota zaś znaiona nie kontentuje się dobrem w sobie samey zamkniętym, rodzi ona dalsze pożytki na innych rozciągające się. Cnota znaiona, na przykład naśladowania godny przed oczy wystawiona, zachęca innych, zagrzewa, zapala serca Słachetne y niby skrzydeł im dodaie do podobnegoż dobroczynienia do podobnychże chwalebności.

„Widzieliście Prześwietne Stany Rzeczypospolitey na Seymie *Convocationis* zgromadzone, uznaliście y przyznaliście należytą wdzięczność wielkim w Oyczyźnie czynom, I. O. Xcia Imci Kanclerza W. Wielkiego X. Litewskiego, który przez bezustanne okolo dobra powszechnego starania, przez chętnie aż do wyniszczenia siebie ofiary dowodzi, iako jest nad przyrodzenie ludzkie dzielniejszym uraczony darem. Pospolicie albowiem ludzie skoro się rodziemy rozkwilonym płaczem zdamy się na niedostatek iakiś żalić się, czegoś się napierać, skoro zaś dzień iasny dalszego życia uyrzemy, tą szczęścia, to majątku, to Honorow y dościoieństw żądamy, otrzymane dościoieństwa do iak nayszerzszey wielowładności rozprzestrzeniać usiłujemy. Ten to zaś wielki Minister pie swojego ale całego Narodu upatruje pożytki, siebie uszczupla, Oyczyźnie przydaie, dzielnicą swoją Kanclerską tyle prawami y Przywilejami umocowaną dzieli się z Narodem kiedy na Seymie *Convocationis* sam wszakże doradzał y dopraszał się o przydanie sądom swoim *Affessorow*, ażeby mimo iedność urzędowania tego uwłasnioną *concreta ex pluralitate* wy-

padała

„padała sentencya, nietylko mowiętę przykładną uczynił ofiarę, ale też ofiarowane sobie od Rzepltey 80000 Złot: Pol: dożywotnie w każdy Rok płacić się mające, odmówił wspaniale y nie przyjął.

„Iego to rzadkiego wspaniałego Dufzy Heroizmu, są te niewątpliwie wyryte w sercu każdego z Obywatelow charaktery, ale iakże następna po nas potomność będzie ie czytała, ieżeli Oycowie Synom z ust do ust przepowiedać będziemy, odleglegleysze od nas wieki za wątpliwą przyjmować mogą tradycyą, ile w rzeczach do wierzenia trudnych; oto ten jest iedyny sposob którym wieki z wiekami Narody z Narodami rozmawiają, iaki jest niezmyślonym przemijających czasow Rachmistrzem wiernym dzieiotworow świadkiem, nieśmiertelności pamiętnikiem: Przez taki sposob niechay ten wspaniały Heroizm nieśmiertelnionym zostanie, to jest: niechay *Fatis Fatorum* wpisany będzie y w tey mierze napisany projekt podaie.

Projekt *gratitudinis* Xciu Imci Michałowi Czartoryjskiemu Kanclerzowi W. Wielkiego Xięstwa Litewskiego ażeby dla potomney w dalsze czasy zasług Iego w Oyczyźnie Pamięci Statuę iak nayprędzey na rynku Wileńskim z wyrażeniem y wypisaniem Cnot y dzielnych czynow, oraz *post sera fata* tegoż Xcia Kanclerza, *Mauzoleum* w Kościele Katedralnym Wileńskim za expensem Rzeczypospolitey wystawić, podał do przeczytania; na który gdy więcey iak potrzykrotnie na podpisanie Iego w ogulności bez najmniejszey kontradykcyi zgoda nastąpiła. Projekt tenże został podpisany. A Imć P. Sosnowski w następujące słowa dyskurs swoy kontynuował.

„Te to slow moich wyrazy osądziś Nayiaśniejsza Rzeczpospolito: ieżeli nie są (o kim się rzecz toczy) oryginałowi swemu właściwe, przeto chyba mniey podobne im są mniey dokładne, ale naga bez odzieży prawdę są wyobrażające, ale z serca affektami, Łaskami y osobliwemi względami napoionego pochodzące. Przeto daley w wnętrznościach serca obowiązanego zatrzymać się niemogą. *grave animi tormentum est, debere & non expedire gratitudinē*. Niechże iak nay uniżenney upraszam z tey powszechney którą popieram prawdy y użytečnosti okroi się cożkolwiek na stronę własney korzyści moiey.

„Niech w obliczności tak wspaniałego zgromadzenia wewnętrzna wdzięczność temuż to Xciu Imci Kancl: nayszczegulniey ode mnie powinna, pokażę; w Tego albowiem Xcia Domu dla wszystkich z ludzkością niewypowiedzianą zawsze otwartym mając Honor przemieszkować, częściey niżeli w własnym domu moim iakoby w szkole sprawom publicznym poświęconey Tego to wielkiego Ministra stałem się uczniem, acz mniey poiętnym, wszystką iednak poięcia małego słą też źródło z ktorego czerpałem y czerpam iakożkolwiek rzeczy wiadomość, uwięczać winienem przez iak nayżywszą wdzięczność y iak nayuroczytsze wyznanie. A to wyznanie iako leż w przeczytanym projekcie rzetelne y istotne, tak co-

Hha

szac

„szać natychmiast prozbę, w podziękowanie iak nayuniżeńsze za-
„mieniam, kiedy już powszechne na ten projekt nastąpiło zezwolenie.

Po którym skończonym dyskursie Imć Pan Dzedoszycki Po-
„fel Halicki o równą wdzięczność Xciu Imci Czartoryskiemu Wo-
„iewodzie Ruskemu w Prowincjach Koronnych dopominał się. Na
„którą lubo iednomyślnie wszyscy zaraz odpowiedzieli zgoda z tym
„wszystkim Projektu *eo nomine* niepodano.

Zabrał potym głos Imć Pan Billewicz Posel Zmudzki, wyraziw-
„szy potrzebę supplikowania Ziemstw y Grodow w Xjeństwie Zmudz-
„kim, to iest: iednych w Rosieniach, drugich w Gorfach, tudzież obiera-
„nia czterech na Seym Polłow, y czterech na Trybunały Deputatow
„podał Imć P. Sekretarzowi Seymowemu Projekt do przeczytania, a
„ten po nastąpioney zgodzie zastał zaraz podpifany. Odezwał się
„potym Imć Pan Wilczewski Posel Wilki y donosząc Stanom Rzeczy-
„pospolitey o uczynioney przez delegowanych rachunkach Imć Pana
„Podskarbiego W. L. omyłce, iż gdzie miało być napisano że rachun-
„ki zrobione są *ad diem imam 7bris* tam iest wyrażone że *ad diem 24 Ju-
„nii*. Przeto do poprawienia y explikowania tey omyłki projekt ułożo-
„ny podał do przeczytania, który po przeczytaniu za zgodą powszechną
„Stanow iest podpifany.

Dany był potym głos Imć Panu Piwnickiemu Polłowi Chełmiń-
„kiemu, który w następujących wyzaził słowach.

„Nayiaśnieyszy Krolu Panie Nasz Miłościwy. Posłuszest-
„stwo wyrokem Maiestatu iest u mnie za naypierwsze Krolow usza-
„nowanie, zakazałeś Nayiaśnieyszy Panie dawać sobie przyzwolitych
„pochwał, abyś dał więcej czasu sprawom Rzeczypospolitey, wolisz
„bydź Chwalebny niż chwalony; nie mogę lepiej wraz y Instrukcyi
„moiey, y rozkazowi Twemu zadofyć uczynić, iak kiedy cześć,
„wierność y życzliwość powinne Maiestatowi Twemu w sercu za-
„chowam a usty zamilczę.

„Łączy się drugi raz już Koronie Polskiej Prowincya Pruska,
„raz przez dobrowolne pzzystąpienie, pod Panowaniem Krolow
„Domu IAGIEL LONSKIEGO, teraz przez przystąpienie, pod Pa-
„nowaniem ciągnącej się na osobę W. K. M. Krwi tegoż Domu do
„Generalney Stanow Rzeczypospolitey Konfederacyi, tam, aby zrzu-
„ciła niewolnicze iarzmo despotycznego panowania; tu: aby z Anar-
„chicznego zle zażytey wolności wyszła bezrządu. W obudwuch
„tych razach, czyni sobie ostrożne przestrzeżenia praw, swobod y
„wolności swoich.

„Dwoiakię ztąd na nas Polłow Pruskich, tak według przystą-
„pienia do Konfederacyi, iako y według instrukcyi od Generału na-
„szego, wynikają obowiązki, pierwszy; *abyśmy o powszechnych Oyczy-
„znych całej radzili potrzebach*, drugi; *abyśmy szczególnych praw naszych
„bronili, naruszonych ocalenia, nienaruszonych zachowania szukali*.

„Co do pierwszego punktu, iest nam od Stanow Prowincyi na-
„szey nietylko zupełna moc powierzona: bez uszczerbku Praw na-
„szych

„szych zezwolić na wszystko cokolwiek do uszczęśliwienia całej
„Rzeczypospolitey dążyć może; ale też, y używać zdrowey rady na
„wsparcie upadającej Oycyzny, ta która przyrodzona bydź ma, po-
„winność ułożona.

„Trzymam ia nie tylko o miłości Oycyzny, ale y o przęzorney
„rostopności Kollegow moich, że bezpiecznie za nich zaręczyć mo-
„gę; iż tego węzła, który nas z Rzeczpospolitą łączy, tak się trzy-
„mać będziemy, aż w nim zupełnie uszczęśliwioną Oycyznę o-
„baczemy.

„Starać się o to Miłościwy Panie chęć iest nasza, abyśmy za
„przewodnictwem światła Twoiego, przez zezwolenia y uwagi na-
„sze nie tylko poprawę Rządow, a z niey iak z zdrowego źródła
„wypływające skutki, sławę Narodu, obfitość kraju, moc y załogę od
„nieprzyaciół, bezpieczeństwo wewnętrzne fortun, y honorow wpro-
„wadził; ale też y od szkodliwych rewolucyi, domowych wojen y
„brzytkiego spustoszenia, Oycyznę naszą raz na zawsze ubezpie-
„czyli.

„Co do drugiego punktu obrony szczególnych Praw Prowin-
„cyi naszej; dosyć tu już od mówiących przedemną są wywiedzio-
„ne. Ia tylko abym się nie zdawał, brać rzeczy iedney za drugą, bydź
„bardziej upartym niż Patryotą, ale raczey każdemu prawu przy-
„zwoitą znalazł obronę prawa te na trzy dziele gatunki, z których
„pierwszy iest: prawa Kardynalne, to iest to przymierze Przodkow
„naszych zNayiaśnieyszym Krolom Polskim Kazimierzem IV zawar-
„te, przez ktore nasze Krolowi posłuszeństwo z iedney, a zachowa-
„nie praw, swobod, y wolności naszych z drugiey strony, iako kon-
„dycye przymierza są otrzeżone, tego prawa nabywszy Rzeczpos-
„polita przez zlewek na siebie od Krolow, nabyła wraz y obowiązek
„do trzymania, co nam Krolowie obiecali, a to prawo zniezione y
„naruszone bydź niemoże bez naruszenia y znieśienia tego związku,
„który nas z Rzeczpospolitą łączy. Drugi gatunek praw Pruskich
„nie mnieyszych, są opisanja rządu wewnętrznego, Przywileie wol-
„ności, miastom, handłom, manufakturom y ich bezpieczeństwu sta-
„jące, a te bez naruszenia prawdziwey socjalney wolności, niemo-
„gą bydź naruszone, ani też winy cielskiej, iakaby mogła bydź
„*crimen status* zniezione.

„Idą w trzecim rzedzie praw Pruskich, ustawy z przyięcia wspok-
„nych z drugimi Woiewodztwy obrządkow wynikające: a te wspol-
„nie zarzuceniu, wskrzeszeniu odmianie, trwałości według wyciągania
„czasow y okoliczności podlegają.

„Wiem ia dobrze o tym; że całość pożytek Rzeczypospolitey
„nawyższe prawo iest. Ta to maxyma Nayiaśnieyszy Panie iest po-
„budką dzieł Twoich; ta iest kompasem, według którego rostopnie
„kierujesz Rzeczypospolitey okręt do pożądanego brzegu; ta bydź
„powinna każdemu dobremu obywatelowi ostrogą, aby się potzuwał

„ do Obywatelskiej powinności, y przyspieszał na wsparcie wielkich
„ zamysłów Twoich.

„ Pozwolisz y mnie Najjaśniejszy Panie, tą miarą zmierzyć
„ słuszność dopominania się naszego. Jeżeli się co znajdzie w pra-
„ wach naszych przeciwnego y szkodliwego rządowi Rzeczypospoli-
„ tey, starać się będziemy Obywatele Pruscy przyzwoitemi środkami,
„ aby się na potym nie zostawały. Jeżeli zaś są nie z uszczerbkiem,
„ ale owszem z pożytkiem Rzeczypospolitey, dla tych przynajmniej
„ o łaskę prosimy; Pełni powziętych nadziei, że nateżona myśl W.
„ K. MCI na pomnożenie dobra publicznego, napełnione łaskawością
„ serce na uszczęśliwienie wiernych poddanych, nie dopuści upad-
„ ku prawom naszym, z tej tylko przyczyny: że są obojętne, ale
„ zważywszy że Oyczyźnie pożyteczne, przykładem Przodków swo-
„ ich Królów Polskich, wesprzesz ich swoją Protekcją.

„ Osobliwość praw y y wyczajów iedney Prowincyi względem
„ drugiej, w iednymże Państwie, byleby od należytego posłuszeństwa
„ y Obywatelskich nie wymawiała się powinności, nie czyni prywaty
„ w rządach.

„ Osobliwość praw y zwyczajów ledwie nie w każdej zkonfede-
„ rowanych Prowincyi *in Belgio*, nic nieprzeszkadzaią byż mocną y
„ bogatą Rzeczypospolitą Holenderską. Różność praw, zwycza-
„ jów, Religii nawet kantonów Szwajcarskich, nie umniejszaią po-
„ szanowania od sąsiadów tamtejszey, choć ubogiej Rzeczypospoli-
„ tey. Instancje różnią się prawami y wolnościami od Monarchii Ros-
„ yjskiej, Brytanii y inne Prowincye w Francyi, mają swoje w
„ rządach osobliwości, pod absolutnym panowaniem Monarchy Pru-
„ skiego, Ostfryzja inż, Kłiwia inż, Neufchatel inż, ma prawa;
„ a przecie te Prowincye, od swoich rządzców choć różnemi spre-
„ żynami rządzone nie czynią *Statum in Statu* w tych wielkich Mo-
„ narchiach.

„ Ze Prowincya Pruska osobliwie mieć powinna Prawa, tak to
„ jest prawda, iak prawda jest; że każda prawstanowicza władza przy
„ ustawach swoich na położenie miejscowe kraju, Samiadow iego,
„ ludność, dowcip zabawy Religii nawet Obywatelów, sposobność
„ handlow y manufaktur iak na nieoddzielne od zamierzonego ce-
„ lu okoliczności względ mieć powinna, aby szkodliwej Oyczyźnie
„ nieuczyniła omyłki.

„ Stawiam teraz na widok Najjaśniejszey Rzeczypospolitey, te
„ ziemie Pruskie, stawiam Prowincya nadmorską, miasta iey portowe
„ lasem masztów y żaglow otoczone, od najeźdźców nieprzyjacielskich
„ obronnie umocnione, budowane osadne rządem y porządkiem naj-
„ lepszym w Europie równiające się, stawiam Obywatelów iey stami
„ tysięcy liczonych, częścią handlami częścią dowcipnemi y obcia-
„ żającami rzemieślnami zabawnymi, wszystkich na pożytek publiczny
„ pracujących Obywatelów tych z różnych krajów, różnych iczy-

kow

„ kow, różnych Religii zebranych. Mnie są to Najjaśniejszy Panie
„ Oczom W. K. MCI upatrującym zawsze dobra publicznego wido-
„ wiska. Coż te Miasta podniosło? co tych obywatelów zgromadziło?
„ jeżeli nie dobroć prawa; jeżeli nie ułożenie wewnętrznego rządu?

„ Ztąd się pokazuje że prawa fundamentalne Pruskie, naywię-
„ cej są handlom y manufakturom *directe* albo *indirecte* służące *directe*
„ służą; przywileje y warunki przez przymierza poczynione, *indire-*
„ *cte* prawa *formae regiminis* przepisujące, y dlatego to stan nas wewnę-
„ trzny tak jest złożony, że zarówno delegowani od miast z Stanem
„ Słacheckim, do rady należą, aby iedni drugim w materjach *publicum*
„ interesujących potrzebne dawali oświecenia. Stan nasz Szlache-
„ cki do zakonitých dzieł przeznaczony, ale handel nie będąc ce-
„ lem zabaw, a przeto ta szacowna temi laty nauka *commercii* powo-
„ łaniem iego, sam ieden rządzący mogłby szkodliwej Oyczyźnie
„ czynić omyłki.

„ Czy takieby były te sławne w Europie handlowney Rzeczy-
„ pospolitey Angielskiej rzady, gdyby miał delegaci, gdyby mówię
„ Kupcy y żeglarze parlamentowe zasiadający ławy, do naywyższej
„ nie należeli rady. Dają te potrzeby dowody różni Europeyscy
„ Monarchowie, choć sami przezorni, choć tronem doskonałych Mini-
„ strow otoczeni: kiedy zakładają *consilia commercii*, w których ieden
„ tylko, urodzeniem wraz y talentami znakoimity prezydent
„ Minister, cała zaś rada z Kupców, bankierów, żeglarzów y lurzy-
„ stów, równym wymiarem każdego rodzaju osób osadzona skła-
„ da się.

„ W co by się obróciły nasze porządne miasta Pruskie? w co han-
„ del w co manufaktury w co nakoniec tak znaczny pożytek Rze-
„ czypospolitey? gdyby prawa Pruskie nie były z rodzaju fundamen-
„ talnych y niewzruszonych, ale samowolnemu Rzeczypospolitey
„ podlegały odmienianiu, gdyby mówię ta Słachetna Arystokracya
„ nieokryśloną prawem moc miała naruszania onych, y w tym nam
„ potrzeba *respicere finem*.

„ Nie jestem y tak przed rozsądkiem zaślepiony, abym nie miał
„ poznawać, że y te nasze prawa poprawy, y w niektórych pun-
„ ktach odmiany, do teraźniejszey Rzeczypospolitey rządów stolu-
„ iące się potrzebują. Zwyczajnie stary budynek powinien być re-
„ parowany, ale nie idzie za tym, żeby; kiedy tylko przykrycia po-
„ prawić trzeba, choć stałe choć mocne wzruszać iego fundamenta.

„ Nie będą od tego Obywatele Pruscy unikali, aby praw swoich
„ do teraźniejszego Rzeczypospolitey Stanu przystosować nie mie-
„ ale kiedy się to przyzwoitemi środkami, z ich własnym zezwole-
„ niem stanie, dogodzi się prawu Narodowemu, prawu Konwencyo-
„ nalnemu y wolności, będzie znaczna ulga pracom y fetygom W.
„ K. MCI. a przy tym uszczęśliwieni im mniej ustawicznymi suppli-
„ kami W. K. MCI. naprzykrzeni, poki zaś tego czas wystarczą-

„cy wykonać niepozwoili, supplikujemy N. P. aby pod Protekcyą
„Maiestatu Tego nasze dawne Prawa, nasze obowiązki nienaruszo-
„ne zostawały.

„Z rodzaju Praw tych, jest wymawianie się od cła Generalnego
„które na nas Posłów swóich stany ziem Pruskich przez instrukcyą
„włożyły, z obowiązkiem dopominania się aby Konstytucya Seymu
„Konwokacyi o postanowieniu cła tego, do nas się nierozciągała.
„Nie jest to Nayiasniejszy Panie wymawianie się od Obywatelskich
„powinności, przykładania się do potrzeb, wspólney Oyczyzny, ale
„Instrukcyą nam dana, obowięzuie nas do utrzymania praw. Upra-
„szamy tedy iako naypokorniey Maiestatu W.K.MCi y Stanow Rze-
„czypospolitey, abyśmy od cła tego wolni zostawali, bo inaczey przy-
„muszeni bylibyśmy w tym punkcie wykonać obowiązek Instru-
„kcyi naszej, abyśmy się przed Stanami y Obywatelami naszymi
„czym złożyć mieli, żeśmy powinności naszej zadość czynili y nie
„pozwalałi.

„Do infzych punktów Instrukcyi naszej zamawiamy sobie głos
„do domowienia się.

Przymowili się do niego Imć Panowie Lniski Człuchowski y Ma-
zowiecki Kowalewski Posłowie, z których *Pierwszy* wspomniał re-
frykt od Nayiasniejszego SP, AUGUSTA III. dany od płacenia cła
generalnego uwalniający, *Drugi* zaś explikując czas y okoliczność
przyłączenia Woiewodztw Pruskich do obrań Seymowych y Try-
bunałów cytował Konstytucyę całość swobod ich ocalając y Projekt
do uwolnienia od obowiązku Cła generalnego przez Konwokacyą u-
łożonego podawał do przeczytania; ale ten nie jest przyjęty. A po nich
odezwał się Imć P. Dąbrowski Posel Wilkomirski y rekomendując
Imć P. Koziellę Sukcesorow, aby im summa od Rzepltey winna, była
wrocona; oraz Imć Pana Brzostowskiego Marszałka Generalney Kon-
federacyi Litewskiej za czynione usługi Łasce I. K. MCi, tudzież Ich
Imć Panow Rzewuskiego y Pacy o uwolnienie ich od rygoru Dekretu
Konfederacyi Litewskiej Stanom Rzeczypospolitey poleciwszy, Pro-
jekt względem Neofitow z uchyleniem Prawa Konwokacyi na tych
którzy przed tą Konstytucyą weszli *in activitatem* zaszczytu Slache-
ckiego, podał do przeczytania. Po przeczytaniu ktorego Imć Pan Pia-
tkowski Posel Wołyński niepozwołał na wszystkich chociaż y dawniey-
szych *in Genere* Neofitow, ażeby Prawami zaszczytali się Slacheckie-
mi, ale żeby ich *specific* wymienić dopominał się. Zaś Imć Xiądz Baier,
Biskup Helmiński wnosząc wprzód *pro desideris* Woiewodztw Pruskich
prożby, respektiem dopiero przeczytanego Projektu radził, aby dla po-
mnożenia Wiary Świętey Neofitom Beneficium dawne było przy-
wroczone. A Imć Pan Oskierka Posel Miński o podpisanie przeczyta-
nego Projektu o Neofitach dopominali się. Ktoremu Ichmć Panowie,
Rudomina Brasławski Łoś y Borzęcki Ruscy Posłowie sprzeciwiali się.

Zabrał po nich głos Imć Pan Kossowski Posel Łęczycki y róż-
prze-

rozprześtrzenienie Zamku Warszawskiego dla wygodniejszey Rezy-
dencyi Krola IMCi rządząc bydz koniecznie potrzebne za kosztem
Skarbu Koronnego, podał Imci Panu Marszałkowi Małachowskiemu.

A tak tenże Imć Pan Małachowski Marszałek zważając iż zupeł-
ney na Projekt o Neofitach nie było zgody, oświadczył się iż *obstante di-*
scordia Projekt ten musiał poniechać a do innego przystąpić. Y kiedy
hoc loco Projekt od Woiewodztw Pruskich podany Imć Pan Sekretarz
Seymowy czytał, że się Iego Contenta Posłom niepedobały, czytać go
niepozolili do końca. Więc pomieniony Imć Pan Marszałek Poselski
Projekt rozprześtrzenienia Zamku Warszawskiego Imć Panu Sekre-
tarzowi Seymowemu czytać rozkazał, na ktoren gdy się wszystkie Sta-
ny zgodziły, przeto go Imć Pan Marszałek y wyznaczeni do układa-
nia Konstytucyi Senatorowie y Posłowie podpisali.

Zabrał tym głos Imć Pan Hryniewiecki Posel z Korony In-
flantkiej y reprobując zakwestyowanie Cła przez Woiewodztwa
Pruskie uczynione, na cytowane Pakta Welawskie odpowiedział: Iż
kiedy mimo tychże Paktow Welawskich wolno było Pruskim mia-
stom do Korony należącym swoje akcyzy ustanawiać, Przeto y uchwa-
lone przez Seym Konwokacyi, swoje ważność w Woiewodztwach
Pruskich zyskiwać powinny. Ieżeliby zaś Woiewodztwa Pruskie od
obowiązku tegoż cła chciały się uwolnić, tedy ażeby przez osobiwą
teraźniejszego Seymu Konstytucyą obligowały się co rocznie ryczał-
tową sumnę 150000. Dobrey monety *in vim* tegoż cła płacić, podał im
do wolnego z tych dwóch iednego sobie obrania, y Projekt respe-
ktem płacenia teyże summy podał do przeczytania, na ktory Ichmć
Panowie Posłowie Ziem Pruskich niepozwoili, ale odwołując się na
przyzły General: iż na nim iakową mnieyszą kwotę ułożyć zechcą,
obietcywali. Na co IMć Pan Tyzenhauz Posel Grodzieński reprobując
cytowane Prawa przez Posłów Ziem Pruskich, konkludował ażeby
Woiewodztwa Pruskie wyrokom Seymu Konwokacyi posłuszne były,
y ieżeliby sprzeciwiać im się chciały, tedy iako ta materya jest Eko-
nomiczna, ażeby *eo nomine ad Turnum* przystąpić, dopominał się; do cze-
go y Imć Pan Małachowski Posel Krakowski przymawiając się *ex ra-*
tione że *in aequali Republica aequalia* wszyscy *ferre* powinni *Onera*, per-
swadował Woiewodztwom Pruskim ażeby *ex duobus propositis* iedno so-
bie obierali, y albo w obowiązku cła Generalnego, albo w obligacyi
płacenia 150000. złotych *bonae monetae* zostawali.

Gdy zaś na takowych kontrowersyach czas aż ku 10 spożnił się
godzinie Imć Pan Kanclerz Wielki Koronny zabrawszy głos od Tro-
nu Sessyą solwował na dzień Poniedziałkowy na godzinę dziesiątą zrana.

SESSYA IEDYNASTA

Die 17 Xbris.

Po zagaieniu Sessyi przez Imć Pana Małachowskiego Marszałka
de tenore sequenti.

Kk

Mędzy

„ Między wielolicznymi Narodow Ustawami są iedne które
„ wślizłym rzucią tamę bezprawiom, inne przewidzianym zabiegają
„ przemysłom, drugie występnych karzą, są y te które wynikającym
„ publico snują gościniec użytkom, które usmierzaiać iedne zataczki,
„ tyfiącego decydują przypadki. Te wyliczone ustaw rodzaie y ga-
„ tunki że wszystkie w swych szczegulnościach niosą Narodow użyt-
„ ki nie iest moja rzecz ani myśl sprzeciwiać się temu, ale twierdzić
„ słusznie mogę że ustawa sławiąca wszelkie żyjącego czyny zawiera
„ w sobie *compagem* nantienionych w szczegulnościach ustaw pożytk-
„ kow. Uznaiac bowiem wielkość dzieł ktorých; nietylko należytość
„ wdzięczności upewnia czyniącemu, zachęca dziś żyjących do ro-
„ wneyże dzielności, karze gnuśnych, występny wstręt czyni, Na-
„ rodowi nadzieie niesie nie wątpliwę poprawy obyczajow, ale poto-
„ mnym daie poznać wiekom iaka część należy dzielney duszy; same
„ nawet młodociane zniewala karki do chwalebney Emulacyi, zgola
„ mówiac Prawo mającemu korzyść. Prawo dającemu wieczytą u-
„ pewnia sławę. W takowey to myśli uknuta na dniu wcorayszym
„ pod Twoią Krolu Nayiaśnieyszy powagą ustawa pełnemu sławy
„ przymnaża Iey iednak Maieństawi; która czyich czynow wybor-
„ ność wspomina, wiedzą Stany, iak wielką czynność niech to zgo-
„ dniesy bo dłużej te ktorým to iest podane głoszą wieki, bezuśna
„ będzie po wieczne czasy opowiadać Statua, y nieść wdzięcznym
„ otoczonego przymiotow Orszakiem Tronu zaszczytną sławę.
„ *Optima & Heroum virtus virtuti premia deferre.*

Imię Pan Zamoycki Kanclerz Wielki Koronny od Tronu zabrał
głos w te słowa:

„ Iego K. Mość Pan Nasz Miłościwy, wie dobrze, że dla zrywa-
„ iących się Seymow Interessa Rzeczypospolitey nietylko nieodbiera-
„ ly swoiey rezolucyi, ale też co raz więcej przybywać musiało. tak
„ dalece że czas wyznaczony obradom caly wystarczającym nie iest,
„ a tym bardziey ieszcze gdy sposob obradowania y te resztę czasu
„ tak sakryfikuje marnie.

„ Im większą iest pobudką dla Pana miłość sławy Narodu, tym
„ bardziey ubolewać musi iako Krol nad nieporządnym Seymowa-
„ niem uwłaszczającym Powagi tak Maieństwu, iako też y Stanom
„ Rzeczypospolitey, a przecieź zasiadające tutaj osoby są to pomię-
„ dzy tyfiacem wybrane. Im większą czuie w sobie miłość Oyczy-
„ zny Pan Nasz miłościwy, tym bardziey ubolewać musi iako nasz
„ wszystkich Ociec, widząc tak opieśzałe w obradach do uszczęśliwie-
„ nia postępkę, a przecieź są to Iey właśni Synowie.

„ Nie żałuje Nasz Pan pracy y starania, nie żałuje y zdrowia swego
„ tak potrzebnego dla nas, nie wątpi o doskonałości zasiadających, y gor-
„ liwości każdego około publicznego dobra, widzi iednak z żalem w
„ Narodzie odzwyczajonym od obrad, że mówiac w iednym głosie o
„ kilku materjach razem, nie konkluzyi szukamy interessu, Lecz nieia-
„ kiejś w słow wyborze ostentacyi.

„ Iest oczywistym dowodem Cła Generalnegotak walna materya
„ na dniu onegdayszym traktowana. Głos pierwszy wyłuszczył do-
„ kładnie wszystkie Prawa Ziem Pruskich. Głos drugi też same zbilał
„ prawa, innych Prowincyi podobnież wyraził prerogatywy, Rzeczy-
„ pospolitey władzę y potrzeby. Głos trzeci reasumował *pro & contra*
„ racye; y doskonałą założył konkluzją, tak dalece że zostaie tylko Sta-
„ nom Rzeczypospolitey już finalną dać rezolucyą, czyli przez Cłage-
„ neralnego czyli przez summy ryczałtowej ustanowienie. Byłoby
„ czego powinśzować Oyczyźnie, żeby wszystkie materye tym sposo-
„ bem y tak wielcy traktowali Ludzie.

„ Projekt o Neofitach wbudza kompassyą w dobroczynnym fercu
„ Nayiaśnieyszego Pana, trudno nieprzyznać że Rzeczpospolita iest
„ przyczyną wyraźnego nieustanowiwszy prawa, a teraz na prywatne
„ rygor rozciąga Osoby, kiedy Stanowi Prawo, nietylko na przyszłe
„ podług zwyczaju, lecz y przeszle czasy. Zdobi sprawiedliwość złą-
„ czona z kłemencyą Maieństwu Krolow, zdobie będzie y Stany Rzeczy-
„ pospolitey, a iako sam uszczęśliwienia każdego pragnie, tak też same
„ sentymenta Stanom Rzeczypospolitey inspirować żada.

„ Indygenaty y Nobilitacye są zawsze pożyteczne dla kraju, bo ie-
„ żeli dla fortuny następują to bogacą Państwo, iezeli dla talentow y
„ zasług to godnymi napełniaia ludźmi. Obawiać się zaś dla wakanfow
„ partycypacyi byłoby to z krzywdą dla Maieństwu, byłoby to życzyć y
„ własnych umniejszenia Obywatelow.

„ Zarekomendowany od Xcia Imci Prymasa Imc Pan Graff Sal-
„ mours rodowitą Polkę a z Imienia tegoż Xcia Imci Prymasa Lubiańską
„ mając za Matkę ma ztąd zaszczyt należeć do Nayiaśnieyszego P. przez
„ co pomyślnie od Stanow Rzeczypospolitey na siebie zciagnąć powi-
„ nien względy. Niech w Osobie Iego okazana będzie wdzięczność ta
„ która winna y pamiętna bydź zawsze powinna od zgromadzonych
„ Stanow Xciu Imci Prymasowi za pracowite w tym bezkrolewiu pra-
„ ce y starania.

„ Pan Baron Riancour ten ofiaruje sto tyfiący Tynfow na wymu-
„ rowanie Domu, Czterech Iurydykcyi Rzeczypospolitey. Pan Schmidt
„ od dawnych czasow pracujący in *Aeconomicis* Dobr stołu I. K. MCI
„ rownie y teraz prac y usług swoich daie dowody.

„ Pan Fontanna pokazuje usługę y aplikacyą swoią w zawiado-
„ waniu wszelkich Fabryk I. K. MCI y Rzeczypospolitey, a do dalszych
„ iako to mostu nieuchronnie iest potrzebnym. Pan Nowicki y Sło-
„ miński Metrykanci, Brzozoski Pisarz Assefforski, Kozłowski Patron Ziem-
„ ski y Grodzki biegłością w prawach usługą y radą oczekującym spra-
„ wiedliwości, są to tutaj znaiome wszystkim Osoby.

„ Iest rzecz Krolewska zachęcać y dystryngwować z talentami lu-
„ dzi, będzie rzecz przyjemna Nayiaśnieyszemu Panu też znaleźć w
„ Stanach Rzeczypospolitey attencyą, są to sposoby dalszego uszczęśli-
„ wienia Państwa, kiedy każdego usługi przyjemne y nadgradzane będą.

„Gdy zaś krotkość czasu więcej mówić niepozwała I. K. Mość Pan Moy Miłościwy przez miłość Ojczyzny, y przyzwoite dla Ma-
„iestatu względy, każdego w szczególności obowiązku do akceleracyi
„y przystępowania tychże Projektów decyzji.”

Po którym skończonyin głosie y wyrażeniu przez Imć Pana Łopuskiego Pośła Drohicckiego, oraz Imci Pana Ożarowskiego Pośła Krakowskiego pierwszego rekomendującego ustawę Rokow Ziemskich, Ziemi Drohicckiej y Ichmciow Panow Kuczyńskiego Stolnika Mielnickiego y Kłopotoskiego Burgrabiego Drohicckiego, aby ich Dwor-ki w mieście Drohicznie od Stacyi Żołnierskiej byli libertowane, Drugiego dopraszającego się decydowania materyi, *ex contentis* Instru-
kcyi Woiewodztwa mających być proponowanych, tudzież po pow-
tornym odezwaniu się Imć Pana Marszałka Seymowego y zaleceniu,
aby *ante omnia* czytany był Projekt respektem Cła generalnego, aże-
by Woiewodztwa Pruskie chcące się od obowiązku tegoż Cła exey-
pować Summę 150000 złotych dobrej monety ryczałtową corok do
Skarbu wypłacały, Pomienione Woiewodztwa Pruskie po przeczyta-
niu tegoż Projektu nań niepozwalaly.

Dany był zatym głos Imci Panu Dziedoszyckiemu Poślowi Ha-
lickiemu, który stosując się do rozporządzenia materyi od Tronu, co
do cytowanego przez Woiewodztwa Pruskie *Incorporationis* Przy-
wileju należy, odpowiedział: iż ten Przywilej *obstare* niemoże ażeby
nam samym nie wolno było, na nas samych prawa stanowić, a iako
Xieństwa Zatorskie y Oświęcimskie z osobliwemi także w Cła Rze-
czypospolitey Prawami, różne potym wyroki Rzeczypospolitey przy-
jęły, tak y Woiewodztwa Pruskie wrzeczach tych które *tangunt* Ge-
neralną Krolestwa Ekonomikę uczynić powinny, że zaś y po Inkor-
poracyi wybieranie Cła u Nogatu pod głową było praktykowane.
Cytował Konstytucyą 1588. która o wybieraniu tegoż Cła, ia-
ko też y celniczym Malborskim namienienia Urzędzie, a wspominając
wiele potym iedne po drugich następujących Konstytucyach próbował,
niemi; że Woiewodztwa Pruskie różne podatkowania na potrzeby
Rzeczypospolitey przyjmowały; naostatek na przywiedziony Traktat
Welawski iż iako w Krolewskich Prusach Krołowi Pruskiemu wolne
było, y iest Cła postanowienie, tak y w Prusach Polskich Koronnych
Cła generalnego w Krolestwie na Seymie *Convocationis* uchwalonego
ustawa rozciągać się powinna. Od którego placenia Prusacy Krole-
wieccy excypowani być mogą.

Odezwał się po nim Imć Pan Marszałek Małachowski y prosząc
ażeby ta materya długiego czasu niezabierała pytał się, ieżeliby usta-
wione Prawo Cła Generalnego w Prusiech Polskich rozciągać się po-
winno? na co kiedy Woiewodztwa Wielkopolskie y Małopolskie, tu-
dzież y Prowincya Litewska zezwalały, same zaś Woiewodztwa Pru-
skie na to się niezgodziły, y przez usta Imci Pana Gorskiego Pośła Ki-
sporskiego na ualenie ziem Pruskich do ustanowionego Cła Konstytu-
cye

cye cytującego iako też przez głos Imci Pana Czapskiego Kasztelana
Chelmińskiego wołaly raczey na przyszłym swym Generale iakową
Summę *pro subsidio publico* obiecać y uchwalić. zabierali, więc głosy Ich-
mć Panowie Piaskowski Wołyński y Bartolzewicz Orszański Po-
ślowie, z których *Pierwszy* reprobując inszem Konstytucyami cytowa-
ne przez Woiewodztwa Pruskie Prawa, *Drugi* zaś wyrażając: iż y
Prowincyi Litewskiej dostarczałoby podobnie prawnego z obowiązku
Cła gen ralnego wymowienia się, lecz kiedy widzi konieczną tego
potrzebę chętnie na nie pozwala, obydwą do niesprzeciwiania się, lecz
do ochoęnego zezwolenia na podjęcie się corocznego placenia Sum-
my 150000 *Pruthenica moneta* na dniu onegdajszym proponowanej Pó-
ślow Pruskich zachęcali.

Zaś Imć Pan Białobłocki Pośel Brodnicki dowodząc przywiąza-
nie Woiewodztw Pruskich do Rzeczypospolitey, wymienił: że na po-
trzebę *ley territorium* Elbląskie zoftawić pozwolily, od przyjęcia ob-
wiązku placenia pomienionej Summy na terażniejszym Seymie, to
ex ratione obciążonego podatkami Stanu Slacheckiego, tudzież nastąpić
mającey kwarty regularne y na dobra Krolewskie, to *ex motivo*: że Miał
większych do tego Stan Slachecki przymusić niemoże, exkuzował
się, y chęć tylko starania się na przyszłym Generale iakowej *propof-
se in subsidium* Rzeczypospolitey uchwalenia kwoty obiecywał.

A kiedy y inni Ichmć Poślowie Pruscy zdając się, iakoby niewie-
dzieli *in qua forma* Seym terażniejszy czyli *in pluralitate* czyli też
in libertate odprawnie się, placenia wspomnioney Summy niechcieli, y
niepozwolili; Odezwał się Imć Pan Tyzenhauz Pośel Grodzieński y py-
tanie się czyli niewiadomość takową sądząc być niepotrzebną, twier-
dził: iż takowa materya iako Ekonomiczna *pluralitate* *decidi* ma.
A iako pokazane z pozwolenia zastawy *Territorii Elbingensis*, Woie-
wodztw Pruskich ku Rzeczypospolitey przywiązanie tak Rzeczpos-
polita wdzięcznym rekognoskowała sercem, tak przez wzajemną swoję
przychylność gdyby widziała od potrzeb silniejszych z powiększo-
nych przez Cło Generalne dochodów iakową zbywającą Summę, pe-
wnieby obrocila *in ejusdem Territorii Elbingensis* wykupienie, w swoim
to wyraził dyskursie.

Kontynuowały się dłużej ieszcze między Ichmć Pana-
mi Pośłami Pruskiemi y Imcią Panem Tyzenhauzem y Hryniew-
wickim, Grodzieńskim, y z Korony Inflantkim Pośłami kontrowersye,
aż naostatek Imć Pan Marszałek Małachowski, zabrał głos y zważa-
jąc, że Woiewodztwa Pruskie proponowanej Summy przyrzec nie-
chcą, przeto, ieżeli te Cło, które na Konwokacyi Seymu iest uchwa-
lone, ma się zoftawać na Woiewodztwach Pruskich? pytał się Stanow
Rzeczypospolitey.

A kiedy wszyscy *positive* odpowiedzieli zgoda, więc tenże Imć
Pan Marszałek reallumując swoy dyskurs, powiedział: iż kiedy Pru-
scy Poślowie na proponowaną summę zgodzić się y przyjąć iey niechcą,
przeto tę materyą, iako tę na którą zgody niemasz według porządku

Seymowania postępując odrzucić, a przy dawnym prawie Cła generalnego na Konwokacyi Seymu uchwalonego zostać należy,

Co gdy y Imć Pan Zamoyski Kanclerz W. Koronny od Tronu mówiąc: iż ponieważ na Projekt Summy zgody niemasz tedy *eo ipso* materia tegoż Projektu upada, a Prawo Cła generalnego y na Woiewodztwach Pruskich zostać się powinno, deklarował; Imć Pan Marszałek Małachowski iako po upadłej tej materii do Projektu o Neofitach ułożonego skłaniać się zaczął, ale pomienieni Ichmć Panowie Pruscy Posłowie respektom teyże ustawy Cła generalnego czyli ich wiązać lub ni powinna? o *Turnum* dopraszali się. Których żądaniu Ichmć Panowie Ogiński W. Litewski y Małachowski Stanu Rycerskiego Marszałkowie dogadzając, Pierwszy z nich Senatorow, Drugi zaś Posłow. Jeżeli Woiewodztwa Pruskie Cło generalne płacić powinno? porządkiem pytali się,

A potym kiedy Imć Xiądz Kierski Sekretarz Koronny zdań Senatorkich iako Woiewodztwa Pruskie ustawie Cła Generalnego podlegać powinny trzydzieści cztery przeciwko czterema przeciwnych znajdujących się, zaś Imć Pan Zawisza Sekretarz Seymowy approbujących Cło generalne sto trzydzieści siedm kresk Poselskich przeciwko dwudziestu pięciu reprobującym tudzież Czterema z Indyfferencyą będącym (niemieszcząc w to sześciu kresk tych Posłow którzy będąc Kommissarzami Kommissyi Skarbowey Ekonomiczney Koronney nic o tym decydować niemogli) danych bydź opowiedzieli; przeto Imć Pan Marszałek Małachowski przywieszając się do większości zdań, Projekt Reassumujący Konstytucyą *Convocationis* o Cło generalnym uchwaloną; ażeby Woiewodztwa Pruskie też Cło płaciły Imć Panu Sekretarzowi Zawiszy czytać go zalecił, po którego przeczytaniu tenże Imć Pan Marszałek iako też wyznaczni do układania Konstytucyi Senatorowie y Posłowie nań się podpisali. Anatychniały Sessya od Tronu przez Imć Pana Kanclerza W. K. na godzinę piątą po południu jest odłożona.

Po ktorey zgromadziwszy się Stany do Izby Senatorckiej gdy I. K. Mć zasiadł na Tronie, Imć Pan Marszałek Małachowski Projekt prolongacyi Seymu teraźniejszego do Czwartku *inclusivè* podał do przeczytania, który po przymowieniu się do niego przez Ichmciow Panow Sosnowskiego Brzeskiego Litewskiego, Hryniewickiego z Korony Inąntkiego y Małachowskiego Krakowskiego Posłow za zezwoleniem Stanow ogólnie jest podpisany.

Naślapiło potym czytanie Projektow, to jest: *Pierwszy* Indygenatu Imć Pana Salmoura *cum capacitate honorum salvo praestando juramento Reipublicae super fidelitatem*. *Drugi* Imć P. Tolchsdorffa. *Trzeci* zachowanie przy prerogatywach Szlachectwa Imć Pana Tatarowicza. *Czwarty*, Ichmciow Panow Larzaka, Petersona Pułkownikow, Laskaryssa Obersztelientenanta, Obera, y Deskura Kapitanow. *Piąty*, Imć P. Bertranda. *Szesty*, Ichmciow Panow Lindsayow Iana Maiora. Alexandra Kapitana

Kapitana dwuch Braci, *Siodmy*, Indygenatu Imć Pana Pyrhyssa. *Osmi*, Imć Pana Kortycellego. *Dziewiąty*, Panow Riancoura y Schmidta. *Dziesiąty*, Nobilitacyi Imciow Panow Brzozowskiego Pissarza Assessorskiego Nowickiego y Stomińskiego Metrykantow Koronnych, Kozłowskiego Sekretarza, y Fontannego Budowniczego I. K. Mci, tudzież Projekt nadgrody 8000 złotych; Pol: Imci P. Furnier Rotmistrzowi Chorągwi Węgierskiej Koronney. Ktore wszystkie za dozwoleństwem Stanow są podpisane y Sessya od Tronu na dzień jutrzejszy na godzinę 10. zrana jest solwawana.

SESSYA DWUNASTA

Die 15. Xbris.

ZA przybyciem Nayiaśnieyszego Pana na Tron Imć Pan Małachowski Marszałek Rycerski, wprzod *in sequentem uerborum seriem* Sessya zagaił.

„Bym Krolu Nayiaśnieyszy nie zdał się uszczerbiać w szankunku skroconego nader czasu, bym Naymiłościwszy Panie dał tym iawniey poznać, iako wyrok od Tronu pragnący oszczędzania momentow Seymowania poświęconych jest mi na żywey pamięci, w zwięzłym wyrażeniu Krolu Nayiaśnieyszy Panie Nam Miłościwy umieszczam Ci respekt przywiązany, ogłaszam oddany Maiestatowi w Osobie Pańskiej lustr y iasność, upewniam chętnie Panu posłuszeństwo, zaręczam że nam będąc Miłościwym, jesteś y będziesz zawsze ulubionym.”

A potym Projektu następujące, *pierwszy*, ustawy Rokow Ziemskich Ziem Drohickiej w Woiewodztwie Podlaskim. *Drugi* pozwolenia Sądow Grodzkich w Goniądzu z racyi odległości Grodu Brańskiego, *Trzeci* Libertacyi placow w mieście Drohiczynie Ichmciow Panow Kuczyńskiego Stolnika Mielnickiego y Kłopotowskiego Burgrabiego Drohickiego. *Czwarty*, Deklaracyi Ziemstwa Woiewodztwa Sandomirskiego Powiatow Radomskich, *Piąty* pozwolenia rozrządzenia domowego, Woiewodztwom Kujawskiemu, Inowrocławskiemu y Rawskiemu względem ułożenia Taryfy Pogłownego, Imci Panu Sekretarzowi Seymowemu podawał jeden po drugim do przeczytania, y o każdego z nich z osobna pytał się o podpis, za dozwoleństwem Stanow wraz z wyznaczonemi do układania Konstytucyi Senatorami y Posłami podpisywali. Potym zaś gdy Xte Imć Biskup Krakowski w głosie swoim zabranym o approbacyą fundacyi Kościoła S. Stanisława Nacyonalnego Polskiego y Alumnatow w Rzymie będących *circa alia desideria* w mowie swoiey dawniejszey iako to respektem sprowadzenia Ciał Nayiaśnieyszego Krola IMCi Augusta III y Małzonki Jego &c: *expressa*, u Stanow Rzeczypospolitey dopraszał się; Projekt więc od niego approbacyi fundacyi pomienionych podany, przeczytany y

za zezwoleniem jest podpisany Stanow. Zabrał po Nim głos Imć Pan Sołtyk Woiewoda Łęczycki, y jako delegowany w przeszłym tygodniu z innemi Senatorami y Posłami do słuchania rachunkow Imć Pana Brückla Generała Artylleryi Koronney wysłuchaney kalkulacyi uczynił przed Stanami Rzeczypospolitey relacyą y prosząc o zakwitowanie tegoż Imć Pana Generała, Projekt tego Imć Panu Małachowskiemu oddał.

Natychmiast zaraz Imć Pan Łopaciński Poseł Smoleński y wielu innych Posłow Xięstwa Litewskiego tudzież Xiąże Imć Czartoryski Poseł Sanocki przymowili się; ażeby Projekt Xięstwa Litewskiego były czytane, ktore zaraz Imć Pan Tyzenhauz Poseł Grodzieński oddał Imci Panu Marszałkowi Małachowskiemu, czytał więc Imć Pan Sekretarz Seymowy najpierw Projekt o Seymikach Elekcyjnych, Deputackich y Ziemskich Urzędow *ex pluralitate votorum* obierać się mających porządek, y warunek Seymikow opisujący ktory za zgodą Stanow jest podpisany.

Nastąpiło czytanie potym wielu Projektow korektur y porządek Prawa Xięstwa Litewskiego w sobie zawierających, y za przymawianiem się Posłow Litewskich zaraz poprawionych, a po nich Sessya na godzinę piątą jest solwowana.

Po którym zgromadziwszy się stany gdy Iego K. Mość zasiadał na Tronie, Imć Pan Marszałek Małachowski że Projekt Litewskie Posłowie teyże Prowincyi na Prowincjonalney poprawia y układał Sessyi w zagaieniu swoim opowiedział. A przeto do czytania Interessow Koronnych skłaniając się, Projekt następujące do czytania podał, to jest, *pierwszy* pozwolenia dla poratowania zdrowia wyjazdu za Granicę Ichmciow Panow Xciu Imci Czartoryskiemu Biskupowi Poznańskiemu, Imci Branickiemu Kasztelanowi Krakowskiemu, Ossolińskiemu Wołyńskiemu, Czapskiemu Malborskiemu, Woiewodom, Mniszchowi Sanoc: Ossolińskiemu Sandom: Starostom, y innym *Drugi* kwitu Imci PF. Brücklowi Artylleryi Koronnej, *Trzeci* rozporządzeni ortecy Częstochowskiej, *Czwarty* objaśnienia Prezydencyi Lwowskiej (do ktorego Imć Pan Bukowski Poseł Sanocki przymawiając się, osobliwy *Incorporationis* Opactwa iednego, y Dwóch Probostw do Kapituły Lwowskiej, ktoremiby Prowenta teyże Kapituły *pro erogandis* na 1 ezydentow *expensis* augeri mogły, przydał Projekt) *Piąty* approbacyi Sądow pogranicznych z Tatarami Woiewodztwa Bracławskiego. *Szesty*, Redintegracyi Dobr oderwanych od Stołu Krolewskiego do Ekonomii Tegoż Stołu przez Imci Pana Podskarbiego Posła Łęczyckiego podany. *Siodmy* konserwacyi Puszcz Niepołomskiej, *Osmy* approbacyi szkoły Rzemieśniczey w Opolu Ichmciow Xięży Piarow tudzież Ich fundacyi & *beneficii* inkorporacyi. *Dziewiąty*, Traktowania o Interessa z Dworem Saskim y upominania się od tegoż Dworu o wrocenie Summ przez Nieboszczyka Nayaśniejszego Augusta III. *Paslis* *Conventis* corocznie po 10000 złotych Polskich na Szkołę

Szkołę Rycerską płacić obowiązane przez nie zadosyć uczynienie takowemu swemu obowiązkowi Rzeczypospolitey pozostałych y winnych, tudzież wybranych przez Saxonią po śmierci Tegoż Krola z Dobr stołowych Prowentow, iako też o uspokojenie rożnych Obywatelow Polskich, od ktorych tenże Dwor Saski za panowania swego długi zaciągał, przez Imć Pana Bukowskiego podany, do ktorego Imć Pan Stecki Poseł Wołyński osobny Projekt wrocenia Czerwonych złotych 70000. od Opiekunow Xięcia Imci Lubomirskiego Woiewodzica Krakowskiego na Sztaier Saski pożyczonych, y temuż Xciu Imci Lubomirskiemu *cum provisione circiter* za lat 20 należących osobny chciał przyłączyć Projekt. *Jedynasty*, Recessu Szkoły Rycerskiej przez Nayaśniejszego Pana y Stany Rzeczypospolitey erygowaney bydź mającey, ktore to wszystkie Projekta za dozwoleciem Stanow przeczytane y podpisane.

Wnieiony expost był Projekt od Woiewodztwa Krakowskiego: ażeby Podkomorzy Krakowski przy Iurydykcyi swolej y do Zupp Wielkich ściągający się *non obstantibus quibuscumque rescriptis plenarie* był zachowany; ktory po kontrowersjach między tymże Woiewodztwem y innemi nie jest podpisany. Nastąpił potym *Dwunasty* Projekt, Recessu korektury Trybunału Koronnego do przyszłego Seymu, na którym taż korektura po interessach Skarbowych y woyskowych *forma iudiciali* ma bydź decydowana, y pomieniony Projekt za zezwoleniem Stanow jest podpisany. Po podpisaniu ktorego od Pruskich Woiewodztw podany był Projekt, ażeby sprawy Pruskie nie na Trybunale Poznańskim, lecz tylko na Trybunale Bydgoskim sędziły się, ale ten Projekt po przeczytaniu onego, gdy nań niepozwolono jest odrzucony.

Po nim zaraz czytany był drugi Projekt aby Pisarze przez alternatę z Woiewodztw zasiadający dekreta *ad mentem Convocationis* Seymu na Trybunalach pisali, tudzież aby Dekreta od Woiewodztw w Trybunale Lwowkim sędzić się mających należące *ex Actis Lublinsibus ad Alia Leopoliensia* były transportowane. Na ktorego Projektu punkt *pierwszy* Imć Pan Dąbski Poseł Powiatu Toruńskiego zgadzając się na drugi że to bydź niemoże, ponieważ by z Dekretarzow trzeba chyba karty wyrzynać, odpowiedział. Zabrał potym głos Imć P. Gadomski Poseł Sochaczewskty o ewakuacyą z kraiow Polskich Mołtwy, tudzież o wyrobienie Kommissyi o krzywdy przez woyska cudzoziemskie poczynione, ażeby to swoją I. K. Mość sprawił powagą, upraszał. Zaś Imć Pan Sosnowski Poseł Brzeski Litewski o dolozenie się I. K. Mci y Stanow Rzeczypospolitey do Stolicy Apostolskiej o Beatyfikacyą Stanisława Papczyńskiego Zakonu Xięży Maryanitow *sub Titulo Immaculatae Conceptionis* Fundatora, tudzież o objaśnienie Konstytucyi dawniejszey respektem trwania Sessyi Seymowych przy świecach dopominał się, y dwa Projekta *eo nomine* napisane podał do przeczytania.

Mm

Cytowane

Czytane były więc obadwa wspomniane w porządku Trzynastego y Czternastego Projektu, y za zezwoleniem Stanów są podpisane.

Wszczęta potym była kwestya między Imć Panem Rogalińskim Posłem Poznańskim, y Borzęckim Posłem Ruskim y innemi *negatiue* mowiacami, czyli Podkoniuszy Koronny między Urzędnikami Koronnemi ma mieć miejsce swoje? Po ktorey Projekt piętnasty względem pisania y wydawania Dekretów Trybunałskich wprzód przeczytany, potym za zezwoleniem Stanów jest podpisany.

Zabrał głos Imć P. Cetner Woiewoda Bełzki y dopraszając się o aukcyowanie *ad Collegium* Senatorów Bułkiego y Łukowskiego Kasztelanów, wnosil na koniec Imieniem Woiewodztwa swego ażeby Bracia Nayaśniejszego Pana Rodzeni, Xiążęcym Tytułem przez ustawę teraźniejszego Seymu nadanym, byli zaszczycoeni, przez wzgląd Nayaśniejszego Pana, tudzież zasług ich samych, iako też sławney pamięci Ojca Ich Iasnie Oświeconego IMCI Pana Kasztelana Krakowskiego domawiał się.

O co gdy wszystkie Stany Rzeczypospolitey tudzież Imć Pan Kurdwanowski Poseł Bełzki w głosie swoim zabranym dopominał się. Odezwał się Imć Pan Poniatowski Podkomorzy Koronny Poseł Bełzki y dziękując za tę przchylność ku Domowi swemu Stanom Rzeczypospolitey, prosił ażeby ten zaszczyt wdalszy czas za poprzedzającemi większemi zasługami został odłożony. Lecz kiedy Ichmć Panowie Mir Bełzki, Skarbek Halicki, Dłuski Lubelski, Borzęcki Ruski, Niemierzycki Kiiowski w głosach swoich tudzież ogólnie wszyscy Senatorowie y Posłowie o czytanie względem tegoż Xiążęcego Tytułu y podpisanie *urgebant* Projektu; Projekt więc ten od Sekretarza Seymowego przeczytany, został podpisany. A natychmiast ruszyli się wszyscy z miejsc swoich Senatorowie, y przy poszanowaniu naleytyym, prezentując tę przychylność Serce Rzeczypospolitey Nayaśniejszemu Panu y Domowi Jego przyługę, konferowanego *ad praesens* Dostoieństwa Xiążęcego Iasnie Oświeconemu Xiążęci Imci Poniatowskiemu Podkomorzemu Koronnemu y Braci Jego powinnowali. Potym kiedy się na swoje wrocili miejsca, uderzyli Łaskami Ichmć Panowie Ogiński y Xiąże Sanguszkowie Litewscy, z których pierwszy o mającym mówić Nayaśniejszym Panie Stany Rzeczypospolitey obwieścił.

Zaś I.K.M. Dykurs swoy w następującym podobnym wyraził sensie.

„Jeżeli to naturze Ludzkiej jest przyzwoitym, ten za najmilszy upatrywać podarunek, który jest niespodziewany; prawdziwie należy mi mieć wdzięczność takową, którą w iak naydowodniejszy z pragnę pokazać wyrażeniach. Nieżądałem, anim się spodziewał tego z przychylności serce Stanów Rzeczypospolitey, który dziś spływa na moy Dom zaszczytu; o tym tylko szczegulnie myślałem, iakbym przez prawdziwą gorliwość moją, wyniesiony z pośród równych Ziomków moich na Tron, Narod moy y własną uszczęśliwił.

„Szczęśliwił Oyczyznę. Zna każdy tę krynicę, z kąd krew moja wypływa, wiadomo też y to; że Ociec nasz, w tych nas naybardziej wychował y edukował sentymentach, abyśmy Oyczyznę kochał. A jeżeli w równości zostając ta moja z Bracią memi była uśilność, w własney zasługiwać się Oyczyźnie, y o dobro ley publiczney starać się, miley mi nierównie będzie przez rekognicyą tak szacownych dla mnie y Braci moich dórow świadczonych, iak nayżywsze w czynach codziennych, o dostateczney serca mego wdzięczności w umyślach Obywatelów czynić przedświadczenia.

Po którym skończonym Dykursie czytany był Projekt Inkorporacyi dwóch wsi Sołomki y Zurawki do Starostwa Lwowskiego, a to na bonifikacyą za skasowanie Foraliorum, który za zezwoleniem Stanów jest podpisany, y przez Imci Xiądza Młodziejewskiego Podkanclerzego Koronnego Sessya solwowana na dzień iutrzeyszy z rana na godzinę Dziewiątą.

SESSYA TRZYNASTA

Die 19 Xbris.

Rady dzisieysze za przybyciem Nayaśniejszego Pana na Tron Imć Pan Marszałek Małachowski od tych słów zagaił.

„W zgromadzonych pod dostoieństwem najlepszego z Królów Narodach są zaiste części celnego w swym złączeniu cięła, które częstokroć do wspomnożenia iedney wżyskie się dobiega. Niosły tę korzyść Prowineye Koronne że cało dwoniedzielnym czasu przepędem ku urządzeniu swych potrzeb starunki były. I owszem Prowincya Wielkiego Xięstwa Litewskiego abawieniem tylko Radami zachodzące uśmierzała dysceptacye. Naley ley wdzięczność a bardziej pociąga po nas tey, ktorey przykładem sama była cierpliwość. Rozpoczęta materya biegu sprawy, dliwości w tey Prowincyi; wszak publiczna, więc żąda kontynuacyi, gdyż *Regna sine Justitia nihil sunt nisi mera Latrocinia*.

Po którym I.O. Xiąże Prymas Konferencyi z Posłem Wielkim Rosyjskim Xciem Imcią Repninem mianey uczyniwszy relacyą, podał Projekt rozgraniczenia Kraiu Rzeczypospolitey między Państwami Nayaśniejszey Imperatorowej Rosyjskiej, ustanowienia Sądów pogranicznych y odnowienia przyiazni sąsiedzkiej Traktatu Grzymułtowskiego *Anni 1686ti*.

Zabierali głosy przymawiając się do tegoż interessu różni Posłowie y Senatorowie, y kiedy Jedni uskarżając się na Traktat Grzymułtowski że był uciążliwy, y żaląc się że Moskwa zabrała te Pola, których się ley niegodzi używać, Traktat Grzymułtowski niechcieli mieć wspomniany. *Drudzy* ażeby się nie zdało że Komisyya rozgrani-

Mina

czenia

czenia odprawować się będzie *non tam libenter quam reverenter*; o ewakuacyą krajow Polskich z Moskwy wprzód dopominać się, a dopiero potym Kommissyą wyznaczyć radzili. Trzeci zaś, że ciż sami wyznaczeni Kommissarze mogą się o Ewakuacyą Krajow Polskich z Moskwy wprzód dopomnieć; a dopiero przystąpić do expedyowania Kommissyi Stanom Rzeczypospolitey, przekładając, o podpisanie tegoż pomienionego Projektu dopominali się. Inni zaś o przeczytanie pypierwey Traktatu Grynułtowskiego dopominali się. A Drudzy ażeby w Aryndze tegoż Projektu przeczytanego y Traktat Działyńskiego późniejszy był dotknięty, y żeby Traktatowi Karłowickiemu nie się przeciwnego nie stało sobie ostzegali; Przeto Imć Pan Marzałek Małachowki potwierdzenie Traktatu Grzymułtowskiego in Anno 1710 za Augusta drugiego Krola Polskiego nastąpione przeczytać rozkazał. A po nim kiedy sam Traktat Grzymułtowski czytać Imć Pan Sekretarz Seymowy zaczął, wielu Ichmć Panow Posłow bez czytania tegoż Traktatu o podpisanie wyż wyrażonego Projektu domawiali się, y Czas ku samey czwartey po południu zbliżał się godzinie; Sessya od Tronu przez Imć Pana Kanclerza Wielkiego Koronnego na godzinę Piątą wieczor jest odłożona,

Ktorą Imć Pan Małachowki Marzałek *de Tenore sequenti* reasumował.

„ Niech w podziwieniu naszym to nie będzie że okoliczności „ ile ważniejszy w pierwszym o myśl obicju się znaleźć czasem mog „ gąmniej spodziewaną w umysłach przeciwność, w samey uplo „ dzona niewinności zbawienna porada podpadać może sproszeniu „ podeyrzeniu. Bez wątpienia że materya na ktorey poranniejza „ zafolwowana Sessya trudniejszym podlegaćby mogła tłumacze „ niom, gdyby w oczach niestawiało najmilsze w umysłach teraz O „ bywate skich wspomnienie ulubionego Nam Pana, spuściły Narody „ nasze wszystkie Narodowe myśli na zbawienne Krola starunki, u „ spokoj dostoieństwo Pana y Oycy wspaniałe Synow troski, i jeszcze „ czytany raz będzie ten Projekt ku godniejszemu wszystkim wy „ słuchaniu. „

Czytany był więc tenże ranniejczy Projekt y za ogólnym zezwoleniem jest podpisany.

Zabrał potym głos Imć Pan Sołtyk Woiewoda Łęczycki prosiąc Nayiaśniejszego Pana y Stanow Rzeczypospolitey, ażeby Imć PP. Brühlów Fryderyka y Karola *super Fidelitatem Regi & Reipublicae* przysięgi wysłuchali. O co gdy inni dopraszali się przystąpili więc ciż Ichmć Panowie pomienieni Brühlowie przed Tron, y Jurament za dyktowaniem Roty przez Imć Pana Zamoyckiego Kanclerza Wielkiego Koronnego przed Nayiaśniejszym Panem wypełnili.

Dany był expost głos Imć Panu Mycielskiemu Posłowi Kaliskiemu, który uskarżając się na krzywdy od ściany Pruskiej na pograniczu Polskim zachodzące, też Pogranicza Protekcyi I. K. Mei y Stanom

nom Rzeczypospolitey polecił, y Projekt *eo nomine* ułożony podał. Czytano więc tenże Projekt Kommissyi o krzywdy pograniczne od ściany Pruskiej zachodzące oraz postanowienia Sądow Pogranicznych, y onże za dozwoleństwem Stanow jest podpisany.

Podane były potym takowe następujące Preiekta to jest: *Pierwszy* naznaczenia pensyi Sędziom Pogranicznym Woiewodztwa Podolskiego po dwa tysiące złotych Polskich, *Drugi* Kompozycyi *Inter Status Spiritualem & Saeclarem*, *Trzeci* *Subsidii* Miastu Elblągowi, y inne w Konstytucyi Seymu teraźniejszy tak Koronne iako też Wielkiego Xięstwa Litewskiego respektem korektury Praw y ubezpieczenia sprawiedliwości pod różnemi Tytułami znajdujące się Projekta, ktore wszystkie za ogólnym Stanow zezwoleniem są podpisane.

Przed ktoremi to Litewskimi Projektami Imć Pan Ogiński Woiewoda Wileński w następujące słowa za Woiewodztwo dziękował.

„ Nayiaśniejszy Krolu Panie Moy Miłościwy. Milczałbym w „ posłuszeństwie woli Twoiej od Tronu słyszanej, gdyby mi przez „ Charakter tać wolno było, eb spokojny y nierozdzielny z prawą „ duszą sentyment wdzięczności naybardziej zawartym wyrwa U „ stom, Na ten czas nieszczęśliwą naturze każdego Charakter wdzie „ wa właściwość, kiedy napełnione sprawiedliwą wdzięcznością ser „ ce do milczenia przymusić potrafią. Naymniey albowiem ten z „ siebie czyni, ktory przynajmniey zeznaie że był uszczęśliwionym.

„ Kiedy Cnotliwość wargi me roztwiera, uchyl Nayiaśniey „ szy Krolu ferowanego wyroku, wszakże można mowić, chociaż w „ drogim czasie, kiedy o naydroższej całemu Narodowi mowi się „ przyczynie. Przecież kiedykolwiek Oycyzna w tym się widzi sta „ nie, w którym ją istotna szczęśliwość, ubezpieczona sława, cofnione „ dotąd zakwitnienie, żądze Narodu skwapliwie z całej serca mo „ żności oglądać pragnęły.

„ Rzeczpospolita z niezliczonych spoiona części ten nad inne „ Państwa przywłaszcza awantaz: że mnostwo sił y cnot, porządnie po „ trzebnie zebranych, mocniej nienaruszoną, nierowniej potężniejszą „ czynią. Ma ieszcze y tę czuność w zysku: że kiedy jedna z tych części „ pomyślnością lub krzywdą dotkniętą zostaje, powszechność cała, „ ley istota cała, cieszy się radnie, lub też cierpi y ubolewa.

„ Doznajesz tey prawdy Nayiaśniejszy Krolu, kiedy Oycyzna „ wypięlegnowawszy pierwey według swoich myśli Obywatela, „ przeżyrawszy swe przyszłe szczęśliwości, pożytki, bezpieczeństwa, „ rwąc teraz Łancuch nieodstępnie ścigających się tylo przeszłych nie „ szczęśliwości, dozwala Twym talentom Sobą rządzić, sobą władać „ y wychowane między sobą Polskie skronie, kwitnąć już zaś zczyca „ iącą uwieńcza Koroną.

„ Te Narodu złożone w Tobie ufności, ta każdego zosobna po „ wierzona Wiara, pewnie Twe Serce Nayiaśniejszy Krolu taką na „ pełnią

„pełnią czunością, że każdym przypadkiem, każdą dolegliwością, po-
„włzechną, y oczywistą dzielić mu się pozwolisz, Serce zaś które
„czuie dotknięcia, szuka litości szuka poratowania, a tym sentymentem
„Nayiaśniejszy Krolu podzwigniesz z upadku Oyczyznę y O-
„bytelow. „

„Nayskrytsze z Serc wszystkich wydobyłeś wynurzenia, kiedy
„w wolnym Narodzie zupełną wolność mającym rządzenia zdaniem,
„obrocileś na się względy Serca y wota.

„Te tak dowodne Narodu czyny naywiększą ci będą pochwałą
„Nayiaśniejszy Krolu, gdyby Cię Charakter nie zrzucił ulubionym,
„Rozum Rostropność nie doskonałym, Sentymenta Patryotyczne
„nie gorliwym, Miłość Oyczyzny nie przywiązany, postrzegłbyś
„był łatwo też same życzenia na tyśiączne rozpięchnione części.

„Wypełniłeś Nayiaśniejszy Krolu trojakie posłuszeństwo. *Pier-*
„*wsze* wyrokiem wyznaczonę nabyciem przez prace tak wielu potrze-
„bnych Oyczyźnie przymiotow, *drugie* miłością Narodu przepowie-
„dziane, przyjęciem Tronu który Ci Stany tak zgodnie y tak chętnie
„ofiarowały, *Trzecie* Serca Twego skłonnością do Dobrodziejstw
„wzbudzone, oddaniem w te Ręce Woiewodztwa Wileńskiego, kto-
„re się zawsze trwożyć będą, ażeby dosyć usłużyć Prowincyi Li-
„tewskiej, dosyć użytecznie Narodowi, dosyć potrzebnie tamiecznym
„Obywatelom, ten tak wysoki piastowały Urząd; thyba że Twa Ro-
„stropność Two światła Nayiaśniejszy Krolu wspierać naprowa-
„dzać będą chęci Czyny, moje, w tey obietnicy mający nadzieie w
„nayżywszej wdzięczności szczerze W. K. M. Ci składam podzięko-
„wania, a na udołkonale, zupełney łaski niech tę rękę do Ust
„przyciśnę, która szczęścia y Elewacyi moiey potomnym czasom w
„świadełstwo ryfowała Litery.

„Musz teraz Rządca powszechny nad naturalny ieszcze stopień
„Affektow ku Oyczyźnie stworzeniem wynaleść, któryby się w na-
„szym rozkrzewił Narodzie, kiedy tak sama Oycyzna której win-
„ni Obywatele, tyle wdzięczności y przywiązania, wynayduie sposob
„nowy do tych czas niewiadomy zawdzięczenia rekompensowania
„prawych zasług Ludziom Wielkim.

„Nieśmiertelna Xcia I. Ci Kanclerza Wielkiego Xięstwa Litew-
„skiego przez Iey wyrok, a światu wkrótce prezentować się mająca
„dystryngwowana w Statui pamiątka, iak nieśmiertelną iak wielką
„iak wspaniałą Europie uczyni o naszym Narodzie opinią, który real-
„nych zasług Mężow rozważaniem, ich znalezieniem y ich pozna-
„niem, nieśmiertelności ie wystawia za model, y za życia ieszcze te-
„go Wielkiego Człeka światu wyiawia, iak był, iak jest, y iak bę-
„dzie pomocnym Oyczyźnie.

„Względy Twoie Nayiaśniejszy Krolu na doskonałym iak we
„wszystkim zawieszono roztrząśnieniu, okazały moc kognicyi, by-
„strość znajomości, a przy nich oczywistość, iak Ci jest miłym czy-
„nić szczęśliwych. Sam

„Sam W. K. M. C. Pan nasz Miłościwy codziennym świadkiem
„bydź możesz, iak wymierzenie y iak istotnie podkaleś żądze Na-
„rodu tak wybraną dyttrybutą mieysc Pieczętarskich, Podziękowa-
„nia ze włzech stron Izby, głosy wynoszące, wdzięczności osiadłych
„mieysca, Publiczne osądzenia że są godni, okrzykują doskonałość
„tego wyboru, y obietnicę z usług użytecznych Krolowi y Oy-
„czyźnie tych wyniesionych Ministrów.

„Urazę podobno iasnie Wielmożnych Kanclerza Koronnego
„y Podkanclerzego Litewskiego nakazaniem Ustom moim ci-
„chości co do wyniesienia pochwałami Ich cnót y talen-
„tow; tak bliska moja z nimi krwi korelacya, nieśmiały war-
„gom moim użyć Expressyi, ale niech ta reflexya medyatorem mię-
„dzy nami będzie, że co powszechność powie też same słowa moje
„będą.

„Te pokrewieństwa naszego spoienie, ten niech przekłada Kro-
„lowi y Oyczyźnie warunek że ia za Charakter Cnoty y doskona-
„łość Ministrów, I. W. W. Ministrów zaś za moje szczerze ku W. K.
„M. Ci y Oyczyźnie przywiązanie wzajemną poręką będziemy. „

Po tego zaś skończonym głosie gdy takoz y Imię Pan Moszczę-
„ski Woiewoda Inowrocławski za konferowanie sobie Woiewodztwa I-
„nowrocławskiego, podziękował, y wyż wspomniane Projekta były pod-
„pisane, Sessya od Tronu przez Imię Pana Kanclerza W. Koronnego
„do dnia iutrzecznego zrana jest solwowana.

SESSYA CZTERNASTA

Die 20 Xbris.

Imię Pan Marszałek Małachowski Sessyą dzisieyszą
w następujących słowach zagaił.

„Im bliższy ku zachodowi czas obradom poświęcony, tym nay-
„teżysze Obywatelskie widzieć się zdają myśli, im krótsza ku do-
„godzeniu publicznym zasług chwila, tym liczn eyże Oyczystych
„namysł przychodzą potrzeby. Niemożna tylko należyte przyzna-
„wać sławy godne ubiegania się ku przyspieszeniu *ad satisfactionem*
„*desideriorum* to w Instrukcyach to w fercach *imprefforum*; leczże te
„zdają się bardziey czas ile skrocony truć niżli przyspieszać koniec
„nec dzielow naszym; Przeto tylko ieszcze dwa Projekta publicz-
„Prowincyi Litewskiej uspokojone zostanę, przystąpić możemy,
„*ad expiscanda vota* Przeświętnych Woiewodztw, Ziemi y Powiatow
„*per Turnum*. „

Po zagaieniu takowym zabrał głos naypierwey od Tronu Imię P.
Kanc. W. Koronny y o przyobiecanej od Nayiaśniejszey Imperatoro-
rowey Rosyjskiej Woyska Moskiewskiego wyprowadzenia z Kraiow
Polskich

Polskich deklaracji Stanom Rzeczypospolitey oznaymił.

A po nim Xiąże Imć Kanclerz W. Litewski, po kilkudniowej Radości dziś przytomny, w głosie swoim za przyrzeczone temu przez ustawę Seymu teraznieyszego onegdysz, koloszu Posałowemu wystawienie, Nayiaśnieyszemu Panu y Stanom Rzeczypospolitey podziękował.

Po ktorego skończonym dyskursie następujące czytane były Proiekta to jest: *Pierwszy Approbationis Actum* y złączenia się Konfederacyi obojga Narodow. *Drugi* o Exekucyach Kapturowych, *Trzeci* Nadgrody Marszałkom Seymowym *Electio*nis y teraznieyszego Seymu *Coronationis*, iako też Ich Sekretarzom. Za którą nadgródę Imć Pan Małachowski (lubo do przyięcia ley od Stanow koniecznie był a mianowicie przez Imci Pana Tyzenhauza Posła Grodzieńskiego obligowany) po wymowieniu się *interlocutorie* kilkakrotnym, zabrawszy nakoniec głos w te słowa podziękował.

„ Głos Imci Pana Grodzieńskiego zawsze mi szacowny, jest mi „ pobudką przerwania myśli ku przyspieszeniu wywiadywania się „ *per Turnum* żądz w Instrukcyach wyrażonych, jest nie mniej przy- „ czyną moiej do Was Prześwietne Stany mowy. Wyznaię ja tę „ prawdę że bywał ten wniesiony zwyczaj Rzeczypospolitey pra- „ gnącej zawsze hojną zaśluzonym nadgródą, zachęcać mniey do tey „ skorych pracy niosącym *Directorem* *virgam* Seymow, wyznaczyć „ Summy. Ale że y Poprzednik moy a Wielki w Oyczyźnie Mąż „ y teraz wielką czynnością naszych Pomocnik trudow Imć Pan „ Brześciński, lubo dokończył dzieło Narodom oczekiwane w ser- „ cach zaządane, od wieku oczekiwane w wybraniu Nayłaskawszego „ Nam Pana, dopiero na teraznieyszym Seymie doznaie hojney Ma- „ tki ręki, przeto y ja ieszcze wątpliwym do końca w uskutecznie- „ niu bezbłędnym podległy krokom śmiem się dopraszać, bym przy- „ szłym na ktore zaśluziwać będę pragnął, oddany był względem, „ wiek moy y zaśluzi mnieysze niech niosą różnicę od tych, ktore „ dawno słuchanym sławi okrzykiem Polska, przeto takowe moich „ starannych krokow względy do przyszłych zostawię Seymow. „

Czwarty nadgrody Summy 20000 złotych Polskich Sukcesorom Imci Pana Karwowskiego Marszałka Seymowego. *Piąty Approbationis* Religii Katolickiej & *Ritus Graci Uniti* według dawnych Praw y Konstytucyi w Xięstwie Kurlandzkim ktore za zezwoleniem Stanow są podpisane.

Po tych zbliżyli się do Tronu Ichmć Panowie Brzostowski Ma- rzałek Konfederacyi Litewskiej Horain y Dembiński z których *pierwszy* na Podskarbstwo W. Litewskie a *drudzy* na Kasztelanie Brze- ską Litewską y Biecką wypełnili przysięgi. A natychmiast Sessya na południe na godzinę piątą jest odłożona.

Po której zgromadziwszy się Stany Rzeczypospolitey, gdy Imć P. Małachowski zagaił Sessya y głosy *per Turnum* Wojewodztwom Zie- miom

„ *dom*, y Powiatom rozdawać, usłował, zabrał głos Imć Pan Kossowski Posel Brzeski Kujawski, y ponieważ Xiąże Imć Prymas Konfe- rencyi z Cudzoziemskimi Ministrami mianych na dniu onegdysz- szym cale ieszcze nie uczynił relacyi; upraszał więc ażeby o tychże Konferencyach dostatecznieysze pomieniony Xiąże Imć Prymas dał objaśnienie. A takowym sposobem rekwirowany Xiąże Imć Prymas doniósł Stanom Rzeczypospolitey iż Ichmć in *Religione Christiana Dissi- dentes* *urgent* koniecznie ażeby licznieyszymi swobodami byli w Polsz- ce zaszczytzeni. Na ktorych to Dysydentow *desideria* wszyscy ogólnie Polowie *zelum suum pro Religione dominanti* pokazując niepozwolili.

Zaś Imć Pan Małachowski Poselski głosy *per Turnum* Wojewodztwom zaczął dawać od ktorych podawane Proiekta, zaraz przez Sekretarza Seymowego czytane, y na ktore nastąpiła bez Kon- tradykcyi zgoda, zostały podpisane. A takowym sposobem gdy się wszystkie zakończyły materye, Ichmć Panowie Kanclerz W. Koron- ny y Podkanclerzy Litewski od Tronu, tudzież Imć Pan Małachowski z miejsca swego, do Kommissyi Woyskowej iako, też ad *compositionem* *faciendam inter Statu Spiritualem & Sacularem*, *Pierwszy* Se- natorow, a *ostatni* Poslow wyznaczyli: po nich Imć Pan Kraiewski In- stryktor Koronny Regestr Rezydentow do boku I. K. Mości przeczytał. Zabrał naostatek Imć Pan Zamoycki, głos od Tronu w następujące słowa.

„ I. K. Mość Pan Mój Miłościwy przy szczęśliwey Seymu *Co- ronationis* konkluzyi, żegna Was Prześwietne Stany Rzeczypospoli- tey, a żegnając każdemu własne przekłada obowiązki. Kończy się „ Seym, ale wazże koło dobra publicznego prace y starania ustawiać „ niepowinny. A nayprzod Prześwietny Senacie obowiązany przy- „ siegę *quidquid nocui scivero*, mów, co widzisz a widzisz doskonałego „ na Tronie Pana przekładay Narodowi teraznieyszych ustaw prze- „ zorność, gdy przypuszczony Senat y Stan Rycerski do *Assessor*- „ skich Sadow ubespieczy dla siebie sprawiedliwość, przypuszczony „ do Woyskowej Kommissyi ustanawia dla siebie bezpieczeństwo, „ przypuszczony do Skarbowey Kommissyi, Bogactwo y uszczęśliwie- „ nie opatruie sobie, w tych zaś *Subselliach* coraz doskonalszym czyni „ siebie do obrad publicznych, czyni y Rzeczypospolitą uwiadomioną, „ to o zdolności to o charakterze każdego. Siła na tym w Rządach „ zawisła, żeby widzieć komu czego, y iak powierzyć można. Roz- „ wazay, formuy, y podaway Proiekta do co raz większego uszczęśli- „ wienia kraju, ustanow ufność między Maiestatem a wolnością. Te „ są wazże obowiązki, tego Nayiaśnieyszy Pan, tego y Oyczyzna po- „ was wyciąga.

„ Mowię do was Prześwietny Stanie Rycerski dystrygujący się „ zawsze miłością Oyczyzny, miłością sławy Narodu. To jest mnieysza „ że wielkością rozumu doskonałego mamy Krola, ta albowiem dosko- „ nałość w tak licznym Narodzie podzielona na wielu wynaleść się

Oo może

„ może, ta doskonałość iako y na Tronie od Człowieka, to na złe, to
„ na dobre bydzby mogła użyta, lub zapiedbana wcale. Miłość Oy-
„ czyzny, miłość sławy Narodu, która jeszcze nad panującym nam
„ szczęśliwie nam panuje Panem, ta jest fundamentem, ta jest be-
„ pieczeństwem Praw y wolności naszej. Były zapalone serca wasze
„ widząc y słysząc mówiącego Nayiasniejszego Pana, zapalajcie się
„ tym ogniem w domach pozostałych Braci, przymnażajcie miłość
„ między Maieństwem a wolnością, Tego Nayiasniejszego Pan, y Oy-
„ czyzna po Was wyciąga.

„ Bierze was za świadkow I. K. Mość Pan Moý Miłościwy Prze-
„ świetny Senacie, y Stanie Rycerski do Braci waszych pozostałych
„ w Domu, jeżeli coś mógł więcej, a nieuczynił, y czynić nie pragnął
„ dla uszczęśliwienia Narodu tego, w którym urodzony, od której-
„ go obrany, y któremu pomyślnie panować zaczyna. Bierze mo-
„ wie was za świadkow szczerých intencji y starania do Tego, z Kto-
„ rego Przedwiecznych wyroków obiał Krolewskie Rządy, Któremu
„ za szczęśliwą Seymu *Coronationis* konkluzją winniśmy teraz dzię-
„ ki, przed Którym jeszcze bez żadnego na Osoby względu odpo-
„ wiedź czeka.

A po Nim Ichné Pan Małachowski dyskurs swoý *de tenore sequenti*
powiedział.

„ jeżeli skutek pracy każdej przynasza radość Pracownikowi ko-
„ rzyść, jeżeli dogorywająca godzina tęskliwie przynosi oczekiwania
„ momenta, jeżeli na dokonczeniu chwalebnym sława zawisła
„ czynów, jeżeli pracowite myśli dopiero po udziału rzeczy do
„ spoczynku się zabierają, jeżeli nakoniec widzialna Niebios Opatrz-
„ ność ziszczone swe dobroci wymiary, dopiero w uskutecznieniu
„ samym wylewać się zdaie. Te wszystkie dziś czuieł W. K. Mość P.
„ Moý Miłościwy w Pańskim swym Sercu radości, niesiesz prac-
„ swych korzyść, usmierzasz tęsknicę zażądanych krajowi ustaw,
„ dzielnych Twych czynności sława w wiekopomne zaślada się cza-
„ sy; Czują dziś ulgę niejaką Krolewskie Twe myśli, dozieraśz nako-
„ niec Krolu nam Miłościwy czyli bardziej zgromadzone Narody
„ iawnie oglądają Wszelmoćnej dzielność ręki, która na Tron Cię
„ wskazawszy chciała pod rządem Naylepszego Pana uszczęśliwie-
„ nie widzieć nasze. Gdyby mogły zakończyć śmiertelnym ciosem
„ roztworzyć usta, Co to Przodkowie nasi, którzy licząc dni szczę-
„ śliwe Panowania niegdys Zygmunta III. między okazaniem rzą-
„ dow tych ozdobań kładli Poczet trzydziestu y ieden doszłych pod
„ tym to Panowaniem Seymów, musieli by tę nie zbitą nam wyznać
„ prawdę, że tych doyscie nagliły wojny zagraniczne, wymuszały żoł-
„ nierz, tylko na dwie lecie płatny, widzieć nakoniec można. Iako te
„ wszystkie ustawy sam tylko prawie sposób obmyślenia Poborów,
„ y innych podatków w sobie zawierają. Same zaś pierwiastkowe
„ Krolu Nayłaskawszy Panowania Twego dni niosą już żyźniejszy Na-
„ rodom

„ rodom korzyść, gdy nie tylko oddalone są od cienia zagranicznych
„ zaczepiek, lecz jeszcze usłany od Niebios prawie fałszywych mają go-
„ ściniec do przywrócenia krajowi tey to sławy, którą nam zepsute
„ odebrały wieki. Ktoż nieprzyzna że słodkie Twe Panowanie zaszc-
„ czenia krajowi naszemu te bujne zyski, które pod przepędem dni
„ Twoich będzie mógł każdy smakować byle żądał bydz onych ucze-
„ stnikiem? Przyszła prawie godzina, w której Stanowi naszemu
„ Rycerskiemu przychodzi z Ławic radnych ruszać się, y rzucać Po-
„ wagę Prawodawczyną; przychodzi te nam opuścić miejsca, któ-
„ re nas poważniły Dostoieństwem, y bliższymi nieierko Maieństwu
„ czyniły. Ale gdy rozległość Domów naszych oddala od Oblicza
„ Pańskiego, ma tę nadzieję Stan nasz Rycerski, że na tym, mieści
„ się torze, który zaślonym niosąc nadgrode, daie poznać iż Pan
„ Narodowi całemu panując, żąda korzyść swoich nieść rządów, na
„ tym gdy dobroć Tronu łączy się z dobrocią ludu, pragnąc nako-
„ niec wyrazić przywiązanie do Ojca Synów serca, wynurzyć tę
„ Nayłaskawszemu Monarsze chętne życzenia, końcabym nigdy o-
„ glądać niemógł, ale że wymiar myśli Pańskich na skuteczność czy-
„ now się zapatruie bardziej, iak na sławną ośnowę Polską myślą,
„ Rzymińskiemi zawieram słowy *Publica cura dent Tibi vitam, velis infimul*
„ *optimè Princeps carum nobis Nomen soboli reddere Patria.* Należy mi
„ jeszcze do moiej własney Osoby te wżet Stanom nieść głębokie
„ żprozbą dzięki, by niedość zdolna zdadność wypełnienia obowiązków
„ Urzędowych, nieobwiniła grzechami przewinającemi. Znam nay-
„ przed w Osobie nam miłej W. K. MCi tę Powagę, którą szanować,
„ czcić wielbić, przy której obstawać jest chwałą czyniacemu. Wy-
„ znawam niemniej należyte poszanowanie Prześwietnemu Sena-
„ towi, którego pośrednictwo utrzymuje Tronu zaszczyt, Narodow
„ swobody, ktoż nakoniec wątplić może? bym nie pragnął wszelkim
„ możliwym sposobem dopełniać myśli zgromadzonego Stanu Rycer-
„ skiego, tego który nadając mi Prawo Sternictwa, nadał oraz y
„ prawo obowiązków. Ale gdy chęci za czynów istność, myśli nie-
„ skazitelnosc za widzialną wystawuję dzielność, dozwolicie bym na
„ koniec odwołał się do tey, na którą od czaśu u stworzonych Na-
„ rodów żyjący odwołują się, do tey mowię kondycyi, która ludzkim
„ czynom doskonałych zabrania czynić dzieł.

„ Do Was nakoniec przyśluchujących się y przytomnych stara-
„ nym moim krokom obracam mowę moją, z tą żywą *expressiā*. *De-*
„ *vium rejicite, si quid salubre haurite, laborem nescite humanum.* „

I obydwu wwyż wyrażonym mow twoich ułożeniu Stany Rze-
czypospolitey pożegnali.

A po pożegnaniu takowym Ichné Panowie Posłowie porząd-
kiem Woiewodztw Ziem, y Powiatów przystępując do Tronu, Rę-
kę Nayiasniejszego Pana całowali.

Po której Ceremonii skończeniu, ruszył się Nayiasniejszy Pan
z Tronu

z Tronu, y do swoich poszedł pokoiow, a Ichmć Panowie Senatorowie y Posłowie do siebie się roziechali, a to aż o godzinie drugiej po połnocy.

Nazajutrz zaś Najiaśnieyszy Pan z zgromadzonemi Senatorami y Woiewodztw Polłami poszedł do Kościoła Świętego Jana na Nabożeństwo, pod czas ktorego śpiewano *Te DEUM Laudamus* na podziękowanie BOGU za pomyślnę Seymu teraźniejszyego doyscie y takowym porządkiem Seym teraźniejszy *Coronationis* nazwany zakończył się.

P O S Ł O W I B

Z Korony y W. Xięstwa Litewskiego na Seym Koronacyi w Warszawie R. 1764.

1. WOIEWODZTWO KRAKOWSKIE. Małachowski, Starosta Sandecki. Lętowski, Łowczy Krakowski. Kotkowski, Miecznik Krakowski. Dembincki, Starosta Olbromski. Morfztyn, Starosta Skotnicki. Siemiński, Starosta Trzciniński. Ożarowski, Oboznic Koronny. Wiktor, Pułkownik Woyskowy Koronny.

Xięstwo Zatorskie, y Oświęcimskie. Przebendowski, Starosta Mirachowski. Dunin, Starosta Zatorski.

2. WOIEWODZTWO POZNANSKIE. Raczynski, Marszałek Konfederacyi. Kwilecki, Starosta Wschowski. Poniński, Starosta Kopanicki. Rydzynski, Stolnik Poznański. Skorzewski, General. Radeliński, Podkomorzy Wschowski.

3. WOIEWODZTWO WILENSKIE. Chodkiewicz, Starosta Wieloński. Horain Horodniczy Wileński.

Powiat Olmiański. Olkierka, Starosta Miadziolski. Kociel, Staroście Markowski.

Powiat Lidzki. Iodko Podkomorzy Lidzki, Narbut, Koniuszy Lidzki.

Powiat Wilkomirski. Dąbrowski, Chorąży Wilkomirski. Billewicz, Starosta Łoyciewski.

Powiat Brastawski. Rudomina, Cześnik Brastawski. Strutyński, Staroście Szakinowski.

4. WOIEWODZTWO SANDOMIRSKIE. Xiąże Lubomirski, Strażnik W. H. Kalinowski, Pułkownik Woysk Koronnych. Romer, Starosta Tyrawski. Kietliński, Staroście Niechorow. Cieciszewski, Stolnik Smoleński. Karwicki, Regent Kauc. Kor. Załuski Starosta Chęciński.

5. WOIEWODZTWO KALISKIE. Skorzewski, Podkomorzy Poznański. Rogaliński, Starosta Nakielski. Mielżyński, Starosta Radzieiowski. Mycielski, Starosta Osieński. Garczynski, General. Bniński, Kasztelan Sremski.

6. WOIEWODZTWO TROCKIE. Ważyński, Skarbny W. X. Litewskiego. Romer, Sędzia Ziemi Trocki.

Powiat Grodzieński. Tyzenhauz Pifarz W. X. Litewskiego. Wolkowicki, Stolnik Grodzki.

Powiat Kowieński. Prozor, Starosta Kowieński.

Zabiełło Łowczy W. X. Litewskiego.

Powiat Upitski. Leparcki, Podstoli Upitski. Staszkie wicz, Skarbniak Infantcki.

7. WOIEWODZTWO SIERADZKIE. Kossowski, Starosta Sieradzki. Radoszewski, Starosta Szatkowski. Małachowski, Starosta Piotrk. Seymu teraźniejszyego Marszałek Walewski, Stol. Sierad.

ZIEMIA WILENSKA Taczanowski, Łowczy Sieradzki. Męciński, Starosta Wiełuński.

8. WOIEWODZTWO ŁĘCZYCKIE. Kossowski, Podskarbi Nadworny Koronny. Brochocki, Stolnik Brzeziński. Walewski, Kasztelan Łęczycki. Dunin, Podczaszy Inowłodzki.

9. *Xięstwo Zmudzkie.* Billewicz, Starosta Woyniow. Gielgud, Ciwun Twercki.

10. WOIEWODZTWO BRZESKIE KUIAWSKIE. Kossowski, General Woysk Koronnych. Łęcki, Podkomorzy Brzeski Kuiaw.

ZIEMIA DOBRZYNSKA. Sumiński, Woyski Brzeski Kuiawski. Osmiałowski.

11. WOIEWODZTWO KIIOWSKIE. Iliński, Starosta Zytomirski. Pausza Stolnik Kiiowski. Czaplic, Podczaszy Kiiowski. Iliński, Woyski Kiiowski. Niemierzycz, Podkomorzy Smoleński. Stecki, Pifarz Owrucki.

12. WOIEWODZTWO INOWROCLAWSKIE. Wolski, Podkomorzy Inowroclawski. Modliński, Zupnik Kuiawski.

13. WOIEWODZTWO RUSKIE, Ziemia Lwowska. Borzecki, Starosta Dolhański. Zielonka, Stolnik Lwowski.

Powiat Żydaczewski. Łoś, Starosta Wyszyński.

Ziemia Przemyśka. Mnišek, Chorąży Nadworny Koronny. Siekliński Podsek. Przemyśki.

Ziemia Sanocka Xiąże Czartoryski. General Podolski. Bukowski, Stolnik Sanocki.

Ziemia Halicka. Dziedoszycki, Podkomorzy Halicki. Skarbek, Chorąży Kołomyjski. Szumlański Miecznik Kołomyjski. Worcell, Woyski Kołomyjski. Kozłobrodzki, Sędzia Grodzki Halicki. Kurdwanowski, Starosta Baranowski.

Ziemia Chełmska. Komorowski, Starosta Ocholski. Węgliński, Podstoli Buski.

14. WOIEWODZTWO WOŁYNSKIE. Piański, Woyski Włodzimirski. Zagurcki, Miecznik Wołyński. Stecki, Miecznik Kiiowski. Pifarz Grodzki Łucki. Olizar, Starosta Sinicki. Xiąże Lubomirski, Woiewodzie Krakowski Leduchowski, Chorąży.

15. WOIEWODZTWO PODOLSKIE. Stadnicki, Chorąży Podolski. Boreyko, Podczaszy Podolski. Lipiński. Pifarz Grodzki Kamieniecki. Kicki, Starosta Okniński. Starzyński, General Woysk Koronnych. Szumlański, Starosta Rakowiecki.

16. WOIEWODZTWO SMOLENSKIE. Łopaciński, Starosta Mściławski. Wyfogierd, Podstoli Smoleński.

Powiat Starodubowski. Strawiński, Woyski Starodubowski. Chrapowicki, Podstarości Starodubowski.

17. WOIEWODZTWO LUBELSKIE. Moszyński, Starosta Inowłocki. Tręmbiński, Chorąży Urzędowski. Dłuski Kapitan.

18. WOIEWODZTWO POŁOCKIE. Zienowicz, Woyski Połocki. Kortak, Starosta Kuźlicki.

19. WOIEWODZTWO BELZKIE. Poniatowski, Podkomorzy Wielki Korony. Granowski, Starosta Tarnogurski. Kurdwanowski Stolnik Lubaczewski. Mier, Starosta Wilkowski.

20. WOIEWODZTWO NOWOGRODZKIE. Chreptowicz, Stolnik Nowogrodzki. Niesiołowski, Starosta Cyryński.

Powiat Słonimski. Siuzien, Podkomorzy Słonimski. Szukiewicz, Strażnik Słonimski.

Powiat Wołkowyski. Kaczanowski, Woyski Wołkowyski. Tyszkiewicz, Starosta Strzałkowski.

21. WOIEWODZTWO PŁOCKIE. Kraiewski, Instygator Koronny. Szydłowski, Sędzia Ziemski Zawskrzyński. Strzemboś, Stolnik Zawskrzyński. Niszczycki, Kasztelan Płocki.

22. WOIEWODZTWO WITEBSKIE. Łuski, Podstoli Witebski. Hurko, Oboźny y Pisarz Grodzki Witebski.

Powiat Orszański. Bartoszewicz, Łowczy Orszański, Galimski, Woyskowicz Orszański.

23. WOIEWODZTWO MAZOWIECKIE. Ziemia Czerska. Bieliński Starosta Czerski. Staniszewski, Sędzia Ziemski Warszawski.

Ziemia Warszawska. Xiążę Czartoryski Łowczy Koronny Sobolewski; Podkomorzy I. K. MCI.

Ziemia Wiska. Wilczewski, Podkomorzy Wiski. Rostkowski Starosta Wiski.

Ziemia Wyszogrodzka. Miśzewski, Cześnik y Sędzia Grodzki Wyszogrodzki. Nowowieyski Łowczy Wyszogrodzki.

Ziemia Zakroczyńska. Branicki, Starosta Halicki. Młocki Starosta Zakroczyński.

Ziemia Ciechanowska. Narzowski, Podkomorzy Ciechanowski. Nosarzewski Sędzia Ziemski Ciechanowski.

Ziemia Łomżyńska. Glinka, Podkomorzy Łomżyński. Malachowski, Starosta Ostrołęcki.

Ziemia Rożańska. Karniewski, Pisarz Ziemski y Grodzki Rożański. Zieliński, Miecznik Łomżyński.

Ziemia Liwska. Karzewski, Starosta Liwski. Grzybowski, Podczaszy Liwski.

Ziemia Nurska. Chądzyński, Woyski Rożański. Słaski, Sędzia Ziemski Nurski.

24. WOIEWODZTWO PODLASKIE. Ziemia Drohicka. Kuzyński, Podstoli Drohicki. Łopulski, Łowczy Drohicki.

Ziemia Bielska. Kuczyński, Stolnik Mielnicki. Sienicki, Łowczy Bielski.

Ziemia Mielnicka. Sienicki, Podczaszy Mielnicki. Turcki, Podstoli Mielnicki.

25. WOIEWODZTWO RAWSKIE. Ziemia Rawska. Lanckoroński, Starosta Rawski. Swidziński, Starosta Radomski.

Ziemia Sochaczewska. Gądomski, Podkomorzy Sochaczewski. Ogąski, Miecznik W. X. Litewskiego.

Ziemia Gostyńska. Lasłocki, Starosta Gostyński. Podczaski, Sędzia Ziemski Gostyński.

26. WOIEWODZTWO BRZESKIE LITEWSKIE. Sosnowski, Pisarz W. Xięstwa Litewskiego. Buchowiecki, Koniuszy Brzeski Litewski.

Powiat Piński. Xiążę Radziwiłł. Ordynat Klecki. Orzeszko, Stolnik Piński.

27. WOIEWODZTWO CHELMINSKIE. *Z Powiatu Chełmińskiego.* Piwnicki, Chorąży Malborski. Łagniewski, Sędzia Ziem. Chełmiński.

Z Powiatu Toruńskiego. Rutkowski, Sędzia Ziemski Dobrzyński. Dłuski Łowczy Lubelski.

Z Powiatu Grudzińskiego. Działowski, Pisarz Ziemski Chełmiński. Browiński, Sądowy Ziemski Chełmiński.

Z Powiatu Radzyńskiego. Korytowski, Starosta Grabowski. Trzeciński, Kasztelan Dobrzyński.

Z Powiatu Kowalewskiego. Dąbski, Starosta Kłodawski. Mazowiecki, Regent Ziemski Dobrzyński.

Z Powiatu Brodnickiego. Działowski, Pisarzewicz Ziemski Chełmiński. Bielogłowski, Sądowicz Ziemski Chełmiński.

Z Powiatu Nowomiejskiego. Tokarski, Regent Ziemski Chełmiński. Białobłocki, Podczaszy Łukowski.

28. WOIEWODZTWO MSCISŁAWSKIE. Ciechanowiecki, Starosta Chosławski. Poniatowski, Starosta Użpoleński.

29. WOIEWODZTWO MALBORSKIE. *Z Powiatu Sztumskiego.* Kalkszteyn, Chorąży Chełmiński. Piwnicki, Sądowicz Ziemski Chełmiński.

Z Powiatu Kiszporskiego. Woyciechowski, Sądowicz Chełmiński. Lewald Gorski, Chorąży Rzeczycki.

Z Powiatu Elbląskiego. Konarski, Kasztelan Chełmiński. Kęzewski, Starosta Stralszewski.

Z Powiatu Malborskiego. Wybicki, Pisarz Grodzki Kiszporski. Klefarczyński, Sądowicz Ziemski Chełmiński.

30. WOIEWODZTWO BRACŁAWSKIE. Xiążę Czerwotyński, Podśudek Ziemski Bracławski. Czofnoski, Starosta Ulanowski.

Swieykowski, Stolnik Winnicki. Poniatowski, Rotmistrz. Xiążę Czerwotyński, Starościć Dańozewski, Hrabia Krasicki, Chorąży Nadworny Litewski.

31. WOIEWODZTWO POMORSKIE. Z Powiatu Tczewskiego. Czapki, General Major Woysk Koronnych. Iasiński, Sędzia Ziemski Tczewski.

Z Powiatu Gdańskiego. Trębecki, Sądowy Ziemski Tczewski. Kieki, Starosta Sobowicki.

Z Powiatu Nowoskiego. Przebendowski, Chor. Pomor. Nowowieyski, Starosta Kościerzynski.

Z Powiatu Swieckiego. Cielewski, Sądowy Swiecki. Tucholka, Starosta Iasniecki.

Z Powiatu Tucholskiego. Iezierski Łowczy Wendeński. Lasocki, Stolnik Sochaczewski.

Z Powiatu Człuchowskiego. Lniski, Sądowy Ziemski Kczewski. De Sterlin Czarliński Sądowy Swiecki.

Z Powiatu Mirachowskiego. Iezierski, Sądowy Ziemski Mirachowski. Prączyński, Sądowy Ziemski Tucholski.

Z Powiatu Puckiego. Zawadzki, Sądowicz Ziemski Tucholski. Sarnacki, Skarbnik Ziemi Bielskiej.

32. WOIEWODZTWO MINSKIE. Chmara, Vice Instygator Wielk. X. Litewskiego.

Kłokaeki, Starosta.

Powiat Możyński. Oskierka, Marszałek Możyński. Lenkiewicz, Podstoli Możyński.

Powiat Rzeczyński. Pruszanowski, Woyski Rzeczyński. Chalecki, Podkomorzyc Rzeczyński.

33. WOIEWODZTWO INFLANTSKIE. Z Korony. Hryniewicz, Podczaszy Latyczowski. Dobiecki, Cześnik Chęciński.

Z Litwy. Oskierka, Cześnik W. X. Litewskiego. Przeddziecki, Starosta Dębowski.

Z samych Infant. Borch, Podkomorzy Inflanski. Zyberg, Starosta Rakaciński.

34. WOIEWODZTWO CZERNIECHOWSKIE. Czacki, Starosta Nowogrodzki. Xiążę Woroniecki, Podkomorzy I. K. Mci.

Mycielski, Starosta Lubiatowski. Cieszkowski, Kasztelonic Liwski.



CEREMONIAŁ INWESTYTURY I. O. PIOTRA de BIRON Dziedzicznego Xiążęcia Kurlandzkiego y Semigalskiego I O. ER- NESTA IANA Syna, swoim y Oyca swojego Imiennie odbieraney. Roku 1764. Dnia 31. Grudnia.

PO doszłym szczęśliwie Coronationis Seymie, y przeprowadzonych chwałebnie Bożego Narodzenia Świętach, I. K. MC P. N. M. stosując się tak ad mentem Konstytucyi Seymu Convocationis Anni 1764 Titulo Xięstwo Kurlandzkie, iako też do dawniejszych eo nomine postanowionych Praw y zwyczajów, do odebrania Inwestytury I. O. Piotrowi de Biron dziedzicznemu Xięciu Kurlandzkemu y Semigalskiemu Dnia 31. Grudnia przystąpić pozwolił, a w następującym odprawiła się porządku.

W dzień pomieniony 31. Grudnia do Inwestytury naznaczony, I. O. Piotr de Biron Xiążę Kurlandzki z swoim Dworem y Ekwipażem do iechania na Inwestyturę przygotowanym o godzinie dziewiątej zrana wyjechał od siebie do Pałacu Ichniów Panów Brücklow y tam do Inci Pana Graffa Keyzerlinga wysiadł.

I. WW. Ichni Panowie Stanisław Ankiewicz Biecki y Rafał Gurowski Przemętcki Kasztelanowie innieysii dwaj, od Nayiaśnieyszego Pana *preventive* naznaczeni, na tę godzinę do Zamku swoim i poiażdani do Stancyi Inci Pana Kazimierza Karasia Kasztelana Wiskiego Marszałka Dworu Krolewskiego przyiechali, y ztamtąd w Karcie Krolewskiej poradney Liberyi Dworską otoczoney ruszyli, y o puł do jedynastej godziny ziechali do rzeczonego Pałacu Ichni Panów Brücklow, gdzie przywitali się z Xięciem Ichnią y na Akt Inwestytury do Krola Inci zapraszali.

I. W. Imię Pan Franciszek Bieliński Marszałek Wielki Koronny wcześnię u przytomnych Panów w Warszawie zamowiwszy Karetę y Dworzan, iako też u Xcia Inci Regimentarza Generalnego kilkudziesiąt żołnierzy konnych do asystencyi Xciu Inci Kurlandzkemu, tudzież obwieściwszy Magistrat starey Warszawy, żeby kompanie, które na dzień Koronacyi Krolewskiej poradę czyniły, na tenże czas na miejscu im wyznaczonym znajdowały się, dwóch Koniuszych przydał do tej kalwakaty, która się o godzinie dziewiątej znajdowała w Dziedzieńcu Pałacu Saskiego, ażeby jeden porządku Karet, a drugi iazdy pilnował, z dyspozycją, żeby o godzinie jedynastej z Dziedzieńca też kalwakata wychodzić zaczęła; y iakoż tak się stało, y nayszod Officer z kilkudziesiąt Żołnierzy, za nim Karetę Starostów bez Iurydykcyi, po nim Starostów Grodowych, Podkomorzich Woiewodzkich y Ziemskich, obojga Narodow Urzędników

rzędników, Senatorów Swieckich, Senatorów Duchownych y Ministrów, jedna za drugą iechały, a przy każdej Karecie Liberya Pana (ktorego była Kareta) znajdowała się. Gdy Karety jedna za drugą wyciągnęły się linią, Xiążę Imć Kurlandzki wsiadł do wyż wspomnioney Krolewskiej Karety w ośm koni zaprzężoney z lch Mość Panami Kasztelanami po niego przyślanemi, y ci na przodzie przed Xciem Imcią usiedli. W tym Jazda na konie siadła, y przepuściwszy naprzód Masztalerzów o kroków kilkanaście, Ichmć Kawalerya przed Karetą porządnie bogatą y paradnie iechali. Naostatkiem za wszystkimi iechał Kawaler Kurlandzki Imć Pan. Baron de Knigge Marszałek Dworu Xcia, do odebrania w Senacie Chorągwi Feudi od tegoż Xcia Imciznaczony, za niemi zaraz ruszał w Karecie Krolewskiej Xiążę, a za nią szwadron Kawaleryi, za któremi własne Xcia Karety z Ichmć Kurlandczykami poszły, na koniec zaś Dradonia Iego Nadworna.

Pojechał Xiążę Imć z Pałacu Panów Brühlów przez dziedzińiec Pałacu Saskiego na Krakowskie Przedmieście, y tym Przedmieściem mimo Pałacu Xiążęcia Lubomirskiego pod Blachą do pierwszej Bramy Zamkowej, y w tej Bramie stanęła Kareta Krolewska z Xciem Kurlandzkim gdzie do Zamku Xiążę wysiadał. Gdy w pomienioną Bramę Zamkową Xiążę Imć wieźdzał, Gwardya w Dziedzińcu Zamkowym wartę trzymająca, Chorągiew, Broń, przy biciu w bębny prezentowała.

Krol Imć za daniem sobie znać o zbliżeniu się Xcia Imci do Zamku ubrany w Paludament (zgoła iak był w dzień Koronacyi) z Pokoiów swoich przeniósł się do Senatorskiej Izby; przed Nim I. WW. Bieliński Koronny, Ogiński Litewski, Wielcy, y Xiążę Sanguszko Nadworny Litewski Marszałkowie z podniesionemi Łaskami poszli. Przed Marszałkami na wezgiłowiach Koronę, Berło, y Iablko ponieśli Senatorowie Pierwsi, razem wszyscy trzej idąc, y jeden z nich w środku Koronę, drugi Berło prawą ręką, a trzeci Iablką lewą ręką trzymając. Przed temi Senatorami Insignia niościami, nieśli miecze Xiążę Imć Franciszek Lubomirski y Antoni Ogiński Koronny y Litewski Miecznikowie, a przed Miecznikami (w niebytności Ichmć Panów Chorążych Wielkich y Nadwornych tak Koronnych iako y Litewskich) nieśli Chorągwie Koronną Imć Pan Szydłowski Chorąży Ziemi Warszawskiej a Litewską Imć Pan Iozefowicz Starosta Orszański, przed niemi zaś poszli Ichmć Mość Panowie Senatorowie Ministrowie *Statūs*, a za Krolem Imcią Imć Pan Szydłowski Chorąży Zakroczyński Chorągiew Feudalną Kurlandzką nioścący, y Ichmć Panowie Urzędnicy obojga Narodów y Posłowie Cudzoziemscy w ten czas znajdujący się.

Gdy Krol Imć do Senatu przyszedł y zasiadł w Krześle swoim pod Baldachimem po prawey ręce przy Krześle Iego stał Imć Pan Andrzej Zamoycki hancierz Wielki Koronny od Tronu mo-

wić

wić mający, a obok z nim stanął Senator, który niośł Koronę, za niemi zaś obiema Ichmć Panowie Chorążowie, którzy nieśli Chorągwie. Po lewey ręce Krolewskiego Krześla stali Ichmć Panowie Marszałkowie y naybliżey pierwszy, iako mający głofy dawać, przy nich zaraz stali Ichmć Panowie Senatorowie trzymający Berło y Iablko y Ichmć Panowie Miecznikowie, a po obudwoch stronach za Miecznikami y Chorążemi stali inni Ichmć Urzędnicy obojga Narodów.

Na gradusie naywyższym gdzie Krzesło Krolewskie pod Baldachimem było, z obudwuch stron Krześla, były po niżej I. WW. Ministrów stoliki przystroione do garnituru z Baldachimem y Tronem, na których Ichmć Senatorowie *Insignia* trzymający ręce o-przeć mogli. Po lewey ręce Krześla Krolewskiego w tyle na krok jeden daleko, był przygotowany Taboret przystoynny do garnituru *cum promisso apparatus* około Baldachimu y Tronu, na którym w czasie swoim Xiążę Kurlandzki siedział.

Ichmć Panowie Ministrowie Cudzoziemscy mieysca mieli z Damami w oknach na przeciwko Tronu Krolewskiego. Kalwakata cała z Dziedzińca Zamkowego Bramą Grodzką wychodziła ku Krakowskiemu Przedmieściu, y wyciągała się *in ordine* do odprowadzenia Xięcia Imci nazad do Pałacu Brühlowskiego. W tej zaś Bramie gdzie wysiadał Xiążę zastał przyjmujących siebie Dworzan I. K. Mci; na gorze zaś przy schodach, zastał czekających na siebie Ichmć Panów Chambelanów, przed któremi Ichmć Panowie Dworanie poszli; y na samym ostatku przed Xiążęciem Senatorowie Ci którzy z nim przyiechali; Na początku Galeryi ku Izbie Senatorskiej przyjmowali Xcia Ichmć Panowie Kasztelanowie mnieysi czterech; na puł Galeryi Ichmć Panów Kasztelanów dwóch większych, którym prym przed Xciem Imcią Ichmć Panowie Kasztelanowie mnieysi dali; Blisko drzwi do Senatu *occurrebat* Xciu Imci Xiążę Iozef Sanguszko Marszałek Nadworny Litewski (*ex quo* Koronnego nie było) a za drzwiami temi już przed samym Senatem I. WW. Ichmć Panowie Bieliński Koronny y Ignacy Ogiński Litewski Marszałkowie Wielcy z Łaskami przyjmując Xcia Imci, y naybliżey niego idąc frzodkiem Go przez Senat prowadzili, któremu Xiążę Imć na obiedwie strony ukłony przyzwoite czynił.

Przybliżając się zaś do Tronu po trzy razy niskie pokłony Majestatowi Krolewskiemu uczynił, a Krol Imć za każdym razem uchylł Kapelusza. Ci co mu asystowali na swoje posli mieysca, a Xiążę Imć przyszedłszy do naypierwszego gradusu Tronu na wezgiłowiu przygotowanym za daniem znaku przez I. W. Imci Pana Marszałka Wielkiego Koronnego klęknął; któremu dał zaraz głos Imć Pan Marszałek W. Koronny temi słowy: *Celsissimus Princeps de Biron, investendus Dux Curlandiae & Semigalliae alloquatur Sacram Regiam Majestatem D. M. C.* A Xiążę klęcząc komplement do Krola

Qa

la

la Imci, prozbe o Inwestyturę, wdzięczność, y wierność tak dla
Krola iako y dla Rzeczypospolitey wyrażający, uczynił takowy.

„Serenissime ac Potentissime Rex Domine Clementissime.
„Quæ Sors Celssimo Parenti meo mihiq; ante hac paravit infor-
„tunia; quæque illa faulta nos experiri permisit, nunquam ea ani-
„mi sensa excitare valuerunt, quæ jam sentio dum Throno Sacræ
„Regiæ Majestatis Vestræ Regis sub ipso Regni initio celeberrimi
„adstare hac occasione homagiali mihi licet, Utinam hoc & Cel-
„ssimo Parenti meo licitum fuisset! Humillimas suo jussu Sacræ
„Regiæ Majestati Vestræ, præsolvo gratias, quod habita ratione æ-
„tatis à personali comparitione Eum eliberare Clementissime di-
„gnata fuerit; maximum illud oblectamentum quod præsens cæ-
„pisset ægrè perdidit, debitæ tamen venerationi & pietati erga Sa-
„cræ Regiam Majestatem Vestram (qua à nullo superatur) absentia
„nihil domare potest. Adimplendo igitur Constitutionem Comiti-
„orum Convocationis Anni, præsentis Sacram Regiam Majesta-
„tem Vestram Patris mei nomine, & pro me ipso imploro, digne-
„tur etiam gratiosissime concedere, ut homagium à Parente meo
„Annò 1739 præstitum, in quibus illud à lege quamvis non sua
„culpâ declinavit, per me presentem supleatur, & Sacræ Regiæ
„Majestati Vestræ Patris mei Nomine simul & à me ipso præstetur,
„hoc facto autem Investituram à prædecessore Serenissimæ Sacræ
„Regiæ Majestatis Vestræ Rege Augusto III Parenti meo colla-
„tam renovare, & vigore istius Investituræ tam illum quam &
„me de Ducatibus Curlandiæ & Semigaliæ juxta præmemoratam
„non minus ac anteriores à Serenissimis Regibus Poloniæ Ducibus
„Curlandiæ concessas Investituras & Privilegia, elementissime in-
„vestire. Fidem & obedientiam Sacræ Regiæ Majestati Vestræ
„ac Serenissime Reipublicæ debitam jussurandi Religione appro-
„mittere æq; parati sumus, ac promissam tali ratione omni tempo-
„re fervare.”

Po tym komplementie I. W. Imc Pan Marszałek dał głos I. W.
Imci Panu Zamoyksiemu Kanclerzowi Koronemu, a Ten od Tronu
te powiedział słowa.

„Quam retroactis ætatibus Divus Sigismundus Augustus à
„Stirpe Iagiellonica Rex ultimus in miserrimam conditionem ad-
„ductis Curlandiæ & Semigaliæ Provinciis benevolentiam studiis
„auxilioq; subnixam commonstravit, quamq; omnes, qui illum
„subsecuti sunt Sacræ Regiæ Majestatis D. M. C. Prædecessores
„Reges Poloniæ & M. D. Læ Eidem Regioni in Ducatum eve-
„ctæ, & Stirpi Ketlerianæ fiduciario jure concessæ, Ipsiq; Ejus
„masculis succedaneis ad Ferdinandum inclusivè Ducibus studio-
„sam voluntatem, factis, præsidioq; contestatam reliquerunt; Ean-
„dem Serenissimus & Potentissimus, Rex STANISLAUS AU-
„GUSTUS, D. M. Cl., in quem cum Sangvine virtus etiam &
„gloria

„gloria Iagiellonum dimmanavit, Eandem in quam Tuo Dignis-
„simo Parenti Illustrissimo Duci Ernesto Joanni, Tibiq; Illustrissimo
„Princeps hæreditarie se se declaraturum pollicetur. Quanta
„Illustrissimi Parentis Tui in Divum Augustum Tertium Sacræ Re-
„giæ Majestatis Prædecessorem, quanta pariter in Rempublicam
„fuerint, sintq; adhuc merita, nemo est, qui ignoret. Hæc præ
„aliis Sacra Regia Majestas explorata habet, gaudetq; horum me-
„ritorum loculentam mercedem, ab ipsa Sepublica concessam fuisse
„se cum Annì 1736ti Lege Idem Dignissimus Parens Tuus Cur-
„landiæ & Semigaliæ Ducis Titulo augeretur. Succedere dein-
„ceps illa calamitatis suæ refertissima tempora, quibus non modo
„retinendæ, sed & recuperandæ aliquando ditionis spes omnis in-
„terciderat, quorum vel ipsa recordatio quantum merorem animo
„Sacræ Regiæ Majestatis aspererat, conjicere Illustrissime Prin-
„ceps potes ex illa Serenissimi Regis lætitia, quam expertus est,
„quando veteribus illis procellis conquiescentibus Vestra Vobis
„per Comitia Convocationis dignitas est asserta. Hæc igitur U-
„niversis jam adfuerint, voluntatisq; inclinatione propendentibus
„Ordinibus, ut felix securusq; perfruatur Illustrissimus Dux Cur-
„landiæ & Semigaliæ laudatus Parens Tuus, Legi & consuetudi-
„ni obtemperandum est, tumq; illum per exactam ætatem præ-
„sentem adesse non liceat, Tu Illustrissime Princeps Illius, Tuamq;
„jure jurandi Religione fidem, ut obstringas, peramanter à Sacra
„Regia Majestate invitatis,

Po tey odpowiedzi Imc Pan Marszałek W. K. dał Znak Xciu
Imci, ażeby na najwyższy Stopień Tronu wstąpił y zbliżył się
do Tronu Krzesa Krolewskiego, gdzie gdy stanął, Krol Imc wziął
Chorągiew Feudi z rąk wyż wspomnionego Imci Pana Chorążego
Zakroczymskiego y oddał ją w ręce Xcia Imci, a w tym pomienio-
ty Imc Pan Marszałek W. Koronny dał głos Imci Panu Zamoyksie-
mu Kanclerzowi W. Koronnemu który stojącemu z Chorągwią w rę-
ku Xciu Imci na tymże samym miejscu Nomine Regi Inwestyturę
danie de tenore sequenti protulit:

„Sacra Regia Majestas STANISLAUS AUGUSTUS Dei
„Gratia Rex Poloniæ Magnus Dux Lithvaniæ Dominus Noster
„Clementissimus tanquam Naturalis, & Supremus Dominus totius
„Livoniæ Ducatumq; Curlandiæ & Semigaliæ, Tibi Illustrissime
„Princeps Hæreditarie, Illustrissimi Ducis Curlandiæ & Semigal-
„liæ Parentis Tui, & proprio Nomine agenti tradit & concedit in
„Feudum Terras Civitates Oppida & Arces, commemoratorum in
„Livonia Ducatum Curlandiæ & Semigaliæ, nihil excipiendo sed
„prout Illustrissimus olim Gothardus de Ketler cum descendenti-
„bus ex lumbis masculis, usque ad ultimum olim Ferdinandum Du-
„cem de Linea recta, tenuit & possedit, & ad eisdem Ducatus per
„hujus Vexilli traditionem, investit & instituit, gratia & benigni-
„tate Suxæ Regiæ Majestatis accedente.”

Rr

Po

Po Inwestyturze, za daniem znaku przez Imć Pana Marszałka W. Koronnego był na pogotowiu *Liber Evangeliorum*, a Xiążę Imć przystąpił y klęknął z Chorągwią w lewey ręce, a prawą na Ewangelią położywszy przysięgę wierności Krolowi y Rzeczypospolitey za dyktowaniem przez Imci Pana Kanclerza W. Koronnego wykonał w te słowa:

„ Ego Petrus de Biron S. R. J. Comes Illustrissimi Principis
 „ Ernesti Joannis de Biron S. R. J. Comitis Curlandiae & Semigalliae in Livonia Ducis Filius & Haeres, in satisfactionem novellae
 „ Constitutionis Comitiorum Convocationis Anni currentis 1764ti
 „ de repetendo Homagio & Fidei ac Fidelitatis Juramento Delegatus Mandatarius & Plenipotentarius, ex mandato & in animam
 „ ejusdem Illustrissimi Ducis Parentis, necnon nomine proprio juro super hac Sancta Dei Evangelia, quod ab hac hora deinceps
 „ ad ultimos dies vitae nostrae erimus fideles & obedientes Tibi Serenissimo STANISLAO AUGUSTO Regi Poloniae & Magno Duci
 „ Lithvaniae Russiae, Prussiae, Masoviae Samogitiae Kiioviae, Volhyniae, Podoliae, Podlahiae Livoniae Smolensciae Severiae, Czer-
 „ niehoviaeq; Sicuti nostro naturali Haereditario, directo Supremo
 „ & immediato Domino ac Successoribus Tuis legitimis Regibus
 „ Poloniae Dominis nostris & Reipublicae contra omnem hominem
 „ nemine prorsus excepto, & quod nunquam scienter erimus in
 „ consilio vel auxilio, vel in facto, ex quo (quo absit) amittas vi-
 „ tam vel membrum aliquod, vel per quod accipias in Persona ali-
 „ quam laesionem aut injuriam vel contumeliam, vel per quod amit-
 „ tas aliquem honorem quem nunc habes vel post habebis, & si sci-
 „ verimus vel audiverimus de aliquo, qui velit aliquod istorum con-
 „ tra Te facere, pro posse nostro, ut non fiat, impedimentum praestabimus, & si impedimentum praestare nequiverimus, quam citò
 „ poterimus, Tibi nuntiabimus, & si contigerit Te rem aliquam
 „ quam habes, vel post habebis casu aliquo amittere, eam recuperare
 „ curabimus, in recuperataq; retinenda Te omni tempore juvabi-
 „ mus, & si sciverimus, Te velle contra aliquem publico consilio
 „ arma sumere, & de eo generaliter vel specialiter fuerimus requi-
 „ siti, nostrum Tibi secundum Pacta praestabimus auxilium, & si a-
 „ liquod nobis de secreto manifestaveris, illud sine Tua licentia
 „ nemini pandemus, neque quidquam per quod pandatur faciemus,
 „ & si consilium à nobis super aliquo facto postulaveris, illud Tibi
 „ dabimus consilium, quod Tibi Dominiisq; Tuis judicaverimus ma-
 „ gis expedire, & nunquam ex Personis nostris aliquod scienter
 „ quod pertineat ad Tuam vel Regni Dominiorumq; Tuorum Re-
 „ gno adjunctorum, vel in posterum adjungendorum injuriam vel
 „ contumeliam faciemus, imò honorem Dignitatem, commoda Tua,
 „ Regni Dominiorumq; Tuorum, tuebimur & conservabimus,
 „ & quam maximè poterimus fideliter augebimus. Denique
 „ etiam Pacta priora antiqua omnia & singula quocunque
 „ tempore

tempore à Praedecessoribus Nostreis Curlandiae & Semigalliae
 „ Ducibus cum inclito hoc Poloniae Regno & magno Ducatu Li-
 „ thvaniae conventa tum & Formulam Regiminis & praeteritas ac
 „ praesentes Transactiones, conditiones sponssiones, & Pacta cum
 „ Serenissimis Divae memoriae Regibus Poloniae & magnis Duci-
 „ bus Lithvaniae, quam Tua cum Regia Majestate facta adimplebi-
 „ mus, & nihil in contrariam praemissis faciemus ac praeterea omni-
 „ um & singulorum Equestris Ordinis ac privato um Ducatus Cur-
 „ landiae & Semigalliae Incolarum Jura Privilegia libertates immuni-
 „ tates & Pacta facta testata integerrimè conservabimus, nec quid-
 „ quam in contrarium earundem praedudicii & derogationis faciemus
 „ aut fieri permittemus, quodq; Pacta per Serenissimos Praedeces-
 „ sores Serenitatis Tuae & antedecedaneos Duces ac Illustrissimum
 „ Dominum Parentem meum Ducem modernum observata & ob-
 „ servanda erant, tum contenta in Diplomate Investiturae Illustris-
 „ simi Ducis Parentis Nostri ac Literas Reversales Petroburgi Die
 „ 16 Decembris, 1737 Anno ab eodem datas, manu sua subscriptas,
 „ Sigilloq; munitas, & quidquid Ipsemet sive per supradatum Pleni-
 „ potentiarium suum tempore & occasione suae Investiturae pro-
 „ miserit sanctè ac religiosè servare & adimplere promittimus sic
 „ me & Illustrissimum Ducem Parentem meum Deus adjuvet & hac
 „ Sancta Dei Evangelia. „

Pod czas Przysięgi wszyscy Senatorowie z odkrytymi głowa-
 mi powstali. Po przysiędze Xiążę Imć za znakiem od Imc. Pa-
 na Marszałka W. Koronnego wstał y na drugi stopień od Tronu
 zstąpił, a oddawszy Chorągiew Imć Panu Baronowi Knigge Kawa-
 lerowi Kurlandskiemu do niesienia iey wyznaczonemu, obrocił się
 znowu do Krola Imci y za znakiem Imci Pana Marszałka W. Ko-
 ronnego dziękował za Inwestyturę w następujące słowa:

„ Serenissime ac Potentissime Rex Domine Clementissime.
 „ Jam Serenissime Rex peractis felicissimè auspicio voce Regia us,
 „ quae Sacra Regia Majestas Vestra conjunctim antea cum Sere-
 „ nissima Reipublica statuerat, quaeq; justitiae ac clementiae Regiae
 „ convenire eadem visa fuere, nihil votis nostris relictum, nisi ut
 „ tantam gratiam condigna animorum nostrorum prosequamur gra-
 „ titudine. Hoc vero jam verbis praestare non sufficit, per totum
 „ vitae nostrae tractum id nobis curae cordiq; erit. Vera & non fu-
 „ cata jam ante hac Parentis mei erga Regnum Poloniae fuit pie-
 „ tas ac fides, hac ipsa tot collatis beneficiis magis incitata grati-
 „ am Sacrae Regiae Majestatis Vestrae demerereri conjunctim stu-
 „ debimus, ulterioremq; Patri meo, mihi & Ducatibus Regiam Cle-
 „ mentiam ac Protectionem conciliare & speramus, & Sacram Re-
 „ giam Majestatem Vestram hanc spem integram nobis relinquere ac
 „ Regiis & Paternis affectibus in aeternum venerandis nos Vasallos
 „ suos fidelissimos decorare enixè, ac humillime oramus.

Na te podziękowanie za danym glosem Imć Pan Kanclerz W.
 Noronny w te słowa odpowiedział. Rr2 „ Aequi-

2
40
„*Aequitatis ac Justitiae Studiofissimam se se Sacrae Regiae Ma-*
„*jestas D. M. C. vel hoc uno facto apertissimè demonstravit quod*
„*concessam dari labantem, tum everfam atq; iterum erectam Digni-*
„*tatem Vestram Ducēs Illustrissimi, in integrum restituerit, atque*
„*in perpetuum firmaverit. Ipsa certè Beneficii hujus recordatio*
„*efficiet in Vobis ut nunquam non animo revolvatis, quantā Regi*
„*benevolentissimo, quanta universae Reipublicae, quae Vos tanto*
„*complexa est amore debeatis.* „

Po odpowiedzi takowey Imci Pana Kanclerza Imć Pan Mar-
szalek Wielki Koronny zaprosił Xcia Imci do siedzenia na Tabore-
cie przygotowanym. Poszedł ztym Xiąże Imć do Taboretu, usiadł
y głowę nakrył, co wraz y Ichmć Senatorowie, którzy *Insignia Re-*
gni na wozgłowiach trzymali, iako też Ministrowie przy Tronie sto-
iący uczynili. Posiedziawszy Xiąże Imć z głową nakrytą *ob reve-*
rentiam Majestatis z odkrytą tyleż czasu siedział, Senatorowie y Mi-
nistrowie wspomnieni także głowy odkryli. Potym Xiąże Imć wstał
y skłoniwszy głowę nisko przed Krolew Imcią zniżył z gradułow
dla respektu *Majestatis* tyłem odchodząc y tak po trzykroć się ni-
sko pokłonił iak się kłaniał wchodząc. Potym zwyczajnie z Sena-
tu wyszedł kłaniając się na obydwie strony Senatorom y Ministrom;
a ci Ichmć którzy mu asystowali przychodzącemu, wychodzącego
iak kiedy przychodził do karety odprowadzali. Xiąże Imć po-
żegnawszy się z Ichmć odprowadzającymi, wsiadł do Karety Kro-
lewskiej, Warta wszystkie Mu iak przedtym czyniła honory.
Przed nim Ichmość Kasztelanowie, którzy z nim przyiechali sie-
dzieli a Karetę *immediatè* Imć Pan Knigge Kawaler Kurlandki z
Chorągwią Feudi tak rozwiniętą, iak była z Rąk Krolewskich Xią-
żeciu oddana *praecebat*; y kalwakata tak iak wprzód do Zamku roz-
porządzona przed Nim postępowała, która Go przez Dziedziniec
Saski do Pałacu Brühlowskiego zaprowadziła; Zkąd każdy w swoją
stronę poiechał, a Ichmć Senatorowie odprowadziwszy Xcia Imci
na Pokoie y pożegnawszy się z nim, w Krolewskiej Karecie oto-
czeni Liberyą Krolewską do Zamku na to miejsce z którego ru-
szyli wrocili, y ztamtąd swoimi Karetami do Stancyi swoich
odiechali.

Za powrotem I. WW. Marszałkow y wiadomością, że Xiąże
Kurlandki już z Zamku wyiechał, Krol Imć wstał z Krzella, y tym
porządkiem y z tą asystencją iak przyszedł wrocil na Pokoie wy-
iawszy że już Chorąży z Chorągwią Feudalną za Nim nieszedł. Przy-
szedłszy na Pokoie, tam w Pokoju Audyencyonalnym na przygoto-
wanym stoliku *Insignia Regni* deponowane, & *facta* Krolowi Imci *re-*
verentia przez Ichmciow, którzy ie *deposuerunt*, Ciż z Pokoju Audy-
encyonalnego wysli, a Odzwierni za znakiem Imci P. Marszałka W.
K. zaraz go zamknęli.

Tego Dnia Xże Imć Kurland: obiad iadł u Xcia Imci Prymasa, „
na wieczor Im Pan Marszałek Honor Mu uczynić raczył.



2

K

